

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֹּהַר

שִׁחְבֵר הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֹּהַר", "זֹהַר תְּדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֹּהַר"

מְנַקֵּד

- כרך סט -

תְּקוּנֵי זֹהַר תְּדָשׁ

דף ק"כ ע"א – דף קל"א ע"ב

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פִּירוּשׁ מִלְּוֹמְדֵי יְרוּשָׁה הַלּוֹמְדֵי בּוֹ

מְחַלֵּק לְשָׁנָה אַחַת וּלְשָׁלֹשׁ שָׁנִים

מוֹפֵץ לְלֹא מִשְׁרֹת רוּחַ כֹּלל וְעִיקַר
לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּדַקּוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְדֵי תְזָמָה לְהִיזוֹת בֵּין עוֹלָם הַבַּיִת

נְסֻדֵר, נְעֻרָה וְהוֹנָה מִתְּדָשׁ, בְּנִקּוּד וּפְסוּק מְלֵא, עִם מְרָאָה מְקוּמוֹת,
בְּחִלּוּק קְטָעִים לְפִי הָעֲנִינִים, בְּאוֹתֵיזוֹת גְּדוּלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינִים

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מְפַעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
כְּסִילוֹ תִשְׁעֵ"א לִפְ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר (קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פנה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תפלה לאחר למוד הזהר (יאמר בפנות הלב)

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרם. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון.

יוד"ים, שהן השם שמכתיר את השם של החכמה הקטנה. זה כולל עשר ממעלה למטה, והחכמה הקטנה כוללת עשר ממשלה למעלה. עשר בגבורה ממעלה סגולתא, שמשם נקראת השכינה סגלת מלכים, והיא משמידה את אמות העולם.

היא האבן האחת כוללה מעשר אותיות ממשלה למעלה שרמוזות ביו"ד ה"א וא"ו ה"א. שלש האלפיים האלו של חכמה קטנה ששם כ"ח מ"ה, שזהו השם שעולה ארבעים וחמש בחשבון. ותלויות ממנו עשרים ושמונה אותיות, שהן יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו ה"א אל"ף. ושלש האלפים של השם הזה, אלו שעולים אהיה שלש פעמים, כחשבון שרומז הקדוש ברוך הוא לך בשליחותך להוציא את ישראל ממצרים. זהו שכתוב (שמות א) ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם. ובו נודע שהוא מפלא ומכסה מהצד של עלת כל העליונים, שנאמר בו בשלש יודין של סגולתא אני ראשון ואני

ואחרון ומבלעדי אין אלהים. ומכצד של עלת כל העליונים נקראת השכינה אמונת ישראל. והאבן האחת הזו י' בחשבון עשר, ויש לה קוץ למעלה וקוץ למטה, ונקדה באמצע, והכל אחד. ומשם קרא למשה לעמוד האמצעי בשלש עשרה מדות הרחמים. שמי שקורא בשלש עשרה מדות הרחמים הללו לעלת כל העלות, לא תחזור תפלתו ריקם.

ובשהוא רוכב על אבן אחת, אין ממנה ושלית שבשמים וארץ שעומד לפני האבן הזו. שבאותו הזמן נאמר בסמא"ל,

ה"י. דתמן תלת יודי"ן דאנון שמא דאכתר לשמא דחכמה זעירא. דא כליל עשר מעלא לתתא. וחכמה זעירא כליל עשר מתתא לעלא. עשר בגבורא מעלא סגולתא, דמתמן אתקריאת שכינתא סגלת מלכים, ואיהי שצאה לאמין דעלמא.

איהו אבנא חדא כלילא מעשר אתון מתתא לעלא דרמיזין ביו"ד ה"א וא"ו ה"א. תלת אלפין אלין דחכמה זעירא דתמן כ"ח מ"ה. דהאי איהו שמא דסליק מ"ה בחשבון. (דף קכ ע"א) ותלין מנה כ"ח אתון דאנון יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף. ותלת אלפין דהאי שמא, אלין דסלקין אהיה תלת זמנין, כחשבון דרמיז קודשא בריך הוא לך בשליחותך, לאפקא לישראל ממצרים. ה"א הוא דכתיב (שמות ג יד) ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם. ובה אשתמודע דהוא מפלא ומכסה מסטרא דעלת כל עלאין, דאתמר ביה בג' יודין דסגולתא (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים.

ומכסרא דעלת כל עלאין אתקריאת שכינתא אמונה דישראל. והאי אבנא חדא י' בחשבון עשר, ואית לה קוצא לעלא וקוצא לתתא. ונקודא באמצעיתא וכלא אחד. ומתמן קרא למשה לעמודא דאמצעיתא ביו"ג מכילן דרחמי. דמאן דקרא באלין י"ג מכילן דרחמי לעלת כל העלות. לא יחזור ריקם בצלותה.

וכר איהו רכיב על אבנא חדא לית ממנא ושלטן דבשמיא וארעא, דקימא קמי האי אבנא. דבההוא זמנא אתמר בסמא"ל שעומד לפני האבן הזו. שבאותו הזמן נאמר בסמא"ל,

פוככים שים קנף וגו'. וכף י'
הפתחונה עולה לשלש עשרה
מדות, ורמוזות באות א', י'
למעלה וי' למטה. חכמה בראש
וחכמה בסוף. ו' פריכה של
שניהם.

קום טל האבן, וכרף אותה באותו
החוט של זרקא, שהוא ארף
אפים, בעלה, ודאי וא"ו ארפה,
שאם אין אדם כורף אותה בה'
י' באבנים בראש הטבעת,
שעליה נאמר תהא מקדשת לי
בטבעת זאת. וכרצועה, שהיא
קשר תפלין תפלה של יד, שהיא
כרוכה באצבע, לא מסתלקת.
וכשהיא כרוכה על הראש של
אות ו', נקראת פתר של ספר
תורה. ובשבילה נאמר, כל
המשתמש בכתר עובר.

היא אבן מכללת ומעטרת על כל
האותיות, היא עטרה על כל ראש
של צדיק, כמו שבארנו בעלי
המשנה, העולם הבא אין בו לא
אכילה ולא שתיה, אלא צדיקים
יושבים ועטרותיהם בראשיהם,
והיא פתר תורה וכתר פהנה וכתר
מלכות בשלש פנים של ש"ן.
ממשה נודע בשמך, רועה
הנאמן. בשלש אותיות התעטרת
להיות פתר על ראש כל הכהנים
ולוים וישראלים התעטרת על
כלם.

ובשעלתה במחשבה האבן
האחת כלולה מעשר ספירות,
שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
המחשבה ודאי היא חכמה מ"ה
חש"ב, ותמצא אותה שם. ומצד
של הפתר נקראת פתר, ובה עלו
ישראל במחשבה. שמחשבה
נעשתה לו מרפכה, וכשעולה
לעלת כל העליונים נעשית פתר
בלי שתוף, שנקללת להיות
מרפכה לאותו שאין לו חשבון ושתוף.

ובש"ש בישראל משפילים, וזורקים אותו בדבור של תפלות במקלע שלהם, ומעלים אותה

עובריה א' ו) אם תגביה פנשר ואם בין פוככים שים
קנף וגו'. והכי י' תפאה סליקת ל"ג מכילן,
ורמיזן באת א' י' לעלא וי' לתתא, חכמה
בראש וחכמה בסוף. ו' פריכא דתרוניהו.

קום נטיל אבנא וכרף לה בההוא חוט דזרקא
דאיהו ארף אנפין בעלה ודאי וא"ו
אריכא דאם בר נש לא פריף לה בה' י' באבנין
ברי' טבעתא, דעלה אתמר תהא מקדשת לי
בטבעת זאת. וברצועה דאיהי קשר תפלין
תפלה דיד דאיהי פריכא באצבעא, לא
אסתלקת. וכד איהי פריכא על רישא דאת ו'
אתקריאת תגא דספר תורה. ובגינה אתמר כל
המשתמש בתגא חלף.

איהו אבן מכללת ומעטרת על כל אתון. איהי
עטרה על כל רישא דצדיק, כמה
דאוקמוה מארי מתניתין, העולם הבא אין בו
לא אכילה ולא שתיה אלא צדיקים יושבים
ועטרותיהם בראשיהם. ואיהי פתר תורה וכתר
פהנה וכתר מלכות בתלת אנפין דש"ן. מן
משה אשתמודע בשמך רעיא מהימנא. בתלת
אתון אתעטרת למהוי פתר על רישא דכלהו
דכהנים ולוים וישראלים אתעטרת על כלהו.
וכד סליקת במחשבה איהי אבנא חדא פלילא
מעשר ספירן דאנון יו"ד ה"א וא"ו ה"א.

מחשבה ודאי איהי חכמה מ"ה חש"ב ותשפח
לה תמן. ומספרא דכתר תגא אתקריאת, ובה
עלו ישראל במחשבה. דמחשבה אתעבידת
ליה מרפכה. וכד סליקא לגבי עלת כל עלאין,
אתעבידת תגא בלא שתופא דאתפלל למהוי
מרפכה לההוא דלית ליה חשבון ושתוף.

וכד אית בישראל משפילים וזרקין ליה

במחשבה עד אותו המפלא
שהוא על הפתח, מיד נענים. זהו
שפתוב (תהלים צא) כי ידע שמ"י,
שם י' הפתח של זרקא. זקראני
ואענהו עמו אנכי וגו'. באותו
החוט שהוא פריכה שלה, שבו
צריך להאריך אותה, עד שמעלה
אותה עד עלת כל העליונים,
ויורד בה לקבל תפלותיהם.

אשריו מי שמעלה שלש תפלות
אלו בשלש נקודות של סגולתא,
שמהם נמשכו שלש טפות של
שלשה מחים עליונים. שפשאדם
נמשך ממנו זרע, אלו הטפות
שנמשכו ממנו הן מיפי היפי של
המח המבחר מן הכל. כך כמו
זה, כשהקדוש ברוך הוא מוריש
באדם שלשה קשרים, שהם
נשמה ורוח ונפש, מיפי היפי
שלו, נותן אותם שהם משלש י
יי של סגולתא שנרמזו בשם יו"ד
ה"י וא"ו ה"י. ומשום זה אמר
להם (דברים כו) ובך בחר ה' להיות
לו לעם סגולה.

באותו זמן שיצאו הדברים הללו
מפי המנורה הקדושה, ירדה
שכינה ונשקה אותו, וכל אותם
ראשי ישיבות ברכו אותו,
והרועה הנאמן ברוך אותו ונשק
אותו. באותו הזמן זקן אחד
הזדמן אליו. פתח ואמר, נשקו
בר, שהוא סלת נקיה, טפה
קדושה זו של התורה של משה
שנתנה לנו על ידו, שלא היה בו
פסלת של מז ותבן. שמי שאין
פסלת בנשמתו, הוא בן של
הקדוש ברוך הוא ושכינתו. שיש
בן מאותה חטה שנאמר בה
האילן שאכל אדם הראשון היה
חטה.

ח"ט מז ותבן, שבשכילו אמר
דוד (תהלים נא) הן בעוון חוללתי
וגו'. ובזמן שהאות ה', שהיא
חמשה מיני לחם, היא בכסוי

בדבורא דצלותן בקירטא דילהון, וסלקין לה
במחשבה עד, ההוא מפלא דאיהו על הפתח,
מיד נענים. הךא הוא דכתיב (תהלים צא יד) כי ידע
שמי שם י' תגא דזרקא, יקראני ואענהו עמו
אנכי וגו'. בההוא חוט דאיהו פריכו דילה,
דבה צריך לארכה לה עד דסליק לה עד עלת
כל עלאין, ונחית בה לקבלא צלותהון.

זבאה איהו מאן דסליק תלת צלותין לגבה
בתלת נקודין דסגולתא. דמנהון
אתמשכו תלת טפין דתלת מחין עלאין. דכד
בר נש אתמשך זרע מנה, אלין טפין דאתמשכו
מנה, אנון משופרי שופרי דמחא מבחר
מפלא. הכי כגונא דא, כד קודשא בריך הוא
אורית בבר נש. תלת קטירין דאנון נשמתא
ורוחא ונפשא משופרי שופרי דילה, יהיב לון
דאנון מתלת י י י דסגולתא דאתרמזו בשם
יו"ד ה"י וא"ו ה"י. ובגין דא אמר לון, (דברים
יד ב) ובך בחר ה' להיות לו לעם סגולה.

בההוא זמנא דנפקו מלין אלין מפומוי
דבוצינא קדישא, נחיתת שכינתא
ונשיקת ליה וכל אנון מארי מתיבתן בריכו
ליה, ורעיא מהימנא בריך ליה ונשיק ליה.
בההוא זמנא סבא חדא אזדמן לגבה. פתח
ואמר, (תהלים ב יב) נשקו בר, דאיהו סלת נקיה,
טפה קדישא דא דאורייתא דמשה דאתיהיב
לן על ידה, דלא הוה ביה פסלת דמז ותבן.
דמאן דלית פסלת בנשמתה, איהו ברא
דקודשא בריך הוא ושכינתה. דאית בר
מההוא חטה דאתמר בה אילן דאכל אדם
קדמאה חטה הוה.

ח"ט מז ותבן. דבגינה אמר דוד (תהלים נא ז) הן
בעוון חוללתי וגו'. ובזמנא דאת ה'
דאיהי חמשה מיני נהמא, איהי בכסויא דרת

דָּרָה בֵּין (הַרְדּוּפִים אַחֲרֶיהָ) הַרְשָׁעִים
בְּגִלוּת, שְׁנֹאמַר עֲלֵיהֶם (תהלים א)
לֹא כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמֶּץ אֲשֶׁר
תִּדְפְּנוּ רוּחַ - י' שְׁהִיא מַעֲשֵׂה
שְׁלוֹ, לֹא מִתְחַבֵּר עִמּוֹ.

וּמְשׁוּם זֶה מִץ וְתָבֵן פְּטוּרִים מִן
הַמַּעֲשֵׂר, וּמְשׁוּם זֶה נִשְׁקוּ בַר.
נִשְׁקוּ בַר, שֶׁהַשְּׂפָתִים הַעֲלִיּוֹנוֹת
שֶׁל הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן, שֶׁהֵם
הַהִשְׁקָאָה שְׁלֵהֶם בְּשָׁנֵי עֲמוּדֵי
אֱמֶת, שֶׁהֵם לְמוּדֵי ה'. וְהַצְדִּיק
הוּא לְשׁוֹן לְמוּדִים, הוּא לְשׁוֹן
לְמַעֲלָה, וְאוֹת בְּרִית לְמִטָּה.

וְעוֹד נִשְׁקוּ בַר, בְּשְׂפָתִים
הַעֲלִיּוֹנוֹת הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה,
שֶׁכָּף עוֹלָה שְׂכִינָה לְחֻשְׁבוֹן
שֶׁפ"ה. הַחוּט שְׂסוּבֵב אוֹתָהּ הוּא
אוֹתָהּ כְּרִיכָה, הַחוּט שֶׁל זֶרְקָא
שֶׁמְקִיף אֶת הַשְּׂפָה הוּא חוּט שֶׁל
חֶסֶד, וְהוּא חוּט שֶׁל זְהָב. וְהוּא
קו יֶרֶק מֵהַצֵּד שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׂסוּבֵב
כָּל הָעוֹלָם. שְׁלִשָּׁה חוּטִים הֵם
לְמַעֲלָה שְׂסוּבְבִים אֶת בַּת הָעֵינַן,
שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שיר"ז) עֵינַי בְּרוֹכּוֹת
בְּחֻשְׁבוֹן עַל שֶׁעַר בַּת רַבִּים. מֵה
זֶה בַּת רַבִּים? בַּת עֵינַן אֵלּוּ שְׁלִשַׁת
הָאֲבוֹת. שְׁלִשָּׁה גִּוְנִים הֵם שֶׁל
הָעֵינַן. עֵינַן הַמִּים שְׂאִינַן לָהּ הַפֶּסֶק,
עֵינַן הַמִּים. וּמִשָּׁם נִשְׁקוּ בַר לְהָאִיר
עוֹלְמוֹת בְּסוּדוֹת נִסְתָּרִים שֶׁל
הַתּוֹרָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן קָם אוֹתוֹ זָקֵן וְנִטַּל
מִקְלַע בִּידוֹ. פִּתַּח וְאָמַר, הַמְּנוּרָה
הַקְדוּשָׁה, עַד עַכְשָׁו הִיָּה מִקְלַע
בִּידְךָ, מִכָּאן וְאֵילֶיךָ הָרִי הַתְּעַלִּית
בְּעֲלִיּוֹנִים, שָׁמַר עֲצֻמָּךְ מֵהֶאֱבִינִים
שְׁלָה. שְׁהָרִי כְּפִי הַצְדִּיקִים הִיא
מִתְעַלָּה בְּתַפְלוּת שְׁלָהֶם אֶל
בְּעֲלָהּ. וּבְמַעֲשִׂים שְׁלָהֶם שֶׁל
הָאֶבֶן הַזֶּה, כְּשִׁינְרֵדֵת לְמִטָּה הִיא
אֶבֶן בַּחֲזָן, שֶׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר (תהלים יא)
ה' צְדִיק יִבְחֵן. וְכֵה נִתְּנָסוּ
הָאֲבוֹת. וּמְשׁוּם זֶה נֶאֱמַר (תהלים
קמ) אֶבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים, שֶׁהֵם הָאֲבוֹת.

בֵּין (רַדְפִּין אַבְתָּרָה) רְשִׁיעֵיָא בְּגִלוּתָא, דְּאִתְמַר עֲלֵיהוּ
(תהלים א ד) לֹא כֵן הַרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמֶּץ אֲשֶׁר
תִּדְפְּנוּ רוּחַ. י' דְּאִיהִי מַעֲשֵׂה דִילָהּ לֹא
אִתְחַבֵּרַת עִמָּהּ.

וּבְגִין דָּא מִץ וְתָבֵן פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשֵׂר. וּבְגִין
דָּא נִשְׁקוּ בַר. נִשְׁקוּ בַר. דְּשִׁפּוֹן עֲלֵאִין
דְּרַעֲיָא מְהִימְנָא דְּאֲנוּן שְׁקִיו דִּילְהוֹן בְּתַרִּי
סְמִכֵי קְשׁוּט, דְּאֲנוּן לְמוּדֵי ה'. וְצְדִיק אִיהוּ
לְשׁוֹן לְמוּדִים, אִיהוּ לְשׁוֹן לְעֲלָא, וְאוֹת בְּרִית
לְתַתָּא.

וְעוֹד נִשְׁקוּ בַר בְּשִׁפּוֹן עֲלָאָה שְׂכִינְתָא עֲלָאָה,
דְּהִכִּי סְלִיקַת שְׂכִינָה כְּחֻשְׁבֵּן שֶׁפ"ה. חוּט
דְּאִסְחָר עֲלָהּ, אִיהוּ הַהוּא כְּרִיכּוֹ, חוּט דְּזֶרְקָא
דְּאִסְחָר שְׂפָה אִיהוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד. וְאִיהוּ חוּט
דְּדַהֲבָא. וְאִיהוּ קו יֶרֶק מִסְטָרָא דְּתִיּוּבְתָא
דְּאִסְחָר כָּל עֲלָמָא. תְּלַת חוּטִין אֲנוּן לְעֲלָא
דְּסַחְרִין לְבַת עֵינָא, דְּעֲלֵיהוּ אִתְמַר (שה"ש ז ה)
עֵינַי בְּרוֹכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל שֶׁעַר בַּת רַבִּים. מֵאִי
בַּת רַבִּים, בַּת עֵינַן אֵלּוּן תְּלַת אֲבָהֵן תְּלַת גִּוְנִין
אֲנוּן דְּעֵינָא. עֵינָא דְּמֵיָא דְּלִית לָהּ הַפֶּסֶק (בראשית
כד טז) עֵינַן הַמִּים. וּמִתְּמַן נִשְׁקוּ בַר לְאֲנַהֲרָא
עֲלָמִין בְּרִזִין סְתִימִין דְּאוּרִיתָא.

בְּהַהוּא זְמַנָּא קָם הַהוּא סְבָא וְנִטַּל קִירְטָא
בִּידוּי. פִּתַּח וְאָמַר, בּוּצִינָא קְדִישָׁא
עַד כְּעַן הָיָה קִירְטָא בִּידְךָ. מִכָּאן וְאֵילֶיךָ הָא
אִסְתַּלְקַת בְּעֲלֵאִין. נְטוּר גְּרַמְךָ מֵאֲבָנִין דִּילָהּ.
דְּהָא כְּפּוּמָא דְּצְדִיקִים אִיהִי מִסְתַּלְקָא בְּצִלוֹתִין
דִּילְהוֹן לְגַבֵּי בְּעֲלָהּ וּבְעוֹבְדִין דִּילְהוֹן דְּהָאִי
אֲבָנָא כַּד נַחְתַּת לְתַתָּאָה אִיהִי אֶבֶן בַּחֲזָן, (קד קכ
ע"ב) דְּעֲלָהּ אִתְמַר (תהלים יא) ה' צְדִיק יִבְחֵן וְכֵה
נִתְּנָסוּ אֲבָהֵן. וּבְגִין דָּא אִתְמַר (תהלים קיח כב) אֶבֶן
מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים דְּאֲנוּן אֲבָהֵן.

וּכְשִׁינִירְדַת לַמָּטָה, יוֹרְדַת כְּמוֹ זֶה:
הוּהוּ"י. וּכְשִׁעוֹלָה, נֶאֱמַר בָּהּ אֲבָן
מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פְּנֵה.
כְּמוֹ זֶה יְהו"ה. בָּהּ נִתְּנָסָה אֲבָרָהֶם
בְּעֶשְׂרֵה נְסִינּוֹת. וּבְזִמְנֵן שְׁנַתְּנָסָה
בָּהּ אָדָם, הוּא מְנַמֵּךְ. וְאַחַר
שְׁעוֹמֵד בְּנְסִינּוֹן שְׁלוֹ, הִיא מִתְּעַלָּה
בּוֹ לְבַעֲלָה שֶׁהוּא יְהו"ה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְּעַלָּה אָדָם עַל כָּל
אוֹתָן הַדְּרָגוֹת וּמְנַמֵּים שֶׁהִתְנַסָּה
בָּהֶם אָדָם. וּכְשִׁרְוָאָה סְמַא"ל
שְׁנוֹתָנִים לוֹ רְשׁוֹת עַל צַדִּיק
לְהִיזוֹת לוֹ נְסִינּוֹן, וְרוֹאָה שֶׁהוּא
עוֹמֵד בְּקִיּוּם, הוּא אוֹמֵר (אֶסְתֵּר ה)
וְכִיל זֵה אֵינְנוֹ שׁוֹיָה לִי. וְאִם
תֵּאמַר שֶׁעַל מְרַדְכֵי אָמַר לוֹ הֶמֶן
- וְדַאי הֶמֶן דְּגָמָא שֶׁל סְמַא"ל
הֵיךְ לוֹ, שְׂבוּ הַתְּלַבֵּשׁ, וְעֶשְׂרֵה
כְּתָרִים תַּחְתּוֹנִים הַתְּלַבְּשׁוּ
בְּעֶשְׂרֵה כְּנִיּוֹ. וּמְשׁוּם שְׁעַמֵּד
מְרַדְכֵי בְּנְסִינּוֹן, נִתְּנָן אוֹתָם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּיָדוֹ. עַל אַחַת כְּמָה
וְכְמָה מִי שֶׁהִתְנַסָּה בְּשָׂבִיל
הַשְּׂכִינָה בְּגִלוֹת.

מְשׁוּם שִׁינִירְדִים עֲלֵיו עֶשֶׂר סְגֻלוֹת
שֶׁל הַשֵּׁם שֶׁל הַכְּתָר, שֶׁהֵן יו"ד
ה"י וְא"ו ה"י, שֶׁהֵם סְפִירוֹת
מְלֵאוֹת בְּסֻגְלוֹת, שְׁסוּבְכֵיִם אֶת
הַכְּתָר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַמְּלָךְ
וְהַגְּבִירָה. וְזֵהוּ הַכְּתָר הָעֲלִיּוֹן
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בְּיוֹם שֶׁבַת בְּקִדְשָׁה
כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. מִי ה'
אֱלֹהֵינוּ? הָאֲבָא וְאֲמַא שְׂבוּ
מִכְתִּירִים אֶת הָעֵמּוּד הָאֲמַצְעִי,
וְהַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא קִדְשָׁה. וְנֶאֱמַר
בָּהּ קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ. וְהֵם קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ, שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, ה'
צְבָאוֹת. מִי הַצְּבָאוֹת? נִצְחַ וְהוֹד.
מְלֵא כָל - זֶה צַדִּיק, בּוֹ מְלֵא כָל
הָאֲרָץ כְּבוֹדוֹ, שֶׁהִיא שְׂכִינָה.

וְכִי שֶׁהוּא מְשַׁלֵּשֵׁת הָאֲבוֹת, לֹא
צָרִיךְ לְהִתְנַסּוֹת. שְׁמִי שֶׁהוּא
מְגֻזְעוֹ וּמְשָׁרְשׁוֹ, אֵין בּוֹ סִפְקָ
שְׁעוֹמֵד בְּנְסִינּוֹן. וְאִם תֵּאמַר

וְכִי נִחְתַּת לְתַתָּא נְחַתַּת כְּגוֹנָא דָּא הוּהוּ"י וְכִי
אֶסְתְּלַקַת, אֶתְמַר בָּהּ אֲבָן מֵאֲסוּ הַבּוֹנִים
הֵיטָה לְרֹאשׁ פְּנֵה, כְּגוֹנָא דָּא יְהו"ה. בָּהּ נִתְּנָסָה
אֲבָרָהֶם בְּעֶשְׂרֵה נְסִינּוֹת. וּבְזִמְנָא דִּנְתַּנְסָא בָּהּ
בַּר נָשׁ, אִיהוּ מְאִיךְ. וּלְכַתְרֵ דְקָאִים בְּנְסִינּוֹא
דִּילָהּ, אִיהִי אֶסְתְּלַקַת בִּיהַּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, דָּאִיהִי
יְהו"ה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֶסְתְּלַק בָּהּ בַּר נָשׁ עַל כָּל אֲנוּן
דְּרִגְיָן וּמְמַנָּן דְּאֶתְנַסִּי בְּהוֹן בַּר נָשׁ.
וְכִי חֲזָא סְמַא"ל דִּינְהִבִין לִיהַּ רְשׁוֹ עַל צַדִּיק
לְמַהוּי לִיהַּ. נְסִינּוֹן, וְחֲזָא דָּאִיהוּ קָאִים בְּקִיּוּמָא
אִיהוּ אָמַר (אֶסְתֵּר ה) וְכָל זֵ"ה אֵינְנֵנוּ שׁוֹיָה לִי.
וְאִי תִימָא דְעַל מְרַדְכֵי אָמַר לִיהַּ הֶמֶן. וְדַאי
הֶמֶן דְּגָמָא דְסְמַא"ל הוּהוּ לִיהַּ, דְּבַהּ אֶתְלַבֵּשׁ
וְעֶשְׂרֵה כְּתָרִין תַּתְּאִין אֶתְלַבְּשׁוּ בְּעֶשֶׂר כְּנִיּוֹ
וּבְגִין דְקָאִים מְרַדְכֵי בְּנְסִינּוֹא, יְהַב לוֹן קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בִּידֵהּ. עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה מָאן
דְּאֶתְנַסָּא בְּגִין שְׂכִינְתָּא בְּגִלוֹתָא.

בְּגִין דְּנִחְתִּין עֲלֵהּ עֶשֶׂר סְגֻלוֹת דְּשְׁמָא דְכְּתָרָא,
דְּאֲנוּן יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, דְּאֲנוּן סְפִירָן
מְלִין סְגֻלוֹת, דְּסַחְרִין לְכְּתָרָא עֲלָאָה דְּמְלַכָּא
וּמְטְרוֹנִיתָא. וְהִיא אִיהוּ כְּתָר עֲלָאָה דְּאֶתְמַר
בִּיהַּ בְּיוֹם שֶׁבַת בְּקִדְשָׁה כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ ה'
אֱלֹהֵינוּ. מָאן ה' אֱלֹהֵינוּ, אֲבָא וְאֲמַא בִּיהַּ
מִכְתִּירִין לְעֵמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא וּשְׂכִינְתָּא דָּאִיהִי
קִדְשָׁה. וְאֶתְמַר בָּהּ קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ. וְאֲנוּן
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ תְּלַת אֲבָהָן. ה' צְבָאוֹת מָאן
צְבָאוֹת, נִצְחַ וְהוֹד. מְלֵא כָל, דָּא צַדִּיק, בִּיהַּ
מְלֵא כָל הָאֲרָץ כְּבוֹדוֹ דָּאִיהִי שְׂכִינְתָּא.

וּמָאן דָּאִיהוּ מִתְּלַת אֲבָהָן לֹא צָרִיךְ לְאֶתְנַסָּאָה.
דְּמָאן דָּאִיהוּ מְגֻזְעוּי וּמְשָׁרְשׁוּי, לִית בִּיהַּ
סְפְקָא דְקָאִים בְּנְסִינּוֹא. וְאִי תִימָא דְאֲבָרָהֶם
לֹא אֶתְנַסָּא בְּשְׁמָא דְכְּתָרָא אֲלָא בְּמִדַּת חֶסֶד,

ש'אכר'הם לא התנסה בשם של הפתור, אלא במדת חסד, ויצחק במדת גבורה, ויעקב במדת תפארת, והשכינה משלשת הצדדים הללו נקראת להם אכן בחן - יפה הוא, ומי שיתנסה דבור בעשר אותיות שסוכבות את הפתור. (שם לא התנסו) וכיון שפך, הוא יכול להתנסות.

וכי שיתנסה שם, אין סוף לנסיונו. זהו שכתוב (איכה ב) מה אעידך מה אדמה לך. שלא יכול להתדמות הנסיון שלך למ"ה, שהוא יו"ד ה"א וא"ו בשלשת האבות. ה"א במלכות, אחר שנסיוןך באין סוף, (שם) כי גדול כ"ם שברך מי ירפא לך. אותו שהוא מפלא ומכסה, ובו תתעלה לא"ם, כמו שהשכר שלך אין לו סוף. וכעת, המגורה הקדושה, טל אכן אליך, שאתה יכול לסבל אותה, ויש לך פח.

ואם תאמר שאתה לבדך הוא שזרקת אותה - לא! אלא אפלו לאבות ולכל המחנות של הנשמות שמקננות עמך בדיוקןך, כמו רועה נאמן שיש לו שני פרצופים, אחד למעלה ואחד למטה, פנגד המרפכה העליונה והמרפכה התחתונה, ובשבילים נאמר (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים. בצלמו, בדיוקן שלמעלה. בצלם אלהים, הדיוקן למטה. ומשום זה כפל שמו פעמים מש"ה מש"ה. זהו שכתוב (שמות ב) ויאמר משה משה. וכמו שפולל הפרצופים של בריאה, כך כלולים בו הפרצופים של אצילות.

אמר לו המגורה הקדושה: זקן זקן, ידעתי כך שאתה הוא מהצד של הזקן העליון שהוא ישראל שאין סוף ותכלית לנסיונות שלו,

ויצחק במדת גבורה, ויעקב במדת תפארת, ושכינתא מאלין תלת סטרין אתקריאת לון אכן בחן. שפי"ר איהו ומאן דיתנסה מלולא בעשרה אַתון דסחרין לכתרא. (נ"א תמן לא אתנסו) וכיון דהכי, הוא יכול לאתנסאה.

ומאן דיתנסא תמן, לית סוף לנסיונא דילה. הָדָא הוּא דְכְתִיב (איכה ב יג) מָה אֶעִידְךָ מָה אֲדַמָּה לָךְ. דְּלִית יָכִיל לְאַתְדַמָּא נְסִיוְנָא דִילְךָ לְמ"ה דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו בְּתֵלַת אַבְהֵן. ה"א בְּמַלְכוּתָא, בְּתַר דְּנְסִיוְנָא דִילְךָ בְּאִין סוּף (שם) כִּי גְדוֹל כ"ם שְׁבָרְךָ מִי יִרְפָּא לָךְ. הַהוּא דְּאִיהוּ מְפֻלָּא וּמְכֻסָּה וּבֵה תְּסַתְּלַק לְא"ם, כְּמָא דְּתַבִּירוּ דִילְךָ לִית לִיה סוּף. וְכַעַן בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, טַל אֲבָנָא לְגַבְךָ דְּאַנְתָּ יָכִיל לְמַסְבֵּל לִיה, וְאִית לָךְ חֵילָא.

ואי תימא דאנת בלחודך איהו דאזריקת לך. לא. אלא אפלו לאבְהֵן ולכל משרין דנשמתיין דמקננין עמך בדיוקנא דילך, כרעיא מהימנא דאית ליה תרי פרצופין, חד לעלא וחד לתתא, לקבל מרפבתא עלאה ומרפבתא תתאה. ובגיניהו אתמר (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים. בצלמו בדיוקנא דלעלא בצלם אלהים דיוקנא לתתא. ובגין דא כפל שמה תרין זמנין מש"ה מש"ה. הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות ג ד) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה. וְכַמָּה דְּכָלִיל פְּרָצוּפִין דְּבְרִיאָה הָכִי כְּלִילָן בֵּיה פְּרָצוּפִין דְּאַצִּילוֹת.

אמר ליה בוצינא קדישא סבא סבא, ידענא כך דאנת הוא מסטרא דסבא עלאה דאיהו ישראל דלעלא. והאי אבנא דילך אנן מקבלין ליה ברענא דלית סוף ותכלית לנסיונין דילה. בגין יקרא דשכינתא דאתמר שלמעלה. ואת האבן הזו שלך אנו מקבלים אותה ברצון

בשכיל כבוד השכינה שנאמר בה
(בראשית מט) משם רעה אכן ישראל,
כדי להחזיר לה סגולתא לשרות
עליך, וכדי שישרה עליו עלת על
כל העליונים.

אמר אותו הזקן: המנוחה
הקדושה, יו"ד ה"י וא"ו ה"י הם
עשר אותיות, וקשבונו ששים
ושלש, ובו נוטל נקמה מג"ס רוח
שנאמר בו כי גאה גאה. משום
שמכנו באים הערובי הרע,
שנאמר בהם (תהלים ג) כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין
גם אחד. ועשר אותיות עם ס"ג
הם ג"ע, וזהו שלח נא ידך. וג"ע
בכל אשר לו. והמנוחה הקדושה,
אחר שקבלתם את האבן הזו,
טלו אותה אליכם, שלא תזוז
מכם, עליה נאמר (תהלים סח) אם
תשכבון בין שפתים. אשרי הוא
מי שמשפכי את האם העליונה
בין שפתותיו, ובשכילה נאמר
(שם) אם תשכבון בין שפתים. אל
תקרי אם אלא אם.

ושתים הן, האם העליונה והאם
התחתונה. השכינה העליונה
והשכינה התחתונה, שעליה
נאמר (דברים כב) שלח תשלח, שני
שלוחים, כנגדם נאמר (רות א)
ותלכנה שתיהן. אשרי הוא מי
שמשפכי אותם בשפתותיו
בתפלה, בתורה, בקריאת שמע,
בתפלת השפיכנו, ששם הקדוש
ברוך הוא שנאמר בו השפיכנו
אבינו לשלום וגו'. ועל השכינה
נאמר ופרש עלינו סכת שלומך.
שני שלומות, אחד כנגד השכינה
העליונה, ואחד כנגד השכינה
התחתונה. אחד הוא בעל הבית,
ובשכילו נאמר השפיכנו אבינו
לשלום, וזה העמוד האמצעי.
והשני הוא אורח. על שניהם

נאמר, בעל הבית בוצע, והאורח מברך.

ומהצד של אורח נקראת השכינה מלון אורחים. זהו שכתוב (ירמיה ט) מי יתנני במדבר מלון

ביה (בראשית מט כד) משם רעה אכן ישראל. בגין
לאחזרא לה סגולתא לשריא עלך. ובגין
דישרי עליה עלת על כל עלאין.

אמר ההוא סבא בוצינא קדישא יו"ד ה"י
וא"ו ה"י איהו עשר אתון. וחשבנה
ס"ג. ביה נטיל נוקמא מן ג"ס רוחא דאתמר
ביה (שמות טו א) כי גאה גאה. בגין דמנה קא אתין
ערבוביא בישא. דאתמר בהון (תהלים נג ד) כלו סג
יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד. ועשר
אתון עם ס"ג הם ג"ע והאי איהו (איוב א יא) שלח
נא ידך. וג"ע בכל אשר לו. ובוצינא קדישא
בתר דקבלתון האי אבן טולו לה לגביכו, דלא
תזוז מנכון. עלה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון
בין שפתים. זכאה איהו מאן דשכיב אימא
עלאה בין שפון דילה ובגינה אתמר (שם) אם
תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם אלא אם.
ותרין אנון אם עלאה אם תתאה שכינתא עלאה
שכינתא תתאה. דעלה אתמר (דברים כב ז)

שלח תשלח, תרין שלוחין. לקבליהו אתמר
(רות א ט) ותלכנה שתיהן. זכאה איהו מאן דשכיב
לון בשפון דילה, בצלותא, באורייתא, בקריאת
שמע. בצלותא בהשפיכנו, דתמן קודשא בריך
הוא דאתמר ביה השפיכנו אבינו לשלום וגו',
ועל שכינתא אתמר ופרש עלינו סכת שלומך,
תרין שלומי חד לקבל שכינתא עלאה, וחד
לקבל שכינתא תתאה. חד איהו בעל הבית,
ובגינה אתמר השפיכנו אבינו לשלום ודא
עמודא דאמצעייתא. ותנינא איהו אורח. על
תרויהו אתמר בעל הבית בוצע ואורח מברך.
ומסטרך דאורח אתקריאת שכינתא מלון
אורחים. דדא הוא דכתיב (ירמיה ט א)

(ירמיה ט א)

ארחים. וכשבילו נאמר וילן שם. ולמה? כי בא השמש. שהתפנס ממנו אותו שנאמר בו (תהלים פד) כי שמש ומגן ה' אלהים. ונשארה השכינה בחשכה בגלות.

ומהצד של נצח והוד נקראת נבואה, ומהצד של שלשת האבות שנקראו אל אלהים ה', שהם האל הגדול הגבור והנורא, נקראת גדלה גבורה תפארת. ובשלשת השמות הללו היא מעידה על היותו ואלהותו ויכלתו על כל העולמות.

ומהצד של האם העליונה נקראת אם תשובה יהו"ה, שמראה על פנוי והויה של רבון העולמים, בעל כל הפנויים וכל ההיות. שכל הפנויים וההיות הם פנויים לו, והוא אינו כנוי. והיא נקראת מ"ה מהצד של חכמה, שנאמר (דברים י) מה ה' אלהיך שאל מעמך פי אם ליראה. שאם אין חכמה - אין יראה, ואם אין יראה - אין חכמה. וכזה מ"ה מעיד על עלת כל העליונים, כי לא ידעו מ"ה הוא.

ומצד של החכמה הם הנקודות. כמו זה י', הקוץ שלמטה והקוץ שלמעלה, והנקדה של האמצע מראה על פתר עליון, שבו שלשה קשרים י י י, והם רמוזים ביו"ד ה"י וא"ו ה"י. וכל אות מראה ארבע אותיות, שהן: יברכך יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה, י"ב אותיות שתלויות מן י יו"ד. ובה אותם שלש עשרה מדות אחת. כמו זה י' הקוץ למעלה - אחת. והקוץ למטה - שתים. ונקדה שבאמצע - הגה שלש. והאות י' בחשבונה עשר. הגה י"ג מדות הרחמים, שנאמר בהם בעשרה מאמרות נברא העולם. ומה תלמוד לומר והלא במאמר אחד יכול להבראות?

מי יתנני במדבר מלון ארחים. ובגינה אתמר (בראשית כח יא) וילן שם. ואמאי פי בא השמש, דאתפנש מנה ההוא דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן ה' אלהים. ואשתארת שכינתא בחשוכא בגלותא.

ומסטרך דנצח והוד אתקריאת נבואה. ומסטרך דתלת אבהן דאתקריאו אל אלהים ה', דאנון האל הגדול הגבור והנורא, אתקריאת גדלה גבורה תפארת, ובאלין תלת שמהן איהי סהידת על הויתיה, ואלהותיה, ויכולתיה על כל עלמין.

ומסטרך דאמא עלאה אתקריאת אם תשובה יהו"ה, דאחזי על פנוי והויה דמארי

עלמין מארי דכל פנויין וכל הוין. דכל (ד) קכא ע"א) פנויין וכל הוין אנון פנויין ליה, ואיהו לאו איהו פנוי. ואתקריאת מ"ה מסטרך דחכמה דאתמר (דברים י) מה ה' אלהיך שאל מעמך פי אם ליראה. דאם לית חכמה לית דחילו. ואם לית דחילו לית חכמה. ובהאי מ"ה מעיד על עלת כל עלאין, (שמות טו טו) פי לא ידעו מ"ה הוא.

ומסטרך דחכמה אנון נקודין. פגונא דא י' קוצא דלתתא וקוצא דלעלא, ונקודא דאמצעיתא אחזי על פתר עלאה, דבה תלת קטירין י י י ואנון רמיזין ביו"ד ה"י וא"ו ה"י. וכל את י' אחזי ארבע אתון, דאנון יברכך יהו"ה, יאר יהו"ה ישא יהו"ה תריסר אתון דתלין מן י יו"ד. ובה אנון תלת עשר מכילן חד. פגונא דא י' קוצא לעלא, חד, וקוצא לתתא, תרין. ונקדה באמצעיתא, הא תלת. ואות י' בחשבונה עשר, הא י"ג מכילן דרחמי, דאתמר בהון בעשרה מאמרות נברא העולם. ומה תלמוד לומר, והלא במאמר אחד יכול להבראות.

ומצד של הנקודות נקראת השכינה התחתונה בת קול, כמו שבארנו, כמו זה ׀. ומהצד של הטעמים נקראת השכינה מחשבה, כמו זה ש. והכל נרמז באות אָלף. בה נרמזו הטעמים למעלה, והנקודות למטה, האותיות באמצע, והכל הוא עשר אמירות, עשרת הדברות, וששת ימי בראשית, והם כ"ו כחשבון יהו"ה, שכולל טעמים ונקודות ואותיות כמו זה יהו"ה, ואותם טעמים ונקודות מים עליונים, כמו זה ש. מים נקביים כמו זה ׀.

הרקיע של האמצע פולל כל האותיות. בשבילו נאמר (בראשית א) יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. רקיע בהפוך אותיות עקר, וזהו עקר האמונה. ועליו נאמר (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע, שהוא הרקיע שבכתר עליון, שהוא מרכבה לאותו שנקרא עקר האמונה, עלת על כל העליונים טמיר וגנוז.

ועוד, השכינה מצד הנקודות היא בתו של הקדוש ברוך הוא, הדום רגליו. ומהצד של הטעמים נקראת אשת חיל עטרת בעלה. ובצורפים וההיות נודעת בת המלך, כמו זה הוה"י. מצד הזה היא הדום רגליו.

ומצד של יהו"ה נקראת פרצוף ונקראת פניו. ומהצד של שתי נקודות אלו, שהם פרצוף וזנב, נקראת א. בראש הנקודה העליונה היא ראש, ובנקודה התחתונה היא סוף. וסוד הדבר, חכמה בראש וחכמה בסוף. בשתי הנקודות הללו מראה על עלת העלות, שהוא ראשון ואחרון. זהו שכתוב (ישעיה מד) אני ראשון ואני אחרון.

ומסִטְרָא דְנִקְדִין אֲתִקְרִיאת שְכִינְתָא תַתָּא בַת קוֹל, כְּמָא דְאוּקִימְנָא, כְּגוֹנָא דָא ׀.

ומסִטְרָא דְטַעְמֵי אֲתִקְרִיאת שְכִינְתָא מַחְשְׁבָה כְּגוֹנָא דָא שׁ. וְכֹלָא אֲתִרְמִיז בְּאֵת אָלֶף. בַּה אֲתִרְמִיזו טַעְמֵי לְעֵלָא נִקְוִדִין לְתַתָּא, אֲתוֹן בְּאֲמַצְעֵיתָא, וְכֹלָא אִיהו עֶשֶׂר אֲמִירָן, עֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת, וְשִׁית יוֹמֵי בְרֵאשִׁית, וְאֲנוּן כ"ו כְּחֶשְׁבֵן יְהו"ה, דְּכֻלִּיל טַעְמֵי וְנִקְוִדֵי וְאֲתוֹן כְּגוֹנָא דָא יְהו"ה וְאֲנוּן טַעְמֵי וְנִקְוִדֵי מִיָּן עֲלָאֵי, כְּגוֹנָא דָא שׁ. מִיָּן נוֹקְבִין כְּגוֹנָא דָא ׀.

רְקִיעַ דְּאֲמַצְעֵיתָא כְּלִיל כָּל אֲתוֹן. בְּגִינְיָה אֲתִמַּר (בראשית א ו) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהְיֶה מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. רְקִיעַ בְּהַפּוּךְ אֲתוֹן עֶקֶר. וְהָאֵי אִיהו עֶקֶר הָאֲמוּנָה. וְעֵלָה אֲתִמַּר (יחזקאל א כב) וְדָמוֹת עַל רְאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ, דְּאִיהו רְקִיעַא דְּבַכְתָּרָא עֲלָאָה, דְּאִיהו מְרַכְבָּה לְהֵוּא דְּאֲתִקְרִי עֶקֶר הָאֲמוּנָה, עֲלֵת עַל כָּל עֲלָאִין טְמִיר וְגִנְיָז.

וְעוֹד שְכִינְתָא מְסִטְרָא דְנִקְדִי אִיהִי בְרֵתָא דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא הַדָּם רַגְלִיו, וּמְסִטְרָא דְטַעְמֵי אֲתִקְרִיאת אֲשֶׁת חֵיל עֶטְרַת בְּעֵלָה. וּבְצִרוּפִין וְהוֹזֵן אֲשֶׁתְמוֹדַעַת בְּרֵתָא דְמִלְפָּא. כְּגוֹנָא דָא הוה"י, מְסִטְרָא דָא אִיהִי הַדָּם רַגְלִיו.

וּמְסִטְרָא דִיהו"ה אֲתִקְרִיאת פְּרָצוּף וְאֲתִקְרִיאת אֲנָפוּי. וּמְסִטְרָא דְתֵרִין נִקְוִדִין אֲלִין דְּאֲנוּן פְּרָצוּף וְזָנָב אֲתִקְרִיאת א. בְּרִישָׁא דְנִקְדָּא עֲלָאָה אִיהִי רִישָׁא וּבְנִקְדָּא תַתָּאָה סִיפָא. וְרִזָּא דְמִלָּה חֲכָמָה בְּרֵאשׁ וְחֲכָמָה בְּסוּף. בְּב' נִקְוִדִין אֲלִין. אַחְזִי עַל עֲלֵת הָעֲלוֹת דְּאִיהו רֵאשׁוֹן וְאַחְרוֹן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחְרוֹן.

וא"ו בְּאִמְצַעַתָּא שֶׁל שְׁתֵּי יוֹדֵיִם מְרָאָה עַל עֵלֶת כָּל הָעֲלִיּוֹנִים שְׂאִין אֱלוֹהַּ חוּץ מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁכִתּוּב (שם) וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים. וּמִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה כְּלוּלָה מִהָעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, נִקְרָאת בְּשֵׁם שֶׁל עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. זֶהוּ שְׁכִתּוּב (שם מ) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. לְכָל הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים בְּשְׂכִינָה נִקְרָאוּ, שְׁנִקְרָאת שֵׁם, שֶׁבִשְׂבִילֹו אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם (שְׁמוֹת לג).

וְאִשׁ לֹא נִעְדָּר (ישעיה מ כו). מִכְּלֵהוּ עֲלֵאִין וְתַתְּאִין דְּלֹא אֶתְקַרִיאת בְּהוּן. בְּעֲלֵאִין הָא אֻקְיָמְנָא דְּאֶתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה, בְּהוּיָתָה בְּנִקְדָּתָהּ וּבְשִׁמְהָן דְּכֻלְהוּ פְּנוּיִים. וְאֶתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְּתַתְּאִין כְּפֹא שְׂרָף מְלֶאֶךָ אֹפְנִין. כְּפֹא (תהלים קג יט) ה' בְּשָׁמַיִם הִכִּין כְּפֹא. מֵאֵי שְׁמַיִם, דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא. וּבִגִּין דָּא סְמִיךְ לִיה (שם) וּמְלֻכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. מִסְטָרָא דְּשָׁמַיִם אֶתְקַרִיאת שְׁמִימָה. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית טו ה) הִבֵּט נָא הַשְּׁמַיְמָה. וּכְמָא דְּאִיהִי אֶתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְּעֲלֵאִין וְתַתְּאִין, הִכִּי אֶתְקַרִי עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא בְּעֲלֵאִין וְתַתְּאִין, דְּאִיהִי (כְּכֹלָא חֲדָא בְּמִדְתָּהּ) מִדְּתָהּ וְאִיהִי שְׁעוֹר קוּמְתִיהּ.

וְאֶתְקַרִיאת שְׂרָף. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (ישעיה ו י) וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים. כְּגוֹנֵי דְּמְלֶאֶךָ דְּאֶתְקַרִי שְׂרָף וְאֶתְקַרִיאת מְלֶאֶךָ. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית מח טז) הַמְּלֶאֶךָ הִגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע. (שְׁמוֹת יד יט) וַיִּסַּע מְלֶאֶךָ הָאֱלֹהִים. (ישעיה סג ט) וּמְלֶאֶךָ פְּנִיּוֹ הוֹשִׁיעֵם.

וְנִקְרָאת מְלֶאֶךָ עַל שֵׁם מִטְטְרוּן, כְּשֶׁהִיא עוֹשֶׂה בּוֹ אֶת שְׁלִיחוּתוֹ שֶׁל בְּעֵלָה. וְנִקְרָאת אֹפְנִין עַל שֵׁם סַנְדְּלָפוֹרִין, כְּשֶׁשְׁלִטוֹנָה בּוֹ עַל הַתַּחְתּוֹנִים. וְנִקְרָאת מְרַכְבָּה עַל שֵׁם אַרְבַּע חַיּוֹת שֶׁל הַמְּרַכְבָּה

וְאִשׁ בְּאִמְצַעִיתָא דְּתַרִּין יוֹדִין אַחֲזֵי עַל עֵלֶת כָּל עֲלֵאִין דְּלִית אֱלֹהָא בְּרַ מִנָּה. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (שם) וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים. וּבִגִּין דְּשְׂכִינְתָּא אִיהִי כְּלִילָא מִעֲלֵאִין וְתַתְּאִין, אֶתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְּעֲלֵאִין וְתַתְּאִין. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (שם מ כו) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. לְכֻלְהוּ עֲלֵאִין וְתַתְּאִין בְּשְׂכִינְתָּא אֶתְקַרִיאוּ, דְּאֶתְקַרִיאת שֵׁם דְּבִגִּינָה אָמַר לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם (שְׁמוֹת לג) וְאִדְעָךְ בְּשֵׁם.

מִכְּלֵהוּ עֲלֵאִין וְתַתְּאִין דְּלֹא אֶתְקַרִיאת בְּהוּן. בְּעֲלֵאִין הָא אֻקְיָמְנָא דְּאֶתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה, בְּהוּיָתָה בְּנִקְדָּתָהּ וּבְשִׁמְהָן דְּכֻלְהוּ פְּנוּיִים. וְאֶתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְּתַתְּאִין כְּפֹא שְׂרָף מְלֶאֶךָ אֹפְנִין. כְּפֹא (תהלים קג יט) ה' בְּשָׁמַיִם הִכִּין כְּפֹא. מֵאֵי שְׁמַיִם, דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא. וּבִגִּין דָּא סְמִיךְ לִיה (שם) וּמְלֻכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. מִסְטָרָא דְּשָׁמַיִם אֶתְקַרִיאת שְׁמִימָה. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית טו ה) הִבֵּט נָא הַשְּׁמַיְמָה. וּכְמָא דְּאִיהִי אֶתְקַרִיאת בְּשֵׁמָא דְּעֲלֵאִין וְתַתְּאִין, הִכִּי אֶתְקַרִי עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא בְּעֲלֵאִין וְתַתְּאִין, דְּאִיהִי (כְּכֹלָא חֲדָא בְּמִדְתָּהּ) מִדְּתָהּ וְאִיהִי שְׁעוֹר קוּמְתִיהּ.

וְאֶתְקַרִיאת שְׂרָף. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (ישעיה ו י) וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים. כְּגוֹנֵי דְּמְלֶאֶךָ דְּאֶתְקַרִי שְׂרָף וְאֶתְקַרִיאת מְלֶאֶךָ. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית מח טז) הַמְּלֶאֶךָ הִגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע. (שְׁמוֹת יד יט) וַיִּסַּע מְלֶאֶךָ הָאֱלֹהִים. (ישעיה סג ט) וּמְלֶאֶךָ פְּנִיּוֹ הוֹשִׁיעֵם.

וְאֶתְקַרִיאת מְלֶאֶךָ עַל שֵׁם מִטְטְרוּן כְּדֵי אִיהִי עֲבִידָתָא בֵּיה שְׁלִיחוּתָא דְּבְעֵלָה. וְאֶתְקַרִיאת אֹפְנִין עַל שֵׁם סַנְדְּלָפוֹרִין כְּדֵי שְׁלִטוֹנָתָהּ בֵּיה עַל תַּתְּאִין. וְאֶתְקַרִיאת מְרַכְבָּה

שְׁלֹמֹה כְּשֶׁשְׁלֹטֹנָה עָלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ (תהלים קג יט) וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. נִקְרָאת דְמוֹת אָדָם, דְמוֹת אֲרִיָה, דְמוֹת שׁוֹר, דְמוֹת נֶשֶׁר בָּהֶם. וּבְאֵלּוּ הַדְּמִיוֹנוֹת נִרְאִית לַתַּחְתּוֹנִים, שֶׁהֵם עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים. זֶהוּ שְׂכַתוֹב (הושע יב) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

וַיֵּשׁ נְבִיאִים שֶׁהֵם מִהַמְּרַכְּבָה הַעֲלִינָה, שֶׁנִּקְרָאוּ בְּנִים. כְּמוֹ זֶה מִי שִׁירָא מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שׁוֹרָה י' בְּלָבֹו. וּמִי שְׂאוּהָב אוֹתוֹ, שׁוֹרָה ה' בְּמַח. וְעַל שְׁתֵּי הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ נְאֻמֵּר (דברים כט) הַנְּסַתְרֵת לֵה' אֱלֹהֵינוּ. שְׁמִי שִׁירָא מִן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹ שְׂאוּהָב אוֹתוֹ, נִסְתָּר הוּא מִבְּנֵי אָדָם, וְהַנְּגִלוֹת הֵן ו"ה. מִי שְׁמַתְעֶסֶק בַּתּוֹרָה, שׁוֹרָה ו' בְּפִיו. וּמִי שְׁעוֹסֵק בְּמִצְוָה, שׁוֹרָה ה' בְּמַאֲתִים אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרָיו.

וּמִצְוָה כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁהַצִּיצִית שֶׁנְּאֻמֵּר בָּהּ (במדבר טו) וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית, וּפְרֻשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל הַפּוֹחֶת לֹא יִפְחַת מִשְׁבַּעַה, וְכָל הַמוֹסִיף לֹא יוֹסִיף עַל שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר. וְהֵם שְׁמוֹנֶה עֶשֶׂר בֵּין קְשָׁרִים וְחִלּוֹת לְכָל צַד - עוֹלִים שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם. עֲלֵיהֶם נְאֻמֵּר (ישעיה טז) וְהוֹכֵן בַּחֲסֵד כְּפֶסֶא. חֲסֵד בְּגִימְטְרִיא שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם. וְהַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אָמַר, כָּל מִי שֶׁמְנִיחַ תְּפִלִּין וְצִיצִית, כְּאֵלּוּ מְקִים תְּרִי"ג מִצְוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא בְּצִיצִית כְּאֵלּוּ מִתְקַן כְּפֶסֶא לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. בַּתְּפִלִּין, שֶׁהֵם שֵׁם יְהו"ה, כְּאֵלּוּ הוֹרִיד יְהו"ה עַל כְּפֶסֶא.

אִם כֵּן, לָמָּה נְאֻמֵּר אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים? אֲלֵא וְדַאי שְׁנֵי סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים כְּאֵן, אֶחָד שֶׁל גְּאֵלֶת הָעַמּוּד

עַל שֵׁם אֲרַבַּע חִיּוֹן דְּמִרְכַּבְתָּא דְּלִתְתָא. כִּד שְׁלֹטֹנֹתָה עָלֵיהוּ כְּמָא דְּאוּקִימְנָא (תהלים קג יט) וּמְלֻכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. אֲתִקְרִיאַת דְמוֹת אָדָם, דְמוֹת אֲרִיָה, דְמוֹת שׁוֹר, דְמוֹת נֶשֶׁר בְּהוֹן וּבְאֵלִין דְּמִיוֹנוֹת אֲתִחְזִיאַת לְתַתְּאִין דְּאֲנוּן עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים. הֲדָא הוּא דְכֻתִּיב (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

וְאִית נְבִיאִים דְּאֲנוּן מִמְּרַכְּבָה עֲלָאָה דְּאֲתִקְרִיאוּ בְּנִים. כְּגוֹנָא דָּא מָאן דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא שְׁרִיא י' בְּלָבָה. וּמָאן דְּרַחִים לִיה שְׁרִיא ה' בְּמַחָה. וְעַל אֵלִין תְּרִין אֲתָנוּן אֲתָמַר (דברים כט כח) הַנְּסַתְרֵת לֵה' אֱלֹהֵינוּ. דְּמָאן דְּדַחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אוֹ רַחִים לִיה סְתִים אִיהוּ מִבְּנֵי נֶשֶׁא. וְהַנְּגִלוֹת אֲנוּן ו"ה. מָאן דְּאֲתַעְסֵק בַּתּוֹרָה שְׁרִיא ו' בְּפוּמָה. וּמָאן דְּעֵסִיק בְּמִצְוָה שְׁרִיא ה' בְּמַאֲתִים וּשְׁמוֹנֶה וְאַרְבַּעִים אֲבָרִים דִּילָהּ.

וּמִצְוָה כְּלִילָא מֵאַרְבַּע אֲתָנוּן כְּגוֹנָא דְּצִיצִית דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (במדבר טז כח) וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית, וְאוּקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין כָּל הַפּוֹחֶת לֹא יִפְחַת מִשְׁבַּעַה, וְכָל הַמוֹסִיף לֹא יוֹסִיף עַל תְּלִיסֵר. וְאֲנוּן תְּמַנְסֵר בֵּין קְשָׁרִים וְחִלּוֹן לְכָל סְטְרָא סְלָקִין שְׁבַעִין וְתָרִין.

עֲלֵיהוּ אֲתָמַר (ישעיה טז ה) וְהוֹכֵן בַּחֲסֵד כְּפֶסֶא. חֲסֵד בְּגִימְטְרִיא ע"ב. וּבּוֹצִינָא קְדִישָׁא אָמַר כָּל מָאן דְּמְנַח תְּפִלִּין וְצִיצִית, כְּאֵלּוּ מְקִים תְּרִי"ג מִצְוֹת דְּאוּרִיתָא. וְלֹא עוֹד אֲלֵא בְּצִיצִית כְּאֵלּוּ מִתְקַן כּוּרְסִיָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. בַּתְּפִלִּין דְּאֲנוּן שֵׁם יְהו"ה כְּאֵלּוּ נְחִית יְהו"ה עַל כּוּרְסִיָּא.

אִי הָכִי אֲמַאי אֲתָמַר אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים. אֲלֵא וְדַאי תְּרִין רְזִין עֲלֵאִין הָכָא. חַד דְּפִרְקָנָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא

וּשְׁכִינְתָא וְאַבָּא וְאַיְמָא דְאַנּוּן יְהוּ"ה, לֹא
תְלִיָא אֱלָא בְעֵלְת פֶּל עֲלָיִן, דְּאִיהוּ מִפְּלָא
וּמְכֻסָּה בְּכִתְרָא עֲלָאָה. וְיַחַד דְּמִסְטָרָא
דְּצִדִּיקִים גְּמוּרִים לָאו אִיהוּ חָבוּשׁ וְאַסּוּר
בְּגִלוּתָא, אֱלָא אִיהוּ אָסוּר וְחָבוּשׁ עִמָּהֶם
בְּרַחֲמֵי, קָשִׁיר עִמָּהוּן בְּחִיבּוּתָא. הָדָא הוּא
דְּכִתִּיב (בראשית מד ל) וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ. חָבוּשׁ
עִמָּהוּן בְּכוּרְסֵיָא דְּמִתְקַנִּין לִיהּ וּבְמִרְכָּבָה
דִּילָהּ, בְּכֻמָּה שִׁירִין וְתִשְׁבְּחֵן דְּקָא נַחְתִּין
עֲלֵיהּ פְּמָה מִשְׁרִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
דְּאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א כד) וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל
בְּנִפְיָהֶם.

וּבִישְׁתַּבַּח אַתְּנִין שְׂרָפִים, נַחְתִּין לִיהּ בְּכֻמָּה
מִשְׁרִין, דְּאַנּוּן שְׂרָפִים וְחַיּוֹת
וְאוֹפַנִּים. וּבְצִלוּתָא קוֹל דְּמָמָה דְּקָה. פְּמָה
דְּאוּקְמוּהָ (מלכים א, יט יא) וְהִנֵּה ה' עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוּלָּה
וְחֹזֶק מְפָרֵק הָרִים וְגו'. דְּצִלוּתָא בְּחֻשְׁאֵי אִיהִי
קוֹל דְּמָמָה דְּקָה. וּבְגִין דְּתַמָּן אַתָּא מְלָכָא,
צָרִיךְ לְמִיקָם בְּגִיגָה. וּבְגִין דָּא אַתְּקִרִיאת
צִלוּתָא עֲמִידָה. וּבְגִין דָּא חִי עֲלָמִין פְּלִיל ח"י
בְּרַפְּאֵן, בִּיהּ מִתְיַחַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּשְׁכִינְתָּהּ. יֵאֵהוּדוּנָה ח"י דְּסֵלִיק בְּחֻשְׁבֵּן אֲמֵן.
וּבֵיהּ צָרִיךְ לְמַכְרַע עַד שְׂיִתְפַּקְקוּ ח"י חֲלִיּוֹת
שְׁבִשְׁדָּרָה. וְהִכִּי אוּקְמוּהָ מְאַרִי מִתְנִיתִין.

וּבַתְלַת קְדָמָיִן צָרִיךְ לְתַקְנָא שְׁבַחֲוִי, לֹא עֲלָא
לְתַרְעָא דְּמִלְפָּא בְּהִיכְלָהּ, דְּאִיהִי
אַדְנִי. דְּהִכִּי סֵלִיק הֵיכָל פְּחֻשְׁבֵּן אַדְנִי.
בְּתַר דְּעָאל תַּמָּן וַיִּשְׁאַל שְׁאַלְתּוּי בִּי"ב בְּרַפְּאֵן
דְּאַנּוּן ו"ו. לְבַתַּר יְהִיבִין לִיהּ שְׁאַלְתּוּי בַתְלַת
בְּתַרְאִין, דְּתַמָּן צָדִיק בֵּין תַּרִּין שְׁפּוֹן לְשׁוֹן
לְמוּדִים, וּבֵיהּ שְׁכִינְתָּא אִיהִי קְבֻלָּהּ. מִסְטָרָא
דְּאַלִּין צָדִיקָא, אִיהוּ אָסוּר וְחָבוּשׁ (דְּרַחֲמִיּוּתָא)
דְּמִתְקַנִּין לִיהּ כְּוִרְסֵיָא, עִם מְרַפְּבָתָא דִּילָהּ
וּמִשְׁרִיתָהּ מִסְטָרָא דְּעֵץ הַחַיִּים.

הָאֲמַצְעִי וְהַשְׁכִּינָה, וְהָאֵב וְהָאֵם
שְׁהֵם יְהוּ"ה, אִין תְּלוּיָה אֱלָא
בְעֵלְת פֶּל הַעֲלִיּוֹנִים, שְׁהוּא מִפְּלָא
וּמְכֻסָּה בְּכִתְרָא עֲלִיּוֹן. וְאַחַד
שְׁמַהצַּד שֶׁל צִדִּיקִים גְּמוּרִים אִינוּ
חָבוּשׁ וְאַסּוּר בְּגִלוּת, אֱלָא הוּא
אָסוּר וְחָבוּשׁ עִמָּהֶם בְּאֵהָבָה,
קָשִׁיר עִמָּהֶם בְּחִיבּוּת. זְהוּ
שְׁכִתּוּב (בראשית מד) וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה
בְּנִפְשׁוֹ. חָבוּשׁ עִמָּהֶם בְּכֻסָּא
שְׁמַתְקִינִים לוֹ וּבְמִרְכָּבָה שְׁלוֹ
בְּכֻמָּה שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת שִׁירְדִים
עֲלֵיהֶם פְּמָה מַחְנוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר בְּהֶם (יחזקאל א)
וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנִפְיָהֶם.

וּבִישְׁתַּבַּח בָּאִים הַשְּׂרָפִים, יוֹרְדִים
אֲלֵיו בְּכֻמָּה מַחְנוֹת, שְׁהֵם שְׂרָפִים
וְחַיּוֹת וְאוֹפַנִּים, וּבַתְפִּלָּה קוֹל
דְּמָמָה דְּקָה, כְּמוֹ שְׁבִאֲרוּהָ (מלכים
א' יט) וְהִנֵּה ה' עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוּלָּה
וְחֹזֶק מְפָרֵק הָרִים וְגו'. שְׁהַתְפִּלָּה
בְּחֻשְׁאֵי הִיא קוֹל דְּמָמָה דְּקָה.
וּמִשׁוּם שְׁשֵׁם בָּא הַמְּלָךְ, צָרִיךְ
לְעַמֵּד בְּשִׁבְלֵוֹ, וּמִשׁוּם זֶה נִקְרֵאת
תְּפִלַּת עֲמִידָה. וּמִשׁוּם זֶה ח"י
הַעוֹלָמִים, כּוֹלֵל ח"י בְּרֻכּוֹת, בּוֹ
מִתְיַחַד הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא
וּשְׁכִינְתּוֹ. יֵאֵהוּדוּנָה שְׁעוּלָה
לְחֻשְׁבוֹן אֲמֵן. וּבוֹ צָרִיךְ לְכַרַע עַד
שְׂיִתְפַּקְקוּ ח"י חֲלִיּוֹת שְׁבִשְׁדָּרָה,
וְכַף פְּרֻשָׁה בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה.

וּבִשְׁדִּשׁ הִרְאִישׁוֹנוֹת צָרִיךְ לְתַקְּן
אֶת שְׁבַחוֹ, לְהַכְּנֵס לְשַׁעַר הַמְּלָךְ
בְּהִיכְלוֹ, שְׁהִיא אַדְנִי. שְׁכַף עוֹלָה
הֵיכָל כְּחֻשְׁבוֹן אַדְנִי. אַחַר
שְׁכַנְס לְשֵׁם וַיִּבְקֶשׁ בְּקִשְׁתּוֹ
בְּשְׁתֵּים עָשָׂר הַבְּרֻכּוֹת שֶׁהֵן ו"ו,
אַחַר כִּף נוֹתְנִים לוֹ שְׁאַלְתּוֹ בְּשִׁלְשׁ
הָאַחֲרוֹנוֹת, שְׁשֵׁם צָדִיק בֵּין שְׁתֵּי
שְׁפִתַּיִם לְשׁוֹן לְמוּדִים, וּבוֹ
הַשְׁכִּינָה הִיא קְבֻלָּהּ. מִהַצַּד שֶׁל
הַצִּדִּיקִים הִלְלוּ הוּא אָסוּר וְחָבוּשׁ
(שֶׁל הָאֵהָבָה), שְׁמַתְקִינִים לוֹ כְּכֻסָּא עִם
הַמְּרַכָּבָה שְׁלוֹ, וְהַמְּחַנָּה מִהַצַּד שֶׁל
עֵץ הַחַיִּים.

אָבֵר מִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְקָשִׁיר לֹון בַּיָּצֵר הַטּוֹב, לְמַהְיֵי עֶזֶר בַּהַדְיָהוּ, וְקָשִׁיר לִיָּה לַיָּצֵר הָרַע לְמַהְיֵי בַחֲמוֹר לְמִשְׁאוּי תַחֲוֹתֶיהוּ, חֲמוֹר נוֹשֵׂא סְפָרִים. מִסְטָרָא דְבִינוּנִים אִיהוּ אָסוּר וְחָבוּשׁ בְּגִלוּתָא. דְעַלְיָהוּ אֲתָמֵר בְּיוֹמֵי דְחַל הָיָה כְּשׁוֹר לְחַרְשׁ וְכַחֲמוֹר לְמִשְׁאוּי. בְּרִשְׁעִים נֶאֱמַר (איכה א יד) נִתְנַנְּי ה' בְּיָדֵי לֹא אוֹכַל קוּם.

שְׂרָצוּעוֹת הַתְּפִלִּין הֵן פְּחָבִלִים לְקַרְנֵי סַמָּ"ל, שׁוֹר מוּעַד שְׁלֹא יִכְלֶה אוֹתָם, וְתַפְלָה שֶׁל יָד קוֹשֵׁר לְרַגְלָיו. וְמִי שְׁלֹא מְנִיחַ תְּפִלִּין, עָלָיו נֶאֱמַר מִשׁוֹר מוּעַד הַרְחַק מִמֶּנּוּ פְּמֵלֵא עֵינָיו, דְמַגְּפָה תְּלִין אָבוֹת נְזִיקִין צִיצִית מִשְׁאוּי עַל חֲמוֹר נוֹאָף. נְחָשׁ בְּשִׁבְלוֹ נֶאֱמַר אִפְלוּ נְחָשׁ כְּרוּף עַל עַקְבוֹ לֹא יִפְסִיק.

וְאַרְבַּעָה בְּתֵי תְּפִלִּין הֵם כְּהִיכַל לְאַרְבַּע אוֹתוֹת. מִי הִהִיכַל הַזֶּה? אֲדַנְּי, שְׁפָף עוֹלָה כַּחֲשׁוֹבֹן הִיכָ"ל. וְאוֹתָן אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל יְהוָה, כְּמוֹ פְּנֵי הַחַיּוֹת. וּבְתֵים אַרְבַּעָה כְּנַגְדֵי פְּנֵי הַחַיּוֹת, וְהֵם כְּמוֹ הַנְּקֻדוֹת וְהַאוֹתוֹת שֶׁהֵן זָכַר וְנִקְבָּה.

שְׁתֵּי רְצוּעוֹת כְּנַגְדֵי פְּנֵי יוֹנָה, רְצוּעָה שֶׁל יָד לְקִשֵׁר אוֹתָהּ, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ יוֹנָתַי. וְשְׁנַיִם הֵם הַיּוֹנִים - זָכַר וְנִקְבָּה. מִי שְׂרוּצָה לְצוּד אוֹתוֹ צִידָה שֶׁל שְׂנִיָּהֶם, נוֹטֵל הַנְּקֻבָּה וְקוֹשֵׁר אוֹתָהּ עִמוֹ, וּמִיד יִקְרָא לְזָכַר וְיִבֵּא. וְכִּף צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְטַל יוֹנָה קְדוּשָׁה מִצְוָה הַשְּׂכִינָה, לְקִשֵׁר אוֹתָהּ בְּקִשֵׁר שֶׁל תְּפִלִּין, וּמִיד יִקְרָא לְבַעֲלָהּ, שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל שְׁלִמְעָלָה, הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי.

וּמִשׁוּם זֶה תִּקְנוּ לְקִרְאָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין. וּמִיד כְּשִׁוֹרֵד אֵלֶיהָ, צְרִיף לְקִשֵׁר

אָבֵר מִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְקָשִׁיר לֹון בַּיָּצֵר הַטּוֹב, לְמַהְיֵי עֶזֶר בַּהַדְיָהוּ, וְקָשִׁיר לִיָּה לַיָּצֵר הָרַע לְמַהְיֵי בַחֲמוֹר לְמִשְׁאוּי תַחֲוֹתֶיהוּ, חֲמוֹר נוֹשֵׂא סְפָרִים. מִסְטָרָא דְבִינוּנִים אִיהוּ אָסוּר וְחָבוּשׁ בְּגִלוּתָא. דְעַלְיָהוּ אֲתָמֵר בְּיוֹמֵי דְחַל הָיָה כְּשׁוֹר לְחַרְשׁ וְכַחֲמוֹר לְמִשְׁאוּי. בְּרִשְׁעִים נֶאֱמַר (איכה א יד) נִתְנַנְּי ה' בְּיָדֵי לֹא אוֹכַל קוּם.

דְרָצוּעֵין דְתְּפִלִּין אֲנוּן פְּחָבִלִים לְקַרְנֵי דְסַמָּ"ל שׁוֹר מוּעַד דְלֹא יִשְׁיַצִּי לֹון, וְתַפְלָה דִיד קָשִׁיר לְרַגְלוֹי וּמָאן דְלֹא מְנִיחַ תְּפִלִּין, עַלְיָה אֲתָמֵר מִשׁוֹר מוּעַד הַרְחַק מִמֶּנּוּ פְּמֵלֵא עֵינָיו, דְמַגְּפָה תְּלִין אָבוֹת נְזִיקִין צִיצִית מִשְׁאוּי עַל חֲמוֹר נוֹאָף. נְחָשׁ בְּגִינָה אֲתָמֵר אִפְלוּ נְחָשׁ כְּרוּף עַל עַקְבוֹ לֹא יִפְסִיק.

וְאַרְבַּע בְּתֵי תְּפִלִּין אֲנוּן כְּהִיכָלָא לְאַרְבַּע אֲתוֹן מָאן הִיכָלָא דָּא אֲדַנְּי דְהִכִּי סְלִיק כַּחֲשַׁבְּ"ן הִיכָ"ל. וְאֲנוּן אַרְבַּע פְּרָשִׁין אַרְבַּע אֲתוֹן דִּיהוּ"ה פְּגוּנָא דְאַנְפִּין דְחַיּוֹן. וּבְתֵים אַרְבַּע לְקַבֵּל גְּדַפִּין דְחַיּוֹן, וְאֲנוּן פְּגוּנָא דְנִקְוֵדִין וְאֲתוֹן דְאַנוּן דְכַר וְנוֹקְבָא.

תְּרִין רְצוּעֵין לְקַבֵּל פְּנֵי יוֹנָה רְצוּעָה דִיד לְאַקְשָׁרָא לָהּ וְדָא שְׂכִינְתָא דְאַתְמֵר בָּהּ יוֹנָתַי. וְתְּרִין אֲנוּן יוֹנִים דְכַר וְנוֹקְבָא. מָאן דְבַעֵי לְצִידָא לִיָּה צִדָה דְתְּרוּיָהוּ, נוֹטֵל נוֹקְבָא וְקָשִׁיר לָהּ עִמָּה וּמִיד יִקְרִי לְדְכוּרָא וְיִתִּי. וְהִכִּי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְנוֹטֵלָא יוֹנָה קְדוּשָׁה מִצְוָה שְׂכִינְתָא, לְקִשְׁרָה לָהּ בְּקִשְׁוֹרָא דְתְּפִלִּין, וּמִיד יִקְרִי לְבַעֲלָהּ דִּיהוּ יִשְׂרָאֵל דְלַעֲלָא עַמּוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא.

וּבְגִין דָּא תִקְנוּ לְמִקְרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל עִם מִצְוֹת תְּפִלִּין. וּמִיד דְנַחֲתִית לְגַבְיָהּ, צְרִיף לְקִשְׁרָא לִיָּה עִמָּה לְמַהְיֵי חָבוּשׁ עִמָּה

אותו עמה להיות חבוש עמה
ברצועה של תפלין של יד, כמו
שבארובה בעלי המשנה (יחזקאל כד)
פארף חבוש עליך. אלו תפלין,
כמו שבארובה לעיל.

ומיד שקושר אותם, צריך ליחד
אותם ביחוד של אחד, א"ח עם
ד', שהיא כלולה מארבע פרשיות
של תפלין, והיא הרביעית
לארבע האותיות של הקדוש
ברוך הוא. ה' הרביעית השלמות
של השם יהו"ה, והיא הקוץ של
האות דל"ת, עשירית לא"ח,
שהוא תשע בחשבון, ובה נשלם
לעשרה. כמו זה יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, והרי פרשוה.

וכשום זה תקנו לקרא קריאת
שמע בתפלין. ופרשוה בעלי
המשנה, שמי שקורא קריאת
שמע בלי תפלין, כאלו מעיד
עדות שקר. והקשר של הקדוש
ברוך הוא והשכינה צדיק, אות
של תפלין. ובאותו זמן שקושר
אותם בו לקדוש ברוך הוא
ושכינתו, מי ששח בינתים -
עברה היא בידו.

ותפלין של ראש הוא תפלין,
האם שמעטרת אותו לקדוש
ברוך הוא, עליה נאמר ובזרוע
עזו. כמו שבארובה בעלי המשנה,
(ישעיה סב) נשבע ה' בימינו - זו
תורה. ובזרוע עזו - אלו תפלין
שבראש. גבורה הוא זרוע שלו,
והיא עזו, והרי פרשוה. ושכינת
עזו בגבהי מרומים, הוא אלהינו,
מהצד שלו תפלה של יד אינה
מעפכת של ראש וכו', שכל אחת
היא מצוה בפני עצמה. מצד האם
אותם ההיות שבאמצע, כמו
שבארובה, והרי נתבאר. ומשום
שלא בקיאים אלו של הדור
האחרון, שמים שני זוגות תפלין,
מספק שלא יודעים בסוד הנה (שניהם נצרכים).

ברצועה התפלין דיד, כמא דאוקמוה מארי
מתניתין. (יחזקאל כד יז) פארף חבוש עליך, אלו
תפלין כמא דאוקמוה לעיל.

ומיד דקשיר לון צריך ליחדא לון ביחודא
דאחד א"ח עם ד', דאיהי פלילא
מארבע פרשין התפלין, ואיהי רביעית לארבע
אתון דקודשא בריך הוא. ה' רביעאה שלימו
דשם יהו"ה, ואיהי קוצא דאת דל"ת עשירית
לא"ח, דאיהו תשע בחשבון, ובה אשתלים
לעשרה. כגונא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והא
אוקמוה.

וכגין דא תקינו למקרי קריאת שמע בתפלין.
ואוקמוה מארי מתניתין, דמאן דקארי
קריאת שמע בלא תפלין, כאלו סהיד סהדותא
דשקרא. וקשורא דקודשא בריך הוא
ושכינתא צדיק אות התפלין. ובההוא זמנא
דקשיר לון ביה לקודשא בריך הוא ושכינתה,
מאן דשח בינתים עברה היא בידו.

ותפלין דרישא איהו תפלין אימא דעטרת ליה
לקודשא בריך הוא. עלה אתמר (ישעיה
סב ה) ובזרוע עזו. כמא דאוקמוהו מארי
מתניתין נשבע ה' בימינו, זו תורה. ובזרוע
עזו וגו', אלו תפלין שבראש. גבורה איהו
זרוע דילה ואיהי עזו, והא אוקמוה. ושכינת
עזו בגבהי מרומים, הוא אלהינו מסטרא דילה
תפלה דיד אינה מעפכת של ראש וכו'. דכל
חד איהי מצוה בפני עצמה. מסטרא דאמא
אנון הויות באמצע כמא דאוקמוה. והא
אתמר. וכגין דלא בקיאיין אלין דדרא בתראה,
שוין תרין זוגין התפלין, מספיקא דלא ידעין
ברזא דא (תרוייהו איצטריכו).

ועוד, מי ששם תפלין כראוי, זהו שמקיים המצוה במאמרה, וכמו שצדיק הוא אות שאוחז בין הקדוש ברוך הוא ושכינתו, כף הוא אוחז בשניהם בשמונה עשרה ברכות התפלה. ונאמר בתפלין, שח בינתים - עברה היא בידו. ונאמר בתפלה, ואפלו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק. אשרי הפה שבתפלה עושה בו משכב לשכינה, וזהו (תהלים סח) אם תשכבון בין שפתים, שבהן אדני שפתי תפתח, להשכיב בהם האם העליונה שנאמר בזה (דברים כב) והאם רבצת על האפרחים.

שבזמן שהיא פורשת כנפיה על גזליה, שהם ישראל, בשבתות וימים טובים, כמו שבארוה (לברך) הפורש סכת שלום עלינו, נמצאו בחרות מפל אמות העולם, ומשום זה בשבתות וימים טובים שהיא רובצת על ישראל, אין להם פחד מפל המקטרגים שבעולם. וכשיבאו ימות החל, נאמר בו (שם) שלח תשלח את האם.

וכזה יש בין השכינה העליונה לתחתונה שהכל אחד? אלא השכינה התחתונה היא כיונה, ונאמר בזה (תהלים סח) כנפי יונה נחפה בכסף, צריך לכסותה, שהיא יראה ופחד נמצא מצדה, משום שנטלה מצד הגבורה ששם סמא"ל לתבע דיניו.

ובשום זה צריך לכסות אותה מפמה בעלי דינים שלא מכירים אותו. ובמה? בכסף, שהוא ימין, שבגללו נאמר, כל העוסק בתורה בלי לה, הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום. ומשום זה נחפה בכסף לרשם אותה מצד הרחמים, שלא יפירו בה בעלי הדין.

ועוד מאן דשוי תפלין כדקא חזי, האי איהו מקיים מצוה במאמרה. וכגונא דצדיק איהו אות דאחיד בין קודשא בריך הוא ושכינתה, הכי איהו אחיד בתרויהו בתמנסר ברפאן דצלותא. ואתמר בתפלין שח בינתים עברה היא בידו. ואתמר בצלותא ואפלו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק. זכאה פומא דבצלותא עביד ביה משכב לשכינתא והא איהו. (תהלים סח יד) אם תשכבון בין שפתים. דבהון אדני שפתי תפתח למשכבא בהון אימא עלאה דאתמר ביה (דברים כב ו) והאם רבצת על האפרחים.

דבזמנא דאיהי פרישת גדפהא על גזליא, דאנון ישראל, בשבתות וימין טבין כמא דאוקמוה (לברך) הפורש סכת שלום עלינו, אשתכחו בחירו מפל אמין דעלמא. ובגין דא בשבתות וימין טבין דאיהי רובצת על ישראל, לית לון דחילו מפל מקטרגין דעלמא. וכד ייתי יומין דחל אתמר בו (שם פסוק ז) שלח תשלח את האם.

וכמא אית בין שכינתא עלאה לתתאה דכלא חד. אלא שכינתא תתאה איהי כיונה, ואתמר בזה (תהלים סח יד) כנפי יונה נחפה בכסף, צריך לכסאה לה, דאיהי יראה ודחילו אשתכח מסטראה. בגין דאנטילת מסטרא דגבורה, דתמן סמא"ל למתבע דיניו.

ובגין דא צריך לכסאה לה מפמה מארי דיניו, דלא אשתמודעין ביה. ובמאי בכסף דאיהו ימינא. דבגינה אתמר כל העוסק בתורה בלי לה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום. ובגין דא נחפה בכסף לרשמא לה מסטרא דרחמי, דלא ישתמודעין בה מארי דיניא.

אָבֵר הָאֵם הַעֲלִינָה הִיא פְּנֹשֶׁר,
שְׁלֵא פּוֹחֲדָת מְכַל הַעוֹפּוֹת
שְׁלֵמְעָלָה, וְהַפְּנִים שְׁלָה הֵם
מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם,
וּבְשִׁבְלֵה נֹאֲמַר (דברים לב) כְּנֹשֶׁר
יַעִיר קִנּוּ, וְזוּ יְרוּשָׁלַיִם. וְעֲלִיו
נֹאֲמַר (שם כב) כִּי יִקְרָא קֵן צְפוּר.
שְׁהֵקֵן שְׁלָה הִיא יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל
מְעָלָה, וְקֵן הַצְּפוּר יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל
מִטָּה. אֲשֶׁרִי הִפָּה שֶׁהוּא הֵקֵן
שְׁלָה. אֲשֶׁרִי הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה
שֶׁהִיא קֵן שְׁלָה. אֲשֶׁרִי הַנְּשִׁמָּה
שֶׁהִיא הֵקֵן שְׁלָה. שְׁכֻשָּׁהִיא
מְקַנְנָת שָׁם, לֹא פּוֹחֲדָת מְכַל
הַמְּקַטְרָגִים שֶׁל הָעוֹלָם.

וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאת נִשְׁמַת כָּל חַי.
הִיא מְקַנְנָת בַּתְּפִלָּת הַשְּׁבֵת,
וְצַדִּיק מֵהֵצֵד שְׁלוֹ נִקְרָאת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי, כְּשִׁמְחָשָׁבִים הַיָּמִים
מֵהָאֵם הַעֲלִינָה, וְהִיא הַיּוֹם
הַרְאֵשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח, וְהַיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן
שֶׁל סְכוּת. וְהַשְּׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה חֵג
שְׁמִינִי עֲצֵרֶת, וְהִיא יוֹם מִפְּנֵי
תּוֹרָה, וְהִיא יוֹם הַפְּפוּרִים. כָּל
הַתְּפִלוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׁבֵתוֹת וְהַיָּמִים
הַטּוֹבִים צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ.
וְזֶהוּ שֶׁאֲמַר הַפְּסוּק (ויקרא כג) אֵלֶּה
מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרָאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם. מֵאֵי מוֹעֲדָם. אֵימָא
מוֹעֲדָם? הָאֵם הַעֲלִינָה. וְצַרְיָ
לְהַכְלִיל בֵּה עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

וּבְשִׁהִיא עוֹלָה, הִיא עוֹלָה עַל
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
שְׁלֵמָה (משלי ל) דָּרָךְ הַנֹּשֶׁר בְּשָׁמַיִם.
עוֹשֶׂה שָׁם דָּרָךְ וְלֹא נוֹדַעַת בּוֹ
אֵלֶּה לְבַעֲלָה. וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֵת
אֲשֶׁתוֹ. אֵלֶּה שְׁמַעְלָה אוֹתוֹ עֲטָרָה
עַל רֵאשׁוֹ, תְּפִלִּין עַל הָרֵאשׁ.
וּכְשֶׁעוֹלָה, כְּמָה צְבָאוֹת עוֹלִים
עִמָּה. וּכְשִׁינְרָדָת, כְּמָה צְבָאוֹת
יִרְדִים עִמָּה, וְנִקְרָאוּ נִשְׁמוֹת
יְתֵרוֹת שְׁיִוְרָשִׁים הָעֵם הַקְּדוֹשׁ,
וּבֵהֶם יֵשׁ לְיִשְׂרָאֵל מְנוּחָה בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים.

אָבֵר אֵימָא עֲלָאָה אִיהִי פְּנֹשֶׁרָא דְלֵא דְחִילַת
מְכַל עוֹפִין דְלַעֲלָא. וְגַדְפִין דִּילָה אֲנוּן
מְסוּף עֲלָמָא וְעַד סוּף עֲלָמָא. וּבְגִינָה אֲתִמַר
(דברים לב יא) כְּנֹשֶׁר יַעִיר קִנּוּ, וְדָא יְרוּשָׁלַיִם. וְעֲלָה
אֲתִמַר (שם כב ו) כִּי יִקְרָא קֵן צְפוּר. (דף קכב ע"א) דִּקֵּן
דִּילָה אִיהִי יְרוּשָׁלַיִם דְלַעֲלָא. וְקֵן דְצְפוּר
יְרוּשָׁלַיִם דְלַתְתָּא. זְכָאָה פּוֹמָא דְאִיהוּ קֵן דִּילָה.
זְכָאָה אוּרִיתָא וְצְלוֹתָא דְאִיהִי קֵן לָהּ. זְכָאָה
נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי קֵן דִּילָה. דְכַד אִיהִי מְקַנְנָא
תְּמָן לֹא דְחִילַת מְכַל מְקַטְרָגִין דְעֲלָמָא.

וּבְגִין דָּא אֲתִקְרִיאת נִשְׁמַת כָּל חַי, אִיהִי מְקַנְנָת
בְּצְלוֹתָא דְשְׁבֵת וְצַדִּיק. מְסֻטְרָא דִילָה
אֲתִקְרִי יוֹם הַשְּׁבִיעִי כַּד חֲשָׁבִין יוֹמִין מֵאֵימָא
עֲלָאָה. וְאִיהִי יוֹמָא קְדָמָאָה דְפֶסַח. וְיוֹמָא
קְדָמָאָה דְסְכוּת. וּשְׁכִינְתָא תְּתָאָה חֵג שְׁמִינִי
עֲצֵרֶת וְאִיהִי יוֹם מִפְּנֵי תּוֹרָה וְאִיהִי יוֹם
הַפְּפוּרִים. כָּל צְלוֹתִין דְכָל שְׁבֵתוֹת וַיּוֹמִין טְבִין
צְרִיכִין לְמַעֲבַד לֵיהּ. וְהִיא אִיהוּ דְאָמַר קְרָא
(ויקרא כג א) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרָאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם. מֵאֵי מוֹעֲדָם. אֵימָא
עֲלָאָה. וְצַרְיָ לְאֲכַלְלָא בֵּה עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

וְכַד אִיהִי סְלִיקַת, אִיהִי סְלִיקַת עַל עֲמוּדָא
דְאֲמֻצְעִיתָא. וּבְגִין דָּא אָמַר שְׁלֵמָה (משלי
ל יט) דָּרָךְ הַנֹּשֶׁר בְּשָׁמַיִם. עֲבִידַת אוּרְחָא תְּמָן
וְלֹא אֲשֶׁתְּמוּדַעַת בִּיה אֵלֶּה לְבַעֲלָה. (בראשית ד כה)
וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֵת אֲשֶׁתוֹ אֵלֶּה דְסְלִיק לֵיה
עֲטָרָא עַל רֵישָׁה תְּפִלִּין עַל הָרֵאשׁ. וְכַד סְלִיקַת
כְּמָה חִילִין סְלִיקִין עִמָּה. וְכַד נְחִיתַת כְּמָה
חִילִין נְחִיתִין עִמָּה, וְאֲתִקְרִיאוּ נִשְׁמוֹת יְתֵרוֹת
דִּירְתִין עִמָּה קְדִישָׁא. וּבֵהוּן אֵית לוֹן נִיחָא
לְיִשְׂרָאֵל בְּשִׁבְתוֹת וַיּוֹמִין טְבִין.

וְהַיּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּכָל שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַחֹל הוֹלֵכֶת נֹדֶדֶת מִמְּקוֹם
לְמִקּוֹם. וְאִם מוֹצְאֵת צְדִיק
בְּעוֹלָם, נִדְבָקֶת בּוֹ. אִם לֹא,
חֹזֶרֶת לְקִנְיָה וּמִתְחַבֵּאת שָׁם,
בְּאוֹתוֹ מִקּוֹם שְׁנֹקְרָא קֵן צְפוּר.
וּמָה הוּא הַקֵּן שְׁלֵה? מִטְטְרוּן
שְׁשֵׁמוֹ שְׁדִי, שֶׁהוּא שׁוֹמֵר הַשְּׁעַר
שְׁנֹאֲמֵר בּוֹ (תְּהֵלִים קיח) זֶה הַשְּׁעַר
לֵה'.

וּמִשּׁוּם זֶה בְּמִזְוִיָּה, שְׁדִי מִבְּחוּץ
וַיְהִיָּה מִבְּפָנַיִם. שְׁשָׁלֵשׁ מְאוֹת
שָׁשִׁים וָאַרְבָּעָה מֵלֵאכֵי חֲבֵלָה הֵם
כְּחֻשְׁבוֹן יְמוֹת הַשָּׁנָה, שְׁלֹשׁ מְאוֹת
שָׁשִׁים וְחֲמֵשׁ חֲסֵר אֶחָד. זֶהוּ יוֹם
הַכְּפוּרִים שְׁאִין לְשִׁטּוֹן שְׁלִטּוֹן
עָלָיו. הַשִּׁטּוֹן כִּף עוֹלָה שְׁלֹשׁ מְאוֹת
שָׁשִׁים וָאַרְבָּע. בְּמִקּוֹם שְׁשָׁם
מִזְוִיָּה, אֵין לוֹ רְשׁוּת לְהִתְקַרֵּב,
וּמִשּׁוּם זֶה (דְּבָרִים יא) וּכְתַבְתֶּם עַל
מִזְוִיּוֹת בֵּיתְךָ. מִזְוִיּוֹת - זֵז מוֹת.
וּמִשּׁוּם זֶה, כְּשֶׁלֹּא מוֹצְאֵת מִקּוֹם,
חֹזֶרֶת לְקִנְיָה שֶׁהוּא מִטְטְרוּן,
שְׁחֻשְׁבוֹנוֹ שְׁדִי, שְׁשָׁם יְהוּ"ה
בְּעַל הַיּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה.

וּבִשְׁבֻת שְׁשָׁם צְדִיק, וְתַבֵּא אֱלִיו
הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
הַיְחֻד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
שְׁכִינָתוֹ. וּכְשֶׁיֵּשׁ צְדִיק לְמִטָּה,
הוּא בְּמִקּוֹם שֶׁל יוֹם הַשְּׁבֻת,
שֶׁהוּא שְׁדִי שְׁלִמְעֵלָה, וְבוֹ
מִתְיַחֵדֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְשָׁם
מוֹצְאֵת מְנוּחָה, וְלֹא הוֹלֵכֶת
מְטַלְטֶלֶת מִמְּקוֹם לְמִקּוֹם וּמֵאַתֵּר
לְאַתֵּר.

וּמִי הוּא הַצְּדִיק שֶׁנִּדְבָקֶת בּוֹ?
אוֹתוֹ שְׁפָלוֹל מִכָּל הַמִּדּוֹת שֶׁל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמֵר בּוֹ
וַיְכַלּוּ, כּוֹלֵל הַכֹּל. שְׁכָל הַסְּפִירוֹת
נִכְלָלוּ בּוֹ, שֶׁהוּא חֲסִיד וְגוֹמֵל
חֲסֵד עִם הַשְּׁכִינָה, וְנוֹתֵן לָהּ תִּקְוָה
בְּגִבּוּרָה. וְכִף בְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה
נוֹתֵן לָהּ תִּקְוָה. הִיא נִדְבָקֶת, וְלֹא
אֶחָד הָעוֹלָם עוֹמֵד. הוּא הָעֵמּוּד

וַיּוֹנָה קְדִישָׁא בְּכָל שֵׁיט יוֹמִין דְּחַל. אַזְלָא
מִנְדִּדָא מְדוּף לְדוּף. וְאִם אֲשַׁפְּחַת צְדִיק
בְּעֵלְמָא אֲתִדְבָקֶת בֵּה. אִם לָאו אֲתַחֲזֶרֶת לְקִנְיָה
וְאֲתַטְמְרָה תְּפִין, בְּהֵהוּא אֲתֵר דְּאֲתַקְרִי קֵן
צְפוּר. וּמֵאִי נִיהוּ קֵן דִּילָהּ מִטְטְרוּן דִּי שְׁמֵה
שְׁדִי, דְּאִיהוּ נְטִיר תְּרַעָא דְּאֲתַמֵּר בֵּיה (תְּהֵלִים
קיח כ) זֶה הַשְּׁעַר לֵה'.

וּבְגִין דָּא בְּמִזְוִיָּה שְׁדִי מְלַבֵּר יְהוּ"ה מְלַגְאוּ.
דְּשִׁ"ד מְלַאכֵי חֲבֵלָה אֲנוּן פְּחֻשְׁבֵּן יוֹמֵי
שְׁתָּא שִׁ"ה חֲסֵר חַד. דָּא אִיהוּ יוֹם הַכְּפוּרִים
דְּלִית לְשִׁטּוֹן שׁוֹלְטָן עָלָהּ, הַשִּׁטּוֹן הִכִּי סָלִיק
שִׁ"ד. בְּאַתֵּר דְּמִזְוִיָּה תְּפִין, לֹא אִית לִיה רְשׁוּ
לְקַרְבָּא. וּבְגִין דָּא (דְּבָרִים ו ט) וּכְתַבְתֶּם עַל מִזְוִיּוֹת
בֵּיתְךָ. מִזְוִיּוֹת זֵז מוֹ"ת. וּבְגִין דָּא כִּד לֹא
אֲשַׁתְּכַחַת אֲתֵר, אֲתַחֲזֶרֶת לְקִנְיָה דְּאִיהוּ
מִטְטְרוּן, דְּחֻשְׁבְּנָה שְׁדִי, דְּתְּפִין יְהוּ"ה מְאִרֵי
דִּיּוֹנָה קְדִישָׁא.

וּבִשְׁבֻת דְּתְּפִין צְדִיק, (כְּרֵאשִׁית ח יא) וְתַבֵּא אֱלִיו
הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב. בְּגִין דְּאִיהוּ יְחֻדָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא וְשְׁכִינָתָהּ. וְכִד אִית צְדִיק
לְתַתָּא, אִיהוּ בְּאַתֵּר דִּיּוֹם הַשְּׁבֻת, דְּאִיהוּ שְׁדִי
דְּלַעֲלָא, וְיֵה אֲתִיחַדֶת קוּדְשָׁא בְּרִין הוּא. וְתְּפִין
אֲשַׁפְּחַת נְיִיחָא, וְלֹא אַזְלַת מְטַלְטֶלָא מְדוּף
לְדוּף וּמֵאַתֵּר לְאַתֵּר.

וּמֵאֵן אִיהוּ צְדִיק דְּאִיהוּ אֲתִדְבָקֶת בֵּיה הֵהוּא
דְּאִיהוּ כְּלִיל מִכָּל מִדּוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִין
הוּא. דְּאֲתַמֵּר בֵּיה וַיְכַלּוּ כְּלִיל כְּלָא. דְּכָל סְפִירָן
בֵּיה אֲתַכְּלִילוּ דְּאִיהוּ חֲסִיד וְגִמִּיל חֲסֵד עִם
שְׁכִינָתָא, וַיְהִיב לָהּ תִּקְוָא בְּגִבּוּרָה. וְהִכִּי בְּכָל
סְפִירָה וְסְפִירָה יְהִיב לָהּ תִּקְוָא. אִיהוּ אֲתִדְבָקֶת
וְלֹא תְּזוּז מִנָּה בְּכָל שֵׁיט יוֹמֵי שְׁבֻתָא. וּבְגִינָה
אֲתַמֵּר עַל צְדִיק אֶחָד הָעוֹלָם עוֹמֵד. אִיהוּ

תְּזוּז מִמְּנֵן בְּכָל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַשְּׁבֻת. וּבְשִׁבְלֵי נֹאֲמֵר, עַל צְדִיק

שנושא הכל, ובו כנפי יונה נחפה בפסוף. היא מכסה עליו בכנפיה ומגנה עליו מפל המקטרגים של העולם.

ובשביעו נאמר (תהלים נח) לא יתן לעולם מוט לצדיק. לא יאנה לצדיק כל און. לא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. ובו נראית הקשת של גאלה בגונים מאירים, ומיד (בראשית ט) וראיתיה לזכר ברית עולם. ולא תצא פצצת העבדים מצד הקשת שהוא עבד. ועוד זרקא. הנה אליהו יורד וכמה מחנות עמו של מלאכים ונשמות.

פתח ואמר, המנורה הקדושה, הנה פמה מחנות של מלאכי חבלה שיורדים על הצאן. אמר לרועה שיזרק אבן מהמקלע הקדוש עליהם. נרמז בכתר עליון כמו זה: יו"ד ה"י וא"ו ה"י, שעולה אהיה שלש פעמים, והוא אש"ר רא"ש שאהי"ה אהי"ה הפלל של מ"ב, והוא פולל עשר אמירות כמו זה: אל"ף ה"א יו"ד ה"א. וכמה הן ספירות פנימיות, וכמה ספירות אחריות, והן זו על גב זו. זהו שכתוב פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם.

ובשביעם נאמר וכמה פנים לפני הנוראים, וכמה אחרים שלא נראים. ואותם הפנימיים הם: יו"ד ה"י וא"ו ה"י. יו"ד ה"י וי"ו ה"י. יו"ד ה"א וא"ו ה"א. אחרים הם: י"ה יה"ו יהו"ה א"ה אה"י אהי"ה. א"ד אד"נ אדני. כשאותם פנימיים מלמעלה כמו הטעמים על האותיות, הם זכרים. וכשהפנימיים הם למטה בשביל הנקודות פחת האותיות, הם נקבות. וכלם נודעים בסוד זה.

עמוד סביל פלא. ובה (תהלים סח יד) פנפי יונה נחפה בפסוף. איהי מכסיאת עליה בגדפהא, ואגינת עליה מפל מקטרגין דעלמא.

ובגינה אתמר (תהלים נח כג) לא יתן לעולם מוט לצדיק. (משלי יב כא) לא יאנה לצדיק כל און. (תהלים לו כה) לא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם. ובה אתחזי קשת דפרקנא בגונוי נהירין. ומיד (בראשית ט ז) וראיתיה לזכר ברית עולם. (שמות כא ז) ולא תצא פצצת העבדים מסטרא דקשת דאיהו עבד. ועוד זרקא. הא אליהו נחית וכמה משרין עמה דמלאכין ונשמתין.

פתח ואמר בוצינא קדישא הא פמה משרין דמלאכי חבלה קא מחתינ על עאנא. אימא לרעיא דזריק אבנא מקירטא קדישא לגביהו. (חסר פאו) אתרמיז בכתר עלאה פגונא דא יו"ד ה"י וא"ו ה"י דסליק אהיה תלת זמנין. ואיהו אש"ר רא"ש דאהי"ה אהי"ה פללא דמ"ב. ואיהו פליל עשר אמירן. פגונא דא אל"ף ה"א יו"ד ה"א. וכמה אנון ספירן פנימאין וכמה ספירן אחרים, ואנון דא על גב דא. הדא הוא דכתיב (קהלת ז ז) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם.

ובגינהו אתמר וכמה פנים לפני הנוראים, וכמה אחרים לאחורים דלאו הנראים, ואנון פנימיים אלין יו"ד ה"י וא"ו ה"י. יו"ד ה"י וי"ו ה"י. יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אחרים, אנון י"ה יה"ו יהו"ה א"ה אה"י אהי"ה. א"ד אד"נ אדני. כשאותם פנימיים מלמעלה פגון טעמי על אתון, אנון דכורין. וכד פנימיים אנון לתתא בגין נקודין תחות אתון, אנון נוקבין. וכלהו

כְּשֶׁאֶהְיֶה עַל יְהוּ"ה הֵם נִקְבָּה.
בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. וּבְכָל
מְקוֹם הַפְּתוּר הֵיא אִם, וּשְׁנֵיהֶם
נִרְמְזוּ בְּשֵׁם אֲדֹנָי א' אֶהְיֶה י'
יְהוּ"ה. וְכֵן כְּשֶׁאֲדַנִּי עַל יְהוּ"ה,
הַנִּקְבָּה הֵיא בַת. כְּמוֹ שֶׁטְּפָה שֶׁל
הַזְכָּר, כְּאֲשֶׁר הֵיא מְקַדֶּימָה אֶת
טַפַּת הַנִּקְבָּה, הֵיא בַת, וְכִשְׁנִקְבָּה
מְקַדֶּימָה אֶת הַזְכָּר, הוּא בֶן. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת
יְהוּ"ה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם.

וּמִשׁוֹם זֶה עֲשָׂר סְפִירוֹת מֵהַצַּד
שֶׁל אֶהְיָה מִתְחִילִים בְּאוֹת א',
וְהוּא ב' פְּתוּר כְּחֻשְׁבוֹן חִי"ה,
וּמִתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ עֲשָׂר הַיּוֹת,
וְהֵם הֵיָה הֵיָה אֶהְיָה, כְּמוֹ
שֶׁהָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהוּ"ה מְלֻךְ
יְהוּ"ה מְלֻךְ יְהוּ"ה יְמֻלֵךְ.
שֶׁהַנִּקְבָּה שֶׁלָּהֶם הִוָּה הֵיָה וְיִהְיֶה,
שֶׁהַהֵיָה הוּוּ מַעֲיָדָה עַל עֵלֶת כָּל
הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהוּא הֵיָה קֹדֶם כָּל
הַיּוֹת, וְיִהְיֶה אַחֵר כָּל הַיּוֹת עַד
אֵין סוּף. וּמֵהַצַּד שֶׁל אֲדֹנָי נִקְרָא
אֵין, שְׁנִרְמְזוּ בְּאֲדֹנָי, שְׁמַעֲיָד עֲלָיו
שֶׁהוּא אַחֲרִית עַד אֵין סוּף
וְתַכְלִית. וְאֶהְיָ מַעֲיָד עַל קַדְמוֹתוֹ,
שֶׁאֵין קַדְמוֹן עֲלָיו, וְסִימְנֵף
שֶׁאַחֲרָי א"י א"י אֶהְיֶה יְהוּ"ה.

אֲדֹנָי יְהוּ"ה. הֵם עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה
אַרְבַּע אַרְבַּע. אַרְבַּע רְשִׁיּוֹת שֶׁל
שְׁבַת שֶׁאֵין זָר בִּינֵיהֶם, וְהֵם שְׁנַיִם
- זָכָר וְנִקְבָּה אַחַד לְיָמִין, וְזָכָר
וְנִקְבָּה אַחַת לְשְׂמָאל. וּפְנֵי לֹא
יֵרָאוּ. י"א י"א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אַחַד, וְכָל שֵׁם רַחְבוֹ אַרְבַּע וְגִבְהוֹ
עֲשָׂרָה, וְעוֹלָיִם אַרְבַּע אַרְבַּע
לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם. וְתַלְוִיִּים מַעֲשָׂר,
כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"י וי"ו ה"י, וְהֵם
יו"ד עֲשָׂרִים. ה"י ה"י שְׁלוֹשִׁים.
וי"ו עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם. עוֹלָיִם
לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם.

כְּמוֹ שֶׁעֲשָׂר הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן י"י
יְהוּ"ה יְהוּ"ה, וְעוֹלוֹת לְשִׁבְעִים
וּשְׁתַּיִם. אֵין שֵׁם בֵּין מִשְׁבְּעִים

אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּ בְּרִזָּא דָא. כִּד אֶהְיֶה עַל יְהוּ"ה
אֲנוּן נוֹקְבָא.

בְּתָר יִתְּנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. וּבְכָל אֶתְר פְּתוּר
אֵימָא, וְתַרְוִיָּהוּ אֲרַמִּיזוּ בְּשֵׁם אֲדֹנָי א'
אֶהְיֶה י' יְהוּ"ה. וְהֵכִי כִּד אֲדַנִּי עַל יְהוּ"ה
אֵיהוּ נוֹקְבָא בַת. כְּגוֹנָא דְטְפָה דְדְכוּרָא כִּד
אַקְדִּים לְטְפָה דְנוֹקְבָא, אֵיהוּ בַת. וְכִד נוֹקְבָא
אַקְדִּימַת לְדְכוּרָא אֵיהוּ בֶן. הָדָא הוּא דְכְּתִיב
(בראשית ב ד) בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוּ"ה אֱלֹהִים אֶרֶץ
וְשָׁמַיִם.

וּבְגִין דָּא עֲשָׂר סְפִירוֹת מִסְטָרָא דְאֶהְיָה
מִתְחִילִים בְּאוֹת א', וְאֵיהוּ ב' פְּתוּר
כְּחֻשְׁבוֹן חִי"ה וּמִתְפַּשְׁטִין מִנֵּה עֲשָׂר הַיּוֹת,
וְאֲנוּן הֵיָה הֵיָה אֶהְיָה כְּגוֹנָא דְאֶתְוֹן דְּאֲנוּן
יְהוּ"ה מְלֻךְ יְהוּ"ה מְלֻךְ יְהוּ"ה יְמֻלֵךְ. הִוָּה
הֵיָה וְיִהְיֶה דְנִקְבָּה דְלֵהוֹן דְּהַיּוֹת דָּא מִסְהִיד
עַל עֵלֶת כָּל עֲלָאִין, דְּאֵיהוּ הֵיָה קֹדֶם כָּל הַיּוֹת,
וְיִהְיֶה בְּתָר כָּל הַיּוֹת עַד אֵין סוּף. וּמִסְטָרָא
דְּאֲדֹנָי אֶתְקָרִי אֵין דְּאֶתְרַמִּיזוּ בְּאֲדֹנָי דְּאֶסְהִיד
עֲלֵה דְאֵיהוּ אַחֲרִית עַד אֵין סוּף וְתַכְלִית. וְאֶהְיָ
סְהִיד עַל קַדְמוֹתוֹ דְּלִית קַדְמוֹן עֲלֵה. וְסִימְנֵף
דְּאַחֲוִרִים א"י א"י אֶהְיֶה יְהוּ"ה.

אֲדֹנָי יְהוָה. אֲנוּן עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה אַרְבַּע אַרְבַּע.
אַרְבַּע רְשִׁיּוֹת דְשְׁבַת דְלִית זָר בִּינֵיהוּ,
וְאֲנוּן תַּרְוִין דְכָר וְנוֹקְבָא חַד (דף קכב ע"ב) לְיָמִינָא.
וְדְכָר וְנוֹקְבָא חַד לְשְׂמָאלָא. (שְׁמוֹת לֵג כג) וּפְנֵי לֹא
יֵרָאוּ. י"א י"א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד, וְכָל
שְׂמָא רַחְבוֹ אַרְבַּע וְגִבְהוֹ עֲשָׂרָה וְסִלְקִין אַרְבַּע
אַרְבַּע לְשִׁבְעִין וְתַרְוִין, וְתַלְוִין מַעֲשָׂר. כְּגוֹנָא דָּא
יו"ד ה"י וי"ו ה"י. וְאֲנוּן יו"ד עֲשָׂרִין. ה"י
ה"י תַלְתִּין. וי"ו עֲשָׂרִין וְתַרְוִין. סִלְקִין שְׁבַעִין
וְתַרְוִין.

כְּגוֹנָא דְעֲשָׂר אֶתְוֹן דְּאֲנוּן י' י'ה יְהוּ"ה

במקום הטעמים, וכשיש טעמים
שבהם פתרים על אותיות, לא צריך
לעשות תנועה באות מן תבה,
אלא באותה שעליה הפתח.

ועוד, השכינה, אף על גב
שפלולה מעשר ספירות, ובה
נקראו כלם אחרים, כד
כשמתחדות בה הספירות שהן
פנימיות, כל הספירות נקראות
מצד הפנימיים.

ויש ספירות שהן לפני ולפנים.
וכשנכללים בה כל הספירות,
נקראות לפני ולפנים. ופנימיים,
ופנימיים של פנימיים, ואחרים,
כלם הם אחד. ואינם כמו שהאדם
שגופו מין אחד ונשמתו מין
אחר, אבל למעלה הכל אחד.
אלא כל אור וכל דרגה שהיא
יותר קרובה לעלת כל העליונים,
נקראת לפני ולפנים.

ועוד, השכינה נקראת פרדס של
התורה, על שם שהיא פלולה
מ'פ'שט, 'ראיה', 'דרשה', 'סוד'.
שהתורה זהו סימן פרדס.
ונקראת עץ החיים מהצד של
צדיקים גמורים שאין בהם
פסלות. ומצד של כמה אילנות
הם, שמהפרי שלהם נודעת
השכינה ביניהם כפי מעשיהם.

כמו האגוז שפריו נסתר וחתום,
זהו רומז לשכינה שנאמר בה (שיר
ד) גן נעול אחתי פלה גל נעול
מעין חתום. כמו היין שהוא
סתום וחתום, שאין נהנים ממנו
הרשעים, ולא התנסף, כד גם
השכינה סתומה וחתומה בין
הרשעים שלא נהנים ממנה,
והאור שלה נאמר בו (שמות ב)
ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו.
וכד התורה, הסודות שלה
סתומים וחתומים, שאין נהנים
מהם הרשעים, ומשום זה אכל
דבש ושתה יין ואל תלמדוהו
לגוי.

והכי בכל תבה ותבה. דתנועה דנקודי אנון
באתר דטעמי. וכד אית טעמי דאנון פתרון
על אתון, לא צריך למעבד תנועה באת מן
תבה, אלא בההיא דתגא עלה.

ועוד שכינתא אף על גב דאיהי פלילא מעשר
ספירות ובה אתקריאו פלהו אחרים.
הכי כד מתחדים בה ספירן דאנון פנימיים,
כל ספיראן אתקריאו מסטרא פנימיים.

ואית ספיראן דאנון לפני ולפנים. וכד אתפלילן
בה כל ספירן, אתקריאו לפני ולפנים.
ופנימיים ופנימיים דפנימיים ואחרים פלהו
אנון חד. ולאנון כגונא דבר נש דגופה
מינא חדא, ונשמתה מינא אחרא, אבל לעלא
פלא חד. אלא כל נהורא וכל דרגא דאיהי
יתיר קריבא לעלת כל עלאין, אתקריאת לפני
ולפנים.

ועוד שכינתא אתקריאת פרדס דאורייתא, על
שם דאיהי פלילא מ'פ'שט 'ראיה' 'דרשה'
'סוד דאורייתא דא הוא סימן פרדס. ואתקריאת
עין חיים מסטרא דצדיקים גמורים דלית בהון
פסלות. ומסטרא דכמה אילנין אנון, דמאיבא
דילהון אשתמודעת שכינתא ביניהון כפום
עובדיהון.

כגון אגוז דאיבא דילה סתימא וחתומה, האי
איהו רמיז לשכינתא דאתמר בה (שיר ד יב)
גן נעול אחתי פלה גל נעול מעין חתום. כגון
יין דאיהו סתום וחתום, דלא אתהנין מנה
רשיעיא, ולא אתנסף, הכי נמי איהי שכינתא
סתימא וחתומא בין רשיעיא דלא אתהנין
מנה. ואור דילה אתמר ביה (שמות ב ב)
ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו. והכי אורייתא רזין דילה
סתימין וחתומין דלא אתהנין מנהון רשיעיא.
וכגין דא אכל דבש ושתי חמרא ואל תלמדוהו
לגוי.

ועם פל זה, דבש מצאת אכל דיך.
(משלי כח). שבמה שהרשית
התבונן, ואין לך עסק בנסתרות.
וכמו שמח האגוז סתום, כך היא
השכינה סתומה, והיא אסורה
בגלות בין הרשעים. ובגללם
נאמר (איכה א) נתנני ה' בידי לא
אוכל קום. שבהם היא סוגרת
ומסגרת. ובין הצדיקים אין בה
פסלת.

ובבינוניים בעלי התשובה היא
סמא"ל, אסור כפסלת של תמר,
שהוא אסור וסתום מבפנים ואין
לו רשות לשלט. ועוד, מצד
הבינוניים היא פשושנה בין
החוחים, כמו שירושלים שנאמר
(יחזקאל ה) זאת ירושלים בתוך
הגוים שמתיה וסביבותיה
ארצות. זו היא השכינה, השרש
של העץ בתוך הקוצים, שהם
עשרת הכתרים התחתונים,
שנאמר בהם (ויקרא טז) השכן אתם
בתוך טמאתם. והם ארצות של
שפחת הגבירה, שעליהם נאמר
וסביבותיה ארצות.

ורא עוד, אלא פל מזונות של
חמורים וכלבים, שהם צבאות
סמא"ל ונחש ששולטים
במשמרת הלילה, כמו שבארוה
בעלי המשנה, משמרה ראשונה
- חמור נוער, שניה - כלבים
צועקים. פלם היו צוחים
לגבירה לתת להם מזון, לקים
בהם ומלכותו בכל משלה. הרי
השכינה פלולה מעליונים
ותחתונים, היא המעין של האילן
מצד האות י'. והיא מקור מים
חיים מצד הפתח, המקור שאין
לו סוף. והיא ים התורה מהצד
של האם העליונה, ובה נחלקים
שבע ספירות לשבעה נחלים. זהו
שפתוב (ישעיה יא) והפיהו לשבעה
נחלים.

והיא פרי העץ מצד האות י'.

ועם פל דא. (משלי כה טז) דבש מצאת אכל דיך.
דבמה שהרשית התבונן, ואין לך עסק
בנסתרות. וכגונא דמחא דאגוז סתים הכי
איהי שכינתא סתימא. ואיהי אסורא בגלותא
בין רשיעיא. ובגיניהו אתמר (איכה א יד) נתנני ה'
בידי לא אוכל קום. דבהון איהי סוגרת
ומסגרת. ובין צדיקיא לית בה פסלת.

ובבינוניים מארי תיובתא איהי סמא"ל אסיר
כפסלת דתמר דאיהו אסיר וסתים
מלגאו ולית ליה רשו לשלטאה. ועוד מסטרא
דבינוניים איהי (שה"ש ב ב) פשושנה בין החוחים,
כגונא דירושלם דאתמר (יחזקאל ה ה) זאת ירושלים
בתוך הגוים (דף קכג ע"א) שמתיה וסביבותיה
ארצות. דא היא שכינתא שרשא דאילנא בגו
גובין, דאנון עשר פתין תתאין, דאתמר בהון
(ויקרא טז טז) השכן אתם בתוך טמאתם. ואנון
ארעין דשפחה דמטרוניתא, דעליהו אתמר
וסביבותיה ארצות.

ורא עוד אלא פל מזונין דחמרי וכלבי, דאנון
חילין דסמא"ל ונחש דשליטין במשמרות
דלילא, כמא דאוקמוה מארי מתניתין,
משמרה ראשונה חמור נוער. שניה כלבים
צועקים, פלהו הו צוחין לגבי מטרוניתא,
למיהב לון מזונא לקים בהון (תהלים קג ט)
ומלכותו בכל משלה. הא שכינתא פלילא
מעלאין ותתאין איהי מבוועא דאילנא מסטרא
דאת י'. ואיהי מקור מים חיים מסטרא דכתר,
מקורא דלית ליה סוף. ואיהי ימא דאורייתא
מסטרא דאמא עלאה, ובה מתפלגין שבע
ספירן לשבעה נחלין. הךא הוא דכתיב (ישעיה
יא ט) והפיהו לשבעה נחלים.

ואיהי איפא דאילנא מסטרא דאת י'. ואיהי
גופא דאילנא מסטרא דאת ו'. ואיהי

וְהָיָה גִּוְף הָאֵילָן מִצַּד הָאוֹת ו'.
וְהָיָה עֲנָפֵי הָאֵילָן מִצַּד שֵׁל הָאוֹת
ה' הַעֲלִיּוֹנָה. וְהָיָה שֵׁרֶשׁ הָאֵילָן
מִצַּד הָאוֹת ה' הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא
גֵּן, שְׁבוּ נִטְע עֵץ מִצַּד שֵׁל אֲדָנָי.
וְהָיָה אָדָם שְׁנֹאמֵר בּו (בראשית ב)
וַיִּטַּע ה' אֱלֹהִים גֵּן בְּעֵדֵן מִקְדָּם
וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יֵצֵר.
הִיא אָדָם מִצַּד הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ יו"ד
ה"א ו'א"ו ה"א. הִיא כְּלוּלָה מִכָּל
הַשְּׁמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים. וּמִשּׁוֹם שֶׁהִיא
כְּלוּלָה מִעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים,
שׁוֹרָה עֲלֶיהָ עֵלֶת כָּל הַעֲלִיּוֹנִים,
וְבוּ שְׁלֹטוֹן עַל הַכָּל.

קוּם אֲלֵיהוּ לְשַׁבַּח אֶת עֵלֶת כָּל
הַעֲלִיּוֹנִים, שְׁאֵתָה תִּהְיֶה מִקְדָּם
לְכָל נְבִיא בְּדוֹר הַמְּשִׁיחַ, שֵׁישׁ מִי
שְׁאֵתָה עֵתִיד לְהַתְּגַלּוֹת לוֹ מִצַּד
נִשְׁמָתוֹ בְּשִׁכְל שְׁלוֹ, וַיֵּשׁ לְמִי
שְׁאֵתָה עֵתִיד לְהַתְּגַלּוֹת לוֹ
בְּחֻכְמָתוֹ, וַיֵּשׁ לְמִי שְׁאֵתָה עֵתִיד
לְהַתְּגַלּוֹת לוֹ פְּנִים בְּפְנִים מִצַּד
שֵׁל גּוֹפּוֹ.

קוּם פְּתַח דְּבָרִים לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה.
מִיָּד פְּתַח וְאָמַר, וְהַמְּשַׁכְּלִים
זְהָרוּ. מִי הַמְּשַׁכְּלִים? אֵלוֹ שֵׁישׁ
בָּהֶם שִׁכְל לְהַפְּיֹר אֶת רְבוּן
הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא עֵלֶת כָּל
הַעֲלִיּוֹנִים בְּשְׂכִינָה, שְׁנֹאמֵר בֵּה
(תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לֵה' צַדִּיקִים
יָבֹאוּ בּו. שַׁעַר בְּהַפּוֹךְ אוֹתוֹת
עֵשֶׁר, כְּלוּלָה מִעֵשֶׁר סְפִירוֹת,
וּמִהַצַּד שְׁלָהֶם הִיא גְבוּל, כְּמוֹ
הַיָּם שְׁנֹאמֵר בּו (ירמיה ה) אֲשֶׁר
שְׁמָתִי חוֹל גְבוּל לַיָּם. כֶּף הִיא
גְבוּל וְתַחֲסוּם לַשֵּׁם שֵׁל יְהו"ה,
שֶׁהִיא רְשׁוֹת הַיְחִיד, שְׁתַּחֲמוּ
הוּא שְׁמוֹנָה אֲלָפִים אֲמָה, אֲלָפִים
לְכָל צַד. וְהֵם יֵאֱהָרוּנָה.

וְרְשׁוֹת הוּא לַיְחִיד, שֶׁהוּא רְחִבּוֹ
אַרְבַּעַת יְהוּה, וְגִבְהוֹ עֲשָׂרָה יוֹד
הוּ וְאוֹ הָא. הוּא גְבוּל לַיָּם
הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה
אֲבָל מִצַּד עֵלֶת כָּל הַעֲלוֹת שְׁאֵין

עֲנָפִין דְּאֵילָנָא מִסְטָרָא דְאֵת ה' עֲלָאָה. וְאֵיהִי
שֵׁרֶשׁא דְאֵילָנָא מִסְטָרָא דְאֵת ה' תַּתְּאָה דְאֵיהִי
גֵּן, דְּבֵה נִטְע אֵילָנָא מִסְטָרָא דְאֲדָנָי. וְאֵיהִי
אָדָם דְּאֵתְמַר בֵּיה (בראשית ב) וַיִּטַּע ה' אֱלֹהִים גֵּן
בְּעֵדֵן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יֵצֵר.
אֵיהִי אָדָם מִסְטָרָא דְשֵׁמָא מְפָרֵשׁ יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א אֵיהִי כְּלוּלָה מִכָּל שְׁמָהֵן עֲלָאִין.
וְכַגֵּין דְּאֵיהִי כְּלוּלָה מִעֲלָאִין וְתַתְּאִין, שֵׁרִיא
עֲלֵה עֵלֶת כָּל עֲלָאִין וְכִיָּה שְׁלֹטְנוּתָא עַל כָּלָא.
קוּם אֲלֵיהוּ לְשַׁבַּחא לְעֵלֶת כָּל עֲלָאִין, דְּאֵת
תְּהָא אַקְדִּים לְכָל נְבִיאִיא בְּדָרָא
דְּמִשְׁיַחָא. דְּאֵית לְמָאן דְּאֵת עֵתִיד לְאַתְּגַלְיָא
לִיה מִסְטָרָא דְנִשְׁמָתָה בְּשִׁכְל דִּילָה. וְאֵית
לְמָאן דְּאֵת עֵתִיד לְאַתְּגַלְיָא לִיה בְּחֻכְמָתִיה
וְאֵית לְמָאן דְּאֵת עֵתִיד לְאַתְּגַלְיָא לִיה פְּנִים
בְּפְנִים מִסְטָרָא דְגּוֹפָה.

קוּם אֲפְתַח מְלִין קָמִי שְׂכִינְתָא. מִיָּד פְּתַח
וְאָמַר. (דניאל יב ג) וְהַמְּשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ. מָאן
מְשַׁכְּלִים. אֵילִין דְּאֵית בְּהוּן שִׁכְל לְמַנְדַּע
לְמָאֲרֵי עֲלָמִין, דְּאֵיהוּ עֵילֶת כָּל עֲלָאִין
בְּשְׂכִינְתָא, דְּאֵתְמַר בֵּיה (תהלים קיח ד) זֶה הַשַּׁעַר לֵה'
צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּו. שַׁעַר בְּהַפּוֹךְ אַתּוּן עֵשֶׁר
כְּלוּלָה מִעֵשֶׁר סְפִירָן. וּמִסְטָרָא דִּילְהוּן אֵיהִי
גְבוּל. כְּגוֹן יִמָּא דְאֵתְמַר בֵּיה (ירמיה ה כב) אֲשֶׁר
שְׁמָתִי חוֹל גְבוּל לַיָּם וְגו'. הַכִּי אֵיהִי גְבוּל
וְתַחֲסוּם לְשֵׁמָא דִּיהו"ה, דְּאֵיהִי רְשׁוֹת הַיְחִיד
דְּתַחֲוּמָה, אֵיהוּ שְׁמוֹנָה אֲלָפִים אֲמָה, אֲלָפִים
לְכָל סְטָרָא. וְאַנּוּן, יֵאֱהָרוּנָה.

וְרְשׁוֹת אֵיהִי לַיְחִיד דְּאֵיהוּ רְחִבּוֹ אַרְבַּעַת יְהוּה
וְגִבְהוֹ עֲשָׂרָה יוֹד הָא וְאוֹ הָא אֵיהִי
גְבוּל לְיִמָּא דְאוּרִיתָא, דְּאֵיהִי אֵימָא עֲלָאָה
דְּגִלוּי דְאֵשְׁתַּכְּחוּ מִן חֻכְמָה, דְּאֵיהִי כ"ח מ"ה
שְׁגָלָה שְׁנַמְצָאוּ מִחֻכְמָה, שֶׁהִיא כ"ח מ"ה, לֹא עוֹבְרִים מִמָּנָה.

למעלה ממנה, אין לה גבול מצדו, ואין לה תחום מצדו ולא רשות עליו, ולא מחוצה לו, ואין לו מדה ושעור.

ורא עוד, אלא מצד העמוד האמצעי יש לה שתוף וחבור, כמו זכר ונקבה שהיא ושתוף שלה א"ח, ושניהם א"ח. אבל מצד של עלת כל העלות, אחד בלי שתוף, ולא עוד, אלא מהצד של אחד היא ד', עמו י"ג א"ח"ד המנוי. אבל מהצד של עלת על כל העליונים היא אחד. ולא ככל אחד הפנוי והמנוי שהוא פנוי ליהו"ה. אלהים ודאי כף עולה לחשבון פנוי. ומצד של רבון על הכל אין לו פנוי.

ועוד, מצד של העמוד האמצעי נקראת בית קבול, שלפעמים יורדת לה נביעה. והיא מלאה, שפף אותיות של אלהים מלא"ה. ולפעמים היא יבשה, כמו (רות א) אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה'. ומהצד של עלת על כל העליונים לא יחסר ולא יעדיף. נביעת אורו שכל הספירות מקבלות זו מזו, ויכולים לעשות שם דמיון כמו שנביעת המים שמשקים את האילן. ואם חסרה אותה נביעה ממנו, הוא חרב ויבש, כמו שהנהר שנאמר בו אלו מים מני ים וגו'.

אבר בעלת על כל העליונים אין למעלה ממנו שמוסיף בו וגורע בו, שבכל הספירות הוא גורע מהם נביעה, ומוסיף להם נביעה, כמו שהשכינה שלפעמים היא מלאה ולפעמים היא חסרה, וכף כל ספירה וספירה. והוא שמוסיף וגורע בכלם, ואין עליו שמוסיף וגורע. ולא עוד, אלא הוא שהוציא תשע ספירות, שהן כלל של א"ח, שהעמוד האמצעי כלול מאותן התשע.

לא עברין מינה אבל מסטרא דעילת כל העלות דלית לעלא מנה, לית לה גבול מסטרה, ולית לה תחום מסטרה ולא רשות עליה, ולא בר מנה. ולית ליה מדה ושעור.

ורא עוד אלא מסטרא דעמודא דאמצעייתא אית לה שתוף וחבור, כגון דכר ונוקבא דאיהי ושתופא דילה א"ח ותרוניהו א"ח. אבל מסטרא דעלת כל העלות. איהי אחד בלא שתוף. ולא עוד אלא מסטרא דאחד, איהי ד' עמה י"ג א"ח"ד המנוי. אבל מסטרא דעלת על כל עלאין איהי אחד. ולא ככל אחד הפנוי והמנוי דאיהו פנוי ליהו"ה. אלהים ודאי הכי סליקת בחשבון פנוי. ומסטרא דמארי על כלא לית ליה פנוי.

ועד מסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאת בית קבול, דלזמנין נחית לה נביעו. ואיהי מלאה דהכי אתון דאלהים מלא"ה. ולזמנין איהי יבשה, כגון (רות א כא) אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה'. ומסטרא דעלת על כל עלאין לא יחסר ולא יעדיף. נביעו נהורה דכל ספירן מקבלין דין מדין. ויכלינן למעבד תמן דמיון כגונא דנביעו דמין, דאשקי לאילנא ואם חסר ההוא נביעו מנה, איהו חרב ויבש. כגונא דנהר דאתמר ביה (איוב יד יא) אלו מים מני ים וגו'.

אבר בעלת על כל עלאין לית לעלא מנה דאוסיה ביה וגרע ביה דבכל ספירן איהו גרע נביעו מנהון, ואוסיה לון נביעו. כגונא דשכינתא דלזמנין איהי מלאה. ולזמנין איהי חסרה והכי כל ספירה וספירה. ואיהו דאוסיה וגרע בכלהו, ולית עליה דאוסיה וגרע. ולא עד אלא איהו דאפיק תשע ספירן דאנון כלא דא"ח, דאיהו עמודא דאמצעייתא כליל מאנון תשע.

וְעָלָת עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים לֹא יוֹרֵד
עָלָיו יְחִוּדוֹ, עַד שְׁמוּצִיא לוֹ בַת
זוּגוֹ כְּלוּלָה מְעַשֵּׂר סְפִירוֹת,
וּבְגִלְלָה יוֹרֵד עָלֶיהָ יְחִוּדוֹ, כְּדִי
שְׁתַּהַיָּה חֲבִיבָה עָלָיו, וְהוּא
שְׁאוּחֻז בְּשִׁנְיָהֶם. (ומשום כך הם אחד
מצדו בלא חשבון. ובזמן שהוא אחד בשניהם,
אין שם פרוד. ובשהוא אחד בשניהם) הֵם
א"ח ד', שֵׁשׁ שְׁתוּף שֶׁל שְׁנֵיָהֶם,
כְּמוֹ צְדִיק שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כִּי כָל
בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ. וְתַרְגּוּמוֹ, שְׁאוּחֻז
בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ. הַשְׁתוּף שֶׁלוֹ כְּמוֹ
בְּרִית הַמִּילָה שְׁאוּחֻז בְּזִכֵּר
וְהַנְּקָבָה, וְהוּא לְזַמְנִים יְדוּעִים יֵשׁ
זוּגוֹ, וְלַפְעָמִים הַפְּרָדָה.

כְּמוֹ אֶהְרֵן הַכֶּהֵן שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (ויקרא
טו) וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ.
וְלַפְעָמִים בְּזֹאת יִבָּא אֶהְרֵן אֶל
הַקֹּדֶשׁ. כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁלַּפְעָמִים הִיא
נִדָּה מִרְחֻקָּת מִבְּעֵלָה, וְלַפְעָמִים
הִיא טְהוֹרָה מִתַּרְתֵּי לְבַעֲלָה.
אֲבָרָ כִּשְׁעֵלֶת עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים
בִּינְיָהֶם, אִין שֵׁם נְדוּת וְלֹא רְחוּק
וְלֹא קִצּוּץ וְלֹא פְרוּד, וְהוּא
שְׁקוּשֵׁר עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת הַחִיצוֹנִיִּים
וְעֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת הַחִיצוֹנִיִּים
אֲלֵיהֶם. וּמִשׁוּם שֶׁהוּא מִכְּפָנִים,
שֵׁם אֶת אֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל בָּהֶם,
בְּאוֹתָהּ הַקְּשׁוּרָה בְּכֻלָּם, פְּנִימִיִּים
וְחִיצוֹנִיִּים, שֶׁהִיא כְּלוּלָה
מְעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים עַד שְׁאִין
סוּף וְתַכְלִית.

וּמִשׁוּם זֶה קָרָא לָהּ אֲמוּנַת
יִשְׂרָאֵל, שֶׁבָּה נּוֹדְעִים עֲלִיּוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים, וְעֵלֶת עַל כָּל
הָעֲלִיּוֹנִים. וּמִי שֶׁמִּיַּחַד אוֹתוֹ
עֲמָה, כְּאֵלּוֹ מִיַּחַד אוֹתוֹ וּמִמְלִיךְ
אוֹתוֹ עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים. קָמָה הַשְּׂכִינָה
מִכְּסֻאָּה וּנְשָׁקָה אוֹתוֹ, וְרוּעָה
הַנְּאָמֵן נֶשֶׁק אוֹתוֹ, וְכָל הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתַּחְתּוֹנִים בְּרַכּוֹ אוֹתוֹ וְנִתְּנּוּ לוֹ
מִתְּנוּת. עַד כָּאן סוּד הַיְחִוּד. מִכָּאן

וְעָלָת עַל כָּל עֲלִיּוֹנִים לֹא נֶחֱתָת עָלֶיהָ יְחִוּדָה, עַד
דְּאִפִּיק לִיהָ בַת זוּגָה כְּלוּלָה מְעַשֵּׂר
סְפִירָן, וּבְגִינָה נֶחֱתָת עָלֶיהָ יְחִוּדָה בְּגִין דְּתַהָא
חֲבִיבָה עָלֶיהָ. וְאִיהוּ דְּאִחִיד בְּתַרְוִיָּהוּ (ובגין דא אנון
חד מספריה בלא חושבון ובזמנא דאחיד בתרנויהו לית תמן פירוודא וכד
איהו אחיד בתרנויהו). אַנּוֹן א"ח ד'. דְּאִית שְׁתוּפָא
דְּתַרְוִיָּהוּ כְּגוֹן צְדִיק דְּאִתְמַר בֵּיהּ (דה"א כט יא) כִּי
כָל בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ, וְתַרְגּוּמוֹ דְּאִחִיד בְּשָׂמִיא
וּבְאָרְעָא. שְׁתוּפָא דִּילָהּ כְּגוֹנָא דְּבְרִית מִילָהּ
דְּאִחִיד בְּדָכַר וְנוֹקְבָא, וְאִיהוּ לְזַמְנִין יְדִיעֵן אִית
זוּגָא, וְלְזַמְנִין אִפְרָשׁוּתָא.

כְּגוֹן אֶהְרֵן כְּהֵנָּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ויקרא טו ב) וְאֵל יִבָּא
בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ. וְזַמְנִין (שם פסוק ג) בְּזֹאת
יִבּוֹא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ כְּגוֹנָא דְּאִתְתָּא דְּלְזַמְנִין
אִיהִי נְדָה מִרְחֻקָּא מִבְּעֵלָה, וְלְזַמְנִין אִיהִי דְּכִיָּא
מִתַּרְתֵּי לְבַעֲלָה.

אֲבָרָ כִּד עֵלֶת עַל כָּל עֲלִיּוֹנִים, בִּינְיָהוּ לִית תַּמָּן
נְדוּת וְלֹא רְחוּק, וְלֹא קִצּוּץ, וְלֹא פְרוּד,
וְאִיהוּ דְּקֶשֶׁר עֶשֶׂר סְפִירָן פְּנִימִיִּים וְעֶשֶׂר סְפִירָן
חִיצוֹנִיִּים לְגַבְיָהוּ. וּבְגִין דְּאִיהוּ מְלֻגָּאוֹ שׁוּי
אֲמוּנָה דִּישְׂרָאֵל כְּהוֹן, כְּהִיא דְּהִיא קְשׁוּרָא
בְּכֻלָּהוּ פְּנִימִיִּים וְחִיצוֹנִיִּים דְּאִיהִי כְּלוּלָה
מְעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, עַד דְּלִית סוּף וְתַכְלִית.

וּבְגִין דָּא קָרָא לָהּ אֲמוּנָה דִּישְׂרָאֵל דְּבָהּ
אֲשֶׁתְּמוּדְעוּ עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְעֵלֶת עַל
כָּל עֲלִיּוֹנִים. וּמֵאן דְּמִיַּחַד לִיהָ בָּהּ, כְּאֵלּוֹ מִיַּחַד
לִיהָ (דף קכג ע"ב) וְאִמְלִיךְ לִיהָ עַל כָּל עֲלִיּוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים. קָמָת שְׂכִינְתָּא מִכּוּרְסִיָּא דִּילָהּ
וּנְשִׁיקַת לִיהָ, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא נְשִׁיקַת לִיהָ, וְכָל
עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּרִיכוֹ לִיהָ וְיִהְיֻוּ לִיהָ נְבֻזְבָּזִין.
עַד כָּאן רְזָא דִּיחִוּדָא. מִכָּאן וְאִילָךְ סְתָרִי
אוֹרִיתָא וְטַעְמֵי אוֹרִיתָא.

מִתְּנוּת. עַד כָּאן סוּד הַיְחִוּד. מִכָּאן

קום המנוחה הקדושה, פתח דברים לפני השכינה להוריד אליה נביעה משמן קדוש, שנאמר בו (שמות כז) שמן זית זך פתית למאור להעלות נר תמיד. שהיא השכינה שנאמר בה (משלי ט) נר ה' נשמת אדם. בגולה נאמר אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. וכך לא תכבה נשמתו של מי שיתעסק בה תמיד. אל תתנו דמי לקדוש ברנף הוא עד שיתעורר אליה, שהנר לא שוכף אצלו. זהו שכתוב למען יזמרך כבוד ולא ידם. שהיא כבודו, יקרה היא מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה.

קם המנוחה הקדושה, פתח ואמר, בראשית ברא אלהים. רבון העולם, יהי רצונך לקיים בי ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר. שלא בשביל כבודי עשיתי, אלא לפתח דברים לפני שכינתך. פתח ואמר פעם שניה. סו"ד ה' ליראיו, הוא שבעים פנים של סתרי תורה שצריך לפרש בהם שבעים פעמים במעשה של הפרשה הזו של בראשית.

תקון ראשון

בראשית. פעמים רבות הן בתורה ראשית, וכל אחד מתפרש במקומו. הראשון הוא, (משלי ח) ה' קנני ראשית דרכו. זו התורה שיש בה טעמים ונקודות ואותיות, וכמה מצוות של עשה ולא תעשה, שפלן תלויות בשם יהו"ה. זהו שכתוב זה שמי לעלם וזה זכרי לדר [נדר]. שמי עם י"ה - שלש מאות ששים וחמש. זכרי עם ו"ה - מאתים ארבעים ושמונה. שלש מאות ששים וחמש משמאל, מיראת הגבורה נתנו פחד יצחק. מאתים ארבעים

קום בוצינא קדישא אפתח מלין קמי שכינתא, לנחתא נביעו לגבה ממשחא קדישא, דאתמר ביה (שמות כז ב) שמן זית זך פתית למאור להעלות נר תמיד. דאיהי שכינתא דאתמר בה (משלי כ כז) נר ה' נשמת אדם. בגינה אתמר (ויקרא י) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. והכי לא תכבה נשמתה דמאן דיתעסק בה תמיד. אל תתנו דומיה לקודשא בריך הוא עד דיתער לגבה. דשרגא לית שכיכו לגבה. הדא הוא דכתיב (תהלים ל יג) למען יזמרך כבוד ולא ידם. דאיהי כבוד הילה (משלי ג טו) יקרה היא מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה.

קם בוצינא קדישא פתח ואמר, בראשית ברא אלהים. רבון עלמא יהא רעוא דילך לקימא בי (שמות ד יב) ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר. דלא בגין יקרא דילי עבידנא, אלא לאפתחא מלין קמי שכינתך. פתח ואמר זמנא תננא. (תהלים כה יד) סו"ד ה' ליראיו. איהו שבעין אנפין דסתרי תורה דצריך לפרשא בהון שבעין זמנין בעובדא דפרשתא דא דבראשית.

תקונא קדמאה.

בראשית זמנין סגיאין אנון באורייתא ראשית, וכל חד אתפרש באתרה. קדמאה איהו (משלי ח כב) ה' קנני ראשית דרכו. דא אורייתא דאית ביה טעמי ונקודי ואתון. וכמה פקודין דעשה ולא תעשה דכלהו תלין בשם יהו"ה. הדא הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וזה זכרי לדר [נדר]. שמי עם י"ה שס"ה. זכרי עם ו"ה רמ"ח. שס"ה משמאלא, מדיחילו דגבורה אתהיבו פחד יצחק. רמ"ח מימינא, מרחימו דדרגא דאברהם דאתמר ביה (ירמיה לא

וּשְׁמוֹנֵה מִיָּמִין, מֵאַהֲבָה שֶׁל דְּרָגַת
אֲבָרָהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (ירמיה לא)
אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךָ עַל פֶּן
מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד. הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי
כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם. וּמִשּׁוֹם זֶה נִקְרָא
בְּשֵׁם יְהו"ה.

אֲבָרָה הַיָּמִין א"ל, נוֹטֵל עִמּוֹ ו"ה.
זֶהוּ שְׁכַתּוֹב אֱלֹהִים מִתִּימָן יְבוּא.
הַשְּׂמָאל נוֹטֵל עִמּוֹ י"ה מִן
אֱלֹהִים. הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי נוֹטֵל
שֵׁם שְׁלֹם. וּמִשּׁוֹם זֶה אֵל אֱלֹהִים
ה' דְּבַר וַיִּקְרָא אֲרָץ. כּוֹלֵל אוֹתָם
בְּפִסּוּק הַזֶּה.

וַיִּכְרַר מִצְרָה יֵשׁ טַעַם יְדוּע
לְמַעַלָּה, וּשְׁכָרָה יְדוּע לְאוֹתָם
שְׂוִידָעִים הַסּוּדוֹת הַנִּסְתָּרִים שֶׁל
רְבוּבִם, לֹא הִתְפַּסֶּה מֵהֶם כָּל רִז.
זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (דניאל ד) כָּל סוּד אֵין
נִסְתָּר מִמֶּךָ.

וְכַרְא אוֹת וְאוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהַקּוּץ
שֶׁלָּה וְהַנְּקוּד שֶׁלָּה וְהַטְּעָמִים
שֶׁלָּה, יֵשׁ לָהֶם סוּדוֹת נִסְתָּרִים
לְמַעַלָּה. וְהַמְשַׁכִּילִים מְכִירִים
אוֹתָם שֵׁישׁ בָּהֶם כַּח לַעֲמֹד בְּהִיכַל
הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בַּחֲנֻנְיָה
מִשָּׂאֵל וְעִזְרִיָּה (שם א) וְאֲשֶׁר כַּח
בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ,
בְּעַמִּידַת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא הִיכַל
הַמֶּלֶךְ, כְּלוּלָה מִכָּל הַטְּעָמִים
וְהַנְּקוּדִים וְהָאוֹתִיּוֹת. שְׂאִין יְדִיעָה
כְּמוֹ יְדִיעַת הַנְּקוּדוֹת וְהַטְּעָמִים שֶׁל
הָאוֹתִיּוֹת, לְהַכִּיר בָּהֶם סְגוּלָתָא,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיִּקְרָא מִקֶּץ שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ
סְגוּלָתָא. וְכֻלָּם נִרְמְזוּ בְּהוֹיּוֹת כְּמוֹ
זֶה: יִי"י ה'ה'ה' וְוִו' ה'ה'ה'.

בְּכַרְא מְקוֹם שֶׁהֶם שְׁלֹשׁ יוֹדִי"ן
יַחַד, רוֹמְזִים יִי"י לְסְגוּלָתָא,
שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַכּוֹלֵלָה מִחֻכְמָה
חֶסֶד נְצַח. חֻכְמוֹת בַּחוּץ תְּרַנֶּה.
וּבְגַלְלָם פְּרוּשָׁה בְּעַלֵי הַמְּשֻׁנָּה,
הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים. שְׁפַל
הַשְּׁלֹשָׁה הֵם דְּרוּמִיִּים. ה'ה'ה'
בִּינָה גְבוּרָה הוּד. וְכֻלָּם לְצַפּוֹן.
וּבְגַלְלָם נֶאֱמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר

ב) אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךָ עַל פֶּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד.
עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא כְּלִיל תְּרוּיָהוּ. וּבְגִין דָּא
אַתְקְרִי בְּשֵׁם יְהו"ה.

אֲבָרָה יָמִינָא א"ל נָטִיל עִמָּה ו"ה הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (חֲבִיקוּק ג ג) אֱלֹהִים מִתִּימָן יְבוּא.
שְׂמָאֵלָא נָטִיל עִמָּה י"ה מִן אֱלֹהִים, עֲמוּדָא
דְאֲמֻצָּעִיתָא נָטִיל שְׂמָא שְׁלִים. וּבְגִין דָּא (תהלים
נ א) אֵל אֱלֹהִים ה' דְּבַר וַיִּקְרָא אֲרָץ. כְּלִיל לוֹן
בְּהַאי קְרָא.

וְכַרְא פְּקוּדָא אֵית לִיה טַעָמָא יְדִיעָא לְעֵלָא,
וְאֲגָרָא דִּילָה יְדִיעָ לְאַנּוּן דִּי־דַעִין רִזִין
סְתִימִין דְּמֵאֲרִיָּהוּן. לֹא אַתְּפִסִּיא מְנַהוּן כָּל רִז.
הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב (דניאל דו) וְכָל רִז לֹא אֲגִס לָךְ.
וְכַרְא אוֹת וְאוֹת דְּאֲוִרִיתָא, וְקוּצָא דִּילָה וְנִקְדָּה
דִּילָה וְטַעָמֵי דִּילָה, אֵית לוֹן רִזִין סְתִימִין
לְעֵלָא. וְהַמְשַׁפְּלִים אֲשַׁתְּמוּדְעֵן בְּהוֹן דְּאֵית
בְּהוֹן חִילָא לְמִיקָם בְּהִיכְלָא דְּמִלְכָא. כְּגוּנָא
דְּאַתְמַר בַּחֲנֻנְיָה מִשָּׂאֵל וְעִזְרִיָּה (שם א ד) וְאֲשֶׁר
כַּח בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ, בְּעַמִּידָה
דְּצִלוּתָא דְּאֵיהִי הִיכַל הַמֶּלֶךְ, כְּלִילָא מִכָּל
טַעָמֵי וְנִקְוּדֵי וְאַתְנוּן. דְּלִית יְדִיעָה פִּידִיעָה
דְּנִקְוּדֵי וְטַעָמֵי דְּאַתְנוּן, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוֹן
סְגוּלָתָא, דְּאַתְמַר בִּיה זִרְקָא מִקֶּץ שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ
סְגוּלָתָא. וְכֻלָּהוּ אַתְרַמִּיזוּ בְּהוֹן כְּגוּנָא דָּא
יִי"י ה'ה'ה' וְוִו' ה'ה'ה'.

בְּכַרְא אַתְר דְּאַנּוּן תְּלַת יוֹדִי"ן כְּחֻדָּא יִי"י
רְמִיזִין לְסְגוּלָתָא, דְּאֵיהִי שְׁכִינְתָּא
כְּלִילָא מִן חֻכְמָה חֶסֶד נְצַח. (משלי א כ) חֻכְמוֹת
בַּחוּץ תְּרַנֶּה. וּבְגִינְיָהוּ אוּקְמוּהָ מְאֲרֵי מִתְּנִיתִין
הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים. דְּכֻלָּהוּ תְּלַתָּא אַנּוּן
דְּרוּמִיִּים. ה'ה'ה' בִּינָה גְבוּרָה הוּד. וְכֻלָּהוּ
לְצַפּוֹן. וּבְגִינְיָהוּ אַתְמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
זַפְּיִן. זַפְּאָה אֵיהוּ מְאֵן דְּמִכּוֹן בְּהוֹן. לְנַחְתָּא

צִפִּין. אֲשֶׁר־יִהְיֶה מִי שֶׁמְכַוֵּן בָּהֶם
לְהוֹרִיד חֲכָמָה וְעֵשֶׂר לְשִׁכְנֵיהָ,
שְׁנַאֲמַר בָּהּ קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ,
שְׂכָף הִיא הַסְּגֻלָּה שֶׁלָּהֶם, לְהוֹרִיד
חֲכָמָה וְעֵשֶׂר.

אֲשֶׁר־יִהְיֶה מִי שֶׁלֹּא נוֹטֵל שְׂכָר
לְעֲצָמוֹ, אֶלֶּא שֶׁמְלַמֵּד הַסְּגֻלוֹת
הַלְלוּ אֶל הַשִּׁכְנֵיהָ, שְׁאוֹתֵן סְגֻלוֹת
הֵן שֶׁל בַּעֲלָה שְׁמוֹרִיד אוֹתֵן
אֵלֶיהָ. וְיִוִּי פֶתֶר תְּפַאֲרֵת יִסוֹד.
מִשּׁוֹם שֶׁפֶתֶר הוּא יוֹ"ד שְׁעוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן כ', שֶׁשֵּׁם ו'. שְׁתֵּי וַיִּי"ם
רְמוּזוֹת בָּאוֹת וַאֲ"ו. וְכֹל שֶׁלֹּשׁ
הַוַיִּי"ם כְּלוּלוֹת בְּצַדִּיק ח"י
הַעוֹלָמִים, שְׂכָף עוֹלוֹת שֶׁלֹּשׁ וַיִּי"ם
כְּחֻשְׁבוֹן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְזֶהוּ
וּבִבְרֻכּוֹת לְרֵאשִׁי צַדִּיק.

וְשֶׁלֹּשׁ הַוַיִּי"ם הַלְלוּ, סְגֻלָּתֵן לְיַחַד
אֶת הַשִּׁכְנֵיהָ עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְזֶהוּ לְקַרְבַּ רְחוּקִים, שֶׁהֵם
אוֹרְחִים, שְׂבָהֶם קִפְצָה הָאֶרֶץ
לְיַעֲקֹב, שֶׁהָאוֹת ו' הִיא דָּרָךְ. זֶהוּ
שְׂכָתוֹב (בַּמְדַּבֵּר כּוּד) דָּרָךְ כּוֹכֵב
מִיַּעֲקֹב. דָּרָךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׁמַיִם.
קִפְצַת הַדָּרָךְ שִׁכְנֵיהָ. שְׂבָוַיִּי"ם
הַלְלוּ קִפְצָה הַדָּרָךְ לְבַעֲלָהּ, וְהוּא
יִשִּׁישׁ כְּגַבּוֹר לְרוּיֵן אֶרֶץ אֵלֶיהָ.
וּבְגִלְלֵם נֶאֱמַר (מִשְׁלִי א) דָּרְכֵיהָ דָּרְכֵי
נַעֲמִם.

וּמִצַּד הָאוֹת וַאֲ"ו מִן שֵׁם בֶּן
שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם עוֹשֶׂה שְׁתַּיִם
עֶשְׂרֵה דָּרְכִים בַּיָּם, שְׁעָבְרוּ
בִּינֵיהֶם שְׁנַיִם עֵשֶׂר שְׂבָטִים,
שֶׁשִּׁלְשָׁה שְׁמוֹת הֵם בְּוִיסַע וַיָּבֵא
וַיִּט, וְהֵם וְהוּא אֲנִי וְהוּא יְרֵאשִׁי
תְּבוֹת שֶׁלָּהֶם וַאֲ"ו. הַיָּם בְּאֲמַצַּע
א' אֶלְף בִּינָה, וְתִמְצָא אוֹתָהּ.
וּבְחֻזֵק שֶׁל שְׁתֵּי הַוַיִּי"ם הַלְלוּ
בּוֹקֵעַ הַשֶּׁמֶשׁ רְקִיעִים וְעוֹשֶׂה
בָּהֶם שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה דָּרְכִים בְּרִקְיעַ,
שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְאֵתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם.
וְחֻמֶּשׁ עֶשְׂרֵה י"ה וְאַחַת עֶשְׂרֵה
ו'יָה עוֹלָה חֻשְׁבוֹנָם שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת
אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ. פְּעַל בְּכ"ח

חֲכָמָתָא וְעוֹתָרָא לְשִׁכְנֵיתָא, דְּאִתְּמַר בָּהּ קִדְּשָׁה
לָךְ יִשְׁלָשׁוּ. דְּהִכִּי אִיהוּ סְגוּלָּתָא דִּילְהוּן לְנַחְתָּא
חֲכָמָתָא וְעוֹתָרָא.

וּבָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּלֹא נָטִיל אִיהוּ אַגְרָא לְגַרְמָה,
אֶלֶּא דְּאוּלִּיף סְגֻלוֹת אֵלִיִן לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא
דְּאֵלִיִן סְגֻלוֹת אֵלִיִן דְּבַעֲלָה דְּנַחְתָּא לֹון לְגַבָּהּ.
וְיִוִּי פֶתֶר תְּפַאֲרֵת יִסוֹד. בְּגִין דְּכֶתֶר אִיהוּ יוֹ"ד
דְּסֻלִּיק לְחֻשְׁבוֹן כ' דְּתַמָּן ו' תְּרִין וַיִּי"ן רְמִיזוּן
בְּאֵת וַאֲ"ו. וְכִלְהוּ תְּלַת וַיִּין פְּלִילָן בְּצַדִּיק חִי
עֲלָמִין. דְּהִכִּי סְלָקִין תְּלַת וַיִּין כְּחֻשְׁבוֹן ח"י.
וְהֵאֵי אִיהוּ וּבְרֻכּוֹת לְרֵאשִׁי צַדִּיק.

וְאֵלִיִן תְּלַת וַיִּין סְגֻלָּה דִּילְהוּן לְיַחַדָּא שְׁכִינְתָּא
עִם קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא. וְהֵאֵי אִיהוּ לְקַרְבַּ
רְחוּקִים דְּאֲנוּן אֲרֻחִים, דְּבַהוּן קִפְצָה אֶרְעָא
לְיַעֲקֹב. דְּאֵת ו' דָּרָךְ אִיהוּ. הָדָא הוּא דְּכֶתִיב
(בַּמְדַּבֵּר כּוּד יז) דָּרָךְ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב. (מִשְׁלִי ל יט) דָּרָךְ הַנֶּשֶׁר
בְּשָׁמַיִם. קִפְצַת הַדָּרָךְ שִׁכְנֵיתָא. דְּבִאֵלִיִן וַיִּין
קִפְצַת אוֹרְחָא לְגַבֵּי בַעֲלָהּ. וְאִיהוּ (תְּהֵלִים טו) יִשִּׁישׁ
כְּגַבּוֹר לְרוּיֵן אֶרֶץ לְגַבָּהּ. וּבְגִינֵיהוּ אִתְּמַר (מִשְׁלִי
ג יז) דָּרְכֵיהָ דָּרְכֵי נַעֲמִם.

וּמִסְטָרָא דְּאֵת וַאֲ"ו מִן שֵׁם בֶּן ע"ב עֶבֶיד י"ב
אוּרִיִן בַּיָּמָא, דְּאֵעָבְרוּ בִּינֵיהוּ י"ב
שְׂבָטִין דְּתְּלַת שְׁמֵהֶן אֲנוּן, בְּוִיסַע וַיָּבֵא וַיִּט.
וְאֲנוּן וְהוּא אֲנִי וְהוּא יְרֵאשִׁי תְּבִין דִּילְהוּן
וַאֲ"ו. יָמָא בְּאֲמַצְעֵיתָא א' אֶלְף בִּינָה וְתִשְׁפַח
לָהּ.

וּבְתַקְפָּא דְּתִרִין וַיִּי"ן אֵלִיִן, בְּקַע שְׁמֵשׁ
רְקִיעִין וְעֶבֶיד בְּהוּן י"ב אוֹרְחִין
בְּרִקְיעַ דְּאִתְּמַר בִּיהָ (מ"א ח לז) וְאֵתָה תִשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם. וְחֻמֶּשׁ סְרִי יָה וְחַד סְרִי ו'יָה סְלָקִין
חֻשְׁבוֹנֵהוּן שִׁמ"ו. פְּעַל בְּכ"ח מ"ה דְּסֻלִּיקִין
לְחֻשְׁבוֹן שָׁמַיִם לְעֵלָא עֵשֶׂר מִינֵי תְּלִים דְּכִלְלִין
בְּעֵשֶׂר אֲתוּן דְּשָׁמָא מְפָרֶשׁ וְסֻלִּיקִין מ"ה. וְעַם

שעולים לחשבון שמים למעלה
י מיני תלים שכלולים בעשר
אותיות השם המפרש ועולים
למ"ה, ועם שמ"ו - שצ"א. וזהו
ואמר לי מ"ה שמ"ו. כי לא יטש
ה' את עמו בעבור שמו הגדול.
דלג מ"ה מ"ה משמו, נשאר רנ"ו.
חסר מ"ד משמים, נשאר שמו,
בו שבועה (ישעיה סג) כי יום נקם
בלב"י, פחשפון ד"ם, לקים בו
כי דם עבדיו יקם.

שמ"ו עם דם - שמים. חסר אחד
למ"ה ומ"ה אחד בתוספת א',
להראות שהפל אחד. הרי כאן
הסוד של שלשה שמות יה"ו
משלשים. ומשם בנים חיים
ומזונות. חיים - החכמה תחיה
בעליה. מזונות - (תהלים קמה) פותח
את ידך ומשביע לכל חי רצון,
והיא האם העליונה. בנים - בן
י"ה. והיא יד רמה, הבינה
שאותיותיה יה"ו, ומן יו"ד יוצא
יהו"ה. ומן ה' יוצא אלהינו. ומן
וא"ו יהו"ה שהם י"ד אותיות,
ורמזות בקריאת שמע, ששם
יהו"ה אלהינו יהו"ה, והפל אחד.
ה'ה' השכינה התחתונה,
שלמותם של שלשה יה"ו יה"ו
יה"ו שרמזתם אהי"ה אהי"ה
אהי"ה, שנאמר למשה הרמז
שלכם בפסוק הזה, (שמות א) ויאמר
אלהים אל משה אהי"ה אשר
אהי"ה ויאמר פה תאמר לבני
ישראל אהי"ה שלחני אליכם.
שמה שהוא י"ו שש עשרה
פעמים י"ו ושש עשרה פעמים
ו"י, הרמז שלהם באות א' כמו
זה א', רמז י"ו, זהו א וי"ו וי"ו

(חסר כאן).

ועוד, והמשפלים יזהרו, אלו
ששים רבוא בעלי המשנה
שלמעלה, ואלו ששים רבוא
בעלי המשנה שלמטה, ואלו
ששים רבוא של מלאכים, ואלו ששים רבוא של פוכבים, כלם יזהירו כאותו שנאמר פני משה

שמ"ו שצ"א. והאי איהו (שמות ג יג) ואמר לי
מ"ה שמ"ו. (ש"א יב כב) כי לא יטש ה' את עמו
בעבור שמו הגדול. דלג מ"ה מ"ה משמו
אשתאר רנ"ו חסר מ"ד משמים אשתאר שמו,
ביה אמאה (ישעיה סג ד) כי יום נקם בלב"י, פחשפון
ד"ם, לקים ביה (דברים לב מג) כי דם עבדיו יקם.
שמ"ו עם דם שמים. חסר חד למ"ה ומ"ה
בתוספת א' לאחזאה דכלא חד. הא
הכא רזא דתלת שמין יה"ו משלשים. ומתמן
בני חיי ומזוני. חיי, (קהלת ז יב) והחכמה תחיה
בעליה. מזוני (תהלים קמה טז) פותח את ידך
ומשביע לכל חי רצון. ואיהו אמא עלאה.
בני, בן יה. ואיהו יד רמה בינה דאתון דילה
יהו ומן יו"ד נפיק יהו"ה. ומן ה' נפיק
אלהינו ומן וא"ו יהו"ה דאנון י"ד אתון,
ורמזין בקריאת שמע. דתמן יהו"ה אלהינו
יהו"ה וכלא אחד (דף קכד ע"א).

ה'ה' שכינתא תתאה שלימו דתלת יה"ו יה"ו
יה"ו, דרמזו דילהון אהי"ה אהי"ה
אהי"ה דאתמר למשה רמזו דילהון בקרא
דא, (שמות ג יד) ויאמר אלהים אל משה אהי"ה
אשר אהי"ה ויאמר פה תאמר לבני ישראל
אהי"ה שלחני אליכם. שמה דאיהו י"ו יו
שית עשר זמנין י"ו ושית עשר זמנין ו"י רמזו
דילהון באת א' פגונא דא א' רמזו יו דא
איהו א וי"ו וי"ו (חסר כאן).

ועוד והמשפלים יזהרו, אלן שיתין רבוא
מארי מתניתין דלעלא. ואלן שיתין
רבוא מארי מתניתין דלתתא. ואלן שיתין
רבוא דמלאכין. ואלן שיתין רבוא כוכביא.
כלהו יזהרו פה הוא דאתמר פני משה בפני
חמה. כלהו יזהרו בחבורא דא. ביה יזהרו

כפני תמה. כלם יזיירו בחבור הזה. בו יזיירו בדבורו. כלם יזיירו בכתבתו בספר הזה כזה הרקיע. ועל שמו נקרא ספר הזה בדיוקן של העמוד האמצעי, שהוא ספר הזה שלו מהאם העליונה שהיא זהר, ובו בארו חכמים, איזהו חכם? המבין דבר מתוך דבר. והוא הזהר שמאיר בלב הרועה הנאמן, וזהר בל"ב אלהים של מעשה בראשית.

והעמוד האמצעי נקרא עליון על ששת הרקיעים, שלשה מפאן ושלשה מפאן, והוא באמצע, רביעי לכל השלשה, ושביעי לכל הששה, ועליו נאמר (בראשית א) ויקרא אלהים לרקיע שמים, כולל אש ומים, מה שלא קרא כף לשאר הרקיעים, אלא לו ממש, והרועה הנאמן בדיוקנו. פתח ואמר, רבון העולמים, יהי רצונך להכליל עליונים ותחתונים בספר הזה ולהמציא כל אחד ואחד בו, בין בכתובה, בין בדבור, בפח של שמך יהו"ה ובכל ההיות שמאירות ממנו, ובכל השמות והכנויים שלו, שכלם יזיירו ממנו.

יהיו כל העליונים ותחתונים שגזכרו בחבור הזה זוהרים משמך ומההיות שלו כזה שמאיר ברקיע. ותן רשות לכל מי שאזכיר בספר הזה בפח של שמך, להזדמן מיד בו כהרף עין, לגלות בו כל אחד ואחד דברים נכבדים וסודות גנוזים לפני השכינה, שהיא יחידה בגלות, להאיר משמך בחבור הזה ולהתחבר עמך בחבור הזה, להתקשר בו אליך בכמה קשויטים, לקיים בו (בראשית ט)

וראיתיה לזכר ברית עולם. גם הרועה הנאמן על רגליו ואמר, רועים קדושים, אברהם

במלוללה. פלהו יזיירו בכתבתה. בהאי ספרא כזהר הרקיע. ועל שמה אתקרי ספר הזהר בדיוקנא דעמודא דאמצעייתא, דאיהו ספר דזהר דילה מאמא עלאה דאיהו זהר. ובה אוקמוה רבנן איזהו חכם המבין דבר מתוך דבר. ואיהו זהר דנהרא בלב דרעיא מהימנא, ונהרא בל"ב אלהים דעובדא דבראשית.

ועמודא דאמצעייתא אתקרי עלאה על שית רקיעין, תלת מפאן ותלת מפאן, ואיהו באמצעייתא, רביעאה לכל תלת ושביעאה לכל שית. ועלה אתמר (בראשית א ח) ויקרא אלהים לרקיע שמים, כליל אש ומים, מה דלא קרא הכי לשאר רקיעים אלא ליה ממש ורעיא מהימנא בדיוקנה.

פתח ואמר רבון עלמין יהא רענא דילך לאכללא עלאין ותתאין בספרא דא. ולאשתפחא כל חד וחד ביה בין בכתובה בין בדבורא, בחילא דשמך יהו"ה ובכל הוין דנהרין מנה, ובכל שמך וכונויין דילה דכלהו יזיירו מנה.

הכי יהוין פלהוין עלאין ותתאין דאדכרון בהאי חבורא, זיירין משמך ומהוויין דילה כזהר דנהיר ברקיעא. והב רשו לכל מאן דאדכיר בספרא דא בחילא דשמך, לאזדמנא מיד ביה כהרף עין לגלאה ביה כל חד וחד מלין וקירין ורזין גניזין, קמי שכינתא דאיהי יחידה בגלותא, לאנהרא משמך בהאי חבורא ולאשתפחא עמך בהאי חבורא, לאתקשטא ביה לגבך בכמה קשויטין, לקיים ביה (בראשית ט) וראיתיה לזכר ברית עולם.

קם רעיא מהימנא על רגלוי ואמר רעין קדישין אברהם יצחק ויעקב ואדם קדמאה ואהרן ודוד ושלמה. למה אתון דמיכין אתערו לגבי

יצחק ויעקב ואדם הראשון ואהרן ודוד ושלמה. למה אתם ישנים? התעוררו לשכינה שנאמר בה אני ישנה בגלות, באלו שעוברים על שלש מאות ששים וחמש מצוות כחשבון ישנ"ה. שהרי חיות רעות ודבים באים לאכל את צאנו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי, שכעת הגיע זמן שנאמר בהם (ישעיה ט) ויאכלו את ישראל בכל פה. שהרי בכל דור ודור אתם סובלים כמה דחקים בשבילם בדרך נסתר.

ובבחי של השם יהו"ה ובכל ההיות שלו, ובכל הפנויים הקדושים והטהורים שלו, יתעוררו עמכם ששים רבוא בעלי המשנה, ששים רבוא מלאכים עליונים ותחתונים, וששים רבוא נביאים, שכלם יהיו מלמדים זכות על ישראל להצילם מן החיות הרעות הללו, שימחל להם את כל חטאייהם, ולגאל אותם ולקיים בהם מדלג על הקרים, שהם הקצים. אל תתנו דמי לו עד שיתעורר אליהם הקדוש ברוך הוא ברחמים.

קום אליהו, שאתה מדלג את העולם בארבע טיסות להמצא עם כל אחד ואחד מישראל שמקמים אות ברית מילה. בכח השם יהו"ה וכל ההיות והפנויים שלו, אל תתעכב לטל רשות מהקדוש ברוך הוא לרדת ולשמר את הצאן. ותתעטר בכל השמות של הקדוש ברוך הוא להגן בהם עליהם, ולרדת בחבור הזה לגלות בו סודות נסתרים לפני השכינה, להאיר לה בסוד התורה, שהוא כחשבון ר"ז, שבו

שכינתא דאתמר בה, (שה"ש ה ב) אני ישנה בגלותא באלין דעברין על שס"ה פקודין כחשבון ישנ"ה. דהא חיון בישין ודבין קא אתון למיכל עאנא דקודשא בריה הוא דאתמר בהון (יחזקאל לד לא) ואתן צאני צאן מרעיתי. דכען מטא זמנא דאתמר בהון (ישעיה ט יא) ויאכלו את ישראל בכל פה. דהא בכל דרא ודרא אתון סבלין כמה דחקין בגיניהו בארץ נסתר.

ובחילא דשם יהו"ה ובכל חיון דילה, ובכל פנויין קדישין ודכייין דילה, יתערוץ עמכון שיתין רבוא מארי מתניתין ושיתין רבוא דמלאכין עלאין ותתאין. ושיתין רבוא נביאים. למהוי פלהון אולפין זכו על ישראל, לשיזבא לון מאלין חיון בישין, למהוי מחיל להון כל חוביהון, ולמפרק לון ולקיים בהון (שה"ש ב ח) מדלג על הקרים דאנון קצים. אל תתנו דמי לו עד יערה לגביהו קודשא בריה הוא ברחמי.

קום אליהו דאנת דליג עלמא בארבע טסין לאשתפחא בכל חד וחד מישראל דמקימין אות ברית מילה. בחילא דשמא דיהו"ה וכל חיון וכנויין דילה, לא תתעכב לנטלא רשו מקודשא בריה הוא לנחתא לנטרא עאנא. ותתעטר בכל שמחן דקודשא בריה הוא לאגנא בהון עליהו, ולנחתא בהאי חבורא לגלאה ביה רזין טמירין קמי שכינתא, לאנהרא לה ברזא דאורייתא, דאיהו כחשבון ר"ז, דבה והמשפלים יזהרו פזהר הרקיע, פזהר דבה כ"ו ר"ז כ"ה אתון דיחודא. ובה ז"ו דאיהו אחד.

ויקבון עמך בוצינא קדישא ושית חברוי והמשפלים יזהרו פזהר הרקיע, פזהר שבו כ"ו ר"ז כ"ה אותיות היחוד, ובו ז"ו שהוא אחד. ויקבון עמך המנורה הקדושה וששת חבריו שנשכחו בראשונה בזהר הזה, לחדש בו דברים

בְּכָרְא שׁוֹנָה, שְׁעָלֵיהֶם הַשְּׂכִינָה
מְאִירָה מְשַׁבְּעָה רְקִיעִים, וּבָהֶם
מְאִירָה מְשַׁבְּעָה אֲרָצוֹת שְׂאֵמֶר
עָלֵיהֶם דָּוָד (תהלים קטז) אֶתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי ה' בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים.

(קום רבי שמעון ופתח דברים לפני השכינה. פתח
ואמר, והמשכלים יזחרו כזהר הרקיע ומצדיקי
הרבים כפוכבים לעולם ועד. והמשכלים, אלו
רבי שמעון וכו', ככתוב בדפוס בתקונים ראש דף
א.)

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְחָרוּ. וְהַמְשַׁכְּלִים
לְהוֹצִיאת הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַמְשָׁחוּ
בְּשֶׁמֶן, הִרְאָשׁ וְהַגּוֹף וְהַשּׁוּלִים
שֶׁל זְנוּבוֹת הַהָרִים יוֹשְׁבִים כְּגוֹף
כְּלֵי רוּחַ. הַנֶּפֶשׁ בְּהַשְׁכֵּל דְּגוֹשָׁה
וּרְפוּיָה, לְפַעֲמִים כִּנְגַד הַרוּחַ.
הַרוּחַ, נִקְדוֹת שְׁמֵתַחֲמוֹת
בְּתַחֲמוּמֵיהֶן, לְהַחֲיוֹת הַגּוֹף
וּלְהַצְמִידוֹ עַל רַגְלָיו לְהַעֲנוֹת
בְּדֶרֶךְ, וְלֹא יוֹדְעִים לֵלְכֵת לְיָמִין
וּלְשְׂמָאל, לְפָנִים וּלְאַחֹר.

יִזְחָרוּ כְּזֹהֵר הַנֶּשֶׁמָה אוֹתָן
הַתְּנוּעוֹת לְלַמֵּד הַדֶּרֶךְ לְיָמִין
וּלְשְׂמָאל וּלְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֶמֶת שֶׁלֹּא
יִסְטוּ מִמֶּנָּה. כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, שֶׁהוּא
כְּמוֹ הַקַּפְאוֹן הַחֹזֵק שֶׁעַל גֵּב
הַחַיּוֹת, בְּשַׁעוֹר נִסְתָּר וּלְמַטָּה
בְּסוֹד הַמְּדִידָה שֶׁל הַמְּאוֹר.

וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים, שֶׁהוּא אוֹתָם
הַפְּסִיקִים, תְּנוּעוֹת, שֶׁהֵם מְצַדִּיקֵי
הַרְבִּים וְלֹא לִפְלֵי. כְּפּוֹכְבִּים,
הַשְּׁבָעָה שְׂמַאֲרִים וְנוֹסְעִים
לְהוֹרוֹת בְּעוֹלָם, מֵהֶם לְיָמִין
וּמֵהֶם לְשְׂמָאל. זְנוּבוֹת שׁוּלֵיהֶם
כְּשׁוּלֵי קִדְרָה שְׁעוֹמְדָת עַל הָאֵשׁ
שְׂאִינָה שׁוֹרְפָת, וְהִיא הָאֵשׁ שֶׁל
הַסֵּנָה שְׁנֹרְאִית וְלֹא שׁוֹרְפָת. יֵשׁ
אֵשׁ סוֹכֵלֶת אֵשׁ, וְיֵשׁ אֵשׁ אוֹכֵלֶת
אֵשׁ. שְׁבָעָה נוֹסְעִים וְשְׁבָעָה
עוֹמְדִים. הַשְּׂמִינִי נִרְאָה כְּהֵם,
וְהַתְּשִׁיעִי מְסִיעֵ אוֹתָם.

וְהַמְשַׁכְּלִים. עֶשֶׂר נִקְדוֹת
שְׁעוֹמְדוֹת לְהַנְהִיג, ה' מִיָּמִין וְה'
מִשְׂמָאל, הַדֶּרֶךְ שֶׁל אֵלֶּה כִּנְגַד

דְּאֶתְפָּנְשׁוּ בְּקִדְמִיתָא בְּהַאי זֹהֵר, לְחֻדְשָׁא בֵּיה
מְלִין כְּדְבַקְדְּמִיתָא דְעָלֵיהּוּ שְׂכִינְתָא נְהָרָא
מְשַׁבְּעָה רְקִיעִין, וּבְהוֹן נְהָרָא מְשַׁבְּעָה אֲרָעִין
דְּאֵמֶר עָלֵיהּוּ דָּוָד (תהלים קטז ט) אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה'
בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים.

(קום רבי שמעון אפתח מלין קמי שכינתא. פתח ואמר והמשכלים יזחרו
כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד. והמשכלים אליו רבי
שמעון וכו' ככתוב בדפוס בתקונים ריש דף א.)

וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְחָרוּ. וְהַמְשַׁכְּלִים לְאֶפִיקוֹ דְּאֶתְוֹן
דְּאֶתְמְשָׁחוּ בְּמִשְׁחָתָא, רִישָׁא
וְגוּפָא וְשׁוּלֵי זְנוּבֵי טוּרִיהוֹן יִתְבִי כְּגוּפָא בְּלֹא
רוּחָא. נֶפֶשׁא בְּסַכְלָתָנּוּ דְּגִשָׁא וּרְפִיא, זְמַנִּין
לְקַבְּלָהּ רוּחָא. רוּחָא נִקְוֵדִי דְּאֶתְתַחֲמוֹן
בְּתַחֲמוּמֵיהוֹן, לְאַחֲרָא גוּפָא וּלְמִיקָם לִיהַ עַל
רַגְלָיו לְאַעֲנָאָה בְּאוּרְחָא. וְלֹא יוֹדְעֵי לְמִיָּהֶן
לְיָמִינָא וּלְשְׂמָאלָא לְקַמָּא וּלְאַחֹרָא.

יִזְחָרוּ כְּזֹהֵרָא דְּנִשְׁמָתָא אַנוּן תְּנוּעֵי לְמִילָף
אוּרְחָא לְיָמִינָא וּלְשְׂמָאלָא, וּלְמִיָּהֶן
בְּאוּרַח קְשׁוּט דְּלֹא יִסְטוּן מִנָּה. כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ
דְּאִיהוּ כְּגַלְיָדָא תְּקִיפָא דְעַל גְּבִי חַיּוֹתָא, דְּאִיהוּ
קָאִים בְּשַׁעוּרָא סְתִים וּלְתַתָּא בְּרָזָא דְּמִשְׁחָתָא
דְּבוּצִינָא.

וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים אַנוּן פְּסוּקֵי תְּנוּעֵי דְּאַנוּן
מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים וְלֹא לְכֻלָּא. כְּפּוֹכְבִּים
שְׁבָעָה דְּנִהַרִין וְנִטְלִין לְאַעֲנָאָה עַלְמָא, מִנְהוֹן
לְיָמִינָא וּמִנְהוֹן לְשְׂמָאלָא. זְנוּבֵי שׁוּלֵיהוֹן
כְּשׁוּלֵי קִדְרָה דְּקִימָא עַל נוּרָא דְּלֹא אַכְלָא,
וְהִיא אֶשָׁא דְּאֶסְנָא דְּאֶתְחַזִּי וְלֹא אַפְלָא. אִית
אֶשָׁא סְבִיל אֶשָׁא, וְאִית אֶשָׁא אַפְלָה אֶשָׁא.
שְׁבָעָה נְטְלֵי וְשְׁבָעָה קִימֵי. תְּמִינָאָה אֶתְחַזִּי
בְּהוּ. תְּשִׁיעָאָה נְטִיל לוּן.

וְהַמְשַׁכְּלִים. עֶשֶׂר נִקְוֵדִין דְּקִימִין לְאַעֲנָאָה,
חֲמִשָּׁה מִימִינָא וְחֲמִשָּׁה מִשְׂמָאלָא

אלה. חמש הם גדולים באותו הגון קטנים. א א א א א א א א א א (כ"ל בחיריק והם ה' נקודות קטנות) בשמאל. נכללים אלו עם אלו להנהיג הגוף. חמש משמאל נפש, וחמש מימין רוח. והם חמש בתוך חמש. שתיים נסתרים ולא גלויים, תחלת ההנהגה הנקוד של אברהם א הפלל של הכל.

הנקודה הזו של אברהם מושכת אותם הנסתרים וכוללת אותם, משום שפל אלו שלמטה נכנסים בה, וזו הנקודה שמאירה מסוף העולם ועד סוף העולם. א סוד השם החקוק. מושף מאור ורושם נקודה חשוכה בלי אור כלל. וזו הנקודה של יצחק. א זו נקראת שבט לתוף חסר לב. מגלה צמקות מני חשף. ומשום כף עולה בשם.

הנקודה של יעקב לא מושכת בו מאור אחוז לשני צדדים, והוא לא נראה. א יום השלישי של בראשית, כי טוב כי טוב פעמים, הוא גנוז ולא ידוע בתוכם. המאור לא מושף בו כלל. הוא טמיר וגנוז ולא נראה.

ערבות נגנו אחריהם להתקין בו את הנסתר מהכל. ומשום שטמיר ונסתר עליו שאינו ידוע כלל, הכל גנוז. קרקע ערבות נראה, ואף על גב שהוא נסתר. א הנקודה שתלויה תחת השנים, היא קרקע ערבות. ערבות, הוא גנוז ונסתר שלא נודע בין השנים לאחר שרוכב בו אותו הטמיר של הכל, מוציא אותו ושולט בקרקע ערבות הכל.

והמשבליים זיהרו. והמשפלים פמו שנאמר (משלי טו) משפיל על דבר ימצא טוב, הינו זיהרו פזוהר הרקיע. פזוהר, זהר שזוהר של זהרים בעליה. הזוהר זוהר ומאיר

אורחא דאלין לקבל אלין. חמש (דף קכד ע"ב) אנון רברבין בהווא גווא זעירין. א א א א א ימינא. א א א א א (ג"ל בחיריק והם ה' נקודות קטנות) שמאלא. אתפללו אלין באלין לאענאה גופא. חמש משמאלא נפש. חמש מימינא רוח. ואנון חמש גו חמש. תרין טמירין ולא אתגלין. שריא לאענאה נקדה דאברהם א פללא דכלא.

האי נקדה דאברהם משיף אנון טמירין וכליל לון. בגין פל אנון דלתתא עאלין ביה. ודא נקדה דנהיר מסיפי עלמא עד סיפי עלמא. א רזא דשמא גליפא. משיף בוצינא ורשים נקודה חשוכא בלא נהירו כלל. ודא נקדה דיצחק. א דא אקרי שבט לגו חסר לב. (איוב יב כ) מגלה צמקות מני חשף. ובגין כף סליק בשמא.

נקדה דייעקב לא משפח ביה בוצינא אחיד לתרין סטירין, ואיהו לא אתחזי. א יומא תליתאה דבראשית כי טוב כי טוב תרי זמני, איהו גניז דלא ידע בגוייהו, בוצינא לא משיף ביה כלל. איהו טמיר וגניז ולא אתחזי.

ערבות אנניז בתריהו לאתקנא ביה סתים מפלא. ובגין דטמיר וסתים עלה דלא ידע כלל בלא גניז. קרקע ערבות אתחזי, ואף על גב דסתים איהו. א נקדה דתליא תחות תרין איהי קרקע ערבות. ערבות הוא גניז וסתים דלא אתידע בין תרין לבתר דרכיב ביה ההוא טמירא דכלא, אפיק ליה ושליט קרקע ערבות בפלא.

והמשבליים זיהרו. והמשפלים פמה דאת אמר (משלי טז) משפיל על דבר ימצא טוב. הינו זיהרו פזוהר הרקיע. פזוהר זוהר וזהר זוהרין בסליקו, זוהרא זוהר ואנהיר ואדליק

וּמְדַלֵּיק, נוֹצֵץ לְכַמָּה צְדָדִים
זוֹהָרִים. זֶהר עוֹלָה וְיוֹרֵד. זֶהר
נוֹצֵץ לְכָל עֵבֶר. זֶהר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא.
זֶהר שְׁאִינוּ פּוֹסֵק לְעוֹלָמִים. זֶהר
שְׁעוֹשֶׂה תּוֹלְדוֹת. זֶהר זוֹהָר
שְׁטָמִיר וְגִנוּז, נִיצוֹץ שֶׁל כָּל
נִיצוֹץ. כָּל הַדְּרָגוֹת בּוֹ יוֹצֵא
וְטָמִיר, נִסְתָּר וְגָלוּי, רוֹאֶה וְלֹא
רוֹאֶה, מְשַׁקֵּל בְּעִקּוֹר מְבוּעַ
הַבָּאָר, יוֹצֵא בְּיוֹם וְטָמִיר בְּלַיְלָה.
מְשַׁתְּעֵשֶׂע בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה
בַּתּוֹלְדוֹת שֶׁהוֹצִיא.

הַזֶּהר שְׁזוֹהָר וּמֵאִיר לְכָל, הַכֶּלֶל
שֶׁל הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ זֶהר הַרְקִיעַ.
הַרְקִיעַ שְׁבוּ תְלוּיִים הַשְּׁמַשׁ
וְהַלְבָּנָה, כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. זֶה
נִקְרָא זֶהר שֶׁל הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה
שְׁמֵאִירָה, שְׁלֹא זָכָה בּוֹ אִישׁ פְּרֻט
לְרוּעָה הַנְּאֻמָּן שֶׁל כָּל הַבַּיִת,
שְׁאִין מֵאִירָה הַלְבָּנָה אִם
הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה שְׁלֹא מֵאִירָה, רַק
מִמֶּנּוּ, שְׁזָכָה לְאֶסְפֶּקְלָרְיָה
שְׁמֵאִירָה.

זֶהר הַרְקִיעַ, הַנִּסְתָּר הַעֲלִיּוֹן,
שְׁמֵאִיר וְאִינוּ יָדוּעַ, מְדַלֵּיק וְלֹא
נִרְאֶה, וּמִי שְׁנוֹטֵל אִינוּ יוֹדֵעַ מִמִּי
נוֹטֵל. הַסְתָּר שְׁלוֹ נִסְתָּר וְגִנוּז,
שְׁבִטוֹ שֶׁל יוֹסֵף הַצְּדִיק נִסְתָּר
בְּאַרְבָּעָה גִּוְנִים. הַזֶּהר שְׁנוֹצֵץ
בַּשָּׁתַיִם עֲשֶׂרֶה חַיּוֹת, זַיּוּם
וְאוֹרוֹת נוֹצְצִים מִמֶּנּוּ, שְׁלֹשׁ
עֲשֶׂרֶה הֵם בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ,
וְתוֹךְ סוּד הָאֵין סוּף. הָאֵין סוּף
שְׁאִין לוֹ שְׁעוֹר.

הַשֵּׁע נִקְדוֹת בַּתּוֹרָה יוֹצְאִים
וּמִתְחַלְקִים בְּאוֹתוֹת. הָאוֹתוֹת
בָּהֶם נוֹסְעִים מִסְעוֹת קִטְנִים
בְּסוּדוֹת חֲלוּקִים. אֵלוֹ הַתִּשְׁע
שׁוֹלְטִים עַל הָאוֹתוֹת, הָאוֹתוֹת
מִתְפַּשְׁטוֹת מֵהֶם. נִשְׁאָרוּ הַנִּקְדוֹת
לְהַנְהִיג אוֹתָם. לֹא נוֹסְעִים רַק
כְּשֶׁהֵם יוֹצְאִים, אֵלוֹ נִקְרָאוּ אֵין

נָצִיץ לְכַמָּה סְטָרִין זְהִירִין. זֶהר סְלִיק וְנַחֲתִית
זֶהר נָצִיץ לְכָל עֵיבֶר. זֶהר נָגִיד וְנִפְיָק. זֶהר
דְּלֹא פְּסִיק לְעֵלְמִיּוֹן. זֶהר דְּעֵבִיד תּוֹלְדִין. זֶהר
זְהָרָא דְטָמִיר וְגִנְיֵז נָצִיצוֹ דְכָל נָצִיצוֹ. דְרָגִין
כִּלְיָא בִּיה נָפִיק וְטָמִיר, סְתִים וְגִלְיָא, חֲזִי וְלֹא
חֲזִי, סִיפְתָא בְּעִקּוֹרָא מְבוּעָא דְבִירָא, נָפִיק
בִּימָמָא וְטָמִיר בְּלַיְלָא. אֲשַׁתְּעֵשֶׂע בְּכַלְגוֹ
דְּלַיְלָא בַּתּוֹלְדִין דְּאַפִּיק.

זֶהר דְּזֶהִיר וְאַנְהִיר לְכָלֹא כְּלָלֹא דְאוֹרִיתָא, וְדֹא
אִיהוּ זֶהר הַרְקִיעַ. הַרְקִיעַ דְּבִיה תְּלִין
שְׁמֵשָׁא וְסִיְהֵרָא כּוֹכְבֵיא וּמִזְלֵי, דָּא אֶקְרִי זְהָרָא
דְּאַסְפֶּקְלָרְיָא דְנִהָרָא, דְלֹא זָכָה בִּיה בְּרַ נֶשׁ,
בְּרַ רְעִיָא מְהִימְנָא דְכָל בֵּיתָא, דְלֹא אֲנִהִיר
סִיְהֵרָא אִי אֶסְפֶּקְלָרְיָא דְלֹא נִהָרָא בְּרַ מִנְהַ דְזָכָה
בְּאַסְפֶּקְלָרְיָא דְנִהָרָא.

זֶהר הַרְקִיעַ סְתִים עֲלָאָה דְנִהִיר וְלֹא יָדִיעַ,
אַדְלִיק וְלֹא אַתְחֲזִי, וּמֵאֵן דְנִטִּיל לֹא יָדַע
מִמֵּאֵן נָטִיל. סְתִימוּ דִילָה טָמִיר וְגִנְיֵז שְׁבִטָא
דְּיוֹסֵף צְדִיקָא סְתִים בְּאַרְבַּע גִּוְנִין, זֶהר דְנָצִיץ
בַּתְּרִיסַר חַיּוֹן זַיּוֹן, וְנִהָוִרִין נָצִיצִין מִנְהַ תְּלִיסַר
אַנוּן בְּרִזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא וְגוֹ רִזָא דְאֵין סוּף.
אֵין סוּף דְלִית שִׁיעוֹרָא.

הַשֵּׁע נִקוּדִין בְּאוֹרִיתָא נִפְקִין וְאַתְפְּלִגִין בְּאַתּוֹן.
אַתּוֹן בְּהוּן נְטִלִין מִטְּלִנִין דְקִיקִין בְּרִזִין
פְּלִגִין. אֵלִין תִּשְׁעָה שְׁלִיטִין עַל אַתּוֹן אַתּוֹן
מִנְהוּן אַתְפְּשְׁטוּ. אֲשַׁתְּאָרוּ נִקוּדִין לְאַעֲנֵאָה
לוֹן. לֹא נְטִלִין בְּרַ כַּד אַנוּן נִפְקִין, אֵלִין אֶקְרוּן
אֵין סוּף. כְּלֵהוּ אַתּוֹן מִטְּלִנְהוּן בְּאֵין סוּף. כְּמָא
דְאַנוּן נְטִלִין לוֹן, הִכִּי נְטִלִין אֵלִין סְתִימִין אַתּוֹן
גְּלִין קְלִין דְקְלִיָא, אֲשַׁתְּנִין מִגּוֹ נִקְדָּה חֲדָא
דְנִפְקָא מֵאֵלִין נִקוּדִין, דְאַקְרוּן אֵין סוּף.

סוּף. כָּל הָאוֹתוֹת מִסְעוֹתֵיהֶן בְּאֵין סוּף. כְּמוֹ שֶׁהֵם נוֹשְׂאִים אוֹתָם, כְּךָ נוֹשְׂאִים אֵלוֹ הַנִּסְתָּרִים
אוֹתוֹת מַגְלוֹת קוֹלוֹת שֶׁל קוֹלוֹת, מְשַׁתְּנִים מִתּוֹךְ נִקְדָּה אַחַת שִׁיּוּצָא מִהַנִּקְדוֹת הַלְלוֹ שְׁנִקְרָאִים

אינן סוף. ומאותה הנקדה כל האותיות התפשטו.

אחר כך אלו הנקדות מסתתרות בתוך הסתר, ונוטלים אותם בכל המסעות. מאין סוף יוצא הניצוץ הקשה לעטר את הכל, להנהיג את הים הגדול שלא יצא משעורו החוצה. זהו שכתוב (איוב לח) עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך. פ"ה השעור של המאור פ' שמונים מסעות מתוך ראשית העגול בתוך העמק. כ' עגול, העמק שנכנס פנימה לאותו העגול, ו' בדיוקן של הכ"ו הזה, והפ' הזה עגול ועמק. רבוע בתוך חמשים מסעות, ה' רבוע תוך מדידה ו', בדיוקן שנכנס בעגול, אותו הדיוקן ממש נכנס ברבוע. הניצוץ הקשה מתפשט בכל אותם הקשרים וסימניהם חו"ל. ח' למעלה, ו' באמצע, ל' בכלם. כשהמאור מתפשט, כל אחד ואחד עושה תחום לשבר גלי הים. (לצד צפון) מתחילים הגלים ועולים הפעמים. יוצאת ח' הקשר בסודו ומכה אותם ורושם במדידה, וחוזרים הגלים.

לצד מזרח מתחילים הגלים ורוגזים ועולים ורושמים, ויוצא סוד הקשר ו' בכל אותם רשומים, ומכה אותם, רושם ברשימה בתוך המדידה וחוזרים הגלים.

לצד דרום מתחילים הגלים, ועולים ורוגזים ורושמים, עולים ויורדים. יוצאת ל', הקשר שנעשה בכל הקשרים, מגדל בחומתו, מקפים דלתות ובריחים בתחום, והגלים חוזרים לצד צפון, לצד מזרח, ולצד דרום, ונשברו ושוכך הרגז. זהו שכתוב (ירמיה ה) אשר שמתי חול גבול לים. ח"ל עולים באויר מתערבים באותיות, והאותיות מתחילות עליהם להוציא בהם קולי קולות. ואלו הם תחום לתקון של סוד האמונה.

ומההיא נקדה אתפשטו כלהו אתון. לבתר אלין נקודין אסתימו בגו סתימו, ונטלי לון בכל מטלנין. מאין סוף נפקא בוצינא דקרדינותא, לאעטרא לכלא, לאנהגא לימא רבא דלא יפוק משעורא לבר. הדא הוא דכתיב (איוב לח יא) עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך. פ"ה שיעורא דבוצינא פ' תמנין מטלנין, מגו שירותא דעגולא גו עומקא. כ' עגולא. עומקא דעאיל לגו בההוא עגולא ו' בדיוקנא דהאי כ"ו, ודא פ' עגולא ועומקא. רבועא גו חמשין מטלנין ה' רבועא גו משחתא ו' בדיוקנא דאעיל בעגולא ההוא דיוקנא ממש אעיל ברבועא. בוצינא דקרדינותא אתפשט בכל אנון קשרין וסימניהון חו"ל. ח' לעלא, ו' באמצע, ל' בכלהו פד אתפשטת בוצינא, כל חד וחד עביד תחומא לתברא גלוי דימא. (לסטר צפון) שראן גלין וסלקין רגזין, נפקא ח' קשרא ברזוי ובטש לון ורשים במשחתא ואהדרו גלין.

לסטר מזרח שראן גלין רגזין וסלקין ורעשין ונפקא רזא דקשרא ו' בכל אנון רשימין, ובטש לון רשים ברשימו גו משחתא ואהדרו גלין.

לסטר דרום שראן גלין וסלקין ורגזין ורעשין סלקין ונחתין. נפקא ל' קשרא דאתעביד בכלהו קשרין מגדלא בשורוי, מקפן בעברין ודשין ורשים בתחומא, וגלין אהדרו לסטר צפון לסטר מזרח לסטר דרום, ואתברו ואשתכח רגזא. הדא הוא דכתיב (ירמיה ה כב) אשר שמתי חול גבול לים. ח"ל סלקין באוירא אתערבו באתוון, ואתוון שראן עלון לנפקא בהון קלין דקליא, ואלין אנון תחומא לשכלולא דרזא דמהימנותא.

וְאֵלֶּיךָ חַיִּיךָ וְלִישׁוֹן וּמַגְדֵּל
הַשָּׁנִים, עַל אֵלֶּה שׁוֹרִים הַכֹּל.
וְאֵלֶּה הֵם שֶׁהַתְּכַסּוּ בְּקוֹל הַפְּנִימִי,
וּבְקוֹל שֶׁנִּשְׁמַע וּבַדְּבוּר. וְאֵלֶּיךָ הֵם
תַּחֲנוּם לְאֵלֶּיךָ. אֵלֶּיךָ מִשָּׁנִים לְכַתְּרָא
הִרְאִישׁוֹן שֶׁהִיָּה בַּסְּתֵר.
וּכְשֶׁמִּתְפַּשֵּׁט, מַגִּיעָה לְאַחַד
מֵאֵלֶּיךָ, וּמִשְׁתַּנֵּה וְנֹעֶשֶׂית רִיחַ
שֶׁלֹּא שׁוֹכַכְתָּ לְעוֹלָמִים וְתַמִּיד
נֹכַחַת. מִשׁוּם שֶׁאוֹתוֹ הַקָּשֶׁר
שֶׁהוּא תַּחֲנוּם הַמְּאֹר מִכָּה בּוֹ,
וּבְגִלְלוֹ נֹכַח בַּחֲשָׁאֵי, וְזֶה סוּד ח' חַיִּיךָ,
כִּי נִקְרָא. זֶה עוֹשֶׂה בְּנֵן
בְּגֵרוֹן שֶׁל אָדָם.

וְזֶה הַתַּחֲנוּם הִרְאִישׁוֹן. כְּשֶׁרוֹצֶה
לְהַתְּפַשֵּׁט אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה, עוֹלָה
הַקָּשֶׁר הַזֶּה, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ מִהַמְּקוֹם
הַזֶּה, וּמִשְׁנֶה אוֹתוֹ בְּשִׁלְשֵׁה
גִּנּוּיִם, בְּאֵשׁ בְּרוּחַ וּבְמִים. מִשׁוּם
שֶׁהַקָּשֶׁר הַזֶּה, כְּשֶׁנִּקְשַׁר מֵאִין סוּף
בְּמְאֹר, כִּי נִקְשַׁר.

וּכְשֶׁמוֹצִיא קוֹל שֶׁנִּשְׁמַע מִתּוֹךְ
הַדַּחֲק שֶׁפּוֹשֵׁט שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה,
הַקָּשֶׁר הַזֶּה יִדְחַק אוֹתוֹ, וְשׁוֹלַח
אוֹתוֹ לְקֶשֶׁר הַשָּׁנִי בְּסוּד שֶׁל וַאֲ"ו
שֶׁהוּא לְשׁוֹן, וּמִכָּה בּוֹ אוֹתוֹ
הַקוֹל, וְנִשְׁמַע מִן הַצַּד הַזֶּה,
וְשׁוֹרָה עַל הַצַּד הַזֶּה שֶׁל הַלְּשׁוֹן.
וּמִשׁוּם כִּי נִקְרָא הַקוֹל הַזֶּה ו'
לְשׁוֹן.

הַקָּשֶׁר הַזֶּה שֶׁהוּא לְשׁוֹן, שׁוֹלַח
אוֹתוֹ לְתוֹךְ קָשֶׁר חֲזָק, מַגְדֵּל כָּלֵל
שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שׁוֹרֹת, וְאֵז
אוֹתוֹ קוֹל שׁוֹכֵף לְתוֹךְ הַדְּבַר
בְּשַׁעוֹר, בְּתוֹךְ הַתְּהוּם כְּרָאוּי.

וְשֶׁרִשֵׁת הַקָּשָׁרִים הַלְלוּ הֵם תַּחֲנוּם
לְהַנְהִיג לְקוֹל וּלְדְבוּר, וְלִכְלֵל
אוֹתָם הַצְּדָדִים שִׁיּוּצָאִים מִהַקוֹל
וְהַדְּבַר, שֶׁנִּקְרָאִים יְמֵי קָדָם.
וְאֵלֶּיךָ מִרְבִּים אֵת הַיָּמִים בְּשַׁעוֹר
כְּרָאוּי לְקוֹל וּלְדְבוּר. וְזֶה סוּד
(אִיּוֹב כ"ט) וְכַחֲלוֹ אַרְבָּה יָמִים. מִשׁוּם
הַחֲלוֹ מִרְבִּים הַיָּמִים תּוֹךְ הַשַּׁעוֹר
שֶׁל הַמְּאֹר כְּרָאוּי, וְהַכֹּל מֵאִין סוּף.

וְאֵלֶּיךָ חַיִּיךָ וְלִישׁוֹן וּמַגְדֵּל עַל אֵלֶּיךָ
שֶׁרִיָּאן כָּלָא. וְאֵלֶּיךָ אֲנוּן דְּאִתְּכַסֵּין בְּקָלָא
פְּנִימָאָה, וּבְקָלָא דְּאִשְׁתַּמַּע וּבְמִלּוּלָא. אֵלֶּיךָ
אֲנוּן תַּחֲנוּמָא לְאֵלֶּיךָ. אֵלֶּיךָ מִשָּׁנֵן לְכַתְּרָא
קְדָמָא דְּהוּה בְּסִתְמוּ. וְכַד אִתְּפִשֵׁט מְטָאָת
לְחַד מֵאֵלֶּיךָ, וְאִשְׁתַּנֵּי וְאִתְּעַבִּיד רִיחָא דְּלָא
שְׂכִיף לְעוֹלָמִין וְנִבְיַעוּ תְּדִיר. בְּגִין דְּהוּא
קָשָׁרָא דְּאִיהוּ תַּחֲנוּמָא דְּבוּצִינָא, בְּטַשׁ בֵּיהּ,
וּבְגִינָה נְבִיעוּ בַּחֲשָׁאֵי, וְדָא רָזָא ח' חַיִּיךָ, הַכִּי
אִתְּקָרִי. דָּא עַבִּיד בְּנִינָא בְּגֵרוֹן דְּבַר נֶשׁ.

וְדָא הוּא תַּחֲנוּמָא קְדָמָאָה, כַּד בְּעָא לְאִתְּפִשֵׁטָא
הֵהִיא נִקְדָּה, סְלִיק הַאי קָשָׁרָא וְנוֹטִיל לִיהּ
מֵהַאי אֲתֵר, וְשָׁנִי לִיהּ בַּתְּלַת (דף קכ"ה ע"א) גִּנּוּיִן,
בְּאִשָּׁא בְּרוּחָא בְּמִיָּא. בְּגִין דְּהַאי קָשָׁרָא כַּד
אִתְּקַשַׁר מֵאִין סוּף בְּבוּצִינָא, הַכִּי אִתְּקַשַׁר.

וְכַד אִפִּיק קָלָא דְּאִשְׁתַּמַּע מִגּוֹ דְּחִיקוּ דְּפִשֵׁיט
דְּמַחֲשָׁבָה, הַאי קָשָׁרָא דְּחִיק לִיהּ, וְשִׁדַּר
לִיהּ לְקָשָׁרָא תְּנִינָא בְּרָזָא דּוּא'וֹ דְּאִיהוּ לִישׁוֹן,
וּבְטַשׁ הֵהוּא קָלָא בֵּיהּ, וְאִשְׁתַּמַּע מֵהַאי סְטָרָא
וְשִׁרְיָא עַל הַאי סְטָרָא דְּלִישׁוֹן. וּבְגִין כִּי אִתְּקָרִי
הַאי קָלָא ו' לִישׁוֹן.

הַאי קָשָׁרָא דְּאִיהוּ לִישׁוֹן שִׁדַּר לִיהּ לְגוֹ קָשָׁרָא
תְּקִיפָא, מַגְדֵּלָא כָּלֵלָא דְּעֲשָׂרִין וְתֵרִין
שׁוֹרִין, וּכְדִין הֵהוּא קָלָא אִשְׁתַּכַּף לְגוֹ מְלָה
בְּשִׁיעוּרָא. גּוֹ תְּהוּמָא כְּדָקָא יָאוּת.

וְאֵלֶּיךָ תְּלַת קָשָׁרִין אֲנוּן תַּחֲנוּמָא לְאִעֲנָאָה לְקָלָא
וְלְמְלָה, וְלִכְלֵל אֲנוּן סְטָרִין דְּנִפְקִין מִקָּלָא
וּמְלָה דְּאִתְּרוּן יְמֵי קָדָם. וְאֵלֶּיךָ אִסְגִּין יוֹמִין
בְּשַׁעוּרָא כְּדָקָא יָאוּת, לְקָלָא וּמְלָה. וְרָזָא דָּא
(אִיּוֹב כ"ט יח) וְכַחֲלוֹ אַרְבָּה יָמִים. בְּגִין חוֹל אִסְגִּיָּאוּ
יוֹמִין גּוֹ שִׁיעוּרָא דְּבוּצִינָא כְּדָקָא חֲזִי, וְכָלָא
מֵאִין סוּף.

אין סוף פלהו נקודין דאורייתא, קשרין אלין תלת קשרין דקא אמרן, בשיעורא רזא דחול ואנון תלת נקודין דשרין על אתון, לעלא ולאמצעיתא ולתתא, ואנון חו"ל דקאמרן. קדמאה שריא לעלא ואקרי בכלהו. שריא תנינא באמצעיתא, ושני שמא ואתקשר בין עלא ותתא. תליתאה דאיהו תקיפא אקרי בשמא אחרא.

ועל דא הני תלתא אקרו גבול תחומא דקולפין, סטרוי דבוצינא לשואה תחומא לכלא לעלא ותתא. מקשרא תליתאה נפיק האי זהר, ואיהו זהר הרקיע דבה שמשא וסיהרא כוכביא ומזלי לאנהרא. כד האי זהר נהיר ובטש בכל אנון טורין, ורשים לון ואפיש לון ואסגי לון, וכדין אשתלימו פלהו.

והמושכלים יזהרו פזהר הרקיע. האי זהר אפיק אתון דקיקין פחיזו דאנון עלאין, אתון עלאין אתון דקיקין, וכלהו ברזא עלאה פדקא חזי מקשרא תנינא אמצעיתא נפקי מזלות דזהרין לאסתפלא בההוא זהר עלאה. מקשרא תליתאה נפקי פוכביא לאשתמשא ועל דא (דניאל יב) ומצדיקי הרבים פפוכביא לעולם ועד. ומצדיקי דיקא, ואנון פפוכביא דצדק. וכלהו תלין בהאי זהר.

תשע נהרין לא מתפשטין מניהו אתון פהני דנפקי מגו נקדה אחרא. אלין לא מתפשטי אלא פשיטו דקיק ואשתארו אלין בקיומיהו. וההוא פשיטו דמתפשטי אנון טעמי דאורייתא דנפקי לנגנא בהו.

תלת קשרין קדמאין דקא אמרן, קשרא קדמאה אשתאר על אתון לעלא לנקדה, ואשתאר למהוי טעמא לעלא. תרי

אין סוף, כל הנקודות של התורה, קושרים אלו שלשת הקשרים שאמרנו בשעור הסוד של חול, והם שלש הנקודות ששורות על האותיות, למעלה ובאמצע ולמטה, והם חול שאמרנו. הראשון שורה למעלה ונקרא בכלם. השני שורה באמצע, ומשנה השם ונקשר בין מעלה ומטה. השלישי שהוא חזק, נקרא בשם אחר.

ועל זה שלשת אלו נקראו גבול, התחום של המקלות, צדדי המאור לשים תחום לכל, למעלה ולמטה. מהקשר השלישי יוצא הזהר הזה, והוא זהר הרקיע שבו השמש והלבנה פכוכבים ומזלות להאיר. פשהזהר הזה מאיר ומכה בכל אותם הקרים, ורושם אותם ומרבה אותם ומגדל אותם, ואז פלם גשלים.

והמושכלים יזהרו פזהר הרקיע. האי זהר אפיק אתון דקיקין פחיזו דאנון עלאין, אתון עלאין אתון דקיקין, וכלהו ברזא עלאה פדקא חזי מקשרא תנינא אמצעיתא נפקי מזלות דזהרין לאסתפלא בההוא זהר עלאה. מקשרא תליתאה נפקי פוכביא לאשתמשא ועל דא (דניאל יב) ומצדיקי הרבים פפוכביא לעולם ועד. ומצדיקי דיקא, ואנון פפוכביא דצדק. וכלהו תלין בהאי זהר.

תשע נהרין לא מתפשטין מניהו אתון פהני דנפקי מגו נקדה אחרא. אלין לא מתפשטי אלא פשיטו דקיק ואשתארו אלין בקיומיהו. וההוא פשיטו דמתפשטי אנון טעמי דאורייתא דנפקי לנגנא בהו.

תלת קשרין קדמאין דקא אמרן, קשרא קדמאה אשתאר על אתון לעלא לנקדה, ואשתאר למהוי טעמא לעלא. תרי שאמרנו, הקשר הראשון נשאר על האותיות למעלה לנקדה, ונשאר להיות הטעם למעלה. שני

האחרים קימים לטעם אחד, והם שתי נקודות בתוך הדיקון של ו"ו. שלשת אלו לא מתפשטים יותר, אלא עומדים בקיומם שלש נקודות שלשה קשרים, להנהיג הכל בכל אותם הסודות שאמרנו. וברם הם סוד התורה לסמך, משום שיש לתורה על מה שתסמך. סמיכות נסתרת פנימית, וסמיכות שמגלה יותר ועושה המסעות של התורה ללכת, ולא תצא בחוץ. התורה בלי סמיכות זו פנימית לא סמיכות, ולא נמצאת להיות תורה, והכל מאין סוף ועשרים ושנים אותיות של התורה, ואלו מן הנקודה שיצאה מאין סוף.

תשע נקודות ששולטות על האותיות הן אין סוף, ושולטות על הכל. שלשה עשר טעמים של התורה התפשטו מהם, וכל העשרים ושנים כחשבון האותיות של התורה. אלו כ"ב הנקודות וטעמי התורה, הם הסוד של הניצוץ הקשה למדידת הכל בסוד הזה. כל מדידה לארץ ולרחב לעמק ולרום. אין לו מדידה שיוצאת מן השעור הזה, מסוד של תשע נקודות ושלשה עשר טעמים. על זה הסוד התורה עומדת בכל צדדיו, וכל הסודות וכל העמקים של התורה לא יצאו מן הסוד הזה החוצה.

הניצוץ הקשה עשה מדידה בסוד הזה לכל המדידות, והסוד הזה לא נתן לגלות רק ליראי חטא, שסוד האמונה בידיהם, והם כשרים לגלות להם. אלו המפתחות של אותם עשרים ושנים ששולטים על התורה, ומאלו מתפרשים כל הסודות וכל העמקים של התורה, וכל מדידה של כל המדידות בכל אותם הצדדים.

אחרנין קימין לטעמא חדא, ואנון תרין נקודין גו דיוקנא דו"ו. תלת אלין לא מתפשטי יתיר, אלא קימי בקיומיהו תלת נקודין תלת קשרין, לאענאה פלא בכל אנון רזין דקא אמרן.

וברהו איהו רזא דאורייתא דאסתמכא, בגין דאית לאורייתא על דיסתמך. סמיכו סתים פנימאה וסמיכו דגלי יתיר ועביד מטלנוי דאורייתא למיהך ולא תפוק לבר. אורייתא בלא סמיכו דא פנימאה לאו סמיכו ולא אשתכחת למהוי אורייתא וכלא מאין סוף ועשרין ותרין אתון דאורייתא ואלין מהאי נקדה דנפקא מאין סוף.

תשע נקודין דשלטין על אתון אנון אין סוף ושלטיין על פלא. תליסר טעמי דאורייתא אתפשטו מניהו, וכלהו תרין ועשרין כחשבון אתון דאורייתא. אלין תרין ועשרין נקודין וטעמי דאורייתא. אנון רזא דבוצינא דקרדינותא למשחתא דכלא ברזא דא, פל משחתא לארפא ולפותיא לעמקא ולרומא. לית משחתא דנפיק משיעורא דא, מרזא דתשע נקודין ותליסר טעמין על רזא דא אורייתא קימא בכל סטרוי, וכל רזין. וכל עמיקין דאורייתא לא נפקו מרזא דא לבר.

בוצינא דקרדינותא ברזא דא עביד משחתא לכל אנון משחתין, ורזא דא לא אתיהיב לגלאה בר לדחלי חטאה, די רזא דמהמנותא בידיהו ואנון פשראן לגלאה לון. אלין מפתחין דאנון תרין ועשרין דשלטין על אורייתא, ומאלין מתפרשן כל רזין וכל עמקין דאורייתא, וכל מדידו דכל משחתין בכל אנון סטרוין.

המפתחות הללו נמסרו למשה
בסיני בשעה שקרן עור פניו,
ומסר אותם בסוד של לחש
ליהושע וכל אותם הזקנים, עד
שהגיעו לבעלי האמונה לדעת.
אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם
הבא.

משנה. בארבעה תקופות של
רוחות העולם. והמשפלים יזהרו,
מי המשפלים? אלו שיודעים
להסתפל בכבוד רבונם, ויודעים
סוד החכמה להפגס בלי בושה
לעולם הבא, אלו זוהרים כמו
הזהר העליון.

ומה שאמר והמשפלים ולא אמר
והיודעים, אלו ודאי אותם
שמסתכלים בסודות הפנימיים
הנסתרים שלא עומדים בגלוי,
ולא נמסרו לכל בני האדם. מי
שזוכה להסתפל בהם בהשפלה,
זה מזהיר שנוצץ בעטור של
הזהר העליון על הכל. אין זהר
שמזהיר פנה, אין זהר שנוצץ
לאותו העולם כמו הזהר הזה.

זה הזהר של התורה, זה הזהר
של בעלי החכמה שיורשים אותו
העולם על הכל. הם יוצאים
ונכנסים בכל גנוי רבונם, ואין מי
שימחה בידיהם. כלם מתבישים
מהזהר שלהם. הזהר הזה נוצץ
לכל עבר. ומצדיקי הרבים,
הרבים ולא הכל, כמו (דניאל יב)
ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו.
מה זה ורבים? משום שיש שלא
יקומו, וזו היא אדמת עפר. מה
זה אדמת עפר? אלא אדמת
שהיא מעפר, וזוהי ארץ ישראל
שהיא אדמת מאתו עפר, שפתיב
בו (קהלת א) הכל היה מן העפר,
ואפלו גלגל חמה, ונאורים שאר
הרשעים ממנה ולא יקומו.
ומשום פך ורבים - אלו ישראל.
אך פאן ומצדיקי הרבים
פכוכבים לעולם ועד - אלו

אלוין מפתחן אתמסרו ליה למשה בסיני
בשעתא דקרן עור פניו, ומסר לון ברזא
דלחישו ליהושע וכל אנון סבין, עד דמטו
למארי מהימנותא למנדע. זכאה חולקהון
בעלמא דין ובעלמא דאתי.

מתניתין בארבע תקיפין דרוחי דעלמא.
והמשפלים יזהרו. מאן משפלים,
אלוין דידיעי לאסתפל לא ביקרא דמארהון, וידעי
רזא דחכמתא למיעל בלא פסופא לעלמא
דאתי, אלוין זהירין פזוהרא עלאה.

ומה דאמר והמשפלים ולא אמר והיודעים,
אלוין ודאי אנון דמסתפלן ברזין
פנימאין סתימין דלא קימין בגלויא, ולא
אתמסרו לכל בר נש. מאן דזכי לאסתפל
בהו בסכלתנו. דא אזהיר דנציץ בעטורא
דזהרא עלאה על כלא. לית זהרא דאזהר כדא.
לית זיהרא דנציץ לההוא עלמא פהאי זיהרא.

דא זהר דאורייתא דא זהר דמאריהון דחכמתא
דירתיך ההוא עלמא על כלא. אנון נפקין
ועאלין בכל גנזי דמאריהון. ולית מאן דימחי
בידיהון. כלא כסיפן מזוהרא דילהון. זהר דא
נציץ לכל סטר. ומצדיקי הרבים, הרבים ולא
כלא. פגונא (דניאל יב) ורבים מישגי אדמת עפר
יקיצו. מאי ורבים בגין דאית דלא יקומו.

ודא היא אדמת עפר. מאי אדמת עפר. אלא
אדמת דהיא מעפר, ודא היא ארעא דישראל
דאיהי אדמת מההוא עפר. דכתיב ביה (קהלת א)
הכל היה מן העפר. ואפלו גלגל חמה.
ואתנהרין שאר חביבין מנה ולא יקומו. ובגין
פך ורבים אלוין ישראל.

אוף הכא ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם
ועד. אלוין ישראל דזכו לאורייתא דנקדה
דסתים. (דף קנה ע"ב) ואורייתא כללא דנביאים

ישראל שזכו לתורה של הנקדה הנסתרת. והתורה היא פלל של נביאים וכתובים, הפלל של תורה שבעל פה. ומשום שהיא הפלל של הפל, מי שזוכה בה זוכה בכל. פפוכבים, יש פוכבים שגראים לצד מזרח, פוכבים לצד צפון, פוכבים לצד דרום, פוכבים לצד מערב. אם מדה במקל, שלשה לכל צד דקים נוצצים, ושנים כדבוק, פוכב של זהר זוהר ונסתר בתוך תקפו של העגל. פוכב מאיר וזוהר בלבן מהצד הזה. פוכב אחר מאיר וזוהר אדם. זה חיים וזה מות סמוך לזהב הדק הזה, שלא מאיר ולא מוציא קטטה של קטטה (מדת הבנאים). בתוך היכל האותיות הדקות שבעה טעמים של תורה תלויים בהם.

ואלו הטעמים שגפרדו מאותם הטעמים האחרים שלשה עשר שעומדים להנהיג ולנגן, ואלו השבעה נפרדים לשלשה עשר אחרים להנהיג ולנגן לכתובים. ואלו יחידים למקום הזה בשבעה היכלות של כתובים, ואלו השבעה נפרדים מאותם האחרים. וכששורים בכתובים נפרדים לעשרה, ועליהם נקרא ספר כתובים ספר אמונים. ועשרה אמונים הם עליהם. אחר כך נפרדים לשלשה עשר, והפל כמו שלמעלה בתורה, הנביאים שורים במקומם, והפל הולך בסוד של התורה.

הניצוץ הקשה עשה מדידה במדידות שאמרנו, והפל בסוד של האין סוף בנגון של הטעמים, מתחיל ומכה האויר שלהם. שאותו האויר יוצא מאין סוף ומכה לתוך המח, והמח מוציא אויר ומכה בגרון, שמשם יוצא מתחילים בשלשה קשרים שאמרנו,

וּכְתוּבִים. וּכְלָלָא דְאֹרִיתָא דְבַעַל פֶּה. וּבְגִין דְּאִיהִי פְּלָלָא דְכָלָא מֵאֵן דְּזָכִי בַּה זְכִי בְּכָלָא. פּוּכְבִים. אִית פּוּכְבִים דְּאִתְחַזוּן לְסֵטֶר מְזָרַח. פּוּכְבִים לְסֵטֶר צָפוֹן. פּוּכְבִים לְסֵטֶר דְרוֹם. פּוּכְבִים לְסֵטֶר מְעָרַב. אִי קִיסְטוֹן בְּקוּלְפוֹן תְּלַת לְכָל סֵטֶר דְּקִיקָא נְצִיצִין, וְתֵרִין בְּקִיטְפָא פּוּכְבָא דְזִיְהֵרָא וְזִהִיר וְסִתִים גּוֹ תוּקְפוֹי דְעַגְלָא. בּוּכְבָא נְהִיר וְזִהִיר בְּחִירוֹ מֵהֵאִי סֵטְרָא. פּוּכְבָא אַחְרָא נְהִיר וְזִהִיר סְמָקָא. דָּא חֵיִין דָּא מוֹתָא סְמִיךְ לְהֵאִי דְהָבָא דְקִיק דְלָא נְהִיר וְלָא נְפִיק קִיטְטָא דִיקְטְטָא. (נ"א דְקִטְטָא) גּוֹ הֵיכְלָא דְאִתְּוֹן דְּקִיקִין שְׁבַע טַעְמֵי דְאֹרִיתָא תְּלִין בַּהוּ.

וְאֵלִין טַעְמִין דְּאִתְּפָרְשׁוּ מֵאֲנוּן טַעְמִין אַחְרָנִין תְּלִיסֶר דְּקִימִין לְאֵעֲנָאָה וּלְנַגְנָא, וְאֵלִין שְׁבַע מִתְּפָרְשׁוֹן לְתִלְיֶסֶר אַחְרָנִין, לְאֵעֲנָאָה וּלְנַגְנָא לְכַתְּוִבִים. וְאֵלִין יְחִידָאִי לְאַתֵּר דָּא בְּשַׁבְעָה הֵיכְלִין דְּכַתְּוִבִים וְאֵלִין שְׁבַע מִתְּפָרְשׁוֹן מֵאֲנוּן אַחְרָנִין. וְכַד שָׂרָאן בְּכַתְּוִבִים מִתְּפָרְשׁוֹן לְעֶשֶׂר, וְעֲלִיהוּ אֶקְרִי סֵפֶר כַּתְּוִבִים סֵפֶר אָמוּנִים. וְעֶשֶׂר אָמוּנִים עֲלִיהוּ אֲנוּן. לְבַתֵּר מִתְּפָרְשׁוֹן לְתִלְיֶסֶר, וְכָלָא פְּגוּנָא דְלַעֲלָא בְּאֹרִיתָא, נְבִיאִים שָׂרָאן בְּדוּכְתִיהוּ וְכָלָא בְּרָזָא דְאֹרִיתָא אֲזֵלָא.

בּוּצִינָא דְקֶרְדִּינוּתָא עֶבִיד מְשַׁחְתָּא בְּמִדִּידוּ דְקָא אֲמָרִין. וְכָלָא בְּרָזָא דְאִין סוּף בְּנִגּוּנָא דְטַעְמֵי, שְׂאֵרִי וּבִטְשׁ אֹיֶרָא דִילְהוּן. דְּהֵהוּא אֹיֶרָא נְפָקָא מֵאִין סוּף וּבִטְשׁ גּוֹ מַחָא, וּמַחָא אֶפִיק אֹיֶרָא וּבִטְשׁ בְּגֵרוּנָא, דְּמִתְּמָן נְפִיק אֹיֶרָא אַחְרָא לְבַר. אֲשַׁתְּכַחוּ תְּלַת אֹיֶרִין וְאִתְּפָלְלוּ בְּחַד אֵלִין שָׂרָאן בְּתַלְת קְשָׁרִין דְקָא אֲמָרִין וְשְׂאֵרִי מְבוּצִינָא פְּשִׁיטוּ לְאַתְּפִשְׁטָא, אוֹיֶר אַחַר הַחוּצָה. נִמְצְאוּ שְׁלֹשָׁה אוֹיֶרִים וְנִכְלְלוּ בְּאַחַד, אֵלֹו

ומתחילה מן המאור התפשטות
להתפשט, ומודד לארץ ולרחב
לעמק ולרום לאותם עשרים
ושנים מפתחות עליונים, ומודד
עשרים ושנים אותיות.

וכך הסוד והעמק והסתר שלהם
בנגד שלשה אורים, שלשה
קשרים, יהו"ה אלהינו יהו"ה,
והכל בסוד למשה מסיני. וכיון
שנזכרו (שהחברו) בפה, יוצא
המאור, והצטרף למדד אותם
לשמות הללו בתוף המדידה,
ומדידתם אחוזה במדידת הארץ
והרחב, העמק והרום, העגול
והרבוע. וכך צריך, משום שסוד
השמות צריך להסתמך על אין
סוף, ולהתקים בקיום שלם בתוף
מדידת המאור, בנקודות וטעמים
בנגון. שזוהי השלמות של סוד
היחוד פראוי, ואין מי שיודע על
מה קיום הכל, פרט לבעלי
האמונה, ומעטים הם.

אח"כ א' בחטף, הסוד להתקשר
המאור באותם הקשרים, ועושה
מדידה תורת המדידה נקדה אחת
שיצאה מאין. הנביאים מאותה
נקדה התפשטו ונכללו בה, וירדו
למטה, ואלה נסמכו על העמוד
שנסתר מאין סוף שלשה קשרים
כפי שאמרנו.

משנה. האשפולות של הצורות
בעלי המגנים, פקוחי העינים
בעלי הלב, בהשכל קרבו ושמעו,
מי מכם ששמע קול גלגל שנעים
וסובב בגלגול, עולה ויורד
ומרים קולות בקול נעים, ושלשה
נצנוצים יוצאים מהמצח של כל
קול. ואותו הגלגל סובב למעלה
ולמטה, ויוצא ניצוץ ומלהיט את
הגלגל, ואז מוציא אש לזוהת
במקלות. כשמתפשט אותו גלגל
המאור למדידה, יוצא אור טהור
שלוהט באותם שלשת האורים
שאמרנו, ולוהטים יחד. ומאותו

ומדיד לארפא ופותיא לעמקא ורומא. לאנון
תרין ועשרין מפתחן עלאין ומדיד תרין
ועשרין אתון.

וכך רזא ועומקא וסתימו דילהון, לקבל תלת
אורין תלת קשרין, יהו"ה אלהינו
יהו"ה. וכלא ברזא למשה מסיני. וכיון
דאדכרו (נ"א דאתחברו) בפומא, נפקא בוצינא
ואצטרף למדדא לון להני שמהן גו משחתא,
ומשחתא דילהון אחיד במדידו דארפא
ופותיא, עומקא ורומא, עגולא ורבועא. והכי
אצטרף, בגין דרזא דשמהן בעאן לאסתמכא
על אין סוף, ולא תקימא בקיומא שלים גו
משחתא דבוצינא, בנקודי וטעמי בנגוונא. דדא
שלימו דרזא דיחודא פדקא חזי. ולית מאן
דידע על מה קיומא דכלא, בר מארי מהמנותא
ויזעירין אנון.

אח"כ א' בחטיפא רזא לאתקשרא בוצינא
באנון קשרין, ועביד משחתא אורייתא
דמשח נקדה חדא דנפקא מאין. נביאים
מההוא נקדה אתפשטו ואתכלילו בה, ונחתו
לתתא, ואלין אסתמכו על קיומא דסתימ מאין
סוף תלת קשרין פדקא אמרן.

מתניתין קטופי דקטרין מארי דתריסין,
פקיחין דעינין מארי דלבא,
בסכלתנו קריבו שמעו, מאן מנכון דשמע קל
גלגלא דנעים ואסחר בגלגולא, סלקא ונחתא
ורמי קלין בקל נעימו, ותלת נציצין נפקין
מאפותא דכל קלא. וההוא גלגלא אסחר
לעלא ולתתא, ונפקא נציצא ולהיט לה
לגלגלא. וכדין אפיק אשא מלהטא בקולפין.
ההוא גלגלא פד אתפשט בוצינא למשחתא,
נפקא אורא דכיא דלהיט באנון תלת אורין
דקאמרן, ולהטין פחדא. ומההוא להיטו

הלהט יוצא זה הגלגל שסובב ולעלות ויורד.

ובשמדידת המאור יוצאת ומודדת ממעלה למטה, הגלגל הזה פוגס את כל המחנות, וכשמתחילה המדידה, הגלגל הזה נוהם פנעם, ומוציא אותיות קטנות נוצצות לפרש באותיות של התורה, ואז נקראת מסרת. מהגלגל הזה לוחט אחר תחתון, ומתפשט ומלהט אותיות אחרות לפרש, ולא פאותם הראשונים, ונקראת מסרת קטנה.

שני הגלגלים הללו נקראים מסרת קטנה ומסרת גדולה. שתי המסורות הללו נמסרו לידי הרועה הנאמן, לדעת ולהסתפל, עד שיירדו האותיות ונחקקו על לוחות האבנים. כשהגלגלים מתחילים וסובבים פמה צבאות וכמה מחנות, בעלי כנפים טסים באותם הרקיעים, ואותם האותיות שיוצאות נמסרו לאותו הממנה הקדוש שנקרא יופיא"ל בעל החכמה. ואז הולך וחוקק אותם סביב האותיות. והממנה הקדוש הזה מסר אותם לנאמן הקדוש, כמו שנאמר (שמות כד) עלה אלי ההרה והיה שם וגו'.

והמשבליים זיהרו כזהר הרקיע, אלו אותם שמשבדלים בתורה, ומסתכלים בדברי תורה ברצון ובהרהור הלב. והמשבליים שמשסתכלים, ולא מסתכלים בדבר לבדו, אלא שמשסתכלים במקום שתלוי אותו הדבר, משום שאין דבר שלא תלוי על סוד עליון אחר. וימצא בדבר הזה דבר אחר של סוד עליון מתוך האספקלריה שאינה מאירה, ימצא ויראה האדם סוד האספקלריה המאירה, וסימנה -

משלי טז) משפיל על דבר ימצא טוב.

דבר - זו האספקלריה שלא מאירה. ימצא טוב - זו האספקלריה המאירה. משפיל על דבר,

נפקא גלגלא דא דאסחר ולסלקא ונחתא. וכד משחתא דבוצינא נפקא ומדיד מעלא לתתא, האי גלגלא פניש כל משרין. וכד שארא משחתא האי גלגלא נהים בנעימו ואפיק אתון נציצין דקיקין לפרשא באתון דאורייתא וכדין אקרי מסרת. מהאי גלגלא להיט אחרא תתאה, ואתפשט ולהיט אתון אחרנין לפרשא ולא פאנון קדמאי ואקרי מסרת זעירא.

אלין תרין גלגלין אקרון מסרת זעירא ומסרת רברבא. אלין תרין מסרות אתמסרו לידוי דרעיא מהימנא, למנדע ולאסתפללא, עד דנחתו אתון ואתחקקו על לוחי אבנין. פד גלגלי שארי ואסחר פמה חילין וכמה משרין מאריהון דגדפין טאסין באנון רקיעין, ואנון אתון דנפקי אתמסרו לההוא ממנא קדישא דאקרי יופיא"ל מארי דחכמתא. וכדין אזיל וחקיק לון סחרני דאתון. והאי ממנא קדישא מסר לון למהימנא קדישא. פמה דאת אמר (שמות כד יב) עלה אלי ההרה והיה שם וגו'.

והמשבליים זיהרו כזהר הרקיע. אלין אנון דמשבדלי באורייתא, ואסתפלין במלי דאורייתא ברעותא בהרהורא דלבא. והמשבליים דמסתפלן, ולא מסתפלן במלה בלחודהא. אלא דמסתפלן באתר דתלי ההוא מלה. בגין דלית מלה דלא תליא על רזא אחרא עלאה. וישפח במלה דא מלה אחרא דרזא עלאה, מגו אספקלריא דלא נהרא, ישפח ויחמי בר נש רזא דאספקלריא דנהרא. וסימנה (משלי טז כ) משפיל על דבר ימצא טוב. דבר, דא אספקלריא דלא נהרא. ימצא טוב,

ולא כתוב משפיל דבר, אלא על דבר, שצריך להסתפל עליו למעלה. וזהו כזה הרקיע, זהו הרקיע הנודע על החיות למטה. שמתוף הרקיע הזה יסתפל באותו זהר, שנוצץ הזוהר שזוהרים העליונים. זהו שיוצא מתוף הנקדה העליונה, זהיר ויתנוצץ בניצוץ של שאר האורות לכל צד.

ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד. מה הפוכבים שעומדים תמיד בקיום של אותן הנהגות השמים להאיר תמיד, כמו שנאמר ואת הפוכבים, אלו הפוכבים שמאירים. ומצדיקי הרבים - שדוחקים אותם ומלקים אותם לשמר דרכי התורה. פכוכבים - אלו אותם הדגשים של האותיות שדוחקים אותם ומוציאים אותם לאור. ואלו הם פכוכבי השביט, מוציאים רוח ואור כאחד, ומאירים לסוד האותיות.

כזה הרקיע - זו הנקדה ששורה על האותיות לנגן ולהתפשט, וזו הנקדה שהיא רובצת על האותיות כמו אם על בנים. ואף על גב שהיא הנקדה האחת מתפשטת לנגון ולא מתפשטת במראה. וזהו סוד הכתוב (תהלים צ) מזמור שיר ליום השבת, שהרי יום השבת כזה עולה. ועל זה הנגון של הנקדה הזו עולה במניחה, וזהו הזוהר של הרקיע הזה שנקרא יום השבת.

ועוד זהו, אותו המשכילים באותו הזוהר שעולה בו אותו הרקיע התפשט. ומשום שאותו שהתפשט קטן מפל הרקיעים, הנקדה הזו שעולה בו אותה ההתפשטות של הנגון מעט במניחה, ולא רבה, ושעורו בנגון כשהושיטו הימין והשמאל

דא אספקלריא דנהרא. משפיל. על דבר, ולא פתיב משפיל דבר, אלא על דבר, דבעי לאסתפלא עליה לעלא. ודא הוא כזה הרקיע, דא הוא רקיע דאשתמודעא על חינון לתתא. דמגו האי רקיע יסתפל בההוא זהר, דנציץ זהרא דזהרין עלאין, זהרא דנפיק מגו נקדה עלאה, יזהיר ויתנציץ בניצוץ דשאר נהורין לכל סטר.

ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד. מה פכוכבים דקימן תדיר בקיומא דאנון נימוסי שמיא לנהרא תדיר. פמה דאת אמר (בראשית א טו) ואת הפוכבים, אלין פכוכבים דנהרין. ומצדיקי הרבים דדחקי לון ואלקי לון למיטר אורחוי דאורייתא. פכוכבים, אלין אנון דגשים דאתון דדחקי לון, ומפקי לון לנהרא. ואלין אנון פכוכבי דשרביטא מפקי רוחא ונהורא פחדא, ואנהירו לרזא דאתון.

כזה הרקיע (דף קכו ע"א) דא נקדה דשריא על אתון לנגנא ולאסתפשטא, ודא איהי נקדה דאיהי רביע על אתון כאמא על בנין. ואף על גב דאיהו נקדה חדא אתפשטת לנגונא ולא אתפשטת בחזותא. ודא איהו רזא דכתיב (תהלים צב א) מזמור שיר ליום השבת דהא יום השבת בהאי סלקא. ועל דא נגונא דהאי נקדה. סלקא בניחא ודא איהו זהר דהאי רקיע דאקרי יום השבת.

ועוד זהו, אנון משפילים בההוא זהר דסלקא ביה ההוא רקיעא אתפשט. ובגין דההוא אתפשט זעירא מפל רקיעין, האי נקדה דסלקא ביה ההוא אתפשטותא דנגונא זעיר בניחא, ולא סגיא, ושעורא דילה בנגונא פד אושיטו דימינא ושמאלא לגבי האי רקיע כדין מתחדין. ועל דא ביה תרויהו

לְרַקִּיעַ הַזֶּה אִזּוּ מִתְיַחֲדִים. וְעַל פֶּן
בו שְׁנֵיהֶם שְׁתֵּי רוּחוֹת מִתְפַּשְּׁטוֹת
בְּגוּזוֹן, וְהֵם בְּדַחֲזָה, וּבְקֵאָה רוּחַ
קִטְנָה בְּמִנְיָהּ.

אֲחֵר כֶּף הַנִּקְדָּה הַזֶּה נִסְתַּרְתָּ
בְּתוֹכָהּ, וּמִתְכַּפֶּה וּמִתְפַּשְּׁטָה
בְּהִתְפַּשְּׁטוֹת כְּתוּלַעַת הַזֶּה
שְׁמִתְכַּפֶּסֶה. וְאֲחֵר שְׁמִתְכַּפֶּסֶה כְּתוּכוֹ,
נִזְרָקֶת לְמִטָּה לְגוּזוֹן, וְזוֹ נִקְרָאת
זְרִיקַת הַנִּקְדָּה הַזֶּה, מִשּׁוּם
שְׁמִתְיִשְׁבֶּת בְּיָמִין הַזֶּה.
וּכְשֶׁמִתְפַּשְּׁטָה הַנִּקְדָּה הַזֶּה לְגוּזוֹן,
אוֹחֲזֶת אֶת הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה
לְהִתְיִשֵּׁב, וּמֵאִירָה וְנוֹצֶצֶת. וְאִזּוּ
וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר, כְּאוֹתוֹ
הַזֹּהֵר מִמֶּשׁ שֶׁהִתְפַּשְּׁט וְנוֹרֵק נִיצוּץ
לְהִתְיִשֵּׁב, וְזֶה מְשַׁכֵּל עַל דְּבָר.
וְדֹאֵי מִשּׁוּם שֶׁהֵיא עוֹמֶדֶת עַל דְּבָר
- יִמְצֵא טוֹב. הַתְּפַשְּׁטוֹת הַזֹּהֵר הַזֶּה
שֶׁהוּא נִיצוּץ וְזוֹהֵר לְהִסְתַּפֵּל,
וְהַסּוֹד הַזֶּה הוּא עִמָּק וְרוּם
לְהִתְיִשֵּׁב בְּסוֹד הַמְּאֹר כְּמוֹ אוֹתוֹ
הַדְּבָר.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, דָּא רְקִיעָא
דְּבַה שְׁמֵשׁא וְסִיְהָרָא כּוֹכְבֵיא
וּמְזֻלֵיא. הֵכָא פְּשִׁיטוּ דְּבוּצִינָא לְגַנְנָא, עַל דָּא
בְּתַמִּיהוּ בְּסִלְיָהּ עַל כְּלָא. וְסִימְנִיךְ (תְּהֵלִים קִיב ט)
פְּזֵר נִתֵּן לְאַבְיוֹנִים. דְּהָא אִיהוּ יְהִיב לְכַלְהוּ
תַּתְּאֵי, וּמִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא פְּזֵר רַבְּרָא.

דְּכַר מִשְׁחָתָא סְלָקָא וְאַתְרַבְּרָא כְּדִין אִיהוּ
סְלִיק וְאוּשִׁיט שִׁית אַמִּין, בְּשִׁיעוּרָא
דְּשִׁית נִקְוֵדִין לְאַרְכָּא וּלְפּוֹתֵיא כְּחִיזוּ דָּא L
דְּאִיהוּ פְּזֵר, וְהֵאֵי אִיהוּ סִימְנִיךְ (אֶסְתֵּר ה) וְיִוִּשְׁט
הַמְּלִיךְ לְאַסְתֵּר אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהב.

וְתַנְיָנָן שִׁית אַמִּין אוּשִׁיט לְקַבְלָהּ. מֵהֵאֵי פְּזֵר
מְלֵיא מְבוּעִין וְיְהִיב לְמִסְפְּנֵי. וְהֵאֵי
אִיהוּ שְׂרָבִיטָא דְּאַתְתַּקֵּן בְּמִשְׁחָתָא דָּא.
וּבְגוּזוֹנָא דְּמִשְׁחָתָא דָּא סְלָקוּן וְאַתְתַּקֵּנוּן כְּדָקָא
יְאוּת. וּכְדִין וְהַמְשַׁפְּלִים וְגו'. שְׁעוּרָא דָּא
כְּשִׁיעוּרָא דְּשִׁית נִקְוֵדִין, לְגַנְנָא תֵּלֶת לְאַרְכָּא

תְּרִין רוּחִין אֶתְפַּשְּׁטוּ בְּגוּזוֹנָא, כְּדִי דְחֵיא וְאַתֵּי
רוּחָא זְעִיר בְּנִיחָא.

לְבַתֵּר הֵאֵי נִקְוֵדָא אֶטְמַרְתָּ בְּגוּיָה, וְאַתְחַפֵּיא
וְאַתְפַּשְּׁטָה בְּאַתְפַּשְּׁטוֹתָא כְּהֵאֵי
תוּלַעְתָּא דְּאַתְחַפֵּיא, וּבַתֵּר דְּאַתְחַפֵּיא בְּגוּיָה
אִזְדְּרִיק לְתַתָּא לְגוּזוֹנָא, וְדָא אֶקְרִי זְרִיקָא דְּהֵאֵי
נִקְדָּה, בְּגִין דְּאַתִּישְׁבֶּת בְּהֵאֵי בְּיָמִינָא, וְכַד
אַתְפַּשְּׁטָה הֵאֵי נִקְדָּה לְגַנְנָא אֲחִידַת בְּבוּצִינָא
דְּקַרְדִּינוֹתָא, לְאַתִּישְׁבָּא וְנִהִיר וְנִצִּיץ, וּכְדִין
וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר, כְּהֵהוּא זֹהֵר מִמֶּשׁ
דְּאַתְפַּשְּׁט וְאַזְדְּרִיק נְצִיצוֹ לְאַתִּישְׁבָּא, וְדָא
מְשַׁכֵּל עַל דְּבָר. וְדֹאֵי בְּגִין דְּאִיהֵי קִימָא עַל
דְּבָר יִמְצֵא טוֹב, אֶתְפַּשְּׁטוֹתָא דְּזוֹהֵר דָּא דְּאִיהוּ
נְצִיצוֹ וְזוֹהִירוֹ לְאַסְתַּפְּלָא, וְרִזָּא דָּא אִיהוּ
עוּמָקָא וְרוּמָא לְאַתִּישְׁבָּא בְּרִזָּא דְּבוּצִינָא
כְּהֵהוּא דְּבָר.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, דָּא רְקִיעָא
דְּבַה שְׁמֵשׁא וְסִיְהָרָא כּוֹכְבֵיא
וּמְזֻלֵיא. הֵכָא פְּשִׁיטוּ דְּבוּצִינָא לְגַנְנָא, עַל דָּא
בְּתַמִּיהוּ בְּסִלְיָהּ עַל כְּלָא. וְסִימְנִיךְ (תְּהֵלִים קִיב ט)
פְּזֵר נִתֵּן לְאַבְיוֹנִים. דְּהָא אִיהוּ יְהִיב לְכַלְהוּ
תַּתְּאֵי, וּמִשְׁחָתָא דְּבוּצִינָא פְּזֵר רַבְּרָא.

דְּכַר מִשְׁחָתָא סְלָקָא וְאַתְרַבְּרָא כְּדִין אִיהוּ
סְלִיק וְאוּשִׁיט שִׁית אַמִּין, בְּשִׁיעוּרָא
דְּשִׁית נִקְוֵדִין לְאַרְכָּא וּלְפּוֹתֵיא כְּחִיזוּ דָּא L
דְּאִיהוּ פְּזֵר, וְהֵאֵי אִיהוּ סִימְנִיךְ (אֶסְתֵּר ה) וְיִוִּשְׁט
הַמְּלִיךְ לְאַסְתֵּר אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהב.

וְתַנְיָנָן שִׁית אַמִּין אוּשִׁיט לְקַבְלָהּ. מֵהֵאֵי פְּזֵר
מְלֵיא מְבוּעִין וְיְהִיב לְמִסְפְּנֵי. וְהֵאֵי
אִיהוּ שְׂרָבִיטָא דְּאַתְתַּקֵּן בְּמִשְׁחָתָא דָּא.
וּבְגוּזוֹנָא דְּמִשְׁחָתָא דָּא סְלָקוּן וְאַתְתַּקֵּנוּן כְּדָקָא
יְאוּת. וּכְדִין וְהַמְשַׁפְּלִים וְגו'. שְׁעוּרָא דָּא
כְּשִׁיעוּרָא דְּשִׁית נִקְוֵדִין, לְגַנְנָא תֵּלֶת לְאַרְכָּא

שְׁלֵשׁ לְאַרְבָּה וְשֵׁשׁ לְרֵחַב, מְשׁוּם
שֶׁהוּא סוּד שֶׁל שֵׁשׁ.

שֵׁשׁ הֵם, וְהֵם חֲמֵשׁ. שְׁלֵשׁ לְאַרְבָּה
וּשְׁתַּיִם לְרֵחַב כְּשֶׁמְסַתְּפָלִים שְׁלֵשׁ
לְצַד זֶה וְשֵׁשׁ לְצַד זֶה. וְאִז
וּמְצַדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם
וְעַד. אֵלֹהֵם שֵׁשׁ הַנְּקֻדּוֹת
שְׁנוּצָצוֹת וּמְאִירוֹת לְמִטָּה, וְאוֹתָם
כְּכֹכְבִים נִסְתָּרִים לְהַאֲרִי, וְהַלְבֵּנָה
מוֹאֲרָתָם בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד
מִמֵּדִידָתָם שְׁנוּעוּצוֹת בְּמֵאוֹר.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ,
זֶה הַרְקִיעַ שֶׁל חַיּוֹת שְׁעוּמָדוֹת.
מִתְפַּשֵּׁט קוֹ הַמְּדָה, מוֹדֵד לְאַרְבָּה
שְׁלֵשָׁה קְשָׁרִים לְיָמִין וּשְׁלֵשָׁה
קְשָׁרִים לְשְׂמָאל. אֵלֹהֵם שְׁלֵשָׁה
קְשָׁרִים עֲמוּד אֶחָד, וְאֵלֹהֵם שְׁלֵשָׁה
עֲמוּד אֶחָד. וְאֵלֹהֵם שְׁלֵשׁ נְקֻדּוֹת
שְׁעוּמָדוֹת זֶה עַל זֶה, בֵּין לְצַד זֶה
בֵּין לְצַד זֶה. מֵדִידָתָם קוֹ הַמְּדָה
הַשְּׁעוֹר לְנִגּוֹן שְׁנֵי טַעְמִים
שְׁעוּמָדִים בְּמֵרָאָה שְׁמִקְיָמִים נִגּוֹן
שֶׁל הַמְּדִידָה שְׁמוּדָד אַחַר הַיְרֻכִים
שְׁעוּמָדוֹת.

יַעֲקֹב שֶׁהוּא הַגּוֹף, נִסְמָךְ עַל
הַעֲמוּדִים בְּמֵדִידָתָם קוֹ הַמְּדִידָה,
כְּשֶׁנִּכְנַס לְאִבּוֹ הַסּוּד שֶׁל וַיְבֵא לוֹ
יָיִן וַיִּשְׁתֶּה. וְהַגּוֹף הַתְּקִים בְּקִיּוּמוֹ.
וְעַל זֶה וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר
הַרְקִיעַ וְגוֹ'. וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ
כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, שְׁמִתְפַּשֵּׁטִים
וּמְאִירִים לְמִטָּה, כְּשֶׁהַשְּׂרֵבִיט
מִתְקִים בְּסוּד שֶׁל פִּזְרָה, וְנוֹתֵן
וְנִכְנַס בְּמֵדִידָה וּמוֹדֵד, וְנִתְתַּקְּנִים
אֵלֹהֵם שְׁנֵי הַעֲמוּדִים בְּמֵדִידָה
לְמִטָּה, וּמִתְתַּקֵּן הַמֵּאוֹר וּמוֹדֵד זֶה
עִם זֶה.

אִז וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, שֶׁהָרִי
לְמִטָּה הַתְּתַקְּנָה בְּתַקּוּן שֶׁל
הַנְּקֻבָה לְקַבֵּל אֶת הַזִּכְרָה. וְהַיְרֻכִים
הַתְּתַקְּנוּ בְּלֵי הַתְּפַשֵּׁטוּת. וְכֵאֵן
אֵין נִגּוֹן בְּתוֹךְ הַמְּדִידָה הַזֶּה,
וְנִקְרָאתָ אֶתְנַחְתָּא כְּנִגְדֵי שְׁנֵי
טַעְמִים, סוּד הַנְּקֻבָה הַפְּתוּחָה כְּנִגְדֵי

וְתִלְתָּ לְפּוֹתֵיָא. בְּגִין דְּאִיהוּ רְזָא דְשִׁית.
שִׁית אֲנוּן, וְאֲנוּן חֲמֵשׁ. תִּלְתָּ לְאַרְבָּא תְּרִין
לְפּוֹתֵיָא בְּדִ מְסַתְּפָלָאן תִּלְתָּ לְסַטְרָא דָא,
וְתִלְתָּ לְסַטְרָא דָא. וּכְדִין וּמְצַדִּיקֵי הָרַבִּים
כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וְעַד. אֵלֵן אֲנוּן שִׁית נְקוּדִין
דְּאֲנוּן נְצִיצִין, וְנִהְרִין לְתַתָּא. וְאֲנוּן כְּכֹכְבִים
טְמִירִין לְאַנְהָרָא, וְסִיְהָרָא אֶתְנַהֲרִית בְּכָל חַד
וְחַד מִמְשַׁחְתָּא דִּילְהוּן דְּאֶתְנַעֲיָאן בְּבוּצִינָא.
וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ. דָּא רְקִיעַ
דְּחִיּוֹן דְּקִימִין אֶתְפַּשֵּׁט בּוּצִינָא
וּמְדִיד לְאַרְבָּא תִּלְתָּ קְשָׁרִין לְיָמִין וְתִלְתָּ
קְשָׁרִין לְשְׂמָאלָא. אֵלֵין תִּלְתָּ קְשָׁרִין חַד קִימָא.
וְאֵלֵין תִּלְתָּ חַד קִימָא. וְאֵלֵין תִּלְתָּ נְקוּדִין
דְּקִימִין דָּא עַל דָּא בֵּין לְסַטְרָא דָּא בֵּין לְסַטְרָא
דָּא. מְדִידוֹ דְּבוּצִינָא שִׁיעוֹר לְנִגְנָא תְּרִין
טַעְמִין, דְּקִימִין בְּחִיזוֹ דְּקִימִין נִגּוּנָא דְּמִשְׁחָתָא
דְּמְדִיד בְּתִרִין יְרֻכִין דְּקִימִין.

יַעֲקֹב דְּאִיהוּ גּוּפָא, אֶסְתַּמִּיךְ עַל קִיּוּמִין
בְּמֵדִידוֹ דְּבוּצִינָא. כְּדֵ עַל לְאַבוּהָ רְזָא
(בראשית כו כה) דְּוַיְבֵא לוֹ יָיִן וַיִּשְׁתֶּה. וְגוּפָא אֶתְקִים
בְּקִיּוּמָה. וְעַל דָּא וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר
הַרְקִיעַ וְגוֹ'. וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר
דְּמִתְפַּשֵּׁטִין וְנִהְרִין לְתַתָּא, כְּדֵ שְׂרֵבִיטָא אֶתְקִים
בְּרְזָא דְּפִזְרָה, וְיַהֲיִב וְעַל בְּמִשְׁחָתָא וּמְדִיד
וְאֶתְתַּקְּנוּ אֵלֵין תְּרִין קִימִין בְּמִשְׁחָתָא לְתַתָּא,
וְאֶתְתַּקֵּן בּוּצִינָא וּמְדִיד דָּא עִם דָּא.

בְּרִין וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ דֵּהָא לְתַתָּא אֶתְתַּקְּנָת
בְּתַקּוּנָא דְּנוּקְבָא לְקַבֵּלָא דְּכוּרָא, וְיְרֻכִין
אֶתְתַּקְּנוּ בְּלָא פְּשִׁיטוֹ. וְהָכָא לָאוּ נִגּוּנָא בְּגוֹ
מִשְׁחָתָא דָּא, וְאֶקְרִי אֶתְנַחְתָּא לְקַבֵּל תְּרֵי טַעְמִי,
רְזָא דְּנוּקְבָא דְּפִתִּיחָא לְקַבֵּל דְּכוּרָא וְהָכָא לָאו
נִגּוּנָא דְּכֻלָּא בְּנִיחָא.

טַעְמִים, סוּד הַנְּקֻבָה הַפְּתוּחָה כְּנִגְדֵי

הַמְדִידָה הַזֶּה טְמִירָה, אֲזִי וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֶהרַ הַרְקִיעַ. זֶהוּ רְקִיעַ הַיָּמִין שְׁזוּהָר וּמֵאִיר וּמְחִזִיק בְּחִזְקוֹ. מִתְחִיל קו הַמְדִידָה וּמִתְפַּשֵּׁט לְהֵאִיר, וְהַנְּגוֹן שְׁהוֹלֵךְ מִצֵּד הַיָּמִין מֵרָצָה אֶת הַנְּגוֹן שֶׁל חֻבִּיבוֹת לְלֶכֶת בְּנִגּוֹן הַזֶּה בְּחֻבּוֹק. וְהַתְּלָשָׁא סוֹטֵר לְקֶשֶׁר קֶשֶׁר, זֶה יֶשֶׁר וְזֶה כְּפוּף, וְנִכְפָּל נֶגֶד צִדוֹ בְּנִכּח, וְהַתְּפַשְּׁטוֹ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת כְּאֶחָד, בְּסוּד שֶׁל אֲזֵלָא וְגָרִישׁ שְׁקוֹשֵׁר הַשְּׂמָאל.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, כְּשֹׁפֹסֶק הָאוֹר וְקו הַמְדִידָה פְּסָקָה, וְלֹא מוֹרֵד בְּאַרְבֵּי וְרַחֵב מִמֶּטָה לְמַעְלָה, מִתְפַּשֵּׁט קו הַמְדִידָה, וְאוֹחֵז מִמַּעְלָה לְמִטָּה בְּסוּד שֶׁל הַקְּשִׁירוֹת, וּמִתְבָּרְכִים עֲלֵיוֹנִים וּמִתְחַתּוֹנִים בְּמִדְיָה הַזֶּה שֶׁל קו הַמְדִידָה (שֶׁל הַנְּגוֹן) לְכָל הַמְדִירוֹת, וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל מְדִידָה אַחַת שְׁעוֹמֶדֶת וְנִסְמָכֶת כְּלָה עַל זֶה. וּמִשׁוּם כֵּן, כְּשֶׁהַמַּעֲשִׂים כְּשֵׁרִים לְמִטָּה וְנִכְשָׁרִים בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּמַעֲשִׂים שֶׁל תּוֹרָה, אֲזִי הַכֹּל מִתְקַנֵּן עַד הָאֶתֶר הַזֶּה. שְׁהָרִי פֶּאֶן נִמְצָא וּמִזְדַּמֵּן בְּגִלּוּי וּבִכְסוּי סוּד הָאֵמוּנָה, וְנוֹסֵעַ עַד לְכָאן.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, כְּשֶׁהַמַּעֲשִׂים מִתְקַנֵּים וְאוֹחֶזֶת מְדִידָה אַחֶרֶת בְּסִטְרָה, וּפּוֹסְקֶת בֵּין הַמְדִידָה שְׁלֵמָה לְמִדְיָה הַעֲלִיּוֹנָה. הַמְדִידָה הַעֲלִיּוֹנָה הִיא מְדִידָה וְלֹא לְמִדְיָה, אֵין מְדִידָה כְּלָל. וּמִשׁוּם כֵּן פּוֹסְקֶת מִמֶּטָה לְמַעְלָה, וּמִפְּסִיקָה מִמַּעְלָה לְמִטָּה. וְזֶה סוּד יְהוּ"ה ו' יְהוּ"ה פּוֹסְקֶת בְּתוֹכָם, וְהַכֹּל אֶחָד בְּסוּד קו הַמְדִידָה.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, כְּשֶׁהַמַּעֲשִׂים לֹא נִכְשָׁרִים וְקו הַמְדִידָה אֵינוֹ מִתְפַּשֵּׁט, אֲזִי הַשׁוֹפֵר מִתְהַפֵּף, וְהַכֹּל מִתְעַכֵּב וְקִים בְּמִקוּמוֹ וְלֹא שׁוֹפֵעַ לְמִטָּה. וְלִפְעָמִים שְׁזֶה

מִשְׁחַתָּא דָא טְמִירָא, כְּדִין וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֶהרַ הַרְקִיעַ. דָּא רְקִיעַ דִּימִינָא דִּזְהִיר וְנִהִיר וְאַתְקִיף בְּתַקְפָּה. שְׂאֲרֵי בּוֹצִיעָא וְאַתְפֵּשֵׁט לְאַנְהָרָא, וְנִגּוֹנָא דְקָא אֲזֵלָא מִסְטֵר יְמִינָא תְּרַצָּתָא הֵאִי נִגּוֹנָא דְחֻבִּיבוֹ לְמִיזָל בְּנִגּוֹנָא דָּא מִחֻבְּקָא. וְתִלְשָׁתָא קָא סְטִיר לְקֶשֶׁרָא קֶשֶׁרָא, הֵאִי אֶחִיד וְהֵאִי כְּפִיף, וְאַתְיַעִיף לְקַבְּלָא דְסִנְטוּרָא בְּקִנְטוּפָא וְאַתְפֵּשֵׁטוֹ תְּרִין דְרוּעִין כְּחָדָא, בְּרִזָּא דְאֲזֵלָא וְגָרִישׁ דְקִטוֹר שְׂמָאלָא.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּדִין פְּסָק נְהוּרָא וּבּוֹצִיעָא פְּסָקָה, וְלֹא מְדִיד בְּאַרְכָּא וּפּוֹתִינָא מִתְתָּא לְעֵלָא, אֶתְפֵּשֵׁט בּוֹצִיעָא וְאֶחִיד מְעֵלָא לְתַתָּא בְּרִזָּא דְקֶשֶׁרָא, וְאַתְבָּרְכָאן עֲלֵאִין וְתַתָּאִין בְּהֵאִי מְדִידוֹ דְבוֹצִיעָא. (נ"א דְנִגּוֹנָא) לְכִלְהוֹ מִשְׁחַתִּין, וְאַתְעֵבִיד כְּלָא מִשְׁחַתָּא חַד דְקִימָא וְאַסְתְּמִיךְ כְּלָא עַל דָּא.

וּבְגִין כֵּן פֶּד עוֹבְדִין מִתְפַּשְׁרִין לְתַתָּא, וְאַתְפַּשְׁרֵן בְּעוֹבְדִין טְבִין, בְּעוֹבְדִין דְאוּרִיתָא, כְּדִין כְּלָא אֶתְתַּקֵּן עַד הֵאִי אֶתֶר. דְהֵא הֵכָא אֶשְׁתַּכַּח וְאַזְדַּמֵּן בְּגִלּוּיָא וּבְכְסוּיָא, רְזָא דְמַהֲמֻנְתָּא וְנִטְלָא עַד הֵכָא.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ כְּדִין מִתְתַּקְנֵן וְאֶחִיד מִשְׁחַתָּא אַחֶרָא בְּסִתִּימוֹ, וּפְסָקָה בֵּין מִשְׁחַתָּא דְלְתַתָּא לְמִשְׁחַתָּא עֲלֵאָה. מִשְׁחַתָּא עֲלֵאָה אִיהִי מִשְׁחַתָּא וְלֹא מִשְׁחַתָּא, לֹא מִשְׁחַתָּא כְּלָל. וּבְגִין כֵּן פְּסָקָה מִתְתָּא לְעֵלָא, וּמִפְּסָקָא מְעֵלָא לְתַתָּא. וְרִזָּא דָּא יְהוּ"ה ו' יְהוּ"ה פְּסָקָה בְּגוּוּיָהוּ, וְכִלְא חַד בְּרִזָּא דְבוֹצִיעָא.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, כְּדִין מִתְפַּשְׁרֵן וּבּוֹצִיעָא לֹא אֶתְפַּשְׁטֶת, כְּדִין שׁוֹפֵרָא אֶתְהַפֵּף וְכִלְא אֶתְעַכֵּב וְקִימָא בְּדוּכְתָהּ,

שופע עד שפגיע לשרכיט, ועומד שם ולא שופע למטה ומתעפב. והנגון עומד ומכה בדרגה, שהיא הראשונה, וקו המדידה עומד שם ולא מודד ולא מתפשט המדידה. וכל זה משום שהשופר התהפך מהתחתונים על מעשיהם שאינם כשרים.

ובשקו המדה מתפשט ומודד, אזי השופר הולך, ושלשה קשרים קימים במקומו, ואף על גב שבסוד אחר הכל עומד בסוד אחד, שהרי שלשת הקשרים הללו שבמקומו עומדים תחת פנפי אותו השופר, קו המדה עומד שם ומתברכים מתוף חביבות.

הסגולותא בסוד של שלשה אבות העומדים בתוף השופר, כאן קו המדה מודד את המדידה הזו בכלם. בארך, ברחב, עמק ורום ועגול. ולא עומדת כאן המדידה להתגלות, ואז כזהר הרקיע, הרקיע הנסתר שלא התגלה כלל, ועומד על ראשי החיות הקדושים שעומדים בסוד האבות.

וזה הרקיע הנסתר, עליו עומד עליהם. ומוציא ממנו זהר שמאיר לכל החיות. ואז עומד קו המדידה שמאיר ומכה בכלם לזהר, ועל זה הכל בסוד המדידה עומד לנגן בשעור שהנגון מודד את קו המדה. אין מי שמכיר את הסוד הזה, רק אותם הלויים שעומדים על הנגון, ולא גורעים ולא מתפשטים החוצה, אלא הכל בתוף המדידה של סוד קו המדה.

אותם שלשת הקשרים הראשונים שאמרנו, שהקשר הראשון נשאר על האותיות לנקד שיהיה הטעם למעלה. לפעמים הנקדה הזו שעומדת לטעם

ולא נגיד לתתא. ולזמנין דהא נגיד עד דמטי לשרכיטא וקימא תמן, ולא נגיד לתתא ואתעפב. ונגוונא קימא ובטש בדרגא דאיהו קדמאה, ובוציצא קימא (דף ככו ע"ב) תמן ולא מדיד ולא פשיט משחתא. וכל דא בגין דשופרא אתהפך מתתאי על עובדיהון דלא בשרן.

וכד בוציצא אתפשטת ומדיד פדין שופרא אזלת ותלת קשרין קימין בדוכתה ואף על גב דברזא אחרא קימא פלא איהו ברזא חדא דהא תלת קשרין אלין דקימין בדוכתה תחות גרפוי דההוא שופרא בוציצא קימא תמן ואתברכן גו חביבו.

סגולתא ברזא דתלת אבהן דקימן גו שופרא, הכא בוציצא מדיד משחתא דא בכלהו. בארפא ופותיאי בעומקא ורומא ועגולא, ולא קימא הכא משחתא לאתגליא וכדין כזהר הרקיע רקייעא סתימאה דלא אתגליא כלל, וקימא על רישי דחיון קדישין דקימן ברזא דאבהן.

והאי רקייעא סתימאה עילאה קימא עליהו. ואפיק מנה זהר דנהיר לכלהו חיון. וכדין קימא בוציצא דנהר ובטש בכלהו לאזדהרא, ועל דא פלא ברזא דמשחתא קימא לנגנא בשעורא דנגוונא מדיד בוציצא. לית מאן דידיע ליה להאי רזא, פר אנון לואי דקימן על נגוונא ולא גרעי ולא מתפשטי לבר, אלא פלא גו משחתא דרזא דבוציצא.

אנון תלת קשרין קדמאי דקאמרן דקשרא קדמאה אשתאר על אתון לנקדא למהוי טעמא לעלא. לזמנין האי נקדה דקימא לטעמא לעלא, בוצינא נחית ליה לתתא להאי קשרא, למעבד ביה מדידו לתתא. וכלא ברזא

למעלה, המאור מוריד אותה למטה לקשר הזה לעשות בו מדידה למטה. והכל בסוד של הדיקון של וא"ו יורד נקרא תביר". וכשירד ועומד על האותיות, הרי נתבאר.

ואותם שני הקשרים האחרים שאמרנו שנשארו, עומדים על האותיות, ומתפשטת אכן המדידה בסוד של וא"ו ואוחז בהם, ואז נקרא זקף גדול. וכשלא קימת ההתפשטות הזו בשני הקשרים הללו, נקרא זקף קטן, ואף על גב שהנה הפל עומד בסוד אחד.

והמשבליים יזהרו, יעשו נגון בסוד הזה פראוי. יזהירו למעלה, יזהירו למטה, לקים את קיום סוד האמונה, וסומכים אותה ומאירים לה. יזהירו באותו הנגון רוח אחר רוח, ונעיימות זו אחר זו. כשכלם מתחברים בסוד הזה, המדידה עולה כחשבון יזהירו. משום שה"יזהירו" הזה הוא כחשבון מאתים שלשים ושמונה, שהרוחות הללו והתנועות לנגן, שיתפשט המאור בכל האורות תוך המדידה לסמך את התורה. ומשום זה יזהרו כזה"ר, כף הוא לחשבון יזהירו. יזהרו כזהר אחד הוא. מה בין זה לזה? אלא כמו שנאמר, שהרקיע העליון הנסתר על הכל, מדידה בתוך קו המדה שעומד ברקיע הזה בכל המדידות של החיות הקדושות העליונות והתחתונות, ומשום כף יזהירו כזהר, בכל אותם החיות העליונות והתחתונות, כזהר באותה הרקיע שעומד עליהם, והכל זה פנגד זה. והסימן של כל הסודות הללו

דייקנא דואו נחית אקרי תבירא. וכד נחית וקימא על אתון הא אתמר.

ואנון תרין קשרין אחרנין דקא אמרן דאשתארו קימין על אתון ואתפשט בוציצא ברזא דואו ואחיד לון. וכדין אקרי זקף רב וכד לא קימא פשיטו דא בהני תרי קשרין, אקרי זקיפא זעיר, ואף על גב דהא פלא ברזא חדא קימא.

והמשבליים יזהרו, יעבדון נגונא ברזא דא פדקא חזי. יזהרו לעלא יזהרו לתתא, לקימא קימא דרזא דמהמנותא, וסמכין לה ונהרין לה. יזהרו ביהוה נגונא רוחא בתר רוחא ונעיימו דא בתר דא. פד מתחברן פלא ברזא דא, משחתא סליק כחשבון יזהירו. בגין דהאי יזהירו הוא כחשבון רל"ח, דהני רוחי ותנועי לנגנא לאתפשטא בוציצא בכלהו נהורין, גו משחתא לאסתמכא אורייתא. ובגין דא יזהרו כזה"ר הכי הוא לחשבנא יזהירו.

יזהרו כזהר חד הוא. מה בין האי להאי. אלא פמה דאתמר דרקיעא עלאה סתימאה על פלא, משחתא גו בוציצא דקימא בהאי רקיע, בכלהו משחתי דחיון קדישין עלאין ותתאין ובגין כף יזהרו כזהר בכל אנון חיון עלאין ותתאין כזהר ביהוה רקיע דקימא עליהו, וכלא דא לקבל דא. וסימנא דכל רזין אלין בהאי קימא יזהרו כזהר סימנא דא. ורזא דא לא אתיהיב אלא למארי מדין דינדעי ברזא דא דבוציצא. ופאין אנון צדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי.

כזה עומד, יזהרו כזהר הסימן הזה. והסוד הזה לא נתן אלא לבעלי מדות שיודעים בסוד קו המדה הזה. אשריהם הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא.

תא חזי. והמשפלים יזהרו וכו'. והמשפלים יזהרו אלין אנון דמסתפלי ברזא דחכמתא בסתרי רזין דאורייתא אלין צדיקיא דעבדין רעותא דמאריהון. ומשתדלי באורייתא יממא ולייליא. ואלין אנון משפילים דאנון משפילים ברעותא דמאריהון תדיר. והא אוקימנא דלית דרגא פדרגא דידהו.

בגין כך כל אנון דמשתדלי באורייתא, אקרוין משפילים מסתפלן בחכמתא מסתפלן ברזא דחכמתא עלאה. אין סוף אתפשט נהירו סתים דלא ידיע, והאי דנפקא מאין סוף קימא לקימא. והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, אלין אנון דמסתפלי ברזא דחכמתא, בסתרי ברזא דאורייתא אלין אנון דידיעי ברזא דרזין, ומסתפלן ואתחזו לאזדהרא בההוא זיהרו דנגיד ונפיק וקימי ברזי דאורייתא, וידיעי לאסתפלא בסתרהא.

כזהר הרקיע, דא איהו רקיעא דקאים לאנהרא לתתא, ואתעטר לעלא ונהיר לתתא. וההוא זהר נגיד ואתמשך לתתאי ומההוא זהר אתגנו, וקימי בקיומיהו ואזלי ושאטן ונצחי גבורי שמאי ודיני גבורתי טסיסין.

ומצדיקן הרבים פפוכבים לעולם ועד. כד נהרין פוכביא בנהירו דנציץ ונטלי במטלנוי לאתנהרא מגו דרגין ידיעאן, כוכבא דנהיר מסטר דמזרח פמה אנון משרין מזלגן קימאן בקסטוריהו. האי פוכבא נציץ תלת זמני ובטש נציצו דילה ברביעתא לקבלא נציצו דחד קטרא וטהרורא דקימא לעלא. ולבתר שכיף ואתנצצן כל אנון אחרנין ואיהו סתים באתריהו. והאי אקרי כוכבא אומנא. לבתר נפקא לסטר דרום פוכבא אחרא, ודא נציץ בארבע כוכביא דרהטי ואזלי ואושיטו

בא וראה, והמשפלים יזהרו וכו'. והמשפלים יזהרו, אלה אותם שמסתפלים בסוד החכמה, בסתרי הסודות של התורה. אלה הצדיקים שעושים רצון רבונם, ומשתדלים בתורה ימים ולילות. ואלו הם המשפילים שהם משפילים ברצון רבונם תמיד, והרי בארנו שאין דרגה כדרגתם. משום כך, כל אותם שמשתדלים בתורה נקראים משפילים, מסתפלים בחכמה, מסתפלים בסוד החכמה העליונה. אין סוף מתפשט אור נסתר שלא ידוע, וזה יוצא מאין סוף ברית לקים. והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, אלו הם שמסתפלים בסוד החכמה, בסתרים בסוד התורה. אלו הם שמכירים את סוד הסודות, ומסתפלים וייראו להזהר באותו הזהר ששופע ויוצא, ועומדים בסודות התורה ויודעים להסתפל בסתריה.

כזהר הרקיע, זהו הרקיע שעומד להאיר למטה, ומתעטר למעלה ומאיר למטה. ואותו הזהר שופע ונמשך לתחתונים, ומאותו הזהר הם נזונים, ועומדים בקיימם והולכים ומשוטטים, ומנצחים גבורי השמים, ודנים גבורות קשות.

ומצדיקן הרבים פפוכבים לעולם ועד. כשמאירים הפוכבים באור שנוצץ ונוסעים במסעותיהם שיאורו מתוך דרגות ידועות, הפוכב שמאיר מצד המזרח, פמה הם מחנות משתלשלים עומדים בהיכלותיהם. הפוכב הזה נוצץ שלש פעמים, ומכה את הניצוץ שלו ברביעית לקבל ניצוץ של קשר אחד ואור פנימי שעומד למעלה. ואחר כך שוכך, ומתנוצצים כל אותם האחרים, והוא נסתר במקומם. וזה נקרא

כְּכֹכֵב אֲמֵן. אַחַר כֵּן יוֹצֵא לְצַד הַדְרוֹם כּוֹכֵב אַחֵר, וְזֶה נּוֹצֵץ עִם אֲרֻבַּעַת כּוֹכְבִים שְׂרָצִים הַהוֹלְכִים וּמוֹשִׁיטִים אֶת אוֹרָם לְאֲרֻבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְזֶה נִקְרָא כּוֹכֵב שְׁנוּצֵץ מִשְׁנֵי צְדָדִים, דְרוֹם וּמִזְרָח.

וְנֹאזְרִים אֵלָּהּ וְרִבּוֹא רִכְבוֹת כּוֹכְבִים שְׁנוּטְלִים זֶה־ר וְנִיצוּצוֹת מִתּוֹךְ נִיצוּצוֹת שְׁמַאִיר מִהַשְׁמֶשׁ. שְׁמֶשׁ שֶׁל הַמִּשְׁקוּפָּה (מִשְׁקוּף שֶׁל הַשְׁמֶשׁ) כְּשִׁמְאִיר בְּמִסְעוֹ, נֹאזְרִים מִמֶּנּוּ כָּל אוֹתָם הַכּוֹכְבִים שְׁמַאִירִים וְנוֹצֵצִים כָּל אוֹתָם כּוֹכֵב אוֹמֵן. אֵף עַל גִּבּ שְׁנִסְתֵּר אַחֵר כֵּן, יוֹצֵא וְזוֹהֵר עָלָיו מִמֶּנָּה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ יִגּוּרִיא"ל.

וּכְשִׁכּוֹכֵב אוֹמֵן הִזָּה יוֹצֵא וְנוֹצֵץ לֹא נִסְתֵּר, אֲזִי אוֹתוֹ הַמִּמְנָה מוֹרִיד שְׁלוֹם לְאוֹתוֹ הַצֵּד. וְכֹאשֵׁר הַנִּיצוּץ הַקָּשֶׁה עוֹשֶׂה מְדִידָה לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה, וְהַכֵּל מִסְתַּמֵּךְ וּמַאִיר וְשׁוֹפֵעַ הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁל הַרְקִיעַ הַעֲלִיּוֹן כְּנֶגֶד הַמִּזְרָח, וְהוּא מִתְּעוֹרֵר כְּנֶגֶד הַמַּעֲרָב, וְסִימְנֵךְ - (יִשְׁעִיה מֵא) מִי הַעִיר מִמִּזְרָח צֵדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, אֲזִי כָּל אוֹתָם הַמְּמַנִּים שְׁעוֹמְדִים עַל הַכּוֹכְבִים, כְּלָם יוֹבִילוּ הָאוֹר שֶׁל הַפְּנִים מִתּוֹךְ הַשְׁמֶשׁ, כְּשִׁנּוֹסֵעַ הַשְׁמֶשׁ לְמִשְׁקוּף אֶחָד שֶׁהוּא מִשְׁקוּף שֶׁל בִּילְגָא, אֲזִי אוֹתוֹ הַכּוֹכֵב שְׁנוּצֵץ מַאִיר מִתּוֹךְ כַּחוֹ שֶׁל מִמְנָה אֶחָד שְׁנוֹסֵעַ כְּשֶׁהַשְׁמֶשׁ נוֹסֵעַ.

וְיִהְיֶה לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר - מִצַּד שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ. צֵאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה - מִהַצַּד שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד. וְהִנֵּה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, וְהִרִי פִרְשׁוּהָ כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, שְׁצָרִיכִים לְשַׁלְּשָׁה גִלְגּוּלִים אֵלָיו, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו וְגו'. וּפִרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בְּשִׁבְתָּ אֵין עוֹלִין בְּאֵילָן, וְאֵין רֹכְבִים בְּאֵילָן, וְאֵין מִשְׁתַּמְשִׁין בְּאֵילָן.

נְהוֹרָא דִּילְהוֹן לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא, וְהֵאֵי אֲקָרִי כּוֹכְבָא דְנִצִּיץ מִתְרִי סְטָרִי דְרוֹם וּמִזְרָח. וּמִתְנַהֲרִי אֵלָּהּ וְרִבּוֹא רִבּוֹן כּוֹכְבֵיא דְנִטְלִי זִיְהִרָא וְנִצִּיצוּ מִגּוֹ נִצִּיצוּ דְנִהִיר מִן

שְׁמֶשׁא. שְׁמֶשׁא דְּמִשְׁקוּפָּא (נ"א מִשְׁקוּפָּא דְּשִׁמְשָׁא) כִּד נִהִיר בְּמִטְלָנוּי נִהֲרִין מִנָּה כָּל אֲנוּן כּוֹכְבֵיא דְנִהֲרִין וְנִצִּיצִין כָּל אֲנוּן כּוֹכְבָא אוּמָנָא. אֵף עַל גִּבּ דְּסִתִּים לְבַתֵּר נִפִּיק וְזוֹהִיר עָלָה חַד מִמָּנָא וּיִגּוּרִיא"ל שְׁמָה.

וְכֵר הֵאֵי כּוֹכְבָא אוּמָנָא נִפִּיק וְנִצִּיץ וְלֹא אִסְתִּים, כִּדִּין הֵהוּא מִמָּנָא נִחִית (נ"א נִפִּיק)

שְׁלֵמָא לְהֵהוּא סְטָרָא. וְכֵד בּוֹצִינָא דְקִרְדִּינוּתָא עֲבִיד מִשְׁחָתָא לְעֵלָא וְתַתָּא, וְכֵלָא אִסְתַּמִּיךְ וְאִנְהִיר וְנִגִּיד אִתְּעוֹרוּתָא דְרִקִּיעָא עֲלָאָה לְקַבְלָה דְּמִזְרָח, וְאִיהוּ אִתְּעַר לְקַבְלָה דְּמַעֲרָב, וְסִימְנֵךְ (יִשְׁעִיה מֵא ב) מִי הַעִיר מִמִּזְרָח צֵדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. כִּדִּין כָּל אֲנוּן מִמָּנָן דְּקִימִין עַל כּוֹכְבֵיא, כֵּלָהוּ יוֹבִילוּן נִהִירוֹ דְאַנְפִּין מִגּוֹ שְׁמֶשׁא, כִּד נְטִיל שְׁמֶשׁא לְמִשְׁקוּפָּא חֲדָא דְקָאֵי מִשְׁקוּפָּא דְבִילְגָא. כִּדִּין הֵהוּא כּוֹכְבָא דְנִצִּיץ נִהִיר מִגּוֹ חֵילָא דְחַד מִמָּנָא דְנִטְלִי כִּד נְטִיל שְׁמֶשׁא. (ד)

קכז ע"א) (עכ"מ ובאן תחלת ענין ונראה שצריך להתחיל).

וְיִהְיֶה לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר (בְּרֵאשִׁית לֵב ו) מִסְטָרָא דְתְּפִלִּין דְרִישָׁא. צֵאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה מִסְטָרָא דְתְּפִלִּין דִּיד וְהִנֵּה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, (תְּהִלִּים א ג) וְהֵאֵי אוּקְמוּהָ (דְּבָרִים כ יט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. דְּצָרִיכִין לְשַׁלַּשׁ גִּלְגּוּלִין לְגִבְהָ, כְּמֵא דְאוּקְמוּהָ יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו וְגו'. וְאוּקְמוּהָ מַאֲרֵי מִתְנִיתִין בְּשִׁבְתָּ אֵין עוֹלִין בְּאֵילָן, וְאֵין רֹכְבִין (נ"א סוּמְכִין) בְּאֵילָן, וְאֵין מִשְׁתַּמְשִׁין בְּאֵילָן.

כְּמוֹ שֶׁבְּאֵרוֹהָ יִשְׁלַשׁ אָדָם שְׁנוֹתָיו וְגו'. וּפִרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בְּשִׁבְתָּ אֵין עוֹלִין בְּאֵילָן, וְאֵין רֹכְבִים בְּאֵילָן, וְאֵין מִשְׁתַּמְשִׁים בְּאֵילָן.

האי בארץ רזא אָנא שְׂאִיל לָךְ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא
וְלֹא בַפְּשִׁיטוּ דְמֵאֲרֵי מִתְנִיתִין גּוֹפְנִיִים.
אֶלָּא דְמֵאֲרֵי מִתְנִיתִין שְׁכָלִיִים דְאַתְמַר עָלֵיהּ
וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ. אָמַר לֵיהּ סָבָא סָבָא אָמָא
אָנָא דְאָנָא מִסְטָרָא דְאִילָנָא דְאֶקְרִי אִילָנָא
דְחֵי, דְנִטִיעַ בְּשֶׁבֶת מְלַכְתָּא, דְלֹא צְרִיף שׁוּם
בַר נֶשׁ לְאַשְׁתַּמְּשָׁא בֵּהּ. כְּמָה דְאוּקְמוּהָ כָּל
הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּתַגָּא חֲלָף. וְדָא שְׁמָא מְפָרֵשׁ
דְסָלִיק לְחֻשְׁבֹן אָדָם. וְאוּקְמוּהָ רַבְּנִין כָּל
הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּשֵׁם הַמְּפָרֵשׁ נַעֲקָר מִן הָעוֹלָם.

אָמַר לֵיהּ פְּרִיף אַנְתָּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְבוֹדָאֵי
הַכִּי הוּא, דְבִיּוֹמֵי דְחַל שְׁלֵטָא עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, דְאִיהוּ אָדָם דְוִיִּצֵר פִּיִּצֵר הַטוֹב
וּבִיִּצֵר הָרַע, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (בראשית ב ז) וַיִּצֵר
ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. וְאִיהוּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע דְחָב בֵּיהּ אָדָם. וְדָא הוּא מְטַטְרוֹ"ן דְאִיהוּ
עֶבֶד דְשְׁלִיט בְּשִׂית סְדְרֵי מִשְׁנָה וְאִיהוּ גּוֹפְנִי,
וְשְׁלִיט בְּשִׂית יוֹמִין דְחַל דְאֲנוּן חֲלִין דְטַמְאָה
וְחֲלִין דְטַהֲרָה. וּמְנַה אַתִּיחִיבוּ שִׂית סְדְרֵי
מִשְׁנָה בְּאֶסוּר וְהִתֵּר, טַמְאָה וְטַהֲרָה, כְּשֵׁר
וּפְסוּל.

וְבֵהּ (שמות כ ט) שֶׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל
מְלֹאכְתֶּךָ. וְלִית עֲבוּדָה אֶלָּא צְלוֹתָא, דְבֵהּ
צְרִיף בַר נֶשׁ לְמַהוּי כְּעֶבֶד הַמְּסַדֵּר שְׁבַחְוֵי לְפָנֵי
רְבוּ, וּכְעֶבֶד הַשּׁוֹאֵל פְּרָס מְרַבּוּ, וּכְעֶבֶד
הַמְּקַבֵּל פְּרָס מְרַבּוּ וְהוֹלֵף לוֹ.

אֲבָר בְּשֶׁבֶת מְלַכְתָּא דְשְׁלֵטָא בֵּיהּ אִילָנָא דְחֵי
וְלֹא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אוּקְמוּהָ דְאִין
מְשַׁתְּמֵשִׁין בְּאִילָן שׁוּם שְׁמוּשׁ, וְכָל הַמְשַׁתְּמֵשׁ
בְּתַגָּא חֲלָף. וְלֹא עוֹלִין בֵּיהּ וְלֹא סוּמְכִין בֵּיהּ
לְאַשְׁתַּמְּשָׁא, דְלֹא יִקְצְצוּן בְּנִטְיַעוֹת, דְלִית תַּמָּן
קְצוּץ וּפְרוּד בְּאִילָנָא דְחֵי.

אֵת זֶה בְּדִרְךָ סוּד אָנִי שׁוֹאֵל
אוּתְךָ, הַמְּנֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא
בַפְּשִׁיטוֹת שֶׁל בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה
הַגּוֹפְנִיִים, אֶלָּא שֶׁל בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה
הַשְּׁכָלִיִים שְׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ. אָמַר לוֹ, זָקֵן
זָקֵן, אָמַר אָנִי, שְׂאֵנִי מִצַּד הָעֵץ
שֶׁנִּקְרָא עֵץ הַחַיִּים, שֶׁנִּטְוֵעַ בְּשֶׁבֶת
הַמְּלַכָּה, שְׁלֹא צְרִיף שׁוּם אָדָם
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בֵּהּ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵה, כָּל
הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּכֶתֶר - עוֹבֵר. וְזֶה
הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ שְׁעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן
אָדָם. וּפְרִשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, כָּל
הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּשֵׁם הַמְּפָרֵשׁ, נַעֲקָר
מִן הָעוֹלָם.

אָמַר לוֹ, בְּרוּף אַתָּה הַמְּנֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, שֶׁבוֹדָאֵי כָף הוּא,
שֶׁבִימוֹת הַחַל שׁוֹלֵט עֵץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא אָדָם שֶׁל וַיִּצֵר,
בִּיִּצֵר הַטוֹב וּבִיִּצֵר הָרַע. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב (בראשית ב ז) וַיִּצֵר ה' אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם, וְהוּא עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע שְׁחָטָא בּוֹ אָדָם, וְזֶהוּ
מִטַּטְרוֹ"ן שֶׁהוּא עֶבֶד שְׁשׁוֹלֵט
בְּשִׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה וְהוּא גּוֹפְנִי,
וְשׁוֹלֵט בְּשִׁשָׁת יָמֵי הַחַל, שֶׁהֵם
חֲלִין שֶׁל טַמְאָה וְחֲלִין שֶׁל טַהֲרָה,
וּמְנַה נְתַנוּ שִׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה
בְּאֶסוּר וְהִתֵּר, טַמְאָה וְטַהֲרָה,
כְּשֵׁר וּפְסוּל.

וְבוֹ שֶׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל
מְלֹאכְתֶּךָ. וְאִין עֲבוּדָה אֶלָּא
תְּפִלָּה, שְׁבוּ צְרִיף אָדָם לְהִיּוֹת
כְּעֶבֶד הַמְּסַדֵּר שְׁבַחְוֵי לְפָנֵי רְבוּ,
וּכְעֶבֶד הַשּׁוֹאֵל פְּרָס מְרַבּוּ, וּכְעֶבֶד
הַמְּקַבֵּל פְּרָס מְרַבּוּ וְהוֹלֵף לוֹ.
אֲבָר בְּשֶׁבֶת הַמְּלַכָּה, שְׁשׁוֹלֵט בֵּהּ
עֵץ הַחַיִּים וְלֹא עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע, פְּרִשׁוּהָ שְׂאִין מְשַׁתְּמֵשִׁים
בְּאִילָן שׁוּם שְׁמוּשׁ, וְכָל
הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּכֶתֶר - עוֹבֵר, וְלֹא
עוֹלִים בּוֹ וְלֹא סוּמְכִים בּוֹ
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ, שְׁלֹא יִקְצְצוּ בְּנִטְיַעוֹת,
שְׂאִין שֵׁם קְצוּץ וּפְרוּד בְּעֵץ הַחַיִּים.

והעין של עץ הדעת טוב ורע
צריך לעשות בו פרוד בין טוב
לרע. זהו שכתוב (בראשית ד) ויבדל
אלהים בין האור ובין החשך.
וצריך לעשות בו קצוץ שיהיה
האדם בלי יצר הרע, כמו שקוצץ
אותו ממנו והורגו בגרסתו. זהו
שכתוב (תהלים קט) ולבי חלל
בקרבי. ויכגד מ"ט מן מטטרו"ן
הם ארבעים ותשע פנים טהור.
ומצדו של סמא"ל ארבעים
ותשע פנים טמא.

וכי שזוכה לחבר ה' לארבעים
ותשע פנים של טהור, שהוא
חמשה חמשי תורה, נעשה מטה
להפכות בו את יצרו עם האות י'
שהיא עשר מכות, והינו ה"י מן
אלהים. ומשום כך נקרא מטה
האלהים. ובעל המטה הזה הוא
ר', שנאמר בו (שמות לד) הנה אנכי
פרת ברית נגד כל עמך, שפרת
עמו ברית על שלש עשרה מדות
של רחמים שלא יחזר ריקם
בתפלתו. שאדם בלי ה"י בא
ריקם.

וזהו שאמר יעקב, לולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד יצחק היה
לי כי עתה ריקם שלחתיני (בראשית
לא). ולמה? משום שנאמר בלבן
ותחלף את משכרתי עשרת מנים
(שם). ובאות י' נעשה לו נס,
שאלהים הוציא ממנו ה"י, נשאר
אל"ם ריק בלי תורה שבעל פה.
אבל מי שמתפלל תפלה לעץ
החיים, לא יחזר ריקם בתפלתו
לעולם.

וכמשום זה יש אלהים מהצד של
עץ הדעת טוב ורע, ויש אלהים
חיים ומלך עולם מהצד של עץ
החיים, ואין זוכים לו אלא בעלי
קבלה, שיודעים את סודות
התורה.

אמר לו המנורה הקדושה לאותו
הזקן, במה נודע מי שהוא בעץ

ואילנא דעץ הדעת טוב ורע צריך למעבד ביה
פרוד בין טוב לרע. הָדָא הוּא דְכְתִיב
(בראשית א, ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.
וְצָרִיף לְמַעַבְד קצוץ ביה לְמַהוּי בַר נֶשׁ בְּלֹא
יֵצֵר הָרַע, פְּגוּנָא דְקָצִיץ לִיה מִנְה וְהַרְגָה
בְּגֵרְסָתָהּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים קט כב) וְלִבִּי חָלַל
בְּקִרְבִּי. וְלִקְבַל מ"ט מִן מְטַטְרוּ"ן אֲנוּן תִּשְׁעָה
וְאַרְבַּעִין פְּנִים טָהוֹר. וּמִסְטָרָא דְסַמְא"ל
תִּשְׁעָה וְאַרְבַּעִין פְּנִים טָמָא.

וּמָאן דְזָכִי לְחַבְרָא ה' לְתִשְׁעָה וְאַרְבַּעִין פְּנִים
דְטָהוֹר דְאִיהוּ חֲמִשָּׁא חֲמִשֵּׁי תוֹרָה,
אֲתַעְבִּיד מְטָה לְמַחְזָה בִּיה לְיִצְרָה בְּאֵת י'
דְאִיהִי עֶשֶׂר מַחְזָן וְהִינוּ, ה"י מִן אֱלֹהִים.
וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי מְטָה הָאֱלֹהִים. וּבַעַל הָאִי
מְטָה אִיהוּ ו' דְאֲתַמַּר בִּיה (שמות לד 1) הִנֵּה אֲנֹכִי
פֹרֵת בְּרִית נְגִיד כָּל עַמֶּךָ וּגּו', דְכָרַת עִמָּה בְּרִית
עַל תְּלִיסַר מְכִילָן דְרַחֲמֵי דְלֹא יִחְזוּ רִיקָם
בְּצִלוֹתָהּ. דְאֵלִם בְּלֹא ה"י אֲתִי רִיקָם.

וְדָא הוּא דְאָמַר יַעֲקֹב (בראשית לא מב) לִוְלִי אֱלֹהִי
אָבִי אֱלֹהִי אֲבֹרָהֶם וּפְחַד יִצְחָק הָיָה לִי
כִּי עֵתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי (בראשית לא). וְאֲמַאי בְּגִין
דְאֲתַמַּר בְּלָבָן (שם פסוק מא) וַתַּחֲלֵף אֶת מִשְׁכַּרְתִּי
עֶשֶׂרֶת מְנִים (שם), וּבְאֵת י' אֲתַעְבִּיד לִיה נֶס.
דְאֱלֹהִים אֲפִיק מִנְה ה"י, נִשְׁאַר אֲל"ם רִיק
בְּלֹא אֲוֹרִיתָא דְבַעַל פָּה. אָבַל מָאן דְצִלִּי צְלוֹתָא
לְאִילָנָא דְחַיִּי, לֹא יִחְזוּ רִיקָם בְּצִלוֹתָהּ לְעוֹלָם.
וּבְגִין דָּא אִית אֱלֹהִים מִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרַע, וְאִית (ירמיה י') אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ
עוֹלָם מִסְטָרָא דְאִילָנָא דְחַיִּי וְלֹא זָכִין לִיה אֱלָא
מְאִרֵי קְבֻלָּה דִּידְעִין רְזִין דְאֲוֹרִיתָא.

אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא לְהֵהוּא סְבָא בְּמַאי
אֲשַׁתְּמוּדַע מָאן דְאִיהוּ בְּאִילָנָא דְחַיִּי
דְאִיהוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימ"ה בְּעֶשֶׂר אֲתוֹן

דְּשָׂמָא מְפָרֵשׁ דְּאִיהוּ אָדָם דְּאֶצִּילוּת דְּהִכִּי
סָלִיק יו"ד ה"א וא"ו ה"א לְחֻשְׁבֵּן אָדָם. לְמָאן
דְּאִיהוּ מְסֻטְרָא דְּאָדָם דְּעֵץ הַדְּעֵת טוֹב וְרַע
דְּאִית בֵּיה אָדָם טוֹב וְאָדָם בְּלִיעֵל.

אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בֵּין אָדָם טוֹב דְּעֵץ
הַדְּעֵת, לְאָדָם דְּאִילָנָא דְּחַיִּי, אִית חִלּוּף
בְּהוּן. פְּגוּן (שמות כו לג) וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכַת לְכֶם
וְגו'. דְּדָא בְּבִרְיָאָה וְדָא בְּאֶצִּילוּת. אֲשֶׁתְּמוּדַע
מָאן דְּאִיהוּ נִשְׁמַתָּה מְאִילָנָא דְּחַיִּי, וְדָאִי כַּד
מְנַח תְּפֻלִּין עַל רִישָׁה מְתַפּוּן לְאֶעְלָא כָּל
אֱלֹהִים אַחֲרִים תְּחוּת שְׁלֹטְנוּתָא דְּשְׁכִינְתָּא
עֲלָאָה דְּאִיהִי תְּפֻלִּין דְּרִישָׁא דְּבֵר נֶשׁ, וְלְאֶעְלָא
כָּל אַמִּין תְּחוּת יַד ה' דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה.

בְּגִין דְּבִגְלוּתָא אֲתָמַר (משלי ל כא) תְּחַת שְׁלֹשׁ רְגֵזָה
אֶרֶץ וְגו', תְּחַת עֶבֶד פִּי יְמַלּוּךְ וְנִבְל פִּי
יִשְׁבַּע לְחָם וְגו', וְשִׁפְחָה פִּי תִירֵשׁ גְּבֻרְתָּהּ
וּבְגִין דָּא תְּפֻלִּין דְּרִישָׁא וְיִדָּא לְאֶעְלָא שִׁפְחָה
תְּחוּת גְּבֻרְתָּהּ עֲלָא וְתַתָּא. וּבַהֲזַפְרוּת דְּלִגְאֹו
דְּכִלְיָן בְּהוּן דְּאִיהוּ שְׁקוּל לְאוּרִיתָא, צְרִיף
לְאֶעְלָא עֶבֶד תְּחַת רַבּוּ עֲלָא וְתַתָּא. וְדָא אֶקְרִי
בְּרָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשְׁכִינְתָּהּ. הֵדָּא הוּא
דְּכְתִיב (שמות ד כב) כֹּה אָמַר ה' בְּנֵי כְּכַרִּי יִשְׂרָאֵל.
וְאֵלִין דְּעֶבְדִּין דָּא אֲתָמַר בְּהוּן (דברים יד א) בְּנִים
אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם. וּבְגִין דָּא אָמַר (פרקי אבות)
אֵל תְּהִיּוּ בְּעֶבְדִּים הַמְּשַׁמְשִׁים אֶת הַרֵב עַל מְנַת
לְקַבֵּל פָּרַס.

וּמָאן דְּעֵבִיד פְּקוּדָא דָּא עַל מְנַת לְקַשֵּׁר אֱלֹהִים
אַחֲרִים דְּעִבּוּדָה זָרָה לְמַהוּי לְשַׁעֲבּוּדָה,
וְאַמִּין דְּלְתַתָּא לְשוּיִי תְּחוּת יְדָה, לָא יְהִינן
לִיה נִשְׁמָה אֶלָּא מְסֻטְרָא דְּהָאִי עֶבֶד. וּבְגִין דָּא
אִם כְּבָנִים אִם כְּעֶבְדִּים. וּבְגִין דָּא (תהלים א ב) פִּי
אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ. וְאוּקְמוּהָ רַבְּנֵן דְּלִית
אִם כְּעֶבְדִּים. וּמִשּׁוּם זֶה (תהלים א) פִּי אִם בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ. וּפְרָשׁוּהָ חֲכָמִים, שְׁלֵא יִתְעַסֵּק אָדָם

הַחַיִּים, שֶׁהוּא עֵשֶׂר סְפִירוֹת
בְּלִימָה בְּעֵשֶׂר אוֹתוּתוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַמְּפָרֵשׁ, שֶׁהוּא אָדָם שֶׁל אֶצִּילוּת,
שֶׁכֵּן עוֹלָה יו"ד ה"א וא"ו ה"א
לְחֻשְׁבֵּן אָדָם, לְמִי שֶׁהוּא מֵהַצַּד
שֶׁל אָדָם שֶׁל עֵץ הַדְּעֵת טוֹב וְרַע,
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ אָדָם טוֹב וְאָדָם בְּלִיעֵל?
אָמַר לוֹ הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, בֵּין
אָדָם טוֹב שֶׁל עֵץ הַדְּעֵת לְאָדָם
שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, יֵשׁ בְּהֶם חִלּוּף,
כְּמוֹ וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכַת לְכֶם וְגו'.
שְׁזָה בְּבִרְיָאָה זֶה בְּאֶצִּילוּת. נוֹדַע
מִי שֶׁהוּא מַעֵץ הַחַיִּים נִשְׁמַתוּ,
וְדָאִי כְּשִׁמְנִיחַ תְּפֻלִּין עַל רֵאשׁוֹ,
מְתַפּוּן לְהַכְנִיס כָּל אֱלֹהִים אַחֲרִים
תְּחַת שְׁלֹטוֹן הַשְּׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה
שֶׁהִיא הַתְּפֻלִּין שֶׁל רֵאשׁ שֶׁל
הָאָדָם, וְלְהַכְנִיס אֶת כָּל הָאֱמוּנוֹת
תְּחַת יַד ה' שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה
הַתְּתוּבָנָה.

מִשּׁוּם שֶׁבְּגֻלוּת נֶאֱמַר (משלי ל) תְּחַת
שְׁלוֹשׁ רְגֵזָה אֶרֶץ, תְּחַת עֶבֶד פִּי
יְמַלּוּךְ וְנִבְל פִּי יִשְׁבַּע לְחָם,
וְשִׁפְחָה פִּי תִירֵשׁ גְּבֻרְתָּהּ. וּמִשּׁוּם
זֶה תְּפֻלִּין שֶׁל רֵאשׁ וְיַד, לְהַכְנִיס
שִׁפְחָה תְּחַת גְּבֻרְתָּהּ לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה. וּבַהֲזַפְרוּת שֶׁבְּפָנִים
שֶׁכְּלוּלִים בְּהֶם שֶׁהוּא שְׁקוּל
לְתוּרָה, צְרִיף לְהַכְנִיס עֶבֶד תְּחַת
רַבּוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְזֶה נִקְרָא
הַבֵּן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְשְׁכִינְתּוֹ. זֶהוּ שְׁכִתּוּב כֹּה אָמַר ה'
בְּנֵי כְּכַרִּי יִשְׂרָאֵל. וְאֵלָּה שְׁעוֹשִׂים
אֶת זֶה, נֶאֱמַר בְּהֶם בְּנִים אַתֶּם לַה'
אֱלֹהֵיכֶם. וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר אֵל
תְּהִיּוּ כְּעֶבְדִּים הַמְּשַׁמְשִׁים אֶת
הַרֵב עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרַס.

וְכִי שְׁעוֹשָׂה אֶת הַמְּצוּהָ הַזֹּאת עַל
מְנַת לְקַשֵּׁר אֱלֹהִים אַחֲרִים שֶׁל
עִבּוּדָה זָרָה שֶׁתְּהִיָּה לְשַׁעֲבּוּדוֹ,
וְהָאֱמוּנוֹת שֶׁלְמַטָּה לְשִׁים תְּחַת יַדוֹ,
אֵין נוֹתְנִים לוֹ נִשְׁמָה אֶלָּא מֵצַד
הָעֶבֶד הַזֶּה. וּמִשּׁוּם זֶה אִם כְּבָנִים
אִם כְּעֶבְדִּים, וּפְרָשׁוּהָ חֲכָמִים, שְׁלֵא יִתְעַסֵּק אָדָם

בתורה אלא במה שלבו חפץ. יש שלבו חפץ בסתרי תורה, במעשה בראשית ובמעשה מרפכה, ויש שאין רוצה אלא בפשטי התורה. שפשטים הם מהצד של עבד, וסודות מהצד של המלך. אדון ועבד. ומשום זה לזה נקרא שתול, ולזה נטוע. שתול, שאין לו קשר. ונטוע, שאין לו עקירה.

והנחה של שבת ברשות יחידו של עולם, היא השכינה שבת המלכה, לא צריך לעשות בה עקירה מאותו חפץ, שנאמר בו כי אם בתורת ה' חפצו, ופרשיה רבותינו. אלא להיות בו קבוע. אבל מצד של העץ טוב ורע, צריך לעשות בו עקירה שיהיה מטלטל וגולה ממקום למקום, כמו שבארנו רבותינו של המשנה, אף חבב עמים וגו' (דברים א) - אלו אותם שמכתתים רגליהם ממדינה למדינה.

וררשים אותו שפך אומר, בזמן שאפה חובב עמים בגלות בחטאי הדור, כל קדשיו יהיו בידך. ואחר כך אמר והם תפו לרגלך, אלו אותם שמכתתים רגליהם ממדינה למדינה וממקום למקום לשא ולתן במשא ומתן של תורה, שהולכים מטלטלים ממקום למקום, נחשב להם כגלגול.

ששבעה מיני עניות נחשב לו לאדם כשבעה מדורי גיהנם, שלכלם יורד אדם, ובתשובה עולה, שעליהם נאמר ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. משום שחטא אדם בשבעה מינים, שהם חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון זית שמן ודבש. ומשום זה היו אומרים רבותינו של המשנה, אילן שאכל אדם הראשון חטה היה. ואחרים אומרים גפן היה.

לאתעסקא בר נש באורייתא אלא במה שלבו חפץ. אית שלבו חפץ בסתרי אורייתא, בעובדא דבראשית ובמעשה מרפכה. ואית דלא בעי אלא בפשטי אורייתא, דפשטין אנון מסטרא דעבד ורזין מסטרא דמלכא. אדון ועבד. ובגין דא לדא אתקרי שתילא ולדא נטוע. שתול דלית ליה קשירא. ונטוע דלית ליה עקירא.

והנחה דשבת ברשות יחידו של עולם, איהי שכנינתא שבת מלכתא, לא צריך למעבד ביה עקירא מההוא חפץ, דאתמר ביה פי אם בתורת ה' חפצו ואוקמוה רבנן. אלא למהוי ביה קבוע. אבל מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, צריך למעבד ביה עקירא למהוי מטלטל וגלי מאתר לאתר, כמה דאוקמוה רבנן דמתניתין, (דברים לג א) אף חובב עמים וגו', (דף קכו ע"ב) אלין אנון דמכתתין רגליהון ממדינה למדינה.

וררשינן ליה דהכי קאמר בזמנא דאת חובב עמים בגלותא בחובין דדרא. כל קדושיו יהיו בידך, ולבתר אמר והם תפו לרגליך, אלין אנון דמכתתין רגליהון ממדינה למדינה ומאתר לאתר, לשא ולתן במשא ובמתן דאורייתא, ועל דאזלין מטלטלין מאתר לאתר אתחשיב לון כגלגול.

דשבע מיני עניות אתחשיב ליה לבר נש כשבע מדורין דגיהנם, דלכלהו נחית אדם ובתיובתא סליק, דעליהו אתמר (ויקרא כו כח) ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. בגין דחב אדם בשבעה מינין דאנון חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון זית שמן ודבש. ובגין דא הוו אמרי רבנן דמתניתין אילן שאכל אומרים רבותינו של המשנה, אילן שאכל אדם הראשון חטה היה. ואחרים אומרים גפן היה.

אדם הראשון חטא הנה. ואחרנין אמרין גפון הנה. ואחרנין אמרין תאנה היתה, ולא הו חולקין במלוליהו, דכלא קשוט. דשבעת מינין נטועין בארץ, חטא ושעורה.

והינו דתנו, בעצרת על פרות האילן נדון כל עלמא. בלהו קרא לון אילן חד מסטרא חד. ומסטרא אחרא מתפרשן לשבעה מינין. כגון לולב דאיהו אגדה חדא לתתא ולעלא מתפרשן מינין כל חד לחולקה. כגונא דחיון דאתמר בהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרות מלמעלה. ולתתא, שתיים חברת איש ושתיים מכסות את גויתיהנה.

זבאה איהו עץ דאיהו שתול על פלגי מים דאורייתא. ויתיר מאן דאיהו מסטרא דאילנא דחיי, דאתמר ביה אשר פרו יתן בעת"ו (תהלים א א), ודא שכניתא ולא אפיק מעת דילה. (ישעיה ס כב) אני ה' בעת"ה אחישנה. בעתה ע"ב פנים לתורה, דאיהי ת' מן עת ועלהו לא יבול. כגון (דברים ח ד) שמלתך לא בלתה מעליך. זכר אשר יעשה יצליח. אליו פקודין יעשה. דאתמר עליהו (בראשית ל ט א) וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו. (מים היינו דכתיב על פלגי מים) ואוקמוה מארי מתניתין דאיהי אורייתא דאתמר ביה (משלי ה טו) שתה מים מבורך וגו'. ואוקמוה בור מים מכנסים. באר מים חיים. דדא הוא דכתיב (שה"ש ד טו) מעין גנים באר מים חיים.

מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, איהי מים מכנסים למקוה. מים מכנסים סרוחים. אליו מסטרא דטוב. ואליו מסטרא דרע. ומים מכנסים (למקוה) אליו הלכות ולקוטות שהן כמו לקט שכחה ופאה לעני, כף המים המכנסים לאותו שנקרא עני בתורה ובמצוותיה, שאין לו

ואחרים אומרים תאנה היתה. ולא היו חלוקים בדבריהם, שהכל אמת. ששבעת המינים נטועים בארץ, חטא ושעורה. והינו מה ששנינו, בעצרת על פרות האילן נדון כל העולם. לכלם קרא אילן אחד מצד אחד. ומצד אחר נפרדים לשבעה מינים. כמו לולב שהוא אגדה אחת למטה ולמעלה, נפרדים המינים כל אחד לחלקו, כמו החיות שנאמר בהן (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרות מלמעלה. ולמטה, שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה.

אשריו העץ שהוא שתול על פלגי מים של התורה. ויותר מי שהוא מהצד של עץ החיים, שנאמר בו (בראשית א) אשר פרו יתן בעת"ו, וזו השכינה, ולא מוציא מעת שלו. אני ה' בעת"ה אחישנה. בעתה, שבעים ושנים פנים לתורה, שהוא ת' מן עת, ועלהו לא יבול. כמו שמלתך לא בלתה מעליך.

זכר אשר יעשה יצליח - אלו מצוות עשה, שנאמר עליהן וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו. (מים היינו שכתוב על פלגי מים) ופרשוה בעלי המשנה שהיא התורה, שנאמר בה שתה מים מבורך וגו'. ופרשוה, בור - מים מכנסים. באר מים חיים. זהו שכתוב מעין גנים באר מים חיים.

מהצד של עץ הדעת טוב ורע, היא מים מכנסים למקוה. מים מכנסים סרוחים. אלו מצד הטוב, ואלו מצד הרע. והמים המכנסים (למקוה) אלו הלכות ולקוטות שהן כמו לקט שכחה ופאה לעני, כף המים המכנסים לאותו שנקרא עני בתורה ובמצוותיה, שאין לו

אֶלָּא מֵה שְׁנוּתָנִים לוֹ, שְׁנֹשְׁקָה
מִבְּחוּץ עַל יְדֵי אַחֵר.
אֲבָר אֵלוֹ שֶׁל צַד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים,
הֵם דּוּמִים לְבָאָר מִים חַיִּים שְׂאִין
לָהֶם הַפֶּסֶק, וְדוּמִים לְעֵץ שֶׁהוּא
נְטוּעַ עַל פְּלָגֵי מַיִם, אוֹ שְׂתוּל
שְׁעָקְרוּ אוֹתוֹ הָאֵילָן מִמְּקוֹם שֶׁל
בְּשֶׁה וְשָׂתְלוּ אוֹתוֹ עַל פְּלָגֵי מַיִם,
שֶׁהֵם מְשַׁלְּשִׁים בַּתּוֹרָה.

וְנִקְרְאוּ פְּלָגֵי מַיִם, עַל שֵׁם שִׁישׁ
לָהֶם מַחְלֶקֶת בַּמִּשְׁנָה שְׁלֵהֶם, וְכֵף
הַמַּחְלֶקֶת שֶׁל עֵץ הַחַיִּים הוּא מַיִם
עֲלִיּוֹנִים זְכָרִים. מַיִם תַּחְתּוֹנִים
נְקֻבוֹת. וְהֵם בּוֹכִים כְּדֵי שְׁלֵא יִהְיוּ
רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה בָּהֶם
מַחְלֶקֶת, שְׁשֵׁם חֲצִי לְמַעְלָה
מִהַרְקִיעַ, וְחֲצִי לְמַטָּה מִהַרְקִיעַ,
כְּדֵי שְׁיִהְיֶה נוֹדֵעַ הַחֲלוּק בֵּין
הַזְכָּרִיִּים לְנִקְבִיִּים. מִשּׁוּם כֵּף שֵׁם
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַבְּדֵלָה בֵּין פְּנֵי
הַזְכָּר לְפְנֵי הַנְּקֵבָה.

וְזוֹדֵי מַחְלֶקֶת לְשֵׁם שְׁמִים שְׁסוּפָה
לְהַתְקִים. אֲבָל כָּלֵם אֶחָד, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר בְּאֶדָם וְאֶשְׁתּוֹ, (יִשְׁעִיה נא)
כִּי אֶחָד קָרָאתִיו. וְהָאוֹת א'
תּוֹכִיחַ, שְׁהִיא י' לְמַעְלָה מִיִּם
זְכָרִים. י' לְמַטָּה מִיִּם נְקֻבוֹת. כְּמוֹ
י"י מִן יֵאֱהוּדוֹנָה, נִשְׁאָרוּ שֵׁשׁ
אוֹתִיּוֹת בְּאֶמְצַע בֵּין י"י מִן
יֵאֱהוּדוֹנָה כִּי כֹחַ שְׁבוֹן ו' מִן א'
שֶׁהוּא הַרְקִיעַ בְּאֶמְצַע, וְעָלִיו
נֵאמַר (יִחְזַקֵּאל א) וּמִמַּעַל לְרַקִּיעַ
אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ, וְנֵאמַר בּוֹ דְמוּת
כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה. וְזֶה
א' מִן אָדָם.

וְדָא כָּל הַמַּחְלֻקוֹת שְׁווֹת. שִׁישׁ
מַחְלֶקֶת לְחֶלֶק בֵּין טוֹב לְרַע, וְיֵשׁ
מַחְלֶקֶת לְחֶלֶק בֵּין זְכָרִים
לְנְקֻבוֹת, כְּמוֹ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁזֶה
חֲלוּק עַל הַהִלְכָה שְׁלוֹ, שֶׁהַמַּיִם
הַעֲלִיּוֹנִים יִהְיוּ מִתְגַּבְּרִים עַל
הַנְּקֻבָּה שֶׁהִיא מִיִּם תַּחְתּוֹנִים, וּמִי
שְׂאֵלִים גּוֹבֵר. כְּמוֹ הִלְכָה שֶׁל הַלֵּל

בְּאוֹרֵיתָא וּבְפַקוּדֵינָא דִּילָהּ, דְּלִית לִיה אֶלָּא מָה
דִּיִּהְבִּין לִיה, דְּאֶשְׁתַּקֵּיָא מִלְּבָר עַל יְדֵי אַחֵרָא.
אֲבָר אֵלִין דְּסִטְרָא דְּאֵילָנָא דְּחַיִּי, אַנּוּן דְּמִין
לְבָאָר מַיִם חַיִּים, דְּלִית לְהוּ פְּסִיקוּ,
וְדְמִין לְעֵץ דְּאִיהוּ נְטוּעַ עַל פְּלָגֵי מַיִם, אוֹ
שְׂתוּל דְּאֶעְקְרוּ הֵהוּא אֵילָנָא מֵאֵתֵר דִּיִּבְשָׁה
וְשָׂתְלוּ לִיה עַל פְּלָגֵי מַיִם, דְּאַנּוּן מְשַׁלְּשִׁים
בְּאוֹרֵיתָא.

וְאֶתְקְרִיאוּ פְּלָגֵי מַיִם, עַל שֵׁם דְּאִית לְהוּ
פְּלַגְתָּא בְּמִתְנִיתִין דִּילְהוּן וְהַכִּי
פְּלַגְתָּא דְּאֵילָנָא דְּחַיִּי, אִיהוּ מַיִם עֲלִיּוֹנִים
זְכָרִים, מַיִם תַּחְתּוֹנִים נְקֻבוֹת, וְאַנּוּן בּוֹכִים בְּגִין
דְּלֵא יְהוּ רְחוּקִין מִקְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְקִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד בְּהוּ פְּלַגְתָּא, דְּשׁוּי פְּלַגּוֹ לְעֵלָּא
מִן רְקִיעָא, וּפְלַגּוֹ לְתַתָּא מִרְקִיעָא. בְּגִין לְמַהוּי
אֶשְׁתַּמּוּדַע חֲלוּק בֵּין דְּכוּרִין לְנוּקְבִין. בְּגִין כֵּף
שׁוּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הַבְּדֵלָה בֵּין אַנְפִּין
דְּדְכוּרָא לְאַנְפִּין דְּנוּקְבָא.

וְהָאִי אִיהוּ מַחְלֶקֶת לְשֵׁם שְׁמִים דְּסוּפוֹ
לְהַתְקִים. אֲבָל כְּלָהוּ אֶחָד, כְּגוֹן דְּאֶתְמַר
בְּאֶדָם וְאֶתְתָּה (יִשְׁעִיה נא ב) כִּי אֶחָד קָרָאתִיו. וְאֵת
א' תּוֹכִיחַ דְּאִיהִי י' לְעֵלָּא מִיִּם דּוּכְרִין. י'
לְתַתָּא מִיִּם נוּקְבִין. כְּגוֹן י"י מִן יֵאֱהוּדוֹנָה י'
אֶשְׁתַּאֲרוּ שִׁית אֶתּוֹן בְּאֶמְצַעִיתָא, בֵּין י"י מִן
יֵאֱהוּדוֹנָה י' כִּי שְׁבוֹן ו' מִן א' דְּאִיהוּ רְקִיעַ
בְּאֶמְצַעִיתָא. וְעֵלָּה אֶתְמַר (יִחְזַקֵּאל א כו) וּמִמַּעַל
לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ. וְאֶתְמַר בֵּיה דְּמוּת
כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה, וְדָא א' מִן אָדָם.
וְדָאוּ כָּל פְּלַגְתָּאן שְׁוִין. דְּאִית פְּלַגְתָּא לְמִיפְּלַג
בֵּין טוֹב לְרַע. וְאִית פְּלַגְתָּא לְמִיפְּלַג בֵּין
דְּכוּרִין לְנוּקְבִין, כְּגוֹן מְאָרֵי מִתְנִיתִין, דְּדָא
הוּא חוּלְק עַל הַהִלְכָה דִּילָהּ, לְמַהוּי מַיִם
עֲלִיּוֹנִים לְאַתְגַּבְּרָא עַל נוּקְבָא דְּאִיהִי מַיִם

על הַלְכָה שֶׁל שְׁמַאי, שֶׁנִּכְנַעַת הַהֲלָכָה שֶׁל שְׁמַאי תַּחַת הַהֲלָכָה שֶׁל הֵלֵל, אַף עַל פִּי שְׂאֵלוֹ וְאֵלוֹ דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים. אֲלֵא לְהִרְאוֹת, שְׁמִי שֶׁהוּא מִצַּד הַנִּקְבָּה, צְרִיף לְהַפְנֹעַ תַּחַת הַזְכָּר, כְּמוֹ טֶפֶה שֶׁל נִקְבָּה שֶׁנִּכְנַעַת תַּחַת הַזְכָּר שֶׁנִּקְרָא בֵּן. וְאִם טַפַּת נִקְבָּה שׁוֹלְטַת עַל טַפַּת הַזְכָּר, נִקְרָא בֵּת.

וְכַאֵן הוּא סוּד וְהִיא כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, שֶׁל אוֹתָם סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבַעל פֶּה, וְנִקְרָאוּ דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים מִצַּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר (משלי כא) פְּלָגֵי מַיִם לֵב מִלֶּךְ בְּיַד ה' עַל כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְנֶנּוּ.

וַיֵּשׁ מַחְלָקַת עַל לְבוּשֵׁי א' מִן אָדָם, וְהִינוּ זָכָר וְנִקְבָּה, כְּמוֹ אֵלוֹ שְׁחוֹלְקִים עַל הַפְּסוּקוֹת שֶׁל לְבוּשֵׁי הַגְּבִירָה, וְעוֹשִׂים לָהֶם כְּמָה יְשׁוּבִים. עַלֵּיהֶם נֹאמֵר וְעַלְהוּ לֹא יָבוּל. כְּמוֹ שֶׁמִּלְתָּד לֹא בִלְתָה מַעְלִיף. וְאִינֶם כְּאוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁל אֶסוּר טְמֵאָה פְּסוּל, שֶׁהַבְּגָדִים הֵלְלוּ שֶׁל רַבּוֹתֵינוּ שֶׁמִּתְבָּלִים, שֶׁמִּתְחַכְּכִים בָּהֶם הַשְּׂדִים. וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ - אֵלוֹ מִצּוֹת עֲשֶׂה.

וְעוֹד, תּוֹרָה נִקְרָאת חוּמָה, כְּמוֹ וְהַמַּיִם לָהֶם חִמָּה מִמֵּינֶם. וְהִיא חִמָּה לְאֻמוֹת הָעוֹלָם שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אוֹתָהּ, כְּמוֹ מִצְרַיִם שֶׁנִּעְשְׂתָה לָהֶם חִמָּה, וְטָבְעוּ בָּהּ וּמָתוּ. וְהִינוּ פִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכֵּי ה' וְגו'. מִצַּד הַיָּמִין נִקְרָאת הַשְּׂכִינָה חוּמָה, מִצַּד הַחֲסֵד שֶׁשֶׁם חִמָּה. וּמִצַּד הַגְּבוּרָה - וְאִנִּי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר ה' חוּמַת אֵשׁ סָבִיב. וּמִצַּד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי נִקְרָאת רוּחַ גְּדוּלָה וְחֻזְקָה. גְּדוּלָה מִצַּד הַחֲסֵד, וְחֻזְקָה מִצַּד הַגְּבוּרָה, בְּיַד חֻזְקָה וְגו'. גְּדוּלָּה וְיִרְאָה יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד

תַּחְתּוֹנִים וּמֵאֵן דְּאֵלִים גְּבַר. כְּגוֹן הַלְכָה דְּהֵלֵל עַל הַלְכָה דְּשְׁמַאי דְּאִתְּכַפֵּיא הַלְכָּא דְּשְׁמַאי תַּחְתּוֹת הַלְכָה דְּהֵלֵל. אַף עַל פִּי דְּאֵלוֹ וְאֵלוֹ דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים. אֲלֵא לְאִחְזָא דְּמֵאֵן דְּאִיהוּ מְסֻטְרָא דְּנוֹקְבָא, צְרִיף לְאִתְּכַפֵּיא תַּחְתּוֹת דְּכוּרָא. כְּגוֹן טֶפֶה דְּנוֹקְבָא דְּאִתְּכַפֵּיא תַּחְתּוֹת דְּכוּרָא אֲקָרִי בֵּן. וְאִי טֶפֶה דְּנוֹקְבָא שְׁלֵטָא עַל טֶפֶה דְּכוּרָא אֲקָרִי בֵּת.

וְהָבִי אִיהוּ רְזָא וְהִיא כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, דְּאֲנוּן רְזִין דְּאוּרִיתָא דְּבַעַל פֶּה. וְאִתְּקִרְיָאוּ דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים מִסְטְרָא דְּאִילָנָא דְּחַיִּי. וְעַלֵּיהוּ אִתְּמַר (משלי כא א) פְּלָגֵי מַיִם לֵב מִלֶּךְ בְּיַד ה' עַל כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְנֶנּוּ.

וְאִית פְּלִגְתָּא עַל לְבוּשֵׁי א' מִן אָדָם וְהִינוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא. כְּגוֹן אֵלִין דְּחוֹלְקִין עַל פְּסוּקוֹת דְּלְבוּשֵׁי מְטְרוֹנִיתָא, וְעַבְדִּין לוֹן כְּמָה פְּרוֹקִין, עַלֵּיהוּ אִתְּמַר (תהלים א ג) וְעַלְהוּ לֹא יָבוּל. (דברים ח ד) כְּגוֹן שֶׁמִּלְתָּד לֹא בִלְתָה מַעְלִיף. וְלֹא אֲנוּן כְּאֲנוּן לְבוּשֵׁין דְּאֶסוּר טְמֵאָה פְּסוּל, דְּהִנֵּי מְאִנִּי דְּרַבָּנָן דְּבָלוּ דְּמִתְחַכְּכֵי שְׂדִים בְּהוּ. וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ, אֵלִין פְּקוּדֵי דְּעֲשֶׂה.

וְעוֹד אוּרִיתָא אִתְּקִרְיָאת חוּמָה, כְּגוֹן (שמות יד כב) וְהַמַּיִם לָהֶם חִמָּה מִמֵּינֶם. וְאִיהִי חִמָּה לְאֻמִּין דְּעַלְמָא דְּלֹא קִבְּלוּ לָהּ, כְּגוֹן מִצְרַיִם דְּאִתְּעַבִּיד לוֹן חִמָּה וְטָבְעוּ בּוֹ וּמָתוּ. וְהִינוּ (הושע יד ט) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרַכֵּי ה' וְגו'. מִסְטְרָא דְּיִמִּינָא אִתְּקִרְיָאת שְׂכִינְתָּא חוּמָה מִסְטְרָא דְּחֲסֵד דְּתַמָּן חִמָּה. וּמִסְטְרָא דְּגְבוּרָה, (זכריה ב ט) וְאִנִּי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר ה' חוּמַת אֵשׁ סָבִיב. וּמִסְטְרָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא אִתְּקִרְיָאת (מ"א יט יא) רוּחַ גְּדוּלָּה וְחֻזְקָה. גְּדוּלָּה מִסְטְרָא דְּחֲסֵד. וְחֻזְקָה מִסְטְרָא דְּגְבוּרָה (שמות יג ט) בְּיַד חֻזְקָה וְגו'.

גְּדוּלָּה וְיִרְאָה יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוּלָּה (שם יד לא). מִתְרוֹוִיהוּ מְפָרַק הָרִים וּמְשַׁבֵּר

סְלָעִים, דְּאֲנוּן אֲמִין דְּעֲלָמָא דְלֹא קִבְּלִי
אוּרִיתָא. מְרוּחַ ה' דְּאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיה יא ב) וְנִחָה
עָלָיו רוּחַ ה'. וְאֲתַקְרִיאַת רַעַשׁ. הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (יחזקאל ג יב) וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל
וְגוֹי וְעֵתִיד לְאַעֲבְרָא רַעַשׁ דְּסִטְרָא אַחֲרָא
דְּאֲתַמַּר בֵּיה לֹא בְרַעַשׁ ה' (מלכים א ט). וְאֲתַקְרִיאַת
אֵשׁ, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ירמיה כג כט) הֲלוֹא כֹה דִּבְרֵי
כָּאֵשׁ נָאִם ה'. וְעֵתִיד לְלַחֵף אֲשָׁא דְּסִטְרָא
אַחֲרָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה לֹא כָּאֵשׁ ה'.

אֲשַׁתָּאֵר מְלָפָא בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה, (דף קכח ע"א)
דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא צְלוֹתָא בְּחֻשָּׁאֵי, דְּבָהּ
(תהלים נא יז) אֲדוּנִי שְׂפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֵתִיךְ
דְּבִאֲרַבְעָה אִיהִי רְבִיעָא דְּקָה, דְּאִיהִי
שְׂכִינְתָא. אֲבָל תִּלְתָּ קְלִפִּין (ויקרא יט כג) שְׁלֹשׁ שָׁנִים
יִהְיֶה לָּכֶם עֲרֻלִים לֹא יֵאָכֵל וּבִשְׁנֵה הִרְבִּיעֵת
יִהְיֶה כָּל פְּרִי קוֹדֶשׁ וְגוֹי, דָּא קוֹל דְּמָמָה דְּקָה.
וּבְגִין דָּא אַרְבַּע נִכְנְסוּ לְפִרְדֵּס, תִּלְתָּ דְּעֵאלוּ
בְּתִלְתָּ שָׁנִים עֲרֻלִים חַד הֲצִיץ וּמַת. וְחַד הֲצִיץ
וּנִפְגַּע. תְּלִיתָאֵי יֵצֵא לְתַרְבוּת רַעָה. רְבִיעָה
דְּעֵאל בִּשְׁנֵה הִרְבִּיעֵת קֹדֶשׁ הַלּוּלִים לֵה' עֵאל
בְּשֻׁלָם וְנִפְק בְּשֻׁלָם. וְדָא רְזָא דְּפִרְדֵּס בְּתוֹךְ
הַגֵּן דְּאִיהוּ פ', פֶּשֶׁט, ר' רְאִיָּה דְּפִסּוּק, ד'
דְּרִשָּׁה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהּ אִין מְשִׁיבִין עַל
הַהֲגָדָה.

בְּאֲלִין תִּלְתָּ נִפְלוּ תִלְתָּ עֲלָאֵי עֲלָמָא וְנִכְשְׁלוּ.
רְבִיעָא דְּאִיהוּ ס' סוּד. רַבִּי עֲקִיבָא
עֵאל בְּשֻׁלָם וְנִפְק בְּשֻׁלָם. וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאַת
אוּרִיתָא ג'ן. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (שה"ש ד יב) גֵּן נְעוּל.
ג'ן סְדָרִים דְּאוּרִיתָא סְתִימִין וְחִתִּימִין. וְהִינּוּ
מְעַנֵּן חֲתוּם, כְּגוֹן יֵין חֲתוּם וְסִתוּם דְּלֹא מְנַסֵּף
לִיה גוֹי, אוּף הֲכִי צְרִיךְ לְמַהוּי רִזִין דְּאוּרִיתָא,
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (תהלים קמו כ) לֹא עֲשֵׂה פֶן לְכָל
גוֹי. פ"ן בְּגִימְטְרִיא סו"ד. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהּ

הַגְּדֻלָּה. מִשְׁנֵיהֶם מְפָרֵק הָרִים
וּמִשְׁבֵּר סְלָעִים. שְׁהִם אֲמוֹת
הָעוֹלָם שְׁלֹא קִבְּלוּ תוֹרָה. מְרוּחַ
ה', שְׁנֵאֲמַר בּוּ וְנִחָה עָלָיו רוּחַ
ה'. וְנִקְרֵאת רַעַשׁ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל וְגוֹי.
וְעֵתִיד לְהַעֲבִיר רַעַשׁ שֶׁל הַצַּד
הָאֲחֵר, שְׁנֵאֲמַר בּוּ לֹא כְּרַעַשׁ ה'
(מלכים א-ט). וְנִקְרֵאת אֵשׁ. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב כֹּה דִּבְרֵי כָּאֵשׁ נָאִם ה'.
וְעֵתִיד לְלַחֵף הָאֵשׁ שֶׁל הַצַּד
הָאֲחֵר, שְׁנֵאֲמַר בּוּ לֹא כָּאֵשׁ ה'.
נִשְׁאָר הַמְּלָךְ בְּקוֹל דְּמָמָה דְּקָה,
שְׂהִיא שְׂכִינָה, תִּפְלָה בְּחֻשָּׁאֵי,
שְׂבָה אֲדוּנִי שְׂפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד
תִּהְלֵתִיךְ. שְׂבִאֲרַבְעָה הִיא רְבִיעֵת
דְּקָה, שְׂהִיא הַשְּׂכִינָה. אֲבָל שְׁלֹשׁ
קְלִפּוֹת, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָּכֶם
עֲרֻלִים לֹא יֵאָכֵל וּבִשְׁנֵה הִרְבִּיעֵת
יִהְיֶה כָּל פְּרִי קוֹדֶשׁ, זֶה קוֹל דְּמָמָה
דְּקָה. וּמִשׁוּם זֶה נִכְנְסוּ אַרְבַּעַה
לְפִרְדֵּס. שְׁלֹשָׁה שְׁנֵיכְנְסוּ בְּשֻׁלָם
שָׁנִים עֲרֻלִים - אַחַד הֲצִיץ וּמַת,
וְאַחַד הֲצִיץ וּנִפְגַּע, שְׁלִישִׁי יֵצֵא
לְתַרְבוּת רַעָה. הִרְבִּיעֵי שְׁנֵיכְנְסוּ
בִּשְׁנֵה הִרְבִּיעֵת - קֹדֶשׁ הַלּוּלִים
לֵה'. נִכְנְסוּ בְּשֻׁלָם וְיֵצֵא בְּשֻׁלָם.
וְזֶהוּ סוּד שֶׁל הַפִּרְדֵּס בְּתוֹךְ הַגֵּן
שְׂהוּא: פ' פֶּשֶׁט, ר' רְאִיָּה שֶׁל
פִּסּוּק, ד' דְּרִשָּׁה, כְּמוֹ שְׂבִאֲרוּהּ
אִין מְשִׁיבִין עַל הַהֲגָדָה.

בְּשִׁרְשָׁה הָאֵלוּ נִפְלוּ שְׁלֹשָׁה
עָלְיוֹנֵי עוֹלָם וְנִכְשְׁלוּ. הִרְבִּיעֵי
שְׂהוּא ס' סוּד, רַבִּי עֲקִיבָא נִכְנְסוּ
בְּשֻׁלָם וְיֵצֵא בְּשֻׁלָם. וּמִשׁוּם זֶה
נִקְרֵאת הַתּוֹרָה ג'ן. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
ג'ן נְעוּל. ג'ן סְדָרִים שֶׁל תּוֹרָה
נִסְתָּרִים וְחִתוּמִים, וְהִינּוּ מְעַנֵּן
חֲתוּם. כְּמוֹ יֵין חֲתוּם וְסִתוּם שְׁלֹא
מְנַסֵּף אוֹתוֹ גוֹי, אוּף כִּף צְרִיכִים
לְהִיזוֹת סוּדוֹת הַתּוֹרָה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכָל גוֹי. פ"ן
בְּגִימְטְרִיא סו"ד. וּמִשׁוּם זֶה
פִּרְשׁוּהּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֲסוּר

לגלות סתרי תורה לגוי, שלא ינסף אותם לעבודה זרה.

ואם תאמר, הרי פרושה רבותינו שאנשי כנסת הגדולה הרגו את האריה של העבודה זרה שהוא יצר הרע, דמיונו פאריה, עליו אמר דוד (תהלים י) יאָרֵב בַּמִּסְתָּר פֶּאֲרִיָּה כִּסְפָה יֶאֱרֵב לַחֲטוּף עֲנִי, וְאִין עֲנִי אֶלֶּא עֲנִי מִהַתּוֹרָה וּמִמְצוּוֹתֶיהָ.

משום שעתידים להיות ישראל בדחק בגלות, וכדי שלא יהיו טועים בו בכבוד המס ובכבוד המלאכה באבוד הדעת, הרגו אותו. וכדי שלא יתפשטו בעריות, סמאו את עיני יצר הרע של בני אדם, ופרשוה שאריה של עבודה זרה, כשתפסו אותו בנימה אחת של נשר ממנו, צוח קול עד ארבע מאות פרסה. משום זה הכניסו אותו בכלי של עפרת, ולא נשמע בו קולו, ושרפו אותו באש, לקיים בו (דברים ט) פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בְּאֵשׁ. וכמו שתקנו האבות שלש תפלות בזמנים ידועים, כך תקנו רבנן לשלש את שנותינו במקרא במשנה ובתלמוד. ובגללם בארו שעתיד הקדוש ברוך הוא לומר, קבעת עתים לתורה? ופרשוה, שמי שמתעסק במשנה (בתלמוד), כאלו התעסק בכל, משום שהיא כלולה במקרא במשנה ובתלמוד. ומשום זה נאמר באהרן, (ויקרא טו) בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל לְעוֹלָה. בְּפָר לַכֹּפֶר עַל הָעֶגְלָה, וְאֵיל לְהִזְכִּיר אֶת עֲקֵדַת יִצְחָק.

ועוד, במקרא תקנו שמלמד לא יהיה רשאי ללמד יותר מעשרים וחמשה תינוקות, וסוד הדבר - מימין כ"ה תברכו, מצד השמאל הלוא נאם ה'. והינו (שמות ב יב) ויפן כ"ה וכ"ה

מארי מתניתין אסור לגלאה סתרי תורה לגוי, דלא ינסף לון לעבודה זרה.

ואי תימא הא אוקמוה רבנן דאנשי כנסת הגדולה קטלו לאריה דעבודה זרה דאיהו יצר הרע, דמיונו פאריה, דעלה אמר דוד (תהלים ט) יֶאֱרֵב בַּמִּסְתָּר פֶּאֲרִיָּה כִּסְפָה יֶאֱרֵב לַחֲטוּף עֲנִי. וְלִית עֲנִי אֶלֶּא עֲנִי מִאֻרִיתָא וּמִפְּקוּדִין דִּילָהּ.

בגין דעתידין ישראל למהוי בגלותא בדוחקא, ובגין דלא להוי טועין ביה בכבוד המס ובכבוד המלאכה באבוד דדעת קטילו ליה ובגין דלא יתפשטו בעריות סמו עיני דיצר הרע דבני נשא ואוקמוה דאריה דעבודה זרה כד תפסו ליה בנימא חדא דנשר מנה. צוח קלא עד ארבע מאות פרסה. בגין דא עאלו ליה במקאנא דעפרת ולא אשתמע קלה בה, ואוקידו ליה בנורא, לקיים ביה (דברים זכה) פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בְּאֵשׁ.

ובגונא דתקינו אבהן תלת צלותין בעתין ידיען הכי תקינו רבנן לשלש שנותינו במקרא במשנה בתלמוד. ובגיניהו אוקמוה דעתיד קדשא ברוך הוא למימר קבעת עתים לתורה. ואוקמוה דמאן דמתעסק במשנה (נלע"ד בתלמוד) פאילו התעסק בכלא. בגין דאיהי פלילא במקרא במשנה בתלמוד. ובגין דא אתמר באהרן (ויקרא טו א) בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל לְעוֹלָה. בְּפָר לַכֹּפֶר עַל עֶגְלָה. וְאֵיל לְאֲדַפְרָא עֲקֵדַת יִצְחָק.

ועוד במקרא תקינו דמלמד לא יהא רשאי לאולפא יתיר מעשרין וחמשה תינוקות. ורזא דמלה מימינא (במדבר ו כג) כ"ה תברכו, מסטרא דשמאלא (ירמיה כג כט) הלוא כ"ה דברי פאש נאם ה'. והינו (שמות ב יב) ויפן כ"ה וכ"ה

וְהִינוּ וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה וַיֵּרָא פִי אֵין אִישׁ. כְּנֶגְדָם עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע עֲרֵבִית וְשַׁחְרִית בְּפֶסוּק הָרֵאשׁוֹן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, וְאֵין לְהֶאָרִיף יוֹתֵר. וְכֹל מִי שֶׁקֹּרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עֲרֵב וּבִקֵּר, כְּאֵלוֹ מְקִיִּם וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ. מִי הַמְשַׁבְּלִים? אֵלוֹ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה. יִזְהָרוּ - אֵלוֹ הַנְּקֻדוֹת שֶׁמְאִירוֹת בְּאוֹתִיּוֹת כְּנֶשְׂמָה בְּגוֹף. כִּזְהָר - אֵלוֹ טַעְמֵי תּוֹרָה, שֶׁהֵם כְּתָרִים עַל רֵאשֵׁי הָאוֹתִיּוֹת, פְּרָקִיעַ שֶׁהוּא עַל הָאָרֶץ כְּתָר. וְהָאוֹתִיּוֹת וְהַנְּקֻדוֹת וְהַטַּעְמִים הֵם כְּנֶשְׂמָה וְרוּחַ וְנַפֶּשׁ. הָאוֹתִיּוֹת הֵן מֵצַד הַנְּפֶשׁ שֶׁהִיא בְּרַבּוּעַ, וְהַנְּקֻדוֹת בְּעֵגוּל שְׂבָאִים בְּעֵגוּל מִשּׁוּם שֶׁהֵם כְּמוֹ אָדָם שֶׁל יִצְרָה. הַנְּקֻדוֹת הֵן מֵצַד הָרוּחַ כְּאוֹתָם הַגְּלִגְלִים שְׂבָאִים בְּגִלְגּוּל. וְכִמוֹ שֶׁהָרוּחַ מְנַהֵגָה אֶת כָּל הָעֲרָקִים שֶׁל הַדָּם שְׂדוּפָקִים מִן הַלֵּב, כִּף הָאוֹתִיּוֹת מְתַנְּהֶגוֹת לְנְקֻדוֹת. וְסוּד הַדְּבָר - אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׂמַח הָרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ.

יִהְיֶה שְׂמַח הָרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ. מִשּׁוּם שֶׁרוּחוֹ שֶׁל אָדָם מִשּׁוֹם נְטִלָה, מֵהַדְּרָגָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (יחזקאל א) כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים, שֶׁהֵם גּוֹף לְרוּחַ לְנְקֻדוֹת, שְׂאוֹתָן רוּחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הֵם מְרוּחַ הַחַיָּה. הַנֶּשְׂמָה בָּאָה מֵהַכֶּסֶף. וּמִשּׁוּם שֶׁשֵּׁם יְהוָה, שֶׁהוּא מְנַהֵג אֶת הַכֶּל, הַטַּעְמִים שֶׁהֵם הַכְּתָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הֵם מֵצַדָּה.

בֵּא וְרָאָה, כָּל הָאוֹתִיּוֹת הֵן מֵצַד הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁכְּלוּלוֹת בְּשִׁכְיָנָה. הַצְּדִיק נוֹסֵעַ לְשִׂמְאֵל שֶׁהוּא יִצְחָק. ק"ץ ח"י, ח"י הָעוֹלָמִים קְשׁוּר בְּשִׂמְאֵל, וְהַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה מֵצַד הַשְּׂמְאֵל נֶאֱמַר בָּהּ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ. וּמֵצַד הַיָּמִין וְבָהּ, בּוֹ הוּא. וּמֵצַד הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי וְחֲשׂוֹף עַל פְּנֵי

וַיֵּרָא פִי אֵין אִישׁ. לְקַבְּלֵיהוּ כ"ה אֶתְּוֹן דְּקְרִיאַת שְׁמַע עֲרֵבִית וְשַׁחְרִית בְּקִרְאָה קְדָמָא דְּקְרִיאַת שְׁמַע. וְלִית לְאַרְפָּא יִתִּיר וְכֹל מָאן דְּקִרְאָה קְרִיאַת שְׁמַע עֲרֵב וּבִקֵּר, כְּאֵלוֹ מְקִיִּים (יהושע א ח) וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה.

וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ. מֵאֵי מְשַׁבְּלִים. אֵלִין אֶתְּוֹן דְּאוּרִיתָא. יִזְהָרוּ אֵלִין נְקוּדִין דְּנִהְרִין בְּאֶתְּוֹן כְּנֶשְׂמָתָא בְּגוּפָא. כִּזְהָר. אֵלִין טַעְמֵי תּוֹרָה דְּאֲנוּן כְּתָרִין עַל רֵישֵׁיהוּ דְּאֶתְּוֹן, כְּרִקִיעָא דְּאִיהוּ עַל אַרְעָא כְּכַתְרָא. וְאֶתְּוֹן וְנְקוּדֵי וְטַעְמֵי אֲנוּן כְּנֶשְׂמָתָא וְרוּחָא וְנַפְשָׂא. אֶתְּוֹן אֲנוּן מִסְטָרָא דְּנַפְשָׂא דְּאִיהִי בְּרַבּוּעָא. וְנְקוּדִין בְּעֵגוּלָא דְּאֶתְּוֹן בְּעֵגוּלָא בְּגִין דְּאֲנוּן כְּאָדָם דִּיצִירָה. נְקוּדִין אֲנוּן מִסְטָרָא דְּרוּחָא כְּאֲנוּן גְּלִגְלִין דְּאֶתְּוֹן בְּגִלְגּוּלָא. וְכִמְה דְּרוּחָא אֲנַהֵיג לְכָל עֲרָקִין דְּדָמָא דִּדְפָקִין מִן לְבָא, הֵכִי אֶתְּוֹן מְתַנְּהֵיגִין לְגַבֵּי נְקוּדִין. וְרִזָּא דְּמִלָּה (יחזקאל א ב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׂמַח הָרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ.

בְּגִין דְּרוּחָא דְּבֵר נֶשׁ מִתְּמָן אֶתְּנִטִּילת מִדְּרָגָא דְּאֶתְּמַר בֵּיהּ (יחזקאל א) כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים. דְּאֲנוּן גּוּפָא לְרוּחַ לְנְקוּדִין. דְּאֲנוּן רוּחִין קְדִישִׁין מְרוּחַ הַחַיָּה אֲנוּן. נֶשְׂמָתָא אֶתִּי מְפּוֹרְסָיָא. וּבְגִין דְּתִמָּן יְהוָה דְּאִיהוּ מְנַהֵיג כְּלָא. טַעְמֵי דְּאֲנוּן כְּתָרִין דְּאוּרִיתָא אֲנוּן מִסְטָרָהָא.

תָּא חֲזִי, כָּל אֶתְּוֹן אֲנוּן מִסְטָרָא דְּאֶתְּוֹן דְּאוּרִיתָא דְּכִלְיָן בְּשִׁכְיָנָתָא. צְדִיק אִיהוּ נְטִיל לְשִׂמְאֵלָא דְּאִיהוּ יִצְחָק, ק"ץ ח"י, ח"י עֲלָמִין קְשִׁיר בְּשִׂמְאֵלָא. וְשִׁכְיָנָתָא תַּתָּא מִסְטָרָא דְּשִׂמְאֵלָא אֶתְּמַר בָּהּ, (בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ. וּמִסְטָרָא דִּימִנָּא וְבָהּ, בּוֹ הוּא. וּמִסְטָרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא וְחֲשׂוֹף עַל פְּנֵי

תהום (שם). ואלו הם הלבושים של השכינה הפחתונה בגלות. ומי גרם את זה? אלא הקדוש ברוך הוא קדם שברא העולם היה נסתר יהוה.

אחר כך התפשטה ה' למטה, ונאמר בו והארץ היתה תהו ובהו. וסוד הדבר - אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, בה' בראם. הרי לך שהיה לבושו תהו. ומשום כך לא המטיר ה' אלהים וגו' (שם ב), לא ירדה עליו נביעה, משום שאדם אין. שהיה בעלה נסתר למעלה באין, עד שהתפשטה ו' מן יהו שהוא בינה ס, שהיא מקור הנביעה שהיא נקדה נסתרת. ומיד והשקה את כל פני האדמה.

וקדם שירדה, היה הקדוש ברוך הוא בונה עולמות ומחריבן, משום שלא היתה נביעה יורדת. באותו זמן שירדה הנביעה לה, היתה הראשית מחסד. זהו שפיתוב אמרתי עולם חסד יבנה. ומשום כך לא תהו בראה, לשבת יצרה. ונאמר בה (ב) לא טוב היות האדם לבדו.

ובזמן שהיה תהו, אמר אלהים לנח (בראשית ו) קץ כל בשר בא לפני. וזה הקץ של יצחק, שנאמר בו כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה (שם). שאם אתה מבקש רחמים עליהם, (לא נחרבו, וקר הראה לו ברמז בסוף הימים, כדי שיבקש רחמים עליהם) ולא ימות משיח שהוא מצד השמאל. אמר לו, והרי בונה עולמות ומחריבן היה קדם שנברא העולם. אלא מגיד מראשית אחרית, שהקדוש ברוך הוא ראה במחשבתו כל הדורות שהיה בונה, ונחרבו קדם שנבראו. ראה שהיו עושים מעשים שנחרבו, וכיון שברא ומנע מהם ברכות, החשיב אותם כאלו חרבו אותם.

תהום (שם). ואלין אנון לבושים דשכינתא תתא בגלותא. ומאן גרים האי. אלא קדשא בריך הוא קדם דברא עלמא הוה סתים יהוה.

לבתר אתפשט ה' לתתא ואתמר ביה והארץ היתה תהו ובהו. ורזא דמלה (שם ב ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה' בראם. הרי לך דהוה לבושה תהו. ובגין דא כי לא המטיר ה' אלהים וגו' (שם ב). לא הוה נחית נביעו עלה. בגין דאדם אין, דהוה בעלה לעלא סתים באין. עד דאתפשט ו' מן יהו דאיהו בינה ס דאיהי מקורא דנביעו דאיהי נקדה סתימאה. ומיד והשקה את כל פני האדמה.

וקדם דנחתת הוה קדשא בריך הוא בונה עולמות ומחריבן בגין דלא הוה נביעו נחית בההוא זמנא דנחת נביעו לגבי ה', הוה שירותא מחסד הדא הוא דכתיב (תהלים פט ג) אמרתי עולם חסד יבנה. ובגין דא (ישעיה מה יח) לא תהו בראה לשבת יצרה, ואתמר בה (נ"א ביה) (בראשית ב יח) לא טוב היות האדם לבדו.

ובזמנא דהוה תהו אמר אלהים לנח (בראשית ו יג) קץ כל בשר בא לפני. ודא קץ דיצחק דאתמר ביה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה (שם ז א). דאי אנת בעי רחמי עליהו. (לא איתחרכו וקחי אחיו ליה ברמז בסוף יומיא בגין דיהא בעי רחמי עליהו) (ד) קכח ע"ב) ולא ימות משיח דאיהו מסטרא דשמאלא. אמר ליה והא בונה עולמות ומחריבן הוה קדם דאתברי עלמא אלא (ישעיה מו ע) מגיד מראשית אחרית דקודשא בריך הוא חזא במחשבתה כל דרין דהוה בונה ואתחריבו קדם דאתבריו. חזא דהוה עבדין עובדין דאתחריבו וכיון דברא ומנע ברפאן מניהו, חשיב לון כאלו הוא חריב לון.

וְזֶה מְדַבֵּר עַל סוּף הַיָּמִים
שֶׁהַתּוֹלְדוֹת הִלְלוּ הָרַעִים הָיוּ
גּוֹרְמִים שֶׁהִנְהָרוּ יַחְרַב וַיִּבֶשׁ.
הַנְּבִיעָה שֶׁלּוֹ בִשְׁנֵי עוֹלְמוֹת,
בִּשְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וּבִשְׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה. וְזֶהוּ יַחְרַב - בְּבֵית
רֵאשׁוֹן, וַיִּבֶשׁ - בְּבֵית שְׁנִי. וְלִנְח
הַתְּגִלָּה מֵה שֶׁהָיָה עֲתִיד לִהְיוֹת,
וְלֹא בִקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם.

עַד שֶׁבָּא מֹשֶׁה וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים.
וְעֲתִידִים הָיוּ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יֵצְאוּ
אֶלָּא אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם
מִמִּשְׁפָּחָה, מִצַּד הַגְּבוּרָה שֶׁהִיא
הַדִּין, וְהָיָה חוֹזֵר הָעוֹלָם לְתֵהוּ
וְכֵהוּ. וּמִשׁוּם שֶׁבִקֵּשׁ מֹשֶׁה
רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, הִשְׁמָאל דּוּחָה,
וְלֹא יֵצְאוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְיִמִּין
מְקַרְבָּת, שֶׁהִיא יָמִין מִטָּה כְּלָפִי
חֶסֶד. וּמִשׁוּם שֶׁנִּתְּן עֲצֻמוֹ
עֲלֵיהֶם, נִתְּן תַּקָּף לְדַרְגָּתוֹ שֶׁהִיא
הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה
שֶׁנִּתְּנָה בְּיָמִין. וְזֶהוּ שְׂכָתוּב (דְּבָרִים
א) מִיִּמִּינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ, וּמִשׁוּם
זֶה הִגָּאֵלָה תְּלוּיָהּ בּוֹ. וְזֶהוּ שְׂכָתוּב
לֹא יִסּוּר שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וְגוֹ', עַד
כִּי יָבֹא שִׁיל"ה, שֶׁהוּא מֹשֶׁה
בַּחֲשׁוֹנוֹ יִסּוּד צְדִיק, בּוֹ ס"ו
תְּהֵא דוּחָה.

אֲפֹּךְ עַל גִּבְ שֶׁבְּאַרְנוֹ בּוֹ כֹּל הַנֶּפֶשׁ
הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים
וְשֵׁשׁ. מִשׁוּם שֶׁנִּקְשָׁר בְּשִׁמְאֵל,
וְיִמִּין מְקַרְבָּת. מִשׁוּם שֶׁתְּלוּי
מִמְּנוֹ הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁס"ו הֵם
שְׁשִׁים מִסְּכָתוֹת וְשִׁשָּׁה סְדְרֵי
מִשְׁנֵה שֶׁנִּתְּנוּ מִגְּבוּרָה, שֶׁהִיא
הַשְׁמָאל. שְׁשִׁים גְּבוּרִים נִקְרְאוּ,
שְׁנוּסְעִים מִגְּבוּרָה שְׁשֵׁם תּוֹרָה
שֶׁבְעַל פֶּה, שֶׁהִיא שְׂכִינָה
תַּחְתּוֹנָה, הַכֹּלֵל שֶׁל שְׁשִׁים
מִסְּכָתוֹת וְשִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנֵה.

שֶׁהַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב הִיא הֵלֵב,
הַכֹּלֵל מִל"ב אֱלֹהִים, וְתוֹרָה
שֶׁבְעַל פֶּה - פֶּה. וְזֶהוּ הֵלֵב לְפֶה
לֹא גֵלָה, מִשׁוּם שֶׁעֲתִיד הַשְׁמָאל

וְדָא מְמַלֵּל עַל סוּף יוֹמֵי דְאֵלִין תּוֹלְדֵין בִּישִׁין
הוּוּ גְרַמִּין (אִיּוֹב י"א) דְנִהָר יַחְרַב וַיִּבֶשׁ. נְבִיעָה
דִּילָהּ בְּתַרִּין עֲלִמִין שְׂכִינָה עֲלָאָה וּשְׂכִינָה
תַּתָּאָה. וְדָא אִיהוּ יַחְרַב בְּבֵית רֵאשׁוֹן, וַיִּבֶשׁ
בְּבֵית שְׁנִי. וְלִנְח אֲתַגְלִיא מֵה דְהוּה עֲתִיד
לְמַהוּי, וְלֹא בַעֲא רַחֲמֵי עֲלֵיהוּ.

עַד דְאֲתָא מֹשֶׁה וּבַעֲא רַחֲמֵי. וְעֲתִידִין הוּוּ
יִשְׂרָאֵל דְלֹא יַפְקוֹן אֶלָּא (יְרֵמִיָּה ג' י"ד) חַד מֵעִיר
וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְהוּא דִין.
וְאֲתַחְזֹר עֲלֵמָא לְתֵהוּ וְכֵהוּ. וּבְגִין דְבַעֲא מֹשֶׁה
רַחֲמִין עֲלֵיהוּ שְׁמָאל דּוּחָה וְלֹא יַפְקוֹן בֵּיה
יִשְׂרָאֵל וְיִמִּין מְקַרְבָּת דְאִיהוּ יְמִינָא מִטָּה כְּלָפִי
חֶסֶד. וּמִשְׁה בְּגִין דְיֵהִיב גְרַמָּה עֲלֵיהוּ, יֵהִב
תַּקָּפָא לְדַרְגָּה דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא,
דְאִיהוּ אוּרִיתָא דְאֲתִיְהִיבַת בִּימִינָא. הָדָא הוּא
דְכַתִּיב (דְּבָרִים ל"ג ב) מִיִּמִּינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ. וּבְגִין דָּא
פִּרְקָנָא בֵּיה תְּלִיא הָדָא הוּא דְכַתִּיב (בְּרַאשִׁית מ"ו)
לֹא יִסּוּר שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וְגוֹ'. עַד כִּי יָבֹא
שִׁיל"ה, דְאִיהוּ מֹשֶׁה בַּחֲשׁוֹנָה יִסּוּד צְדִיק בֵּיה
ס"ו תְּהֵא דוּחָה.

אֲפֹּךְ עַל גִּבְ דְאֹקִימָנָא בֵּיה (שֵׁם מו' כ"ו) כֹּל הַנֶּפֶשׁ
הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ. בְּגִין
דְאֲתַקְשָׁר בְּשִׁמְאֵלָא וְיִמִּין מְקַרְבָּת. בְּגִין דְתְּלִיא
מִנָּה עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא דְס"ו אֲנוּן שְׁתִּין
מִסְּכָתוֹת וְשִׁית סְדְרֵי מִשְׁנֵה דְאֲתִיְהִיבוּ
מִגְּבוּרָה. דְאִיהוּ שְׁמָאלָא. שְׁשִׁים גְּבוּרִים
אֲתַקְרִיאוּ דְנִטְלִין מִגְּבוּרָה דְתַמָּן אוּרִיתָא דְבַעַל
פֶּה דְאִיהוּ שְׂכִינָתָא תַּתָּאָה כְּלָלָא דְשְׁשִׁים
מִסְּכָתוֹת וְשִׁית סְדְרֵי מִשְׁנֵה.

דְאוּרִיתָא דְבְכַתָּב אִיהוּ לְבָא כְּלָלָא מִל"ב
אֱלֹהִים, וְאוּרִיתָא דְבַעַל פֶּה פּוּמָא.
וְדָא אִיהוּ לְבָא לְפּוּמָא לָא גֵלִי. בְּגִין דְעֲתִידָא
שְׁמָאלָא דְאִיהוּ פּוּמָא לְאֲתִדְחִיא וּכְגוֹנָא דְלְבָא

אִיהוּ סְתִימָא הָכִי פִּרְקָנָא סְתִימָא בְּלִפְא וּפּוּמָא
דְּאִיהוּ גְּלִיָּא, לֹא אֲתַגְּלִי פִּרְקָנָא. וּבְגִין דְּכֻלָּא
תְּלִיָּא בִּימִינָא, אָמַר (רות ג יג) חֵי ה' שְׁכָבִי עַד
הַבֶּקֶר, וּבְגִין דְּפִרְקָנָא תְּלִיָּא בִּימִינָא אָמַר
הַנְּבִיא (ישעיה נג א) וּזְרוּעֵ ה' עַל מִי נִגְלָתָהּ. עַל מִי
וּדְאִי דְאֲתַמַּר בֵּיה (איכה ב יג) מִי יִרְפָּא לָךְ. הָדָא
הוּא דְכֻתִּיב (איכה ב) מָה אַעֲיִדְךָ מָה אֲדַמָּה לָךְ.
הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיה (שמות ג יג) וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ
מָה אָמַר. בַּמ"ה יִיְתִי נַחְמָה וּבַמ"י אֲסוּוֹתָא.
הָדָא הוּא דְכֻתִּיב מ'ה אֲשׁוּה לָךְ וְאֲנַחְמְךָ מִי
יִרְפָּא לָךְ. דְּמִשָּׁה אִיהוּ מַה שְּׁמוֹ וּבֵיה יְהֵא
נַחְמָה.

וּבְגִין דָּא כְּפַל קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמָה (שם פסוק
ד) מִשָּׁה מִשָּׁה, חַד עַל פִּרְקָנָא קִדְמָאָה,
וְחַד עַל בִּתְרִיתָא. וּבְגִין דָּא (שמות טו א) אֲזַ יִשִּׁיר
מִשָּׁה. אֲזַ שֵׁר לֹא נֶאֱמַר אֱלָא אֲזַ יִשִּׁיר.

עֲשִׂירָאָה בַּתְּפִלָּה, וְדָא שְׁכִינְתָּא, עֲלֵיה אֲתַמַּר
(תהלים יז א) תְּפִלָּה לְדָוִד שְׁמֻעָה ה' צְדָק.
וְדָוִד בְּרוּחַ קִדְשָׁא אָמַר עַל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית
יּוֹמִין דְּגָלוּתָא (תהלים יז יג) בַּחֲנֻת לְבִי פָקַדְתָּ לִּילָהּ,
וְלִית לִילָהּ אֱלָא גָלוּת. וְאִיּוֹב מַה דְּאָמַר כֻּלָּא
הָוָה מָשַׁל עַל יִשְׂרָאֵל דְּאָמַר (איוב ז ט) כָּלָה עֲנָן
וַיִּלָּךְ, וְשִׁטָּן בָּעָא לְקַטְרָגָא לֵיה וְאָמַר קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא (שם לד לה) אִיּוֹב לֹא בִדְעַת יַדְבָּר.

וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּחֻזָּא בְּרוּחַ קִדְשָׁא דְּיוֹחֵקָא דְּגָלוּתָא
בִּתְרָאָה בְּסוּף יּוֹמִיָּא, אָמַר (בראשית לב ח)
וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצְרָ לּוֹ. וּפְלִיג עֵמָא קִדְשָׁא
בְּגָלוּתָא לְתַלְתָּ סְטֵרִין. הָדָא הוּא דְכֻתִּיב (שם לג ב)
וַיִּשָּׂם אֶת הַשֹּׁפְחוֹת וְאֶת יַלְדֵיהֶן רֹאשְׁנָה בְּרִישָׁא
בְּגָלוּתָא דְאַדּוּם. וְאֶת לֵאָה וַיַּלְדֶּיהָ אַחֲרָנִים
וְאֶת רַחֵל וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרָנִים (שם לג). וּבְגִין דְּחֻזָּא
בְּתַר כֵּן עֲנִיּוּתָא וְצַעֲרָא דִּילְהוֹן אָמַר, וְשִׁבְתִּי
בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי (שם כח כא), דָּא מְקִדְשָׁא,

שְׁהוּא הִפָּה לְהַדְּחוּת. וּכְמוֹ שְׁהִלֵּב
הוּא נִסְתָּר, כִּף הַגְּאֵלָה נִסְתָּרַת
בְּלִב. וְהִפָּה, שְׁהוּא גְלוּי, לֹא גְלָה
אֶת הַגְּאֵלָה. וּמִשׁוּם שְׁהִכַּל תְּלוּי
בְּיַמִּין, אָמַר (רות א) חֵי ה' שְׁכָבִי עַד
הַבֶּקֶר. וּמִשׁוּם שְׁהַגְּאֵלָה תְּלוּיָה
בְּיַמִּין, אָמַר הַנְּבִיא (ישעיה נג) וּזְרוּעֵ
ה' עַל מִי נִגְלָתָהּ. עַל מ"י וּדְאִי,
שְׁנַאֲמַר בּוֹ מִי יִרְפָּא לָךְ. זְהוּ
שְׁפָתוֹב (איכה ב) מָה אַעֲיִדְךָ מָה
אֲדַמָּה לָךְ, הֵהוּא שְׁנַאֲמַר בּוֹ
וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר.
בַּמ"ה תְּבַא הַנַּחְמָה וּבַמ"י
הַרְפוּאָה. זְהוּ שְׁפָתוֹב מ"ה אֲשׁוּה
לָךְ וְאֲנַחְמְךָ מִי יִרְפָּא לָךְ. שְׁמִשָּׁה
הוּא מַה שְּׁמוֹ, וּבוֹ תְהִיָּה נַחְמָה.
וּכְמוֹם כִּף כְּפַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֶת שְׁמוֹ מִשָּׁה מִשָּׁה, אֶחָד עַל
הַגְּאֵלָה הַרְאִשׁוּנָה, וְאֶחָד עַל
הָאַחֲרוּנָה. וּמִשׁוּם זֶה אֲזַ יִשִּׁיר
מִשָּׁה. אֲזַ שֵׁר לֹא נֶאֱמַר, אֱלָא אֲזַ
יִשִּׁיר.

הַעֲשִׂירִי בַּתְּפִלָּה, וְזוֹ הַשְּׁכִינָה,
עֲלֵיה נֶאֱמַר תְּפִלָּה לְדָוִד שְׁמֻעָה
ה' צְדָק. וְדָוִד בְּרוּחַ הַקִּדְשׁ אָמַר
עַל יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִית הַיָּמִים שֶׁל
הַגָּלוּת, (תהלים יז) בַּחֲנֻת לְבִי פָקַדְתָּ
לִּילָהּ. וְאִין לִילָהּ אֱלָא גָלוּת.
וְאִיּוֹב מַה שְּׁאָמַר, הַכֹּל הִיָּה מָשַׁל
עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁאָמַר כָּלָה עֲנָן וַיִּלָּךְ.
וְהַשִּׁטָּן רָצָה לְקַטְרָג עֲלֵיו, וְאָמַר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִיּוֹב לֹא
בִדְעַת יַדְבָּר.

וַיַּעֲקֹב, מִשׁוּם שְׁרָאָה בְּרוּחַ
הַקִּדְשׁ אֶת דְּחֻק הַגָּלוּת הָאַחֲרוּנָה
בְּסוּף הַיָּמִים, אָמַר (בראשית לב)
וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצְרָ לּוֹ, וְחִלַּק
הָעַם הַקְּדוּשׁ בְּגָלוּתָא לְשִׁלְשָׁה
צְדָדִים. זְהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּשָּׂם אֶת
הַשֹּׁפְחוֹת וְאֶת יַלְדֵיהֶן רֹאשְׁנָה,
בְּרִישׁ בְּגָלוּתָא שֶׁל אַדּוּם. וְאֶת
לֵאָה וַיַּלְדֶּיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת רַחֵל
וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרָנִים (שם לב). וּמִשׁוּם
שְׁרָאָה אַחַר כֵּן אֶת הָעֲנִי וְהַצַּעַר

שְׁלֵהֶם, אָמַר וּשְׁבַתִּי בְשָׁלוֹם אֶל
בֵּית אָבִי (שם כח), זֶה הַמְקַדָּשׁ.
וְאָמַר וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְכֹד
לְלַבֵּשׁ.

יְרוּד בְּגִלְל הַגְּלוּת אָמַר (שמואל א-
ז) הָעַם רָעַב וְעֵינָי וְצָמָא בַּמִּדְבָּר.
וּמִשׁוֹם שָׂרָאָה הַשְּׂכִינָה חֲרָבָה
וַיִּבְשָׂה, הוּא הָיָה נוֹטֵל הַצֵּעֵר
בְּשִׁבִילָהּ. שְׂאֲחֹר שָׂרָאָה שְׁחֹזְרוּ
יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה בְּשִׂמְחָה, תִּקַּן
עֲשָׂרָה מִיַּי תַּהֲלִים, וּבִסּוּף שֶׁל
כֹּלֶם אָמַר (תהלים פו) תִּפְלָה לְדָוִד
הַטֵּה ה' אֶזְנוֹךָ עֲנֵנִי וְגו'. רָאָה שְׁכַל
תִּפְלוֹת הַנְּגוּן הָיוּ מִתְעַטְטֹת לְפָנָי
הַמְּלָךְ, וְלֹא הָיוּ נִכְסוֹת עַד
שֶׁתִּכְנַס תִּפְלוֹת הָעֵנִי. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
תִּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף (שם קב),
שְׁעוֹטֵף כֹּל תִּפְלוֹת הַרְאֵשׁוֹנוֹת עַד
שֶׁנִּכְסַת תִּפְלוֹת הָעֵנִי.

וּמִשׁוֹם כִּף תִּפְלוֹת (הָעֵנִי הַקְּדִים לְכָל. מִי
הִיא תִפְלוֹת הָעֵנִי זוֹ תִפְלוֹת) עֲרֻבִית שְׁהִיא
רְשׁוֹת בְּפָנָי עֲצָמָה בְּלֹא בַעֲלָהּ.
וּמִשׁוֹם שְׁהִיא בְּלֹא בַעֲלָהּ, הִיא
עֲנִיָּה וַיִּבְשָׂה וְצַדִּיק עֲנִי וַיִּבְשָׂה.
וּתִפְלוֹת הַשְּׁבַת הִיא צְדָקָה לְעֵנִי
(שְׁלֹה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֶה בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׁמֵשׁ בַּשְּׁבַת
צְדָקָה לְעֵנִים). וּמִשׁוֹם זֶה צְרִיף אָדָם
שְׁיִהְיֶה הוּא כְּמוֹ עֲנִי לְשַׁעַר הַמְּלָךְ
בַּתִּפְלוֹת הָעֲמִידָה בְּכָל שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַחֹל בְּשִׁבִיל הַשְּׂכִינָה. וּמִתְעַטֵּף
בְּעֵטוֹף שֶׁל מִצְוָה כְּעֵנִי, וַיִּהְיֶה
בַּתִּפְלוֹת כְּאֲבִיוֹן לְשַׁעַר הַהִיכָל
שְׁהוּא אֲדִנִּי, שְׁכַף עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן
הַיִּכָּל. וְזֶהוּ אֲדִנִּי שְׁכַתִּי תִפְתָּח.
וּבְשִׁפּוֹתֶיךָ פִּיּוּ בַּתִּפְלוֹת עֲרֻבִית,
הַנְּשָׂר יוֹרֵד בִּימּוֹת הַחֹל לְקַבֵּל
בְּכַנְפָיו אֶת תִּפְלוֹת הַלֵּילָה, וְזֶה
נִקְרָא נוֹרִיא"ל. אוֹרִיא"ל מִצַּד
הַחֶסֶד, וְנוֹרִיא"ל מִצַּד הַגְּבוּרָה,
שְׁהִיא אֵשׁ דּוֹלֶקֶת, שְׁנֹאֲמַר בַּה
(דניאל ז) נְהַר דִּינּוֹר שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא
מִלְּפָנָיו. וּבַתִּפְלוֹת שְׁחֹרִית יוֹרֵד
אַרְיֵה לְקַבֵּל תִּפְלוֹת הָאָדָם בְּזִרְעוֹ
וּבְכַנְפָיו, שְׂאֲרַבַּע כְּנָפִים לְכָל חַיָּה, וְזֶה מִיכָא"ל. וּבַתִּפְלוֹת הַמְּנַחֶה יוֹרֵד שׁוֹר לְקַבֵּל תִּפְלוֹת בְּקַרְנָיו

וְאָמַר (שם פסוק כ) וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְכֹד לְלַבֵּשׁ.
יְרוּד בְּגִין גְּלוּתָא אָמַר (שמואל ב יז כט) הָעַם רָעַב
וְעֵינָי וְצָמָא בַּמִּדְבָּר. וּבְגִין דְּחִזָּא שְׂכִינְתָא
חֲרָבָה וַיִּבְשָׂה, הוּא אִיהוּ נוֹטֵל צֵעֵרָא בְּגִינָה.
דְּבַתֵּר דְּחִזָּא דְּחִזְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה בְּחֻדְוָה,
תִּקַּן עֲשָׂר מִיַּי תַּהֲלִים וּבִסּוּף כֹּלְהוּ אָמַר (תהלים
פו יא) תִּפְלָה לְדָוִד הַטֵּה ה' אֶזְנוֹךָ עֲנֵנִי וְגו'.
חִזָּא דְּכֹלְהוּ צְלוֹתִין דְּנִגְוֵנָא, הוּוּ מִתְעַטְפִין
קָדָם מְלָכָא, וְלֹא הוּוּ עֲאֵלִין עַד דִּיעוֹל צְלוֹתָא
דְּעֵנִי. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב תִּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף
(שם קב א). דְּעֵטֵף כֹּל צְלוֹתִין קְדָמָי עַד דְּעֵאֵל
צְלוֹתָהּ דְּעֵנִי.

וּבְגִין דָּא צְלוֹתָא (דְּעֵנִי אֲקִדָּים לְכָלְהוּ מֵאֵן צְלוֹתָא דְּעֵנִי דָּא צְלוֹתָא)
דְּעֲרֻבִית דְּאִיהִי רְשׁוֹת בְּפָנָי עֲצָמָה בְּלֹא
בַעֲלָהּ. וּבְגִין דְּאִיהִי בְּלֹא בַעֲלָהּ, אִיהִי עֲנִיָּה
וַיִּבְשָׂה וְצַדִּיק עֲנִי וַיִּבְשָׂה. וְצְלוֹתָא דְּשְׁבַת אִיהִי
צְדָקָה לְעֵנִי. (דִּילָהּ כְּמֹה דְּאוֹקְמוּנָה מְאֹרֵי מַתְנִיתִין שְׁמֵשׁ בַּשְּׁבַת צְדָקָה
לְעֵנִים) וּבְגִין דָּא צְרִיף בַּר נֶשׁ לְמַהְוִי אִיהוּ כְּעֵנִי
לְתַרְעָא דְּמְלָכָא בְּצְלוֹתָא דְּעֲמִידָה, בְּכָל שֵׁיט
יוֹמִין דְּחַל בְּגִין שְׂכִינְתָא. וּמִתְעַטֵּף בְּעֵטוֹפָא
דְּמִצְוָה כְּעֵנִי, וַיִּהֵא בַּתִּפְלוֹת כְּאֲבִיוֹן לְתַרְעָא
דְּהַיכָּלָא דְּאִיהִי אֲדִנִּי. דְּהַכִּי סָלִיק לְחֻשְׁבוֹן
הַיִּכָּל. וְדָא אִיהוּ (תהלים נא יז) אֲדִנִּי שְׁכַתִּי תִפְתָּח.
וְכֹר אִפְתַּח פּוֹמָה בְּצְלוֹתָא דְּעֲרֻבִית, נִשְׂרָא קָא
נְחִית בְּיוֹמִין דְּחַל לְקַבֵּלָא בְּגַדְפָּהָא צְלוֹתָא
דְּלִילָא, וְדָא נוֹרִיא"ל אֲתַקְרִי. אוֹרִיא"ל
מִסְטָרָא דְּחֶסֶד. וְנוֹרִיא"ל מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה
דְּאִיהוּ נוֹר דְּלִיק, דְּאֲתַמַּר בִּיהּ (דניאל ז) נְהַר דִּינּוֹר
נִגַּד וְנִפְק מִן קְדָמוּהִי. וּבְצְלוֹתָא דְּשְׁחֹרִית
נְחִית אַרְיֵה לְקַבֵּלָא צְלוֹתָהּ דְּבַר נֶשׁ, בְּדִרוּעוֹי
וּגְדָפוֹי דְּאַרְבַּע גְּדָפוֹי לְכָל חַיָּה וְדָא מִיכָא"ל.
וּבְכַנְפָיו, שְׂאֲרַבַּע כְּנָפִים לְכָל חַיָּה, וְזֶה מִיכָא"ל. וּבַתִּפְלוֹת הַמְּנַחֶה יוֹרֵד שׁוֹר לְקַבֵּל תִּפְלוֹת בְּקַרְנָיו

ובכנפיו, וזה גבריאל"ל.

ובשבת יורד הקדוש ברוך הוא עם שלשת האבות לקבל את הבת היחידה בהם, וזה סוד השבת, ש' בת. בשלשה אבות מקבל הקדוש ברוך הוא את התפלה שהיא השבת, הבת היחידה שלו. באותו הזמן החיות העליונות שנקראו בשם של ה', פותחים ואומרים, שאו שערים ראשיכם וגו' (שם כד). באותה השעה נפתחים שבועה היכלות. ההיכל הראשון - היכל האהבה. השני - היכל היראה. השלישי - היכל הרחמים. הרביעי - היכל הנבואה של האספקלריה שמאירה. החמישי - היכל הנבואה של האספקלריה שלא מאירה. הששי - היכל הצדק. השביעי - היכל הדין. ועליהם כתוב בראשית, ברא שש. אלהים, ההיכל השביעי, והם שבועה היכלות למטה ושבועה היכלות למעלה. וכנגדם זו קולות של הבו לה. ושמונה עשרה אזכרות של הבו לה, שבהן שט הקדוש ברוך הוא בשמונה עשר עולמות ברכב אלהים רבותים אלפי שנאן, שהם שמונה עשר רבוא עולמות.

ובמה שומרי שערים עם שומרי ההיכלות שמקבלים את התפלות. וכל תפלה לא תכנס אלא במדה ובמשקל, ומשום זה נאמר על התפלה לא יהיה בכיסף וגו'. והתפלות החסרות, עליהן נאמר, שקל שקלת במאזנים ונמצאת חסר. אף על גב שהפסוק הזה במקום אחר פירושו, שבעים פנים לתורה, משום שעל השכינה נאמר בלף יפה רעיתי ומום אין בך, ואין מקבלת תפלה שיש בה מום. זהו שכתוב (ויקרא כב) כל אשר בו מום לא תקריבו.

ובצלוחתא דמנחא שור נחית לקבלא צלותא בקרנוי ובגדפוי ודא גבריאל"ל.

ובשבת נחית קדשא ברוך הוא בתלת אבהן לקבלא בת יחידה בהון ודא רזא דשבת, ש' בת, בתלת אבהן מקבל קדשא ברוך הוא לצלותא דאיהי שבת בת יחידה דיילה.

בהווא זמנא חינון עלאין דאתקריאו בשמא דה' פתחין ואמרין שאו שערים ראשיכם וגו' (שם כד ו). בהווא שעתא מתפתחין שבועה היכלין היכלא קדמאה היכלא דאהבה. תנינא היכלא דיראה. תליתאה היכלא דרחמי. רביעאה היכלא דנבואה דאספקלריא דנהרא. חמישאה היכל דנבואה דאספקלריא דלא נהרא. שתיתאה היכל צדק. שביעאה היכל דין. ועליהו פתיב בראשי"ת, ברא שית. אלהים היכלא שביעאה. ואנון שבועה היכלין לתתא (דף קכט ע"א) ושבועה היכלין לעלא ולקבליהו שבועה קלי דהבו לה. ותמנסר אזכרות דהבו לה, דבהון שט קדשא ברוך הוא בתמנסר עלמין, (שם סח יח) ברכב אלהים רבותים אלפי שנאן, דאנון תמנסר אלפי רבוא עלמין.

ובמה נטורי תרעין אית ונטורי היכלין דמקבלין צלותין. וכל צלותא לא תיעול אלא במדה ובמשקל. ובגין דא אתמר על צלותא, (דברים כה יג) לא יהיה לך בכיסף וגו'. וצלותין חסרין, עליהו אתמר (דניאל ה כז) תקל תקילתא במאזניא ואשתכחת חסיר. אף על גב דהאי קרא באתר אחרא אוקמוה, שבעין אנפין לתורה. בגין דשכינתא עלה אתמר (שה"ש ד) פלך יפה רעיתי ומום אין בך. ולא קבילת צלותא דאית בה מומא. הדא הוא דכתיב (ויקרא כב) כל אשר בו מום לא תקריבו.

וכי יש תפלה שיש בה מום? בן, זו שעולה פגומה בלי מחשבה ובלבול הדעת. כל שכן אם טעה בשלש ברכות הראשונות או בשלש האחרונות או באמצעיות. ומשום זה פרושה בעלי המשנה, טעה בשלש ראשונות - חוזר לראש. ובאחרונות - חוזר לעבודה. ובאמצעיות - חוזר למקום שנופר. ומשום זה נאמר בתפלה מי יעלה בחר ה' וגו'. וכשתפלה עולה בזרוע ימין או בשמאל, שהן שחרית ומנחה, מה כתוב בה? שמאלו תחת לראשי לראשי וימינו תחבקני.

הפרכת ערבית היא מטה, ובשבילו נאמר בעקב וישתחו ושראל על ראש המטה, שהיא בבית החלי בגלות שהוא הלילה. כמעט שעברתי מהם וגו'. וכשתפלות עולות כראוי, הפרוז יוצא ואומר שאו שערים וכו'. ואומרים מי זה מלך הכבוד (תהלים כד), מהצד של האם שהיא מ"י, ונקראת ה' עוז וגבור מצד השכינה התחתונה. מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה, מצד העמוד האמצעי וצדיק.

ואם אין התפלה שלמה, כמה מלאכי חבלה רודפים אחריה, ונאמר בה כל רדפיה השיגוה בין המצרים. ומשום זה מתפללים והוא רחום יכפר עון, זה סמא"ל שהוא נחש. ולא ישחית - זה משחית. והרבה להשיב אפו - זה אף. כל חמתו - זו חמה, כדי שלא ירדפו אחר התפלה.

וכמה מלאכי חבלה תלויים מהם. שבע הם המנים, ושבעים תלויים ביניהם. ולכל רקיע ורקיע הם מקטרגים ותלויים מהם שבעים אלף רבוא.

רקיעא ורקיעא אנון מקטרגין ותלגן מניהו שבעין אלף רבוא.

וכי אית צלותא דאית בה מומא, אין, ההיא דסלקא פגימא בלא מחשבה. ובלבולא דדעתא כל שכן אם טעה בתלת ברפאן קדמאין או בתלת בתראין או באמצעיות ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין טעה בשלש ראשונות חוזר לראש ובאחרונות חוזר לעבודה. ובאמצעיות חוזר למקום שנופר ובגין דא אתמר בצלותא, (תהלים כד ג) מי יעלה בחר ה' וגו'. וכד צלותא סלקא בדרועא ימינא או בשמאלא דאנון שחרית ומנחה, מה פתיב בה (שה"ש ב ו) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני.

צלותא דערבית איהי מטה, ובגינה אתמר בייעקב (בראשית מז לא) וישתחו ישראל על ראש המטה דאיהי בבי מרעא בגלותא דאיהו לילה. (שה"ש ג ד) כמעט שעברתי מהם וגו'. וכד צלותין סלקין בדקא יאות, פרוזא נפיק ואמר (תהלים כד ז) שאו שערים וכו'. ואמרין (שם) מי זה מלך הכבוד מסטרא דאמא דאיהי מ"י, ואתקרי ה' עוז וגבור מסטרא דשכינתא תתאה. מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה מסטרא דעמודא דאמצעיתא וצדיק.

ואם צלותא לאו איהי שלמה, כמה מלאכי חבלה רדפין אבתרה, ואתמר בה (איכה א ג) כל רדפיה השיגוה בין המצרים. ובגין דא מצלין (תהלים עח לח) והוא רחום יכפר עון, דא סמא"ל דאיהו נחש. ולא ישחית דא משחית. והרבה להשיב אפו, דא אף. כל חמתו, דא חמה. בגין דלא ירדפון בתר צלותא.

וכמה מלאכי חבלה תלגן מניהו. שבע אנון ממנן ותלגן ביניהו שבעין. ולכל

רקיעא ורקיעא אנון מקטרגין ותלגן מניהו שבעין אלף רבוא.

וְאִם תִּפְלֶה עוֹלָה שְׁלֵמָה בְּעֹטוֹף
שֶׁל מִצְוָה, וּבִתְפִלִּין עַל רֹאשׁוֹ
וּבְזָרוּעוֹ, נֹאמֵר בָּהֶם יִפְלֵ מִצְדָּד
אֶלֶף. וּבִזְכוֹת תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ
וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' ^{יג}
וְגו'. שֵׁם ה' הָרִי פְּרִשׁוּהָ שֶׁהִיא
תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וּמִיָּד שְׂרֹאִים
שֵׁם ה' עַל רֹאשׁוֹ בַתְּפִלָּה שֶׁהִיא
אֲדֹנָי, יְהוָה תְּפִלִּין עֲלָיו, מִיָּד
כָּלֶם פּוֹחֲדִים וּמְזַדְּעָזְעִים
מִהַתְּפִלָּה, וּמֵהֶם נוֹפְלִים וּמֵהֶם
בוֹרְחִים. זֶהוּ שְׂפָתוֹב יִפְלֵ מִצְדָּד
אֶלֶף. וְאִין מִי שְׁעוֹמֵד לִפְנֵי שַׁעַר
הַתְּפִלָּה, וְעָלָיו נֹאמֵר לֹא יִבְשׁוּ כִּי
יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר. בְּשַׁעַר
שֶׁהוּא שַׁעַר הַמֶּלֶךְ.

וְאִם עַל גִּבּ שְׂבָמָקוֹם אַחַר פְּרִשׁוּהָ
- כָּאִן מְקוֹמָהּ. וְהַתְּפִלָּה הִיא
הַשְּׂכִינָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
תוֹרָה, וְנֹאמֵר בּוֹ מְסִיר אֲזָנוֹ
מִשְׁמוֹעַ תוֹרָה וְגו'. וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ
בְּעָלֵי הַמְּשָׁנָה, מִשּׁוֹם שֶׁתְּפִלָּה
הִיא מִצְוָה וְזוֹ שְׂכִינָה. וְתוֹרָה
וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין צָרִף
הַפְּסָקָה בִּינֵיהֶם. וְצָרִף לְהַעֲלוֹת
תוֹרָה וּמִצְוָה בִּירָאָה וְאַהֲבָה.
שְׂכָל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה,
כְּלַן תְּלוּיוֹת מִשֵּׁם יְהוָה, וְסוּד
הַדְּבָר - זֶה שְׂמִי לְעֵלֶם. שְׂמִי עִם
י"ה - שְׁלֹשׁ מְאוֹת שָׁשִׁים וְחֲמִשׁ.
זְכָרִי עִם ו"ה - מְאֹתִים אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֶה. וּמְאֹתִים אַרְבָּעִים
וּשְׁמוֹנֶה תְּבוֹת הֵן בְּקִרְיַת שְׁמַע,
וְנִתְּנוּ מֵאַהֲבָה שֶׁל אַהֲבָה.

וּמִשּׁוֹם זֶה תִּקְנֵנוּ הַבּוֹחֵר בְּעִמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. וְאֵלוּ כְּלוּלִים
בְּאַבְרָהָם, שְׁנֹאמֵר בּוֹ זָרַע אַבְרָהָם
אוֹהֲבֵי. הַתְּפִלִּין הֵן עֵז, שְׁנִתְּנוּ
מִירָאָה שֶׁהִיא לְשִׁמְאֵל. וְזֶהוּ פֶחַד
יִצְחָק, שְׂשֵׁם כָּל הַמְּקַטְרְגִים
עוֹלִים לְתַבַּע כָּל הַדִּינִים. וּמִשּׁוֹם
זֶה, וּבְזָרוּעַ עֵזוֹ - זֶה תְּפִלִּין, י"ה
בִּירָאָה, ו"ה בְּאַהֲבָה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב
אַהֲבוּ אֶת ה' כָּל חֲסִידָיו. תְּפִאֲרַת,

וְאִם צְלוֹתָא סְלָקָא שְׁלֵמָה בְּעֹטוֹפָא דְּמִצְוָה
וּבִתְפִלִּין עַל רִישָׁהּ וּבְזָרוּעָה, אֶתְמַר בְּהוֹן
(שם צא ז) יִפְלֵ מִצְדָּד אֶלֶף. וּבִזְכוֹת תְּפִלִּין דְּרִישָׁא
(דברים כח י) וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' וְגו'.
שֵׁם ה' הָא אֻקְמוּהָ דְּאִיהוּ תְּפִלִּין דְּרִישָׁא.
וּמִיָּד דְּחִזְזִין שֵׁם ה' עַל רִישָׁהּ בְּצְלוֹתָא דְּאִיהִי
אֲדֹנָי. יְהוָה תְּפִלִּין עֲלָהּ, מִיָּד כְּלָהוּ דְּחִלִּין
וּמְזַדְּעָזְעִין מִצְלוֹתָא. וּמִנְהוֹן נְפִלִין וּמִנְהוֹן
בְּרַחִין. הָדָא הוּא דְּכֹתִיב יִפְלֵ מִצְדָּד אֶלֶף. וְלִית
מָאן דְּקָאִים קָמִי תַרְעָא דְּצְלוֹתָא. וְעָלָה אֶתְמַר
(תהלים קכז ה) לֹא יִבְשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר.
בְּשַׁעַר, דְּאִיהוּ תַרְעָא דְּמֶלֶכָא.

וְאִם עַל גִּבּ דְּבִאֲתַר אַחְרָא אֻקְמוּהָ, הַכָּא
אַתְרָהּ. וְצְלוֹתָא אִיהִי שְׂכִינָתָא וְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אוֹרִיתָא וְאַתְמַר בֵּיהּ (משלי כח ט) מְסִיר
אֲזָנוֹ מִשְׁמוֹעַ תוֹרָה וְגו'. וְהָא אֻקְמוּהָ מְאִרִי
מִתְּנִיתִין בְּגִין דְּצְלוֹתָא אִיהִי מִצְוָה וְדָא
שְׂכִינָתָא. וְאוֹרִיתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא צָרִף
הַפְּסָקָה בִּינֵיהוּ. וְצָרִף לְסְלָקָא תוֹרָה וּמִצְוָה
בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוֹ. דְּכָל פְּקוּדִין דְּעֲשֵׂה וְלֹא
תַעֲשֵׂה כְּלָהוּ תְּלִין מִשֵּׁם יְהוָה. וְרִזָּא דְּמִלָּה
(שמות ג טו) זֶה שְׂמִי לְעֵלֶם. שְׂמִי עִם י"ה שֵׁם י"ה.
זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח. וְרַמ"ח תְּכִין אֲנוּן בְּקִרְיַת
שְׁמַע, וְאַתִּיְהִיבוּ מִרְחִימוּ דְּאַהֲבָה.

וּבְגִין דָּא תִּקְנֵנוּ הַבּוֹחֵר בְּעִמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.
וְאֵלִין כְּלִילִין בְּאַבְרָהָם דְּאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיה
מא ח) זָרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבֵי. תְּפִלִּין אֲנוּן עֵז
דְּאַתִּיְהִיבוּ מִירָאָה דְּאִיהִי לְשִׁמְאֵלָא. וְדָא פֶּחַד
יִצְחָק, דְּתַמָּן כָּל מְקַטְרְגִין סְלָקִין לְמַתְּבַע כָּל
דִּינִין. וּבְגִין דָּא (שם סב ח) וּבְזָרוּעַ עֵזוֹ דָּא תְּפִלִּין
ו"ה בִּירָאָה. ו"ה בְּאַהֲבָה. הָדָא הוּא דְּכֹתִיב
(תהלים לא כד) אַהֲבוּ אֶת ה' כָּל חֲסִידָיו. תְּפִאֲרַת
יְהוָה כְּלִיל כְּלָא. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בְּיַעֲקֹב

יהו"ה כולל הכל. ומשום זה נאמר ביצקב והנה ה' נצב עליו, שהוא העמוד האמצעי.

דאחר שנקרא ישראל, עולה ביו"ד ה"א וא"ו ה"א, וסוד הדבר - ישראל עלה במחשבה להבראות. מחשבה - חשב מ"ה, ותמצא בו השם הקדוש. ובשכיל יצקב, שהוא ישראל, נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, בדיוקן רבוננו ודאי. שפאשר תפלתו עולה למעלה, פרוז יוצא מהרקיעים ואומר: תנו כבוד לדמות המלך.

ואין שער שעומד לפני התפלה הזו. אדני שפתי תפתח, להוציא מזון לבנים הקדושים. שבהיכל הזה שם המזון. בנים חיים ומזונות מצד העמוד האמצעי, והוא בני בכרי ישראל. והוא עץ החיים שיוצא מן החיים שלמעלה, והוא העץ שמזון לכלם בו, ותלוי במזל הקדוש הזקן של הזקנים. ובני השכינה, הם ישראל למטה, החיים שלו תורה, המזון שלו תפלה שנחשבת לקרבן.

ובגלות נאמר על ישראל (בראשית 4) הבה לי בנים. והשכינה היא הקרבן של הקדוש ברוך הוא שמקבל אותה בימין ובשמאל ובגוף, ויחודו עמה בצדיק שהוא אות תפלין ואות שבת וימים טובים.

ויש לשאל, למה מתפללים לקדוש ברוך הוא בכמה דרגות? לפעמים מתפללים לו בספירה ידועה ובמדה ידועה, לפעמים תפלה לימין. זהו שאמרו הרופה להחפים ידרים. לפעמים לשמאל. זהו שאמרו הרופה להעשיר יצפין. שהאבא והאמא הם לימין ולשמאל, ולפעמים לעמוד האמצעי, לפעמים

(בראשית כח יב) והנה ה' נצב עליו. דאיהו עמודא דאמצעיתא.

רבתר דאתקרי ישראל סליק ביו"ד ה"א וא"ו ה"א. ורזא דמלה ישראל עלה במחשבה להבראות. מחשבה, חשב מ"ה ותשכח ביה שמא קדישא. ובגינה דיעקב דאיהו ישראל אתמר, (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, בדיוקנא דמארה ודאי. דכד עלותא דילה סלקא לעלא פרוזא נפיק מרקיעין ויימא, הבו יקרא לדיוקנא דמלפא.

ולית תרעא דקאים קמי האי עלותא. (תהלים נא) אדני שפתי תפתח, לאפקא מזונא לבנין קדישין דבהאי היכלא תמן מזונא. בני חיי ומזוני מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ואיהו (שמות ד כב) בני בכרי ישראל. ואיהו עץ החיים דנפיק מחיים דלעלא, ואיהו אילנא דמזון לכלא ביה, ותליא במזלא קדישא סבא דסבין. ובנין דשכינא אנון ישראל לתתא חיים דילה אורייתא, מזונא דילה עלותא דחשיבא לקרבנא.

ובגלותא אתמר לגבי ישראל (בראשית ל א) הבה לי בנים. ושכינתא איהי קרבנא דקדשא בריך הוא דמקבל לה בימינא ושמאלא וגופא. ויחודא דילה עמה בצדיק דאיהו אות תפלין ואות שבת ויומין טבין. ואית למשאל למה מצלאין לקדשא בריך הוא בכמה דרגין. זמנין מצלין ליה בספירה ידיעה ובמדה ידיעה. לזמנין עלותא לימינא. הדא הוא דאמרו הרופה להחפים ידרים. לזמנין לשמאלא הדא הוא דאמרו הרופה להעשיר יצפין. דאבא ואמא לימינא ושמאלא אנון. לזמנין לעמודא דאמצעיתא. לזמנין לצדיק כל עלותא סלקא לדרגא ידיעה. אלא

לצדיק. כל תפלה עולה לדרגה ידועה. אלא ודאי יהו"ה הוא בכל ספירה וספירה.

והתפלה היא שכינה. בזמן שצריכים לרחם על העולם, עולה בימין. ובזמן שצריך לעשות דין בעולם, עולה לשמאל. והפל אל יהו"ה שהוא בכל מקום. ומשום זאת, זאת תורת העלה. ה' עלה לה'. וזו התפלה, שהיא השכינה קרבן לה'. וכשעולה אליו, צריך להכליל עמה כל הספירות, שאין קדשה פחות מעשרה, שהיא קדשתו, ברכתו ויחודו.

ומשום כך, כשרוצה אדם להעלות תפלה למעלה, צריך להעלותה בכל התנועות, ואם הנחש רוצה לקטרג לתפלה, צריך לעשות אותה מקלע. וסוד הדבר - זרקא מקף שופר הולף סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עליונים שמעו, תחתונים התכנסו. אלו ראשי הישיבה שלמעלה ולמטה. אליהו, בשבועה עליך, טל רשות מן הקדוש ברוך הוא ורד לכאן, שהרי קרב גדול מזמן לך. חנוף מטטרו"ן רד לכאן אתה וכל ראשי הישיבה שתחת ידך, שלא לכבדי עשיתי, אלא לכבוד השכינה.

פתח כמו מקדם ואמר, הזרקא ודאי בה צריך להעלות התפלה לאותו המקום הידוע, שהרי אבן המקלע שנוקדה למקום ידוע, כך צריך להעלות המחשבה בתפלה בפתח הזה, היא אבן מכללת ומעטרת שנאמר בה כל הזוקף זוקף בשם, צריך להעלותה למקום שנטלה. ובאותה שעה שמעלה אותה אל בעלה, אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק.

אף על גב שנאמר בו (בראשית א) משם רעה אבן ישראל,

ודאי יהו"ה איהו בכל ספירה וספירה. וצ'ו'תא איהי שכינתא. בזמנא דבעי לרחמא על עלמא סליקת בימינא. ובזמנא דבעי למעבד דינא בעלמא, סליקא לשמאלא, וכלא לגבי יהו"ה דאיהו בכל אתר. ובגין דא (ויקרא ו ב) זאת תורת העלה. ה' עלה לה'. ודא צ'ו'תא, דאיהי שכינתא קרבן לה'. וכד סליקת לגבה, צריך לאכללא עמה כל ספירן, דלית קדשה פחות מעשרה, דאיהי קדשה דילה ברכה דילה יחודא דילה (דף קכט ע"ב).

ובגין דא פד בעי בר נש לסלקא לצ'ו'תא לעלא, צריך לסלקא לה בכל תנועין. ואם חו"א בעי לקטרגא לצ'ו'תא צריך למעבד ליה קירטא. ורזא דמלה זרקא מקף שופר הולף סגולתא.

פתח רבי שמעון ואמר, עלאין שמעו תתאין אתפנשו, אלין מארי מתיבתא דלעלא ותתא אליהו באמאה עלך, טל רשו מקדשא בריך הוא ונחית הכא דהא קרבא סגיאיה אזדמנת לך. חנוף מטטרו"ן נחית הכא אנת וכל מארי מתיבתא דתחות ידך. דלא ליקרא דילי עבידנא אלא ליקרא דשכינתא.

פתח כמלקדמין ואמר זרקא ודאי בה צריך לסלקא צ'ו'תא לההוא אתר ידיע, כמה דהאי אבנא דקירטא דאזדריקת לאתר ידיע, הכי צריך לסלקא מחשבתא בצ'ו'תא בהאי תגא דאיהי אבן מכללת ומעטרת דאתמר בה כל הזוקף זוקף בשם וצריך לסלקא ליה לאתר דאתנטלת ובההיא שעתא דסלקי לה לגבי בעלה אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק. אף על גב דאתמר ביה (בראשית ג טו) ואתה תשופנו עקב, הריא אבן דאיהי י' דיעקב דאתמר בה

ואתה תשופנו עקב - האבן ההיא שהיא י' של יעקב, שנאמר

לא יפסיק להעלותה לאותו המקום שנשלה. מהעמוד האמצעי צריך להעלותה עד אין סוף.

וכשמוריד אותה, נאמר בו כל הפורע פורע בברוך. (וכאשר מוריד אותה) בו צריך להעלות אותה עד אין סוף (ולחורידה) ועד אין תכלית, ולא יפסיק אותה ממנו לא למעלה ולא למטה. לפעמים ו' הוא בעלה בצדיק בששת הפרקים של שתי השוקים, יורדת אליו בשתי שוקים. לפעמים בעלה הוא ו' בשתי זרועות, בששה פרקים עולה אליו בשתי זרועות. לפעמים הוא בעלה בין האב והאם, בין י"ה צריך להעלותה לשם. לפעמים הוא בעלה בכתר ו' בבין י"י כמו זה א' צריך להעלותה אליו.

וכשעולה לשם אליו, נאמר בה (תהלים קיח) אכן מאסו הבונים וגו'. בשחיה עולה למעלה בראש של כל הראשים, שואלים בשבילה המלאכים איה מקום כבודו להעריצו. וכשעולה לא' (למעלה) היא כתר בראש של ש, עטרה על ראשו. כשיורדת עמו, יורדת ונעשית ׀ נקדה למטה ממנו. ובכל דרגה שעולה, כך יורדת. כשעולה נקראת פתח בסוד הטעמים, וכשיורדת נקראת נקדה, וכשהיא כמו זה אוי, וי מתיחדת עמו. וכשהיא פתח על ראשו, נקראת אות זין. כלולה ממנו אות הברית שהיא שביעית, שהכל ודאי שביעי. האכן הזו היא בגין כל העולמות, ובשבילה נאמר (דברים כה) אכן שלמה וצדק יהיה לך. היא מדה בין כל ספירה וספירה, שכל ספירה עולה בה לעשר.

השעור של הו' בה נעשה אמה, עשר אמות ארץ בין כל ספירה

(שם מט כד) משם רעה אכן ישראל לא יפסיק לסלקא לה לההוא אתר דאתנטילת מעמודא דאמצעיתא דצריך לסלקא לה עד אין סוף.

וכד נחית לה אתמר ביה כל הפורע פורע בברוך. (נ"א וכד נחית לה) ביה צריך לסלקא לה

עד אין סוף (נ"א ולנחתא לה) ועד אין תכלית. ולא יפסיק לה מינה לא לעלא ולא לתתא. לזמנין איהו בעלה ו' בצדיק בשית פרקין דתרין שוקין נחית לגבה בתרין שוקין. לזמנין דאיהו בעלה ו' בתרין דרועין בשית פרקין סליקת לגבה בתרין דרועין. לזמנין איהו בעלה בין אבא ואמא, בין י"ה צריך לסלקא לה לגבי תמן. לזמנין איהו בעלה בפתח ו' בבין י"י פגונא דא א' צריך לסלקא לה לגבה. וכד סליקת תמן לגבה אתמר בה (תהלים קיח כב) אכן מאסו הבונים וגו'.

כד איהי סליקת לעלא ברישא דכל רישין, שאלין בגינה מלאכיא איה מקום כבודו להעריצו. וכד סלקא לא' (נ"א לעלא) איהו תגא ברישא דא' עטרה על רישיה ש פד נחתא ביה נחתא ואתעביד נקדה לתתא מנה ׀. ובכל דרגא דסליקת הכי נחיתת. פד סליקת אתקריאת תגא ברזא דטעמי. וכד נחיתת אתקריאת נקדה, וכד איהי פגונא דא אוי. וי מתיחדת עמה וכד איהי תגא על ראשה אתקריאת אות זין. כלילא מנה אות ברית דאיהו שביעאה דכלא שביעי ודאי, האי אבנא איהי בנינא דכל עלמין. ובגינה אתמר (דברים כה) אכן שלמה וצדק יהיה לך. איהי מדה בין כל ספירה וספירה, דכל ספירה בה סליק לעשר.

שעור דילה ו' בה אתעביד אמה, עשר אמות ארץ בין כל ספירה וספירה. ורזא דמלא

וספירה, וסוד הדבר - עשר אמות ארץ הקרש. וביין כל אמה ואמה היא עשר, בין פרק ופרק תמצא אותה. וי' עשר פעמים עולה למאה. וההפוך של מאה - אפ"ה.

כ"ר מדה ומדה נקראת עולם. ואותם י"ו שעור ומדה, ו' שקל, י' המדה שלו. ושעור של המדה חמש אמות ארץ וחמש אמות רחב, והם כנגד השעור של כל רקיע שמהלך חמש מאות שנה ארכו וחמש מאות שנה רחבו. והם ה"ה. הרי לך שעור קומה באותיות יהו"ה, שהאות ו' היא תפארת. שמים, חמשה רקיעים שלו, ה' אלו נקראו השמים, חמשה רקיעים שכוללים בשמים. חמשה עליונים שמי השמים. והם כלם ה"ה חמש עם חמש.

ו' הרקיע הששי להם. י' שביעי להם, והם שבעה עם שבעה, ועולים ארבעה עשר. וכך הן הארצות שבע על גבי שבע כגלדי בצלים. וכלם רמוזים בשתי עינים. י' נקראת עולם קטן. ו' עולם ארץ. וכל מי שרוצה לשאל שאלתו לגבי עולם ארץ - צריך להאריך בו, ובעולם קצר - לקצר בו.

וע"ז זה אמרו בעלי המשנה, מקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, לקצר - אינו רשאי להאריך. לקצר בתפלתו - אל נא רפא נא לה בנקדת י'. להאריך - מצד האות ו', ונפילה באות פ', והכל פ"ו, ואתנפל לפני ה' ארבעים יום וארבעים לילה. והכל מ"ם, י' הנקדה באמצע נעשית מים.

ומצד החסד צריך להאריך בתפלתו. ובשם הקדוש יעלה לקצר מצד הגבורה בתנועה

עשר אמות ארץ הקרש וביין כל אמה ואמה אינה עשר, בין פרקא ופרקא תשפח לה. וי' עשר זמנין סליקת למאה. והפוכא דמאה אפ"ה.

כ"ר מדה ומדה אתקרי עולם. ואנון י"ו שעור ומדה ו' שקל י' מדה דיליה, ושיעורא דמדה חמש אמות ארץ וחמש אמות רחב. ואנון לקבל שעור דכל רקיע דמהלך ת"ק שנה ארפה ות"ק שנה פותיא. ואנון ה"ה הרי לך שעור קומה באתון יהו"ה, דאת ו' איהו תפארת, השמים חמש רקיעים דילה ה' אלין אתקריאו השמים, חמש רקיעים דכלילין בשמים. חמש עלאין שמי השמים. ואנון כלהו ה"ה חמש בחמש.

ו' רקיע שתיאף לון. י' שביעא לון ואנון שבעה בשבעה וסלקין ארביסר. והכי אנון ארעין שבעה על גבי שבעה כגלדי בצלים. וכלהו רמיזין בתרין עינין. י' אתקרי עולם קטן. ו' עולם ארץ וכל מאן דבעי למשאל שאלתוי לגבי עולם ארץ, צריך לארפא ביה. ובעולם קצר צריך לקצרא ביה.

וע"ז אמרו מארי מתניתין מקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר. לקצר, רשאי להאריך. לקצר בצלותה (כמדבר יב יג) אל נא רפא נא לה בנקדת י'. להאריך מסטרא דאת ו' ונפילה באת פ' וכלא פ"ו (דברים ט יח) ואתנפל לפני ה' ארבעים יום וארבעים לילה. וכלא מ"ם י' נקדה באמצעיתא אתעביד מים. ומסטרא דחסד צריך לארפא בצלותה. ובשמא קדישא יסליק יהו"ה

ברביע. וצריך לארפא בתנועה זו דאיהו רזא דתקיעה. לקצר מסטרא דגבורה בתנועה יהו"ה ברביע. וצריך להאריך בתנועה הזו, שהיא סוד התקיעה.

שֶׁל שְׁבָרִים, שֶׁשָׁם תְּבִיר בִּינוּנִי, לֹא בְּאֲרִיכוֹת וְלֹא בְּקִצּוֹר, בְּתְרוּעָה בְּעִמּוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁהִיא שְׁלֹשֶׁת, שְׁשֻׁנֵיהֶם שְׁקָל הַקֹּדֶשׁ, כְּנֶגֶד רְבִיעַ שֶׁהוּא עוֹלָה חוֹלָם. הַשְּׁבָרִים כְּנֶגֶד שְׂבָא. זֶה צְרִיף לְהַעֲלוֹת קוֹל, וְזֶה צְרִיף לְהוֹרִיד אוֹתָהּ. וּמִשּׁוּם זֶה אוֹתָם שְׁבָרִים תְּרוּעָה, שְׁלֹשֶׁת זוּ י' סְגוּלָתָא.

פְּתַח וְאָמַר, זְרָקָא מְקַף שׁוֹפֵר הוֹלֵף סְגוּלָתָא. בְּחֻשָּׁי שְׂכִינְתָא תַתָּא (ש"א א יג) וְקוּלָה לֹא יִשְׁמַע פְּתַח נְקֻדַת יְמִין יְהוָה מְלֶךְ. נְקֻדַת שְׂמֹאל יְהוָה מְלֶךְ. נְקֻדַת אֲמֻצְעִית יְהוָה יְמֶלֶךְ. רְבִיעַ לְהַעֲלוֹת קוֹל. תְּבִיר לְשֹׁבֵר הַקּוֹל. הַשְּׁלֹשֶׁת אוֹחוֹת בְּשֻׁנֵיהֶם כְּשֶׁלֹשֶׁת. וְהוּא כְּמוֹ הַרְבִּיעַ שְׂמֹאֲרִיף בַּהּ הַתְּכָה, וְהִיא נְקֻדַת אַחַת כְּמוֹ שֶׁחֹלָם. אֵין נְקֻדַת שְׂאֵין לָהּ כְּמוֹ שֶׁלָּהּ בְּטַעְמִים. סְגוּלָה אֶל הַסְּגוּלָתָא. שְׂבָא כְּנֶגֶד זְקַף גְּדוּל, כָּלָם תְּמַצָּא אוֹתָם נְקוּדִים כְּמוֹ שֶׁהֻטְעַמִים לְמִי שִׂידַע סוּדוֹת נִסְתָּרִים.

קָם זְקָן הַזְּקָנִים מֵאֲחַר צִלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, הָרִי כָּל בְּעָלֵי הַמְּשֻׁנָה יוֹרְדִים לְעָרֹף עִמָּךְ קָרַב. הַתְּתַקֵּן וְהַזְדַּרְזוּ עִם כָּל כְּלֵי הַקָּרַב. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא כָּל בְּעָלֵי הַסּוּסִים שְׁסוּסֵיהֶם הֵם אֲשֶׁר, מְרַכְּבוֹתֵיהֶם מְרַכְּבוֹת לְהִבָּה, רְמַחֵיהֶם אֲשֶׁר, וְחַרְבוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר, וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר, וְחִילוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁזָקָן הַזְּקָנִים בָּא עִמָּהֶם, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ (דְּנִיאל ז) עֲתִיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב, וְלִבּוֹשׁוֹ כְּשֶׁלֶּג לְבָן וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, חֲבָרִיָּא שְׁעֵתָא אִיהוּ הַשְּׁעָה הִיא לְהַתְקִין הַשְּׂכִינָה בִּינוּנוֹ לְהַגֵּן עֲלֵינוּ בְּקָרַב הַזֶּה. וְהַתּוֹרָה, שֶׁהִיא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, הִיא יוֹרֶדֶת כְּכֹמֶה בְּעָלֵי קוּלוֹת וְשׁוֹפְרוֹת, וְכֹמֶה פְּרָשִׁים תְּקִיפִים

דְּשְׁבָרִים, דְּתַמָּן תְּבִיר בִּינוּנִי לֹא בְּאֲרִיכוֹ לֹא בְּקִצּוֹ, בְּתְרוּעָה בְּעִמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאִיהִי שְׁלֹשֶׁת. דְּתְרוּיָהּוּ שְׁקָל הַקֹּדֶשׁ לְקַבֵּל רְבִיעַ דְּסֻלִיק אִיהוּ חֹלָם. שְׁבָרִים לְקַבֵּל שְׂבָא. דָּא בְּעָא לְסֻלְקָא קָלָא, וְדָא בְּעָא לְנַחְתָּא לָהּ. וּבִגִין דָּא אֲנוּן שְׁבָרִים תְּרוּעָה שְׁלֹשֶׁת דָּא י' סְגוּלָתָא.

פְּתַח וְאָמַר זְרָקָא מְקַף שׁוֹפֵר הוֹלֵף סְגוּלָתָא. בְּחֻשָּׁי שְׂכִינְתָא תַתָּא (ש"א א יג) וְקוּלָה לֹא יִשְׁמַע פְּתַח נְקֻדַת יְמִין יְהוָה מְלֶךְ. נְקֻדַת שְׂמֹאל יְהוָה מְלֶךְ. נְקֻדַת אֲמֻצְעִית יְהוָה יְמֶלֶךְ. רְבִיעַ לְסֻלְקָא קָלָא. תְּבִיר לְתַבְרָא קָלָא. שְׁלֹשֶׁת אַחִיד בְּתְרוּיָהּוּ כְּשֶׁלֹשֶׁת לָאֵהּ. וְאִיהוּ כְּגוֹנָא דְרְבִיעַ דְּמֹאֲרִיף בַּהּ תְּכָה, וְאִיהוּ נְקֻדַת חֶדָא כְּגוֹנָא דְחוֹלָם. לִית נְקֻדַת דְלִית לָהּ כְּגוֹנָא דִילָהּ בְּטַעְמִי. סְגוּלָה לְגַבֵּי סְגוּלָתָא. שְׂבָא לְקַבֵּל זְקַף גְּדוּל כְּלָהּ תְּשַׁפַּח לוֹן נְקוּדִי, כְּגוֹנָא דְטַעְמִי לְמֵאן דִּידַע רְזִין סְתִימִין.

קָם סְבָא דְסָבִין מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר רַבִּי רַבִּי הָא כָּל מְאָרִי מִתְּנִיתִין קָא נַחְתִּין לְאַגָּחָא קָרְבָא עִמָּךְ. אַתְתַּקֵּן וְאַזְדַּרְזוּ בְּכָל מְאָרִי קָרְבָא. וְלֹא עוֹד אֲלֵא כָּל מְאָרִי דְסוּסוֹן דְאֲנוּן סוּסֵיהוֹן דְאֲשֶׁר, מְרַכְּבוֹתֵיהוֹן מְרַכְּבוֹת לְהִבָּה, רוּמַחֵיהוֹן אֲשֶׁר, וְחַרְבוֹתֵיהוֹן אֲשֶׁר, וְקִשְׁתוֹתֵיהוֹן אֲשֶׁר, וְחִילוֹתֵיהוֹן אֲשֶׁר. וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְסָבָא דְסָבִין קָא אֲתִי עִמָּהוֹן, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (דְּנִיאל ז ט) וְעֲתִיק יוֹמִין יִתְּב לְבוּשָׁה כְּתֹלַג חוֹר וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, חֲבָרִיָּא שְׁעֵתָא אִיהוּ לְאַתְקָנָא שְׂכִינְתָא בִּינוּנָא לְאַגָּחָא עֲלָנָא בַּהֲאִי קָרְבָא. וְאוּרִיתָא דְאִיהִי עִמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, אִיהִי נַחִית כְּכֹמֶה מְאָרִי דְקָלִין וְשׁוֹפְרִין, וְכֹמֶה פְּרָשִׁין תְּקִיפִין מְלַמְדֵי מְלַחְמָה לְאַגָּחָא (דְּקַדְשִׁי ע"א) עִמָּנָא. וּבִגִין דְאוּרִיתָא דְאִיהוּ

מלמדי מלחמה להלחם עמנו. ומשום שהתורה, שהיא העמוד האמצעי, יורדת, צריך להעיר התורה באותיות שהן סוסי אש, והנקודות שהן פרשים רוכבים עליהם, והטעמים שהם כלי הקרב.

פתח רבי שמעון ואמר, זרקא מקף שופר הולך ונזרקו לבין אמות העולם לארבעה צדדים, נזרקו עליהם ארבע אותיות מלמעלה. " למזרח, ה' למערב, ו' לדרום, ה' לצפון. וזה העמוד האמצעי שהוא יהו"ה שולט על ארבעה צדדים של העולם.

והנשר, שהוא האם העליונה, פורשת עליהם את כנפיה בכל שבת וימים טובים, כדי שתהיה מגנה עליהם ודאי מכל הצדדים הרעים, וזהו הפורש ספת שלום וכו'. שספה ודאי נקראת, משום שמסככת עליהם בשבעת ימי הספות, הם בניה, כנגדם שבעת ימי הפסח, ועליהם נאמר שבעת ימים יהיה פחת אמו.

ומיום השמיני והלאה זה שמיני עצרת, עליו נאמר ירצה לקרבן אשה לה'. והנשר העליון הזה נאמר בו כנשר יעיר על קנו על גונליו ירחף. זהו שפתיב ורוח אלהים מרחפת על פני המים, שהם שבעים פנים של התורה. מיד, ויאמר אלהים יהי אור. תהיה גאלה לישראל. באותו הזמן יפרש כנפיו יקחהו ושאהו על אברתו. ומשום זה הנשר הוא עין, כנפיו הם שני כרובי העין. שלשת הגונים שלו הם שלשת האבות, שנאמר בהם ויראתיה לזכר ברית עולם. אותם הגונים של העין שהיא מרקמת בהם. אשרי העינים שמסתכלים על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי.

עמודא דאמצעייתא, איהי נחית צריך לאתערא אורייתא באתון דאנון סוסי אש ונקודין דאנון פרישין רכיבין עליהו, וטעמי דאנון מאני קרבא.

פתח רבי שמעון ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. פד גלו ישראל ואזדריקו בין אמין דעלמא לארבע סטרין, אזדריקו ארבע אתון עליהו מלעלא. " למזרח. ה' למערב. ו' לדרום. ה' לצפון. ודא עמודא דאמצעייתא דאיהי יהו"ה שליט על ארבע סטרין דעלמא. ונשרא דאיהי אימא עלאה פרישת גדפהא עליהו בכל שבת ויומין טבין. בגין דתהא מגנא עליהו ודאי מכל סטרין בישין, ודא הוא הפורש ספת שלום וכו'. דספה ודאי אתקריאת בגין דמסככת עליהו בשבע יומי דספות דאנון בנהא לקבליהו אנון שבע יומי דפסחא ועליהו אתמר (ויקרא כב כו) שבעת ימים יהיה פחת אמו.

ומיום השמיני והלאה, דא שמיני עצרת עליה אתמר ירצה לקרבן אשה לה'. והאי נשרא עלאה אתמר בה (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו על גונליו ירחף. הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים. דאנון שבעין אנפין דאורייתא.

מיד (שם א ג) ויאמר אלהים יהי אור. יהא פרקנא לישראל בההוא זמנא יפרש כנפיו יקחהו ושאהו על אברתו. ובגין דא נשרא איהו עינא, גדפוי תרין כרובי עינא. תלת גונין דילה אנון תלת אבהו, דאתמר בהון (שם ט טו) ויראתיה לזכר ברית עולם. אנון גונין דעינא דאיהי מרקמא בהון. זפאין עינין דמסתכלין ומתפתחין לגבה לקבלא לה מרפכה עליהו. ומיד (שמות ט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי. ונפתחים אליה לקבלה כמרפכה עליהם. ומיד ואשא אתכם

בת העין זו השכינה המתחנתה. היא הפתח בראש. זרקא. האם העליונה פורשת כנפיה ונוטלת אותה ופורחת עמה, עד שמגיעת אותה לבעלה ממנו ועד אין סוף. וכשמעלה אותה מתקנת בכל עשר הספירות, מתקשטת בכל התקונים והלבושים שלה, כלם מרקמים מכל הגונים שעליה, וחמשה אורות מאירים בה.

באותו הזמן מה פתוח בבעלה, שהוא ו' העמוד האמצעי? וראייתה לזכר ברית עולם. וכשמיוחדת אותם האם את שניהם, היא אומרת לי' העליונה שהוא האבא, מלך מלפי יהיה יפה עליך. וזהו מקף שופר, לשון של יפי.

באותו הזמן שמתחברת עם בעלה, יאמר לה האב הולך סגולתא, אהובה עם בעלה. באותו זמן יתקדם בו (בראשית ב) על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. והיום ההוא יהיה ה' אחד למעלה, ושמו אחד למטה. ויהיו האב והאם ביחוד אחד, י"ה למעלה, והקדוש ברוך הוא ושכינתו ביחוד אחד, שהם ו"ה למטה. וכך עולה יהו"ה לחשבון אח"ד אח"ד.

באותו הזמן שיהיו ארבע אהד שורים על הצדיק. וזהו יפה נוף משוש כל הארץ. ויתעורר למטה המשיח, ותעלה שמועתו בכל העולם. משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון. מה זה הר ציון? זה אותו ההר שנאמר בו הר העברים, משם יקום, ושני משיחים, שהם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף יהיו הירכים שלו, והוא אור בניניהם, משום שעליה נאמר (שמות א) וזה לך האות. ובאותו הזמן השכינה העליונה, שהיא קרית מלך רב, שהוא חכמה, מורידה עטרה עליה.

בת עינא דא שכינתא תתאה. איהי תגא בראש זרקא אמא עלאה פרישת גדפהא ונטילת לה ופרחת בה עד דמטי לה לגבי בעלה, מנה עד אין סוף וכד סליקת ליה מתתקנא בכל עשר ספירן, מתקשטת בכל תקונין ולבושין דילה, פלהו מרקמן מפל גונין דעלה, וחקמש אור נהירין בה.

בההוא זמנא מה פתיב בבעלה דאיהו ו' עמודא דאמצעיתא וראייתה לזכר ברית עולם. וכד מיוחדא לון אמא לתרויהו, איהי אמרת לגבי י' עלאה דאיהו אבא. (דניאל ד כד) מלפא מלפי ישפר עלך. ודא איהו מקף שופר לישנא דשופרא.

בההוא זמנא דמתחברת עם בעלה יימא לה אבא הולך סגולתא, רחימא עם בעלה. בההוא זמנא יתקים ביה (בראשית ב כד) על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. (זכריה יד ט) וביום ההוא יהיה ה' אחד לעלא. ושמו אחד לתתא. ויהוין אבא ואמא ביחודא חדא י"ה לעלא וקודשא בריך הוא ושכינתה ביחודא חדא דאנון ו"ה לתתא, והכי סליק יהו"ה לחשבון אח"ד אח"ד.

בההוא זמנא דיהוין ארבע חד. שרין על צדיק ודא איהו (תהלים מח ג) יפה נוף משוש כל הארץ. ויתער לתתא משיח ויסתלק שמועתה בכל עלמא. משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון. מאי הר ציון. דא ההוא הר דאתמר ביה (במדבר כז יב) הר העברים. מתמן יקום, ותריין משיחין דאנון משיח בן דוד ומשיח בן יוסף יהוין ירכין דילה. ואיהו אור בניניהו. בגין דעלה אתמר (שמות ג יב) וזה לך האות. ובההוא זמנא שכינתא עלאה דאיהי קרית מלך רב דאיהו חכמה, נחיתת עטרה עליה.

קם וְזָקַן אַחֵר וְאָמַר, וְזָקַן וְזָקַן, שְׁנַיִם הָיוּ, וְהָרִי הֵם אֶחָד לְמִטָּה. אָמַר לוֹ, וְדָאִי, יָפָה נוֹף - צַדִּיק. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שֶׁהוּא הַמְּשׁוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁנֶּקְרָא כָּל. וְהָאָרֶץ, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וְאֶצְלָה גּוֹף וּבְרִית נְחֻשְׁבִים לְאֶחָד. וְלַמְעֵלָה הֵם שְׁנַיִם, כְּמוֹ שֶׁהָאֵלֶן שֶׁהִשְׁרֵשׁ שְׁלוֹ הוּא אֶחָד, וְהַעֲנָפִים לַמְעֵלָה נִפְרָדִים לְקַבֵּל הַפְּרִי, וְסוּד הַדְּבָר - וּפְנִיָּהּם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מְלַמְעֵלָה. וְדָאִי פְּרֻדוֹת, אוֹתָם הַעֲנָפִים אֶל הָאֵב וְהָאֵם לְקַבֵּל נְבִיעָה מִמְּקוֹר עֲלִיוֹן שְׁאִין לוֹ סוּף, וְלִהְרִיק הַכֹּל בְּצַדִּיק אֶל הַשְּׂכִינָה.

וְעוֹד, הֵר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צְפוֹן, זוֹ הַנִּקְדָּה שֶׁהִיא צִיּוֹן, הִיא בֵּין שְׁנֵי יִרְכֵי הָאֲמַת שֶׁהֵם צָרִי, וְעַמְהָם נַעֲשֶׂה סְגוּל. בְּשִׁפְתֵי הַזְּרוּעוֹת הִיא סְגוּלָתָא. לַמְעֵלָה מִהֶם חוֹלֵם עַל צָרִי, נַעֲשֶׂה סְגוּלָתָא. חִירִיק פַּחַת צָרִי, נַעֲשֶׂה סְגוּל פַּחַת שְׁנֵי הַיִּרְכִּים. וּמְשׁוֹם שֶׁסְּגוּלָתָא הִיא עַל שְׁפֵי הַזְּרוּעוֹת שֶׁהֵם אֲבָרָהֶם וַיִּצְחָק, אָמַר הַכְּתוּב (תְּהִלִּים קיח) אֲבָן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פְּנָה.

וְאוֹתָן שְׁלֹשׁ יוֹדִיִּים יִי, עֲלִיהֶן נֶאֱמַר אֵין פּוֹחַתִּים מַעֲשֵׂר מַלְכוּת וּמַעֲשֶׂרָה זְכוּרוֹת וּמַעֲשֶׂרָה שׁוֹפְרוֹת, שֶׁנֶּרְמְזוּ בִּי"ד ה"י וְא"ו ה"י. וְהֵם שְׁלֹשׁ טְפוֹת שֶׁל הַמַּח שֶׁנֶּקְרָאוּ יִי. וּמֵהוּ הַמַּח? זֶה הַחֲכָמָה הַעֲלִיּוֹנָה הַנִּסְתָּרָה בְּכַתֵּר שֶׁל הָרֹאשׁ שֶׁהוּא כְּתָר עֲלִיוֹן. וְאֵלוֹ הֵם יְחִוּד בִּרְכָה קְדֻשָּׁה, שֶׁבָּהֶם יַעֲנֶנּוּ בִּיּוֹם קְרָאֲנוּ, שֶׁהֵם רָאשֵׁי הַתְּבוֹת שֶׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר (בְּרַאשִׁית לב) וַיַּעֲבֹר אֶת מַעֲבַר יַבֵּק, וְעוֹלִים בְּחֻשְׁבוֹן אֶהְיֶה יְהוָה.

אֲדַנְי, שֶׁהֵן נִשְׁמָה וְרוּחַ וְנַפְשׁ בְּדַרְךְ אֲצִילוֹת מִשָּׁם.

קָם סָבָא אַחֲרָא וְאָמַר, סָבָא סָבָא תְּרִי הוּוּ, וְהָא אֲנּוּן חַד לְתַתָּא. אָמַר לִיה וְדָאִי, יָפָה נוֹף דָּא צַדִּיק. מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ, דָּא עַמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דָּאִיהוּ מְשׁוֹשׁ דְּצַדִּיק דְּאֶקְרִי כָּל. הָאָרֶץ דָּאִיהִי שְׂכִינְתָא וְלַגְבָּה גּוֹף וּבְרִית חֲשִׁיבִין חַד. וְלַעֲלָא אֲנּוּן תְּרִין. כְּגוֹנָא דְאֵילָנָא דְעֶקְרָא דִּילָהּ אִיהוּ חַד, וְעַנְפִּין לַעֲלָא מִתְּפַרְדִּין לְקַבֵּלָא אֵיבָא. וְרִזָּא דְמַלְכָּה (יְחֻזְקָאֵל א יא) וּפְנִיָּהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מְלַמְעֵלָה. פְּרֻדוֹת וְדָאִי. אֲנּוּן עַנְפִּין לְגַבֵּי אֲבָא וְאֲמָא לְקַבֵּלָא נְבִיעוֹ מִמְּקוֹרָא עֲלָאָה דִּלִּית לִיה סוּף, וְלֹאֲרֶקָא כְּלָא בְּצַדִּיק לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא.

וְעוֹד הֵר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צְפוֹן הִיא נִקְדָּה דָּאִיהִי צִיּוֹן, אִיהִי בֵּין תְּרֵי יִרְכֵי קְשׁוּט דְאֲנּוּן צָרִי, וּבִהוּן אֲתַעֲבִיד סְגוּל. בְּתִרִין דְּרוּעִין אִיהִי סְגוּלָתָא. לַעֲלָא מְנִיָּהּ חֵלֶם עַל צָרִי אֲתַעֲבִיד סְגוּלָתָא. חִירִיק תְּחוֹת צָרִי אֲתַעֲבִיד סְגוּל תְּחוֹת תְּרִין יִרְכִין. וּבְגִין דָּאִיהִי סְגוּלָתָא עַל תְּרִין דְּרוּעִין דְאֲנּוּן אֲבָרָהֶם יִצְחָק, אָמַר קְרָא (תְּהִלִּים קיח כב) אֲבָן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פְּנָה.

וְאֲנּוּן ג' יוֹדִיִּין יִי, עֲלִיהוּ אֲתַמַּר אֵין פּוֹחַתִּין מַעֲשֶׂרָה מַלְכוּת וּמַעֲשֶׂרָה זְכוּרוֹת וּמַעֲשֶׂרָה שׁוֹפְרוֹת דְאֲתַרְמִיזוּ בִּי"ד ה"י וְא"ו ה"י. וְאֲנּוּן תְּלַת טְפוֹן דְּמַחָא דְאֲתַקְרִיאוּ יִי וּמֵאִי מַחָא דָּא חֲכָמָה עֲלָאָה סְתִימָאָה בְּכַתְרָא בְּרֹאשׁ דָּאִיהוּ כְּתָר עֲלִיוֹן. וְאֵלִין אֲנּוּן יְחִוּד בִּרְכָה קְדֻשָּׁה דְּבִהוּן (שם כ ט) יַעֲנֶנּוּ בִּיּוֹם קְרָאֲנוּ. דְאֲנּוּן רָאשֵׁי תְּבִין דְּעֲלִיהוּ אֲתַמַּר (בְּרַאשִׁית לב כב) וַיַּעֲבֹר אֶת מַעֲבַר יַבֵּק, וְסִלְקִין בְּחֻשְׁבוֹן אֶהְיֶה יְהוָה אֲדַנְי, דְאֲנּוּן נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא בְּאַרְח אֲצִילוֹת מִתְּמָן.

וּבְשֶׁהוֹרֵקָא הַזֶּה מִתְגַּלִּית בְּעוֹלָם,
נֶאֱמַר בָּהּ (ישעיה מ) עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי
לָךְ מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בְּכַח
קוֹלְךָ מִבְּשֶׁרֶת יְרוּשָׁלַיִם. עָלִי לָךְ
בַּנְּקֻדָּה הָעֲלִיּוֹנָה מִן סְגוּלָתָא,
שֶׁהוּא חוֹלֵם עַל צָרִי. הָרִימִי בְּכַח
קוֹלְךָ מִבְּשֶׁרֶת יְרוּשָׁלַיִם הָרִימִי אֶל
תִּירָאִי, בְּשָׁנֵי יוֹדִיִּים, שֶׁהֵם צָרִי,
וְכֻלָּם סְגוּלָתָא.

בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן עוֹלָה לְמַעְלָה קוֹל,
וְעוֹד בְּזֶרְקָא, אָבִינוּ מֵת בַּמַּדְבָּר,
וְאֵין מִיִּתָּה אֵלָא גְלוּת. כִּי בַחֲטָאוֹ
מֵת, בַּחֲטָאֵי הַנְּקֻבָּה שֶׁל סַמְא"ל,
זֶה הַנְּחַשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים שֶׁפָּתָה אֶת
חַוָּה. וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה,
עִם אֵלוֹ הַנוֹעֲדִים עַל ה' בְּעֵדַת
קֶרֶח, מֵאֲלוֹ שֶׁהָיוּ מְקַצְצִים
בַּנְּטִיעוֹת וְעָשׂוּ פְרוּד בֵּין הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְשִׁכְנֵתוֹ, וְהַנְּחַשׁ הַזֶּה
הוּא כְרוּף עַל צְנוּאָרוֹ.

וּמִשׁוּם כֶּף הָאָרִיף בּוֹ וְאָמַר אָבִינוּ
מֵת בַּמַּדְבָּר. וְזֶה קוֹ יֶרֶק שֶׁנֶּאֱמַר
בּוֹ וְהָאָרֶץ הִיִּתָּה תֵהוּ וְבָהוּ. וְהוּא
קוֹ יֶרֶק שֶׁסּוּבֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם.
זֶה קוֹ בַּחֲנֹק רוּחַ סְעָרָה. וְעָלִיו
נֶאֱמַר (איכה ד) רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ ה'
נִלְכַד בְּשַׁחֲתוֹתָם. רוּחַ אֵף בּוֹ
נִלְכַד מְשִׁיחַ ה' שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית
א) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמַּיִם, וְעָלִיו נֶאֱמַר וּבְרוּחַ אֲפִיךָ
נִעְרַמוּ מַיִם. וְאֵלוֹ הַמַּיִם שֶׁל
הַתּוֹרָה.

בְּזֶמֶן שְׂאוֹתָם הָרְשָׁעִים שֶׁל
הָעוֹלָם נִצְבּוּ כְמוֹ נֵד נִזְלִים, טְפוֹת
טְפוֹת, מַעֲט שֵׁם מַעֲט שֵׁם. מִשׁוּם
שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ הָאֱמוּנָה, קִפְאוּ
תְהַמַּת בְּלֵב יָם. מַה זֶה לֵב יָם?
זֶה ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית. כָּלֵם קִפְאוּ, כְּדִי שֶׁלֹּא
יִתְגַּרֵּה (יִתְנַה) בָּהֶם אֵף. מַהוּ יָם?
זוֹ הָאֵם שֶׁהִיא קְפוּאָה, חֲתוּמָה
בִּינֵיהֶם, וְלֹא מְזַרְמָה וּמְשַׁפִּיעָה
בְּעוֹלָם. וּכְשֶׁרוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּף
הוּא לְטַל נִקְמָה מִן הַנְּחַשׁ

וְכֵר הַאִי זֶרְקָא אֲתַגְלִיא בְּעָלְמָא אֲתַמַּר בִּיהּ
(ישעיה מ ט) עַל הַר גְּבוּהָ עָלִי לָךְ מִבְּשֶׁרֶת צִיּוֹן
הָרִימִי בְּכַח קוֹלְךָ מִבְּשֶׁרֶת יְרוּשָׁלַיִם. עָלִי לָךְ
בַּנְּקֻדָּה עֲלָאָה מִן סְגוּלָתָא דְאִיהוּ חוֹלֵם עַל צָרִי.
הָרִימִי בְּכַח קוֹלְךָ מִבְּשֶׁרֶת יְרוּשָׁלַיִם הָרִימִי אֶל
תִּירָאִי בְּתַרְיִן יוֹדִין דְאֲנוּן צָרִי וְכֻלְהוּ סְגוּלָתָא.

בְּהַהוּא זְמַנָּא סְלֻקָּא לְעֲלָא קָלָא וְעוֹד בְּזֶרְקָא
(במדבר כו ג) אָבִינוּ מֵת בַּמַּדְבָּר, וְלִית מִיִּתָּה

(דף קל ע"ב) אֵלָא גְלוּתָא. כִּי בַחֲטָאוֹ מֵת. בַּחֲטָאוֹ
נוֹקְבָא דְסַמְאֵל דָּא נְחַשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים דִּפְתִּי
לְחַוָּה. וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה, בְּאֲלִין
נוֹעֲדִים עַל ה' בְּעֵדַת קֶרֶח, מֵאֲלִין דְהוּוּ
מְקַצְצִין בַּנְּטִיעוֹת וְעָבְדוּ פְרוּדָא בֵּין קְדָשָׁא
בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתָּהּ, וְהַאִי נְחַשׁ אִיהוּ כְּרִיכָא
עַל צְנוּאָרוֹ.

וּבְגִין דָּא אָרִיף בִּיהּ וְאָמַר אָבִינוּ מֵת בַּמַּדְבָּר.
וְדָא קוֹ יֶרֶק דְאֲתַמַּר בִּיהּ (בראשית יא ב) וְהָאָרֶץ

הִיִּתָּה תֵהוּ וְבָהוּ. וְאִיהוּ קוֹ יֶרֶק דְאֲסַחַר כָּל
עָלְמָא דָּא קוֹ בַּחֲנֹק רוּחַ סְעָרָה, וְעָלָה אֲתַמַּר
(איכה ד כ) רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ ה' נִלְכַד בְּשַׁחֲתוֹתָם.

רוּחַ אֵף בִּיהּ נִלְכַד מְשִׁיחַ ה', דְאֲתַמַּר בִּיהּ
(בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.
וְעָלָה אֲתַמַּר (שמות טו ח) וּבְרוּחַ אֲפִיךָ נִעְרַמוּ מַיִם.

וְאֲלִין מַיָּא דְאוּרִיתָא.

בְּזֶמְנָא דְאֲנוּן חִיבִיא בְּעָלְמָא נִצְבּוּ כְמוֹ נֵד
נִזְלִים, טְפִיז טְפִיז זְעִיר שֵׁם זְעִיר שֵׁם.

בְּגִין דְלֹא אֲשַׁתְּכַח מֵהַמְנוּתָא, קִפְאוּ תְהַמַּת
בְּלֵב יָם, מַאי לֵב יָם. דָּא לֵב אֱלֹהִים דְעוֹבְדָא
דְּבְרֵאשִׁית. כָּלְהוּ קִפְאוּ. בְּגִין דְלֹא יִתְגַּרֵּי (נ"א

אֲתַחֲבִי) אֵף בְּהוּן. מַאי יָם דָּא אֲמָא דְאִיהִי גְלוּדָא
חֲתִימָא בִּינֵיהוּ. וְלֹא אֲתַנְּגִידַת וְאֲשַׁפְּעָא
בְּעָלְמָא. וְכֵד בְּעִי קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא לְנִטְלָא

וממך רבבותיו, מה כתוב? נשפת
ברוחך כסמו ים.

ובאותו הזמן נמשכים מים של
התורה ומשפיעה למטה. ואותם
מים זידונים צללו פעופרת במים
אדירים מהם, שהם מאותו
שנאמר (תהלים לג) אדיר במרום ה'.
בהם אבנים מפלמות (הק). ויש
אבנים מצד אחר שנאמר בהם
עץ ואבן, יוצאים מהן מים
זידונים, מי המבול. ומי גורם
שהם שולטים על העולם?
הלוחות אבני התורה שנשברו,
שהם אבנים מפלמות שמהן היו
יוצאים מים חיים.

ובשאלו מתגברים, מה כתוב?
וברב גאונך תהרס קמיה. ונעשו
להם אבנים של סקילה וחשף על
פני תהום. ויהי הענן והחשף,
ולא קרב זה אל זה כל הלילה.
ונאמר בו (שם קלט) גם חשף לא
יחשיף ממך. ונאמר בו (שמות י)
ויהי חשף אפלה בכל ארץ
מצרים, ולכל בני ישראל היה אור
במושבתם.

וסוד הדבר - ועתה לא ראו אור
בהיר הוא בשחקים (איוב לו). נאמר
פאן ועתה לא ראו אור, ונאמר
במצרים לא ראו איש את אחיו
ולא קמו איש מתחתיו. ולכל בני
ישראל היה אור. וחשף הוא
שרפה, ועליו נאמר תשלח חרוֹנֶךָ
יאכלמו פקש. וזהו אש אוכלת
אש, האש של התורה שאוכלת
אש נכריה. תהו"ם הוא המו"ת.

ויש תהום אחר שנאמר בו (תהלים
מב) תהום אל תהום קורא לקול
צנוּרִיךָ. מה זה צנוּרִיךָ? אותם
הצנורות של החכמה שהם ווי
העמודים. כל משברִיךָ - אלו
הטעמים של התורה. וגליך - אלו
הנקודים של התורה. עלי עברו
- זה סוד העבור, שנאמר בו (שמות
לד) ויעבר ה' על פניו ויקרא.

נוקמא מן חוֹיָא ומן רתיכוּי, מה כתיב נשפת
ברוחך כסמו ים.

ובהוא זמנא אתמשכן מיא דאורייתא
ואשפעא לתתא. ואנון מים זידונים
צללו פעופרת במים אדירים מניהו. דאנון
מההוא דאתמר (תהלים צג ד) אדיר במרום ה'. בהו
אבנין מפלמין (אבנין), ואית אבנין מסטרא אחרא
דאתמר בהון (דברים כט טו) עץ ואבן, מניהו נפקין
מים זידונים מי טופנא, ומאן גרים דאנון
שלטין על עלמא. לוחות אבני אורייתא
דאתברו, דאנון אבנין מפלמין דמנהון הו
נפקין מים חיים.

וכר אלין מתגברין מה כתיב וברב גאונך תהרס
קמיה. ואתעבידו לון אבנין דסקילה
וחשף על פני תהום. (שמות יד כ) ויהי הענן
והחשף, ולא קרב זה אל זה כל הלילה. ואתמר
ביה (שם קלט יב) גם חשף לא יחשיף ממך. ואתמר
ביה (שמות יכה) ויהי חשף אפלה בכל ארץ מצרים,
ולכל בני ישראל היה אור במושבתם.

ורזא דמלה (איוב לו כא) ועתה לא ראו אור בהיר
הוא בשחקים. אתמר הכא ועתה לא ראו
אור. ואתמר במצראי לא ראו איש את אחיו
ולא קמו איש מתחתיו וגו'. ולכל בני ישראל
היה אור. וחשף הוא שרפה, ועלה אתמר
תשלח חרוֹנֶךָ יאכלמו פקש. ודא איהו אש
אוכלת אש, אשא דאורייתא דאכלא אשא
נוכראה. תהו"ם הוא המו"ת.

ואית תהום אחרא דאתמר ביה (תהלים מב ח) תהום
אל תהום קורא לקול צנוּרִיךָ. מאי
צנוּרִיךָ. אנון צנוּרִין דחכמתא דאנון ווי
העמודים. כל משברִיךָ, אלין טעמים
דאורייתא. וגליך, אלין נקודי אורייתא. עלי
עברו דא רזא דעבור. דאתמר ביה (שמות לד ו)
ויעבר ה' על פניו ויקרא.

וְיֵשׁ תְּהוֹם דְּאִיהוּ בְּהַפּוּף אֲתִיּוֹת הַרְג. וְהוּא הַרְג. וְאֲרַבַּע הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם יְהוָה שׁוֹלְטוֹת עַל אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, סְקִילָה שְׂרָפָה הַרְג וְחִנֵּק. י' עוֹשֶׂה סְקִילָה בַּה"ו. ה' עוֹשֶׂה שְׂרָפָה בְּתַהוּ, שְׂהוּא קוּ יֶרֶק, וְהוּא תְּשׁוּבָה. ה' מִתְּלַבֵּשׁת בּוֹ לַעֲשׂוֹת דִּין בְּרִשְׁעִים. ו' הַתְּלַבֵּשׂה בַּחֲשָׁף לַעֲשׂוֹת בּוֹ שְׂרָפָה. ה' הַתְּלַבֵּשׁ בְּתַהוֹם, שְׂהוּא הַמְּנוֹת, לַעֲשׂוֹת בּוֹ הַרְג.

וְהָאֲרִיז קְלִילָא מְפֻלְהוּ קְלַפִּין, וְשְׂכִינְתָא מִתְּלַבֵּשׁת בָּהּ לְבַעֲרָא רוּחַ הַטְּמָאָה. כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (זכריה יג ב) וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאֲרִיז, וְאִית מָאן דְּאֲמַר דְּבִאֲלִין קְלַפִּין אִיהוּ שְׂמָא קְדִישָׁא בְּהַפּוּכָא הוּהִי. וְרָזָא דְּמָלְהָ (אסתר ה יג) וְכָל זֶה אֵינְנִי שׁוֹ"ה ל"י. וְאֲנוּן ה' בְּתַהוּ ו' בְּבַהוּ. ב"ו הו"א אֲנִי וְהו"ו. וְחֲשָׁף עַל פְּנֵי תְּהוֹם. וְחֲשָׁף בִּיהַי ה'. תְּהוֹם בִּיהַי י'. וְכַד אִיהִי ה' זַעֲרָא בְּקַלְפָּה דְּאִיהִי תַהוּ, מַה כְּתִיב (ישעיה מה יח) לֹא תַהוּ בְּרָאָה. דְּלִית לָהּ חִבּוּרָא וְיַחּוּדָא עִם בַּעֲלָהּ כַּד אִיהִי מִתְּלַבֵּשׂת בְּתַהוּ.

וְהָאֲרִיז קְלַפִּין אֲתַקְרִיאוּ עֲרִיּוֹת, וְעַלִּיהוּ אֲתַמַּר (ויקרא יח ז) עֲרֹת אָבִיךָ וְעֲרֹת אִמְךָ לֹא תַגְּלֶה. דָּא חֲשָׁף וְתַהוֹם דְּאֲנוּן עֲרֹת אָבִי וְאִמָּא דְּאֲנוּן י"ה. (שם פסוק יז) עֲרֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ, תַהוּ וְחֲשָׁף. (שם פסוק ט) עֲרֹת אַחֻותֶיךָ בַת אָבִיךָ אוּ בַת אִמְךָ, דָּא ה' זַעֲרָא. כְּלָהוּ עֲרִיין אֲנוּן הָכָא וְהָכָא אֲתַמַּר (ישעיה כג יח) לֹאֲכַל לְשִׁבְעָה וְלַמְכַסֶּה עֲתִיק.

וְהָאֲרִיז הִיָּתָה תַהוּ. בְּזַמְנָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָיָה בְּאֵלוּ הַקְּלַפּוֹת, הָיָה בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבֵן. וְהָיָה פְּרֻשָׁה שְׂאִין הַשְּׁפָעָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְהַנְּהַר, שְׂהוּא צְדִיק, יַחְרַב וְיִבֵּשׁ, בְּשִׁנֵּי עוֹלָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְיֵשׁ מִי שְׂאוּמַר, שְׁעַלָּה

וְאִית תְּהוֹם דְּאִיהוּ בְּהַפּוּף אֲתִיּוֹת הַמְּנוֹת, וְאִיהוּ הַרְג. וְאֲרַבַּע אֲתִיּוֹת דְּשֵׁם יְהוָה שְׁלִטִין עַל אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה שְׂרָפָה הַרְג וְחִנֵּק י' עֲבִידַת סְקִילָה בַּה"ו. ה' עֲבִיד שְׂרָפָה בְּתַהוּ דְּאִיהוּ קוּ יֶרֶק. וְאִיהוּ תְּשׁוּבָה. ה' אֲתַלְבֵּשׁת בִּיהַי לְמַעַבְד דִּינָא בְּחִיבָיָא. ו' אֲתַלְבֵּשׁ בַּחֲשָׁף לְמַעַבְד בִּיהַי שְׂרָפָה. ה' אֲתַלְבֵּשׁ בְּתַהוֹם דְּאִיהוּ הַמְּנוֹת לְמַעַבְד בִּיהַי הַרְג.

וְהָאֲרִיז קְלִילָא מְפֻלְהוּ קְלַפִּין, וְשְׂכִינְתָא מִתְּלַבֵּשׁת בָּהּ לְבַעֲרָא רוּחַ הַטְּמָאָה. כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (זכריה יג ב) וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאֲרִיז, וְאִית מָאן דְּאֲמַר דְּבִאֲלִין קְלַפִּין אִיהוּ שְׂמָא קְדִישָׁא בְּהַפּוּכָא הוּהִי. וְרָזָא דְּמָלְהָ (אסתר ה יג) וְכָל זֶה אֵינְנִי שׁוֹ"ה ל"י. וְאֲנוּן ה' בְּתַהוּ ו' בְּבַהוּ. ב"ו הו"א אֲנִי וְהו"ו. וְחֲשָׁף עַל פְּנֵי תְּהוֹם. וְחֲשָׁף בִּיהַי ה'. תְּהוֹם בִּיהַי י'. וְכַד אִיהִי ה' זַעֲרָא בְּקַלְפָּה דְּאִיהִי תַהוּ, מַה כְּתִיב (ישעיה מה יח) לֹא תַהוּ בְּרָאָה. דְּלִית לָהּ חִבּוּרָא וְיַחּוּדָא עִם בַּעֲלָהּ כַּד אִיהִי מִתְּלַבֵּשׂת בְּתַהוּ.

וְהָאֲרִיז קְלַפִּין אֲתַקְרִיאוּ עֲרִיּוֹת, וְעַלִּיהוּ אֲתַמַּר (ויקרא יח ז) עֲרֹת אָבִיךָ וְעֲרֹת אִמְךָ לֹא תַגְּלֶה. דָּא חֲשָׁף וְתַהוֹם דְּאֲנוּן עֲרֹת אָבִי וְאִמָּא דְּאֲנוּן י"ה. (שם פסוק יז) עֲרֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ, תַהוּ וְחֲשָׁף. (שם פסוק ט) עֲרֹת אַחֻותֶיךָ בַת אָבִיךָ אוּ בַת אִמְךָ, דָּא ה' זַעֲרָא. כְּלָהוּ עֲרִיין אֲנוּן הָכָא וְהָכָא אֲתַמַּר (ישעיה כג יח) לֹאֲכַל לְשִׁבְעָה וְלַמְכַסֶּה עֲתִיק.

וְהָאֲרִיז הִיָּתָה תַהוּ. בְּזַמְנָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָיָה בְּאֵלוּ קְלַפִּין הָיָה בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת וּמַחְרִיבֵן. וְהָיָה אֲוִקְמוּהָ דְּלִית הַשְּׁפָעָה בְּכָל עֲלָמִין. וְנַהַר דְּאִיהוּ צְדִיק יַחְרַב וְיִבֵּשׁ בְּתַרִין עֲלָמִין בְּעֲלָמָא דִּין וּבְעֲלָמָא דְּאֲתִי. וְאִית מָאן

במחשבתו לבנות עולמות ולהחריבן, ואמר: אלה מועילים לי, ואלו לא מועילים לי. אלו שנאמר בהם את השמים ואת הארץ - מועילים לי. האחרים שנאמר בהם והארץ היתה תהו ובהו, שמראה על עולמות שעלה ברצונו לברא אותם ולא עשה אותם, עליהם נאמר תהו ובהו, באלה הוא אמר לא מועילים לי.

ובזמן שהקדוש ברוך הוא בא אליו הקלפות, נאמר בו (איכה א) סכתה בענן לך מעבור תפלה. בהו וחשף, עליהם נאמר ויהי הענן והחשף, ואלו הם קלפות האגוז, המח מבפנים שנחלק לארבעה צדדים. זה יהו"ה שהוא אינו מקבל טמאה, כמו שנאמר (ירמיה כב) הלא כה דברי כאש נאם ה'. מה האש לא מקבל טמאה, אף שמו אינו מקבל טמאה.

ובזמן שמעברות הקלפות הללו, ישברו מהאגוז. התפלה, שהיא השכינה אדנ"י, עולה לבעלה, שהוא יו"ד, שבזמן שהוא היה מכסה ממנה בקלפות הללו, היא נקראת עניה ויבשה, ואין לה אלא מה שהביאו לה עבדיה בחשאי.

ובאותו הזמן שמתפשט הקדוש ברוך הוא מהקלפות הללו, נאמר בו (ישעיה ל) ולא יבנה עוד מוריה ויהיו עיניו ראות את מוריה. ומיד שנהיה היבשה, נאמר בו מלא כל הארץ כבודו. ונקראת הברכה שלו, הקטרת שלו, הקשר שלו, הקשור שלו, ושורפת כל אותן הקלפות ועולה אליו. זהו שכתוב (ויקרא ו) זאת תורת העולה, בתפלת שחרית. היא העלה - היא העולה אליו בתפלת המנחה. על מוקדה על המזבח כל הלילה - בתפלת ערבית, שבה היא שורפת את כל

דאמר דסליק במחשבתה למבני עלמין ולהחריבן, ואמר דין מהנני לי ודין לא מהנני לי. אלין דאתמר בהון את השמים ואת הארץ מהנני לי. אחרנין דאתמר בהון והארץ היתה תהו ובהו, דאחזי על עלמין דסליק ברעותה למברא לון ולא עביד לון. עליהו אתמר תהו ובהו באלין אמר לא מהנני לי.

ובזמנא דקדשא בריה הוא באלין קלפין אתמר ביה (איכה ג ד) סכתה בענן לך מעבור

תפלה. בהו וחשף, עליהו אתמר (שמות יד כ) ויהי הענן והחשף. ואלין אנון קלפין דאגוזא מחא מלגאו דאתפלג לארבע סטרין, דא יהו"ה דאיהו לא קביל מסאבו. כמה דאת אמר (ירמיה כב כט) הלא כה דברי כאש נאם ה'. מה אשא לא מקבל טמאה, אף שמה לא מקבל טמאה.

ובזמנא דמתעברין אלין קלפין מאגוזא צלותא דאיהו שכינתא אדנ"י סלקא

לגבי בעלה דאיהו יו"ד, דבזמנא דאיהו הוה מתפסיא מנה באנון קלפין, איהו אתקריאת עניה יבשה, ולית לה אלא מה שהביאו לה עבדיה בחשאי.

ובהו זמנא דאתפשט קדשא בריה הוא מאלין קלפין אתמר ביה (ישעיה ל כ) ולא

יבנה עוד מוריה ויהיו עיניו ראות את מוריה. ומיד דהוה יבשה אתמר ביה (שם א ג) מלא כל

הארץ כבודו. ואתקריאת ברכה דילה, קטרת דילה, קרבנא דילה, קשורא דילה, עולה (דף

קלא ע"א) דילה, ואוקידת כל אנון קלפין וסליקת לגבה. הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) זאת תורת

העלה, בצלותא דשחרית. היא העלה איהו העולה לגבה בצלותא דמנחה. על מוקדה על

המזבח כל הלילה בצלותא דערבית. דבה

הקלפות הללו ששולטות בליגה,
שהיא הגלות.

ובשהיא עולה אליו, עולה בכמה
ריחות ובשמים של גן עדן, שהיא
הגן של התורה, שעליו נאמר (שיר
ד) גן נעול אחתי כלה. סתומה
שאינה נפתחת אלא לבעלה.
וכשנבא בעלה, אדני שפתי
תפתח. נפתחת אל שני עמודי
האמת, ומקבל אותה בשתי
זרועות. זהו שכתוב (שם) שמאלו
תחת לראשי וימינו תחבקני.
יהו"ה יורד אליה, וזהו הסוד של
אמן יאהדונה"י, הוא החבור של
שני השמות. ומשום זה גדול
העונה אמן יותר מן המברך.

באותו הזמן שיהיו שני השמות
כאחד, תתעורר בת המלך בשיר
השירים, ובמשלי ובקהלת, שהם
(שני שמות באחד), שלשת אלפים
משל, שלש יודיים שהם שלש
טפות של המוח שיורדות מן י.
ולאן נמשכים? לצדיק שהיא
קשת, ומה שהיה קטן נעשה
גדול, וסוד הדבר - שופר הולך
פזר גדול. מתי יהיה זריק חץ
בדיוקן הזה?

עוד, פתנות עור חשוכות העינים,
שנאמר בהן ותכהין עיניו מראת,
להסתכל באלו שנאמר בהם
נפתחו השמים ואראה מראות
אלהים. שהם חמש אור של
מעשה בראשית. פתנות עור הם.
והארץ היתה תהו ובהו. והארץ
- אחת. תהו - שמים. בהו - שלש.
וחשך - ארבע. תהום - חמש.
וארבע האותיות שכלולות בגוף,
והן ארבעה יסודות שהן קלפות
האגוז. ומשום זה, והארץ היתה
תהו, ופרשה שתהו היתה מקדם
לכן, שפך דרך הקלפות
שמקדימות את המוח. ורוח
אלהים מרחפת - זה רוחו של
המשיח. מיד שתהיה מרחפת על

איהי אוקידת כל אלין קלפין דשלטאן בליגיא
דאיהי גלותא.

זכר סליקת לגבה, סליקת בכמה ריחין ובסמין
דגנתא דעדן דאיהי גן דאורייתא. דעלה
אתמר (שיר ד יב) גן נעול אחתי כלה. סתימא דלא
אתפתחת אלא לגבי בעלה, וכד ייתי בעלה,
אדני שפתי תפתח, אתפתחת לגבי תרי סמכי
קשוט וקבילת לה בתרין דרועין. הדא הוא
דכתיב (שם ב ו) שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני, יהו"ה נחית לגבה ודא איהו רזא
דאמן יאהדונה"י, איהו חבורא דתרין שמחין.
ובגין דא גדול העונה אמן יותר מן המברך.
בהווא זמנא דיהון תרין שמחין פחדא יתער
ברתא דמלכא בשיר השירים ובמשלי
ובקהלת, דאנון (תרין שמחין בסרא), (מ"א ה יב) שלשת
אלפים משל, תלת יודין דאנון תלת טפין
דמחא דנחתין מן י' ולאן אתמשכו לגבי צדיק
דאיהו קשת, ומה דהוה קטן אתעביד גדול.
ורזא דמלה שופר הולך פזר גדול מתי יהיה
זריק חץ בדיוקנא דא.

עוד (בראשית ג כא) פתנות עור חשיכין דעינין
דאתמר בהון (שם כד א) ותכהין עיניו מראת,
לאסתכלא באלין דאתמר בהון (יחזקאל א א) נפתחו
השמים ואראה מראות אלהים. דאנון חמש
אור דמעשה בראשית פתנות עור אנון (בראשית
א ב) והארץ היתה תהו ובהו. והארץ חד. תהו
תרין. בהו תלתא. וחשך ארבע. תהום חמש.
וארבע אתון אנון דכלילן בגופא, ואנון ארבע
יסודין אנון קלפין דאגוזא. ובגין דא והארץ
היתה תהו, ואוקמוה תהו היתה מקדמת דנא,
דהכי אורחא דקלפין דמקדמין למחא. ורוח
אלהים מרחפת, דא רוחא דמשיחא. מיד
דיהא מרחפת על אפי מיא דאורייתא, מיד

פני מי התורה, מיד תהיה גאלה. זהו שפתוב ויאמר אלהים יהי אור.

וישלחוהו ה' אלהים מיד המשיח שהוא בגן עדן, שנאמר בו וישלחוהו ה' אלהים מגן עדן, מהעדות שלו. ולמה? לעבד את האדמה, שהיא השכינה. משום זה וישלחוהו. מיד שיצא משם, וישבן מקדם לגן עדן את הכרבים, שהם משיח בן דוד ומשיח בן אפרים, שמושכים את רוח המשיח, שנאמר בו ורוח אלהים. זה שיל"ה, אותו שנאמר בו ואצלתי מן הרוח אשר עליך. שפך עולה מש"ה שיל"ה בחשבון.

וישבן מקדם, שהקדים שילה לשניהם, כדי שיהיה מרחפת על פני המים של התורה, והגאלה בו תלויה, והרי פרושה ואת להט החרב המתהפכת. מיד תהיה בידו מטה. ומי הוא? מטטרו"ן, שמתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה. ועוד מטה, זו השכינה המתחוננה. ואם זכו ישראל - מטה כלפי חסד לימין, ויצאו ברחמים, ואם לא - מטה כלפי חובה לצד הגבורה, ששם הנחש אל אחר, שמבקש לשפך דם, ויהרג המשיח ורבים מישראל.

ומשום זה נאמר (רות) חי ה' שכבי עד הבקר, שהוא הבקר של אברהם שיהיה מטה כלפי חסד. ומשום זה, ואת להט החרב המתהפכת, והכל לשמר את דרך עץ החיים, שהיא התורה, שנאמר בה עץ חיים היא למחזיקים בה, והיא התורה שבעל פה. אם זכה האדם - היא סם חיים שלו, ואם לא - היא מתהפכת לו לסם המות. והרי פרושה בעלי המשנה כך, כמו שהמטה שמתהפך ממטה לנחש

יהא פרוקנא. קדא הוא דכתיב (שם א' א) ויאמר אלהים יהי אור.

וישלחוהו ה' אלהים (שם ג' כג), מיד משיחא דאיהו בגנתא דעדן דאתמר ביה וישלחוהו ה' אלהים מגן עדן. מעדות דילה. ואמאי לעבד את האדמה, דאיהי שכינתא, בגין דא וישלחוהו. מיד דיפוק מתמן וישבן מקדם לגן עדן את הכרבים, דאנון משיח בן דוד ומשיח בן אפרים דמשכא רוחא דמשיחא, דאתמר ביה ורוח אלהים, דא שילה, ההוא דאתמר ביה (במדבר יא יז) ואצלתי מן הרוח אשר עליך. דהכי סליק משה שילה בחשבון.

וישבן מקדם דאקדים שילה לתרויהו, בגין דיהא מרחפת על אנפי מיא דאורייתא, ופרקנא ביה תליא, והא אוקמוה ואת להט החרב המתהפכת, מיד יהא בידה מטה ומאי ניהו מטטרו"ן, דאתהפך ממטה לנחש, ומנחש למטה. ועוד מטה דא שכינתא תתאה, ואם זכו ישראל, מטה כלפי חסד לימינא ויפקון ברחמי. ואם לאו, מטה כלפי חובה לסטרא דגבורה, דתמן נחש אל אחר דתבע לשפך דמא, ויתקטיל משיחא וסגיאין מישראל.

ובגין דא אתמר (רות ג' יג) חי ה' שכבי עד הבקר, דאיהו בקר דאברהם דיהא מטה כלפי חסד. ובגין דא ואת להט החרב המתהפכת. וכלא לשמר את דרך עץ החיים, דאיהי אורייתא. דאתמר בה (משלי ג' יח) עץ חיים היא למחזיקים בה. ואיהי אורייתא שבעל פה. אי זכה בר נש, איהי סם חיים דילה. ואם לאו, היא מתהפכת ליה לסם המות. והא אוקמוה מארי מתניתין הכי, פגונא דמטה דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה. ובזמנא ההוא

ומנחש למטה. ובזמן ההוא ימחו
מן העולם כל אותם שנאמר בהם
ויעשו גם הם חרטמי מצרים
בלטיהם פן. עד כאן.

בזאת יבא אהרן אל הקדש. בא
וראה, איך אדם מפיק רצון
מהקדוש ברוף הוא אלא בזאת,
שעליה נאמר (משלי יח) מצא אשה
מצא טוב. וזאת היא עת לעשות
לה'. וכמה עתים יש, ועליהם
נאמר ואל יבא בכל עת. ושלמה
אמר אותם בספרו (קהלת א) עת
לבכות ועת לשחוק. הם עשרים
ושמונה. ועל זה הזהיר לאהרן
ואל יבא בכל עת אל הקדש,
שהוא קדש ישראל לה'.

וכשהשכינה הנקראת זאת עם
ישראל, שנאמר בה ואף גם זאת
בהיותם בארץ איביהם, ישראל
מה הם אומרים לה? אנה הלך
דודך היפה בנשים (שיר השירים ו),
בכמה תחנונים ותפלות וציצית
ותפלין ושבתות וימים טובים,
שעליו נאמר (שמות לא) בני ובין
בני ישראל אות היא. אות של
ברית מילה, אות של שבת, אות
של יום טוב, אות של תפלין.
ועליו נאמר על זאת יתפלל כל
חסיד אליך. מצא אשה מצא טוב.
והנביא אמר (ירמיה יט) אל יתהלל
חכם כי אם בזאת.

ויעקב אבינו, בעבור שהיה יודע
שזאת היא היתה עקר להפיק
רצון אבינו שבשמים, צנה לבניו
והודיעם בזאת, שנאמר (בראשית
מט) וזאת אשר דבר להם אביהם.
ודוד היה יודע שבה מפיק רצון
מה', כשהיה נלחם עם אויביו
אמר (תהלים כז) אם תחנה עלי
מחנה, בזאת אני בוטח.

והנביא, פשראה צערן של
ישראל בגלות, ולא ראה להם

בעבור זאת, אמר (איכה ג כא)

אתמחון מעלמא כל אנון דאתמר בהון (שמות ז
יא) ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלטיהם פן.
עד כאן.

בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז ג). בא וראה
איך אדם מפיק רצון מהקדוש ברוף
הוא אלא בזאת, שעליה נאמר (משלי יח כ) מצא
אשה מצא טוב. וזאת היא (תהלים קיט קכו) עת
לעשות לה'. וכמה עתים יש, ועליהם נאמר
ואל יבא בכל עת. ושלמה אמר אותם בספרו.
(קהלת ג ד) עת לבכות ועת לשחוק. הם כ"ח. ועל
זה הזהיר לאהרן ואל יבא בכל עת אל הקדש,
שהוא (ירמיה ב ג) קדש ישראל לה'.

וכשהשכינה הנקראת זאת עם ישראל, שנאמר
בה (ויקרא כו י) ואף גם זאת בהיותם
בארץ איביהם, ישראל מה הם אומרים לה
אנה הלך דודך היפה בנשים וגו' (שיר השירים ו,
א), בכמה תחנונים ותפלות, וציצית ותפלין
ושבתות וימים טובים, שעליו נאמר (שמות לא יז)
בני ובין בני ישראל אות היא. אות של ברית
מילה, אות של שבת, אות של יום טוב, אות
של תפלין. ועליו נאמר (תהלים לב ו) על זאת יתפלל
כל חסיד אליך. מצא אשה מצא טוב וגו'.
והנביא אמר (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם פי אם
בזאת.

ויעקב אבינו בעבור שהיה יודע שזאת היא
היתה עקר להפיק רצון אבינו
שבשמים, צנה לבניו (דף קלא ע"ב) והודיעם
בזאת. שנאמר (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם
אביהם. ודוד היה יודע שבה מפיק רצון מה',
כשהיה נלחם עם אויביו אמר (תהלים כז ג) אם
תחנה עלי מחנה. בזאת אני בוטח.

והנביא, פשראה צערן של ישראל בגלות,
ולא ראה להם מנוחה וגאלה אלא

זאת אָשִׁיב אֶל לְבִי. וְכֵן מִשָּׁה (שמות ט טז) וְאוֹלָם
 בְּעִבּוֹר זֹאת הָעֲמֻדָּתִיךָ. וְכֵן לִיהוּדָה (דברים לג ז)
 וְזֹאת לִיהוּדָה. וּמִי שְׁלֹא שָׁת לְבוֹ גַם לְזֹאת,
 עָלְיוֹ נֹאמֵר (תהלים צב ז) וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.
 וְעַתָּה צְרִיף אֶתָּה לְדַעַת פִּיּוֹן שֶׁהָאָדָם בָּהּ יִפְיֵק
 רְצוֹנוֹ, וּבָהּ מְשִׁיג שֵׁם ה' שְׁזָהוּ סוּד עַל
 זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד. וְעַל זֹאת וְדָאֵי לְשֵׁם ה'
 שֶׁהוּא עַל זֹאת. לָמָּה תִּקְנֵנוּ בְּשַׁחֲרִית תְּפִלָּה
 לְמִדָּה יְדוּעָה. וְכֵן בְּמִנְחָה לְמִדָּה יְדוּעָה. וְכֵן
 בְּעֶרְבִית לְמִדָּה יְדוּעָה. וְכֵן בְּשַׁבַּת לְמִדָּה
 יְדוּעָה. וְכֵן בְּיוֹם טוֹב לְמִדָּה יְדוּעָה. וְכֵן
 בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה לְמִדָּה יְדוּעָה. אֲלֵא מָה
 שֶׁאָמַר עַל זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁיִהְיֶה הוּא בְּכָל
 סְפִירָה וּסְפִירָה. כְּמָה שֶׁאָמַר דָּוִד (דח"א כט יא) לָךְ
 ה' הִגְדַּלְתָּ וְהִגְבַּוְרָה וּגּוֹ'. וְכָל סְפִירָה אֵין לָהּ
 פְּעֻלָּה בַּתְּחִתּוֹנִים, אֲלֵא עַל יְדֵי הַמַּלְכוּת.
 שֶׁנֹּאמַר בָּהּ (תהלים קג יט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה.
 אַבְרָם בְּזִמְן שֶׁצְרִיף הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַצְדִּיק
 צְדִיק וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה, שֶׁהוּא מַלְכוּת
 עִם הַתְּחִתּוֹנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת
 וְנִקְרָאִים צְדִיקִים עַל שְׁמוֹ. וְה' נִקְרָא עַל שְׁמוֹ
 צְדִיק. שֶׁנֹּאמַר (שם קמה יז) צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו.
 וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו בְּצַדִּיקָה.
 וְאֵין צְדָקָה אֲלֵא תְּפִלָּה, שֶׁהִיא צ', תְּשׁוּעִים
 אֲמִנִים. ד', אַרְבַּע קְדָשׁוֹת בְּכָל יוֹם. ק',
 מֵאָה בְּרֻכּוֹת. ה', חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה. וְזֶהוּ
 (משלי יד לד) וְצַדִּיקָה תְּרוֹמֵם גּוֹי. וְעָלְיוֹ נֹאמֵר
 לְאַבְרָהָם (בראשית טו ו) וַיַּחֲשֶׁבֶה לּוֹ צְדָקָה.

וּבְשֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִגָּן בָּהּ נֹאמַר בָּהּ (ישעיה נט יז)
 וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כַּשֶּׁרֶץ. מִצַּד ה' הִיא
 צְדָקָה. וּמִצַּד י' הִיא כּוֹבֵעַ עַל רֹאשׁ צְדִיק,
 אוֹת בְּרִית עֲטָרָה בְּרֹאשׁ כָּל צְדִיק. וּמִצַּד ו'
 כּוֹבֵעַ עַל רֹאשׁ צְדִיק, אוֹ בְרִית עֲטָרָה בְּרֹאשׁ כָּל צְדִיק. וּמִצַּד ו'
 נֹאמַר בָּהּ אַרְכָּה מֵאַרְץ מְדָה.

מִנְיָחָה וּגְאֻלָּה אֲלֵא בְּעִבּוֹר זֹאת,
 אָמַר (איכה א) זֹאת אָשִׁיב אֶל לְבִי.
 וְכֵן מִשָּׁה - וְאוֹלָם בְּעִבּוֹר זֹאת
 הָעֲמֻדָּתִיךָ. וְכֵן לִיהוּדָה - וְזֹאת
 לִיהוּדָה. וּמִי שְׁלֹא שָׁת לְבוֹ גַם
 לְזֹאת, עָלְיוֹ נֹאמֵר וְכִסִּיל לֹא יִבִּין
 אֶת זֹאת.

וְעַתָּה צְרִיף אֶתָּה לְדַעַת, פִּיּוֹן
 שֶׁהָאָדָם בָּהּ יִפְיֵק רְצוֹנוֹ, וּבָהּ
 מְשִׁיג שֵׁם ה' שְׁזָהוּ סוּד עַל זֹאת
 יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד. וְעַל זֹאת - וְדָאֵי
 לְשֵׁם ה' שֶׁהוּא עַל זֹאת. לָמָּה
 תִּקְנֵנוּ בְּשַׁחֲרִית תְּפִלָּה לְמִדָּה
 יְדוּעָה, וְכֵן בְּמִנְחָה לְמִדָּה יְדוּעָה,
 וְכֵן בְּעֶרְבִית לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן
 בְּשַׁבַּת לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּיוֹם
 טוֹב לְמִדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּעֶשְׂרֵת
 יְמֵי תְּשׁוּבָה לְמִדָּה יְדוּעָה? אֲלֵא
 מָה שֶׁאָמַר עַל זֹאת, הוּא מוֹרָה
 שְׁיִהְיֶה הוּא בְּכָל סְפִירָה
 וּסְפִירָה, כְּמֹ שֶׁאָמַר דָּוִד לָךְ ה'
 הִגְדַּלְתָּ וְהִגְבַּוְרָה. וְכָל סְפִירָה אֵין
 לָהּ פְּעֻלָּה בַּתְּחִתּוֹנִים אֲלֵא עַל יְדֵי
 הַמַּלְכוּת, שֶׁנֹּאמַר בָּהּ וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מַשְׁלָה.

אַבְרָם בְּזִמְן שֶׁצְרִיף הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְהַצְדִּיק צְדִיק וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ
 צְדָקָה, שֶׁהוּא מַלְכוּת עִם
 הַתְּחִתּוֹנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל
 הַסְּפִירוֹת וְנִקְרָאִים צְדִיקִים עַל
 שְׁמוֹ. וְה' נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צְדִיק,
 שֶׁנֹּאמַר צְדִיק ה' בְּכָל דְּרָכָיו,
 וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו בְּצַדִּיקָה.
 וְאֵין צְדָקָה אֲלֵא תְּפִלָּה, שֶׁהִיא צ'
 - תְּשׁוּעִים אֲמִנִים. ד' - אַרְבַּע
 קְדָשׁוֹת בְּכָל יוֹם. ק' - מֵאָה
 בְּרֻכּוֹת. ה' - חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה.
 וְזֶהוּ וְצַדִּיקָה תְּרוֹמֵם גּוֹי. וְעָלְיוֹ
 נֹאמֵר לְאַבְרָהָם וַיַּחֲשֶׁבֶה לּוֹ
 צְדָקָה.

וּבְשֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִגָּן בָּהּ, נֹאמֵר
 בָּהּ (ישעיה נט) וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כַּשֶּׁרֶץ.
 מִצַּד ה' הִיא צְדָקָה. וּמִצַּד י' הִיא
 כּוֹבֵעַ עַל רֹאשׁ צְדִיק, אוֹ בְרִית עֲטָרָה
 בְּרֹאשׁ כָּל צְדִיק. וּמִצַּד ו'
 נֹאמַר בָּהּ אַרְכָּה מֵאַרְץ מְדָה.

מצד ה' עליונה - ורחבה מני ים. ובשרוצה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה, כל הספירות כלולים בה ונקראו נביאים. ומלכות היא דמיון כלם, שנאמר (הושע יב) וכיד הנביאים אדמה, כמו שנאמר ודברתי על הנביאים, שהיא כמו אספקלריה שכל הפנים נראים בה. וכן כל הספירות מראות בה כחם ודמיונם וצורותם, לכל נביא כפי השגתו למעלה.

וכמו כן למטה היא מתלבשת בכסא הכבוד, ובכל המלאכים והאופנים וחיות הקדש, ובכל הרקיעים והכסאות שבהם המלאכים התלויים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם, שנאמר (קהלת ה) כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם. וכן בכל פוכב ומזל, כמו שנאמר ומלכותו בכל משלה. וזהו וכיד הנביאים אדמה. לכל אחד נדמה כפי כחו שהיא נשמתו. (והכו אמרם העונה אמן בכל בחו).

ה' הוא בכתר, שהיה קדם שנברא העולם הוא ושמו לבד בכתר, כשברא העולם במדת ראשית, ירד עליו ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה וספירה כמדליק נר מנר, ואינו חסר מן הראשונה ולא מחברתה עד אין סוף ואין תכלית.

ומי שמפיר אותו בזאת, כאלו מפיר אותו בעליונים ובתחתונים, בעבור שהיא כלולה מהעליונים, והיא יחוד וקשר כלם, והיא מתלבשת בכל התחתונים. ועל זה אמר הנביא (ירמיה ט) כה אמר ה' אל יתהלל חכם, כי אם בזאת וגו', השפל וידע אותי. היא נקראת נבואה מצד הנביאים, חכמה מצד החכמים. שכל הספירות נקראים חכמה.

נאמר בה (איוב יא ט) ארפה מארץ מדה. ומצד ה' עליונה ורחבה מני ים.

ובשרוצה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה כל הספירות כלולים בה ונקראים נביאים. ומלכות היא דמיון כלם. שנאמר (הושע יב יא) וכיד הנביאים אדמה. כמה שנאמר ודברתי על הנביאים וגו'. שהיא כמו אספקלריא שכל הפנים נראים בה. וכן כל הספירות מראים בה כחם ודמיונם וצורותם, לכל נביא כפי השגתו למעלה.

וכמו כן למטה היא מתלבשת בכסא הכבוד, ובכל המלאכים והאופנים וחיות הקדש, ובכל הרקיעים והכסאות שבהם התלויים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם. שנאמר (קהלת ה ז) כי גבה מעל גבה שמר וגבוהים עליהם. וכן בכל פוכב ומזל. כמו שנאמר (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה. וזהו וכיד הנביאים אדמה. לכל אחד נדמה לפי כחו שהיא נשמתו (והכו אמרם העונה אמן בכל בחו).

ה' הוא בכתר, שהיה קדם שנברא העולם הוא ושמו לבד בכתר. כשברא העולם במדת ראשית, ירד עליו ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה וספירה כמדליק נר מנר, ואינו חסר מן הראשונה ולא מחברתה עד אין סוף ואין תכלית.

ומי שמפיר אותו בזאת, כאלו מפיר אותו בעליונים ובתחתונים. בעבור שהיא כלולה מהעליונים. והיא יחוד וקשר כלם. והיא מתלבשת בכל התחתונים. ועל זה אמר הנביא (ירמיה ט כב) כה אמר ה' אל יתהלל חכם כי אם בזאת וגו', השפל וידע אותי. היא נקראת נבואה מצד הנביאים, חכמה מצד החכמים. שכל הספירות נקראים חכמה.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזהר העולמי - 0548436784)

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׂמִימִם וְאֶרֶץ

סֵפֶר

חֲשִׁבוֹנוֹת

הַזֶּהָר

לְחֵשֶׁב מַחְשָׁבֹת

אֵיךְ יְהוּדֵי יְכוּל לְזַכּוֹת בְּשָׁעָה
אַחַת לְמִלְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בע"ה"ק בית שמש טובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

לְמַדּוּ וְהַפִּיצוּ סֵפֶר הַזֹּהַר הַיּוֹמִי

בְּדוּק וּמְנִסָּה לְכֹל מִינֵי סְגוּלוֹת רְפוּאוֹת וַיְשׁוּעוֹת

מִזְרֵי וְרִבּוּתֵינוּ! לִבֵּר הִיא מִסִּפִּיק

עַד מַתִּי? בּוֹאוּ נִתְעוֹרֵר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"ל.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"ל.
- ❖ מאנשים שנעלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"ל.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"ל.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים פיזית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאינם בריאים נפשית רח"ל.
- ❖ מאנשים שאבדו פרנסתם רח"ל.
- ❖ מאנשים שהסתבכו במשפטים קשים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים ואין להם ילדים רח"ל.
- ❖ מאנשים שילדיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמתייגעים בשידוכים רח"ל.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"ל.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשברו רח"ל.

**העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת
מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל**

אבל רבותי! בואו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם,
ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

- יש לנו עצה קלה בשבילכם -

למדו כל יום ויום "הזוהר היומיומי" של ספר "הזוהר הקדוש"

אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל הענינים

ניתן לשמוע שיעורים בספר הזוהר הקדוש

"קול הזוהר": 07-22-99-00-44

טעמו וראו כי טוב!!!

סֵפֶר

חֲשִׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר

לְחֹשֵׁב מִחֲשָׁבַת

מֵה שְׂיֵהוּדֵי אֶחָד יָכוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהָר
בֵּין בֵּימֹת הַחוּל וּבֵין בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ

(א) עֲרֻפָה שֶׁל שְׁעָה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזמר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פְּרַשְׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנֵי, כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

כְּתַבו הַמְקַבְּלִים ז"ל: דְּגָדוֹל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מַעֲסַק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבַּת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מַעֲסַק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחוּל. עַכֲ"ל ק.

ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, עוֹלָה אֶלֶף יְדוֹת, לְעֶרֶךְ יָמֵי הַחוּל.

ובנוסף לזה, נודע דברי הכסא מלך, והובא פסקו בכף החיים בסימן קנ"ה, דבלמוד שעה אחת זהר הקדוש, עולה לערף למוד שנה תמימה בלמוד הפשט.

היוצא מדברי רבותינו אלה, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אסף שנה פשט ביום חול.

ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערף שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אסף פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אסף – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – הזהר הקדוש עולה בשעה אחת לערף של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקרבו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל".*

א. הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה בקציר ובתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה:)" ווי לאינון דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

ב) חשבון אמת של זכות הזהר הקדוש, ליהודי אחד שקבל על עצמו ללמוד זהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - לשון הכסא מלך (תקוני זהר מ"ג): וכיין שידעת כמה גדולה מעלת למוד חכמת האמת כו'... יודע גדל החיוב וגדל השכר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש מאמר אחד,

יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.

והחשבון של שעה אחת למוד זהר ביום, הוא שנה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות למוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים¹ למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ- 84,000 מליארדי [בליון] שעות תורה. (48,828,125 מכפל ב- 172,500).

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמוד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

ב. ומי שאינו יודע קבלה, ולומד זהר הקדוש - אפילו בגירסא בעלמא, נחשב לו בלמוד קבלה (כף החיים סופר סימן קנ"ה)

ג. הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125 .9	3,125 .5	5 .1
9,765,625 .10	15,625 .6	25 .2
48,828,125 .11	78,125 .7	125 .3
	390,625 .8	625 .4

ג) חשבון אמתי של גדל הזכות למוד הזהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללמוד תורה של 75 שנה בימות חול.

כלומר אם למדנו שעה אחת זהר בשבת קודש שקול לפעל הנעשה מלמוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

למוד קבלה זהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד 75 שנה בימות החול.

החשבון בשעות יהיה:

$$24 * 354 * 75 = 637,200 \text{ שנה: } 637,200 \text{ שעות תורה בנגלה.}$$

זה מבסס על 24 שעות למוד תורה ביום.

יוצא ששעה אחת בלמוד זהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם יעלה החשבון:

$$2,319,408,000 = 637,200 \times 52 \times 70$$

2 מליארד 319 מליון 408 אלף

זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מליארד שעות, והרי זה בהשג ידו של כל יהודי, ועכשו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזהר הקדוש נגאל במהרה. מבסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים צ' 52 שבתות בשנה).

עכשו תבינו אם אתה מזכה רק ליהודי אחד שילמד שעה בזהר בשבת זכית לקבל מליארד שעות תורה שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זהר שנה:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מכפל ב-100,000,000,000 מליארד - 223,020,000,000,000,000,000 שעות,

כלומר כ-223 קונטיליון 20 קונדריליון שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

ד. בין שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמזכר בגמרא לקיים העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הווי עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב השם לבדו ביום ההוא). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל 11 דורות.

ה. הערה חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

10000000000 .9	100000 .5	10 .1
100000000000 .10	1000000 .6	100 .2
1000000000000 .11	10000000 .7	1000 .3
	100000000 .8	10000 .4

את אומרת 100 מליארד צאצאים.

ד) גימטריא נפלא, וראשי תבות

דוד המלך אומר בתהלים פרק נ"א פסוק ט': "תחטאני באזוב ואטהר
תכבסני ומשלג אלבין", רמזים נפלאים שנתגלו בפסוק זה שהכל מדבר
מהזהר הקדוש ורבי שמעון בר יוחאי עליו השלום. כך:

"תחטאני", ת' – ת'קון, חטאני גימטריה 78 = לח"ם. זאת אומרת
תקון לפרנסה.

"באזוב", ראשי תבות: בא'מירת ז'הר ו'תקונים ב'שבת או: א'מירת
ז'הר ו'תקונים ב'שבת ב'מנין.

"ואטהר", ועל ידי זה אטהר לעבדת השם יתברך.

"תכבסני", גימטריה רשמ"ב = ר'בי שמעון מ'גן ב'עדינו.

"ומשלג", ראשי תבות: ו'בוא מ'שיח ל'עמנו ג'אולה

"אלבין", ראשי תבות: ז'כזו ב'מהרה ל'אראנו נ'פלאות א'מן.

(ברכת משה חלק א')

רמז נוסף: "תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין" – ראשי
תבות וסופי תבות גימטריה אלק תשעים 1090.

"רבי שמעון בר יוחאי מביא אליהו וגאלה בטוב" בדיוק גימטריה
1090.

רמז וגלוי עצום על כחו של הרשב"י הקדוש, וזה נרמז פאן ללמדנו
שבלימוד הזהר הקדוש מרפא לנפש וסגולה ידועה לתשובה וטהרה, וכן
מביא את הגאולה ברחמים. נזכה ליראו עינינו וישמח לבנו אמן כן יהי רצון.
(שמחת התורה)